வாழ்வுச் சுவடுகள்

வேலணை

சிதம்பரப்பிள்ளை இராசரத்தினம்

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வாழ்வுச் சுவடுகள்

சிதம்பரப்பிள்ளை இராசரத்தினம்

அகிலம் வெளியீடு
யாழ்ப்பாணம்
1997

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Title of the Book: Vaalvu Suvadugal (Autobiography)

Author: Dr. Sithamparapillai Rajaratnam J. P.
(Retired Principal)

Address: Velanai East, Velanai-02, Sri Lanka.
121, Second Cross Street,
Jaffna, Sri Lanka.

Edition: First Edition, November, 1997.

Copyright: The Author.

Size: $\frac{1}{8}$ Bank Paper (50 grams),
21·5 C. M. × 14·0 C. M.

Pages: 132.

Publisher: 'Akilam' Publishers, 07, Ratnam Lane,
K. K. S. Road, Jaffna.

Printers: Mallikai Printers, Jaffna,

Prize: 100/-

நூல்: வாழ்வுச் சுவடுகள். (சுய சரிதம்)

ஆசிரியர்:
வைத்திய கலாநிதி சிதம்பரப்பிள்ளை இராசரத்தினம் ஜே. பி.
(இளைப்பாறிய அதிபர்)

முகவரி: வேலணை கிழக்கு, வேலணை-02, இலங்கை.
121, இரண்டாம் குறுக்குத்தெரு,
யாழ்ப்பாணம். இலங்கை.

பதிப்பு: முதலாம் பதிப்பு, நவம்பர், 1997.

பதிப்புரிமை: ஆசிரியருக்கு

அளவு: $\frac{1}{8}$, பாங் (50 கிராம்ஸ்), 21.5 செ.மீ × 14.0 செ.மீ.

பக்கம்: 132

வெளியீடு: 'அகிலம்' வெளியீடு, 07, இரத்தினம் ஒழுங்கை.
கே. கே. எஸ். வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

அச்சுப்பதிப்பு: 'மல்லிகை' பதிப்பகம்.

விலை: 100/-

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

உள்ளடக்கம்

		பக்கம்
	அணிந்துரை	
	என்னுரை	
1	ஏடு தொடக்கல்	09
2	விளையாட்டு	13
3	பனம் பிரயோசனம்	19
4	சவாரி	21
5	பட்டாணி	23
6	அரசியல் பிரவேசம்	26
7	வேலணை கிராமச்சங்கம்	29
8	தில்லு முல்லு	31
9	மத்திய மகா வித்தியாலயம்	33
10	கூட்டுறவு	37
11	கல்மடுக் கமம்	40
12	சனசமூக நிலையங்களின் சமாசம்	44
13	கோவில் பரிபாலன சபை	46
14	பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கம்	51
15	பிரசைகள் குழு	54
16	வைத்தியம்	57
17	மாந்திரீகம்	61
18	விவசாயம்	65
19	ஆன்மீகம்	69
20	சமாதான நீதிவான்	78
21	கவிதை	80
22	கால்நடைகள்	91
23	பயணங்கள்	96
24	அவலங்கள்	112
25	இடப்பெயர்வுகள்	121
26	மீளக் குடியமர்வு	127

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கலாநிதி க. குணராசா
(செங்கை ஆழியான்)
பதிவாளர்,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

அணிந்துரை

வேலணையூர் சிதம்பரப்பிள்ளை இராசரத்தினம் அவர்களின் 'வாழ்வுச் சுவடுகள்' என்ற புனைகதை சாரா ஆக்கத்தைப் படித்து முடித்தபோது என் மனதில் எஞ்சி நிற்கும் உணர்ச்சியை விபரிப்பதற்கு வார்த்தைகள் போதாதுள்ளன. படித்து முடித்ததும் என்பது ஆண்டுக்கால யாழ்ப்பாணத்தை அதன் பலத்தோடும் பல வீனத்தோடும் தரிசித்த உணர்வும், தமிழ் மக்களின் கலாசார அடையாளங்களை இனங்கண்ட பெருமிதமும் ஒருங்கே ஏற்படுகின்றன. உண்மையில் இந்நூலாசிரியர் காலத்திற்கேற்ற ஆக்கப்பணி யொன்றினைச் செய்துள்ளார்.

புகழ்பெற்ற வைத்தியக் கலாநிதி, சமாதான நீதிவான், ஆசிரியப் பெருந்தகை, கவிஞர், கமக்காரர், அரசியல்வாதி, தர்மகர்த்தா, கூட்டுறவுச்சங்க உறுப்பினர் எனப்பல சமூகப் பரிமாணங்களைக் கொண்டவர் இந் நூலாசிரியர். என்பது அகவைகளை நிறைவு செய்துள்ள நிலையில் தனது அனுபவங்களின் திரட்டாக இப்புனைகதை சாரா ஆக்கத்தைத் தந்துள்ளார். யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தின் பண்பாட்டுக் கூறுகளை மிக இயல்பாகச் சித்திரித்துள்ளமை இந் நூலின் சிறப்பு. நுணுக்கமான அவதானிப்பினை இவரது நூலில் எங்கும் காணமுடிகின்றது. வார் ஓடுதல், காசு எறிதல், கிட்டிப்புள், நாட்டு வைத்தியம், மாந்திரீகம், பனாட்டு வேலை..... எனப் பல பண்பாட்டுக் கூறுகள் இந்நூலில் விபரிக்கப்பட்டுள்ளன. நாம் இழந்து கொண்டிருக்கின்ற எமது பாரம்பரியத்தினதும் கலாசாரத்தினதும் பண்பாட்டுக் கூறுகளின் தவித்துவத்தை அறியும்போது நமது முன்னோரை நினைத்துப் பெருமிதமும், அவற்றினை நாம் கைக்கொள்ளாது விதேசிய கலாசாரச் சுழியுள் அமிழ்வதை நினைத்துக் கழிவிரக்கமும் ஏற்படுகின்றன. இரு. இராசரத்தினம் அவர்கள் இந்த நாட்டின் சமூக அமைப்பை மானிடவியலாளர்களுக்கு இந் நூலின் மூலம் இனங்காட்டியுள்ளார் எனில் அதில் இரு கருத்துக்களில்லை.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இந்த நூலில் நாம் மறந்துபோன, ஆனால் மறக்கக்கூடாத பல சம்பவங்கள் சுவைபடச் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளன. சமூக பழக்க வழக்கங்களை சம்பவங்களோடு இணைத்து இரசனையோடு விபரிக்கும் பாங்கும், தொழில்சார் நுட்பங்கள், அரசியல் தில்லுமுல்லு போன்றவை சம்பவங்களோடு சித்திரிக்கப்பட்டிருக்கும் முறையும் ஆக்கவிலக்கிய கர்த்தாக்களுக்கேயுரிய திறன்கள்; இந்நூலாசிரியருக்கு கைவந்த கலையாகவுள்ளது. அவரோடு வாழ்ந்த, வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் சமூக மாந்தரை நிறைய விபரித்துள்ளார். மானிடத்தின் நல்ல இயல்புகளை அவர் அவர்கள் மூலம் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

'வாழ்வுச் சுவடுகள்' தமிழுக்குக் கிடைத்த அரிய படைப்பாகும். நாம் வந்த பாதையைத் திரும்பிப் பார்ப்பதற்கு இந்நூல் உதவுகின்றது. நமது பண்பாட்டுக் கூறுகளை அறிவதற்கும் நாம் மறந்துபோன பழக்க வழக்கங்களைத் தெரிந்து கொள்வதற்கும் கைகொடுக்கும் நூல் இது என்பேன். இந்த நூலிலிருந்து ஒரு 'சொற்களஞ்சியம்' தயாரிக்க முடியும். சமூக மட்டத்தில் பழகிய வார்த்தைகள்/சொற்கள் இந்த நூலில் விரவிக் கிடக்கின்றன.

'வாழ்க்கைச் சுவடு' நூலிற்கு ஓர் அணிந்துரை எழுதுகின்ற வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தமைக்காகப் பெருமைப் படுகின்றேன். நான் பிறந்தபோது அவர் இருபத்தைந்து வயது இளைஞனாக விளங்கியவர். எமக்கு வழிகாட்டி போன்ற ஒரு பெரியவர் தனது நூலிற்கு அணிந்துரை வரைய அனுமதித்தமைக்கு தாழ்மையான நன்றிகள்.

க. குணராசா

யாழ்ப்பாணம்
06 - 11 - 1997

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

என்னுரை

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கடந்த கால் நூற்றாண்டாக வெளி வரும் இலக்கியச் சஞ்சிகையான மல்லிகை இதழின் ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவாவோடு வெகுகாலம் பழக்கமுண்டு. 1991 ம் ஆண்டு ஏப்பிரல் மாதக் கடைசியில் போர் நடவடிக்கை காரணமாக வேலணையிலிருந்து புலம் பெயர்ந்த நாங்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் வசித்தோம். அவ்வேளை மல்லிகை ஆசிரியரோடு மிக நெருக்கமாகப் பழகும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அவரும் என்னை வீட்டிற்கு வந்து சந்திப்பதுண்டு. எனது சமூக சேவைகள் பற்றியும் எனது எழுத்துப்பணி பற்றியும் நன்கு தெரிந்திருந்தார். சற்றேறக்குறைய ஒரு நூற்றாண்டு வாழ்ந்து பலசாதனைகள் புரிந்திருக்கிறீர்கள், அவற்றை எழுத்தில் பதித்தால் வரும் சந்ததியினர் சில வரலாறுகளைச் சிக்கலின்றி அறிய உதவும், ஆதலால் உங்கள் வாழ்க்கை வரலாறுகளை ஒரு நூலாக எழுதுங்கள் எனக் கேட்டுக் கொண்டார். மென்மேலும் நினைவூட்டிக் கேட்டபோது அது ஒரு நல்ல கருத்து என்பதைப் புரிந்து கொண்டேனாயினும், எழுதலாம் ஆனால் எழுதியதை அச்சிட்டு வெளியிடுவது வெகு சிரமமல்லவா என்றேன். நீங்கள் எழுதுங்கள் உங்களுக்கு எந்தச் சிரமமுமில்லாமல் அச்சிட்டு மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடாக நான் வெளியிடுகிறேன் என்று அந்தப் பொறுப்பை அவர் ஏற்றுக் கொண்டார். 1995 ம் ஆண்டு எழுதத் தொடங்கினேன். வெவ்வேறு தலையங்கங்களில் தாலுவயதில் எனக்கு ஏடு தொடக்கியதில் ஆரம்பித்து நினைவில் நின்ற சம்பவங்களையும் அத்தோடு தொடர்புபட்டவர்களையும் அக்காலத்து ஊர் நடப்புகளையும் பின்னிப்பிணைத்து நாட்டில் நான் புரிந்த பொது நலப் பணிகளையும் சாதனைகளையும் உள்ளடக்கி ஒரு நூலாக எழுதினேன். ஓரளவு எழுதி முடித்தும் முடியாமலும் இருந்த வேளை வலிகாமத்து மக்கள் அனைவரும் போர் நடவடிக்கையால் இடம் பெயர்ந்தனர். நாங்களும் இடம் பெயர்ந்து தென்மராட்சி சென்றோம். ஜீவர் கொழும்பு சென்றார்.

1996 ஏப்பிரல் மாதம் யாழ் நகரில் மீளக் குடியமர்ந்தோம். கொழும்பு சென்ற ஜீவா திரும்பவில்லை. எழுதியதெல்லாம் கிடப்பில் போடப்பட்டது. வலிகாமத்திலும், யாழ் நகரிலும் மீளக்குடி

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

யமர்வு நிகழும் போது ஏற்கனவே புலப்பெயர்வு நிகழ்ந்த தீவுப் பகுதியிலும் மீளக் குடியமர்வு சாத்தியமோவென எனது மகனும் நானும் பலதடவைகள் வேலணைக்குப் போய்வந்தோம். ஐந்து ஆண்டுகளாக மக்கள் புலம்பெயர்ந்த கிராமம் காடாகக் காட்சியளித்தது. பாதைகள் ஒழுங்கைகள் பற்றை மண்டிக்கிடந்தன. எருக்கலையும் இடைக்கிடை முட்பற்றைகளும் உயர வளர்ந்து வீட்டு வளவு காணிகளை மூடிமறைத்து நாட்டைக் காடாக்கியிருந்தன. கட்டிடங்கள் உடைந்தும் தகர்ந்தும் கிடந்தன. கார்யாலயங்கள், பாடசாலைகள் பாவனைக்குதவக் கூடியனவாயில்லை. தூரதேசம் இடம் பெயர்ந்த மக்கள் விரைவில் வந்து குடியமர முடியாது. எவ்வாறாயினும் பழைய பொலிவோடு அக்கிராமம் புனரமைக்கப்பட ஒன்று அல்லது இரண்டு தசாப்தங்கள் கூடத் தேவைப்படலாம் அல்லது அது சாத்தியமாகாமலும் போகலாம் என்பதே கசப்பான உண்மை நிலையாகும். வாழ்வுக்கேற்ற சகல வசதிகளையும் வளமாக அமைத்து செழிப்புடன் வாழ்ந்த கிராமம் முற்றுமுழுதாகச் சீரழிந்துபோன கவலை இன்றுவரை தாங்க முடியாதுள்ளது, எனது கிராமத்தின் இந்த வீழ்ச்சி நிலையைக் கண்ட போது அப்பிரதேசம் எழுச்சி பெற்றிருந்த வரலாறு கட்டாயம் எழுத்திற் பொறிக்கப்பட வேண்டியது அவசியம் என்று உணர்ந்தேன். ஆகவே இச்சந்தர்ப்பத்தில் எவ்வாறாயினும் எழுதி நூலாக வெளியிடுவதென்று முடிவு செய்தேன். அக்கிராமத்தின் எழுச்சி பற்றி நான் ஏற்கனவே எழுதியது ஒரு தீர்க்கதரிசனமான செயல் என்றே கருதுகிறேன்.

எழுச்சியும் வீழ்ச்சியும் பெற்ற ஒரு கிராமத்தின் கதையை— வரலாற்றை அந்தக் கிராமத்தின் எழுச்சி முதல் வீழ்ச்சிவரை தன்னை அர்ப்பணித்து வாழ்ந்தவரின் சுயசரிதையோடு இணைந்து வெளிவருவது காலத்தின் தேவையெனக்கருதி அறிஞர் சமுதாயம் அங்கீகரிக்குமென மனதார நம்புகிறேன். மேலும் அதிபராக, ஆசிரியராக, சமூக சேவையாளராக, கூட்டுறவாளராக, அரசியல் வாதியாக, விவசாயியாக, வைத்தியராக, சங்கீதாசிரியராக, சோதிடராக, கவிஞராக, அறங்காவலராக, ஆன்மீகவாதியாக, பரோபகாரியாக எல்லாம் விளங்கி அந்தந்தத்துறை சார்ந்த நிபுணர்களோடு பழகி அவர்களுள் ஒருவராக நின்று நான் பிறந்த ஊருக்குப் பெருமை தேடிக் கொடுத்திருக்கிறேன் என்பதை எதிர்காலச் சந்ததியினர் அறிந்து மனம்பூரிக்கவும் அவ்வாறே தம்மை அர்ப்பணித்து நாட்டைப் பெருமைப்படுத்தவும் இந்நூல் ஊக்கமளிக்குமெனக் கருதி மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

'அகிலம்' வெளியீட்டினர் கூறுவதுபோல ஒரு நூற்றாண்டு கால வாழ்வியல் தரிசனத்தை முன்வைக்கும் இந்நூல் எதிர்கால சந்ததியினருக்கு ஒரு வழிகாட்டியாகவும், வரலாற்று ஆவணமாகவும்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

விளங்குமென நம்புகின்றேன். மேலும் எனது அனுபவங்கள், கருத்துகள். சிந்தனைகள், அறிவுரைகள், விமர்சனப் பார்வை என்பன உங்கள் வாழ்வை வளமாக்கவல்ல வாழ்வியல் தரிசனத்தை தருமாயின் நான் பெரிதும் மகிழ்வேன்.

இந்நூலின் ஆக்கத்திற்கும் வெளியீட்டிற்கும் பலவழிகளிலும் பலர் உதவியுள்ளார்கள். அவர்கள் அனைவருக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றி. பெயர் குறித்துச் சிலர் நன்றி கூறப்பட வேண்டியவர்கள், இந்நூலை எழுத ஊக்குவித்த திரு. டொமினிக் ஜீவா, பிரதிகளைப் பார்வையிட்ட திரு. ஈ. ஆர். திருச்செல்வம், அணிந்துரை வழங்கிய திரு. செங்கை ஆழியான், தட்டச்சில் பதிப்பித்த செல்வி தர்மினி, அச்சுப்பணியாற்றிய திரு. சந்திரசேகரம், இலங்கையன் பதிப்பகத்தினர் ஆகியோருக்கு என் அன்பான நன்றிகள். வாசகர்களிடமிருந்து இந் நூல்பற்றிய விமர்சனங்களை அன்புடனும் நன்றியுடனும் எதிர்பார்க்கிறேன்.

வேலணை கிழக்கு.

தி. இராசரத்தினம்

வேலணை -08
இலங்கை

121, இரண்டாம் குறுக்குத்தெரு,
யாழ்ப்பாணம்.
இலங்கை

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஏடு தொடக்கல்

1916 யூலை 6 ம் திகதி பிறந்த எனக்கு 1920 ம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் ஏடு தொடக்கப்பட்டது. வேலணை பெருங்குளம் முத்துமாரி அம்மன் கோவில் குளத்தின் தெற்குக் கரையில் உள்ளது. எங்கள் வீடும் வளவும் அந்தக் கோவிலுக்கு நேரே குளத்தின் வடக்குக் கரையில் இருந்தது. வீடு ஓலையால் வேயப்பெற்றது, மண்சுவர், பெரிய வீடு, வீட்டு வளையிலே எனஞ்சல் கட்டி நண்பர்களுடன் மாறிமாறி ஆடி விளையாடுவேன். ஏடுதொடக்க நாளன்று வீட்டின் முன் பந்தல்போட்டு வீடும் பந்தலும் வெள்ளைகட்டி தோரணம் கட்டி சோடித்திருந்தது. எனது மைத்துனர் மு. இராமலிங்கம், எனது அண்ணண்மார் ம. சின்னத்துரை. ம. பெரியதம்பி (நான் தனிப்பிள்ளை; பெரியப்பாவின் மக்கள்) மச்சான் செல்லத்துரை, மாமன்மார் த, கதிரவேலு, த. கனகரத்தினம் மற்றும் அயலவர்களும் சேர்ந்து 2, 3 நாட்களாகப் பந்தல் சோடனைவேலைகளைத் தொடர்ந்து செய்து கொண்டிருந்தனர்.

ஏடுதொடக்கும் அன்று அதிகாலையில் மேளக்கச்சேரி தொடங்கி விட்டது. வேலணையில் இருந்த கதிர்காமர்செற்தான் கோயிலுக்கும் வைபவங்களுக்கும் கச்சேரி நிகழ்த்துவார்கள். அவரோடு சேர்ந்து நில வேளைகளில் ஏறுபடி மேளங்களும் யாழ்நகரிலிருந்து வருவதுண்டு. என்னை அலங்கரித்து மேளவாத்தியத்துடன் கோயிலுக்குக் கூட்டிச் சென்றார்கள். எனது அம்மாவின் பெயர் சின்னம்மா. அவரை எல்லாரும் அம்மக்கா என்று சொல்வார்கள். அப்பாவின் பெயர் சிதம்பரப்பிள்ளை. அவர் வைத்தி

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

யரென்பதால் பரியாரியார் என்றுதான் அழைப்பார்கள். அதனால் இளமையில் பரியாரிமகன் என்றும் அழைக்கப் பெற்றேன். கோயிலுக்கு அம்மாவும் அப்பாவும் தூக்கிப் போனார்கள். கோவில் வாசலில் நின்று அம்மன் கோவில் பூசகர் நாகலிங்கம் ஐயர் வரவேற்றார். பிறகு பூசை நைவேத்தியங்கள் அர்ச்சனை நிகழ்ந்தது. பூசகர் நாகலிங்கம் ஐயர் வெகுகாலமாக கோவிலருகில் ஒரு வீட்டில் வசித்துவந்தார். அந்தக் காணிக்கு பிராமண வளவு என்று பெயர். இப்போது வேலணை கிழக்கு மகா வித்தியாலயம் அந்தக் காணியிற்றான் கட்டப்பட்டிருக்கின்றது. ஐயரின் சந்ததியினர் இன்றும் தீவுப்பகுதியில் பல கோவில்களிலும் அர்ச்சகர்களாக இருக்கின்றார்கள். எனது தகப்பனார் ஐயரின் குடும்ப வைத்தியர். நெருங்கிய நண்பர். பூசை நிகழும்வேளை வேலணை மிஷன் பாடசாலைத் தலைமை ஆசிரியர் நா. இளையதம்பி அவர்கள் கோவிலுக்கு வந்து சேர்ந்து பூசையில் பங்குபற்றினார். கிறிஸ்தவராயினும் சைவ சமயத்திலும் பற்றுடையவர். பிற்காலத்தில் அம்மன் கோவில் பரிபாலனசபையில் உறுப்பினராகவும் பதவி வகித்தவர். அப்புதான் அவரின் குடும்ப வைத்தியர். நெருங்கிய நண்பர். அவரை பெரிய சட்டம்பியார் என்றுதான் எல்லோரும் அழைப்பார்கள்.

ஐயரும் சட்டம்பியாரும் கூடிவர மேளக்கச்சேரியோடு வீட்டுக்கு வந்தேன். வீட்டிலேயும் ஐயர் கும்பம் வைத்து பூசை செய்தார். தாம்பாளத்தில் பச்சை அரிசி பரப்பி வைக்கப்பட்டிருந்தது. கும்பத்தின் பக்கத்தில் அமர்ந்த தலைமை ஆசிரியர் என்னை அருகில் இருத்தி விரலால் அரிசியில் ''அ'' எழுதுவித்தார். மூன்று முறை எழுதியபின் ஏட்டைத்தந்து அதிலுள்ள அ, ஆ எழுத்துக்களைச் சொல்லித் தந்தார். இப்போதுபோல ஆனா, ஆவன்னா என்று சொல்லவில்லை. நான் படித்தவேளை அ என்று குறுக்கியும் ஆவென்னா என்று நீட்டியும் சொல்ல வேண்டும்.

சில நாட்களின் பின் பாடசாலைக்கு அப்பு தூக்கிக்கொண்டு போவார். பொன்னப்பா உபாத்தியார் படிப்பித்த 1ம் வகுப்பில் சேர்ந்து மண் தரையில் இருந்தேன். மாணவர்கள் மண்ணில் அ, ஆ எழுதிக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்தப் பாடசாலையில் பல வகுப்புகள் இருந்தன. பொன்னப்பா, கந்தையா, செல்லம்மா, இராசையா வேறும் சில ஆசிரியர்கள் கற்பித்தார்கள். எனக்குப் பக்கத்தில் இருந்த அ. சின்னராசா என்ற மாணவன் எனது கையைப் பிடித்து எழுதிப் பழக்கினார். அவர் தொடர்ந்து பல வகுப்புகளில் என்னோடு படித்தவர். நெருங்கிய நண்பராக இருந்தார். தலைமை ஆசிரியர் என்னை அடிக்கடி வந்து பார்த்துக்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கவனித்துக் கொள்வார். அவர் ஒரு பயிற்சிபெற்ற ஆசிரியர். 1906 ம் ஆண்டிலிருந்து அப்பாடசாலையில் தலைமை ஆசிரியராக கடமை செய்கிறார். அவருடைய தந்தையார் பெயர் நாகலிங்கம் சுளகு சுண்டிச் சட்டம்பியார் என்று பட்டம். 1855 ம் ஆண்டு முதல் அந்தப் பாடசாலையை திறமையாக நடாத்தியவர். அவருக்குப் பின் மகன் பொறுப்பேற்றிருந்தார்.

6 ம் வகுப்பில் தலைமை ஆசிரியர்தான் வகுப்பாசிரியர். இலக்கியப் பாடத்துக்கு நீதிவெண்பா ஒரு பாடப் புத்தகம். பாட்டும் கருத்தும் பாடமாக இருக்க வேண்டும். ஒரு நாளைக்கு ஒரு பாட்டு. கேள்வி கேட்கும்போது கருத்துச் சொல்லத் தெரியாத மாணவருக்கு தெரிந்து சொல்லும் மாணவர் குட்டி முந்துவார். வைகாசி மாதம் நாரந்தனைக் கந்தசுவாமி கோவிலில் இரவு விசேடமான திருவீழா பார்க்கப் போனதால் படிக்கவில்லை. பாட்டுப் பாடம். கருத்துத் தெரியாது. பாட்டைச் சொல்லிவிட்டு தலையைச் சுற்றுவதாகக் கூறி வாங்கிலிருந்து மேசையில் படுத்துக் கொண்டேன். வாங்கும் மேசையும் இணைந்து 5, 6 அடி நீளமானதுதான் மாணவர் இருக்கும் ஆசனம். பரியாரி மகனுக்குச் சுகமில்லை என்று மாணவர்கள் சொன்னதும் உபாத்தியாரே என்னை வீட்டுக்குக் கூட்டி வந்தார்.

மேல் வகுப்பில் படித்தவேளை பாடசாலைக்கு அருகிலே சேர்ச் வேதக் கோவில் இருக்கிறது. முன்னாலே மிஷன் வீடு, மிஷன்பாடசாலை தமிழ் ஆங்கிலப் பாடசாலையாகத் தரமுயர்த்தப் பட்டு பிறவூரிலிருந்து ஆங்கிலம் கற்பித்தற்கும், உயர் தமிழ் வகுப்புக் கற்பித்தற்கும் ஆசிரியர்கள் வந்தார்கள். நாகலிங்கம், இராசரத்தினம் என இரு ஆங்கில ஆசிரியரும் பண்டிதர் வைத்திலிங்கம், நல்லையா என இரு தமிழ் ஆசிரியர்களும் அந்த மிஷன் வீட்டிலே தங்கியிருந்து படிப்பித்தார்கள். இரவில் எங்களுக்கு ரியூசன் சொல்லித் தந்தார்கள். மாலையில் தாச்சி, கைப்பந்து, வார் ஓட்டம் ஆகிய விளையாட்டுக்களை ஆசிரியரும் மாணவரும் சேர்ந்து விளையாடுவோம். ஒரு நாள் தாச்சி விளையாடியபோது விழுந்து எனது இடது முழங்கை முறிந்துவிட்டது. உடனே வீட்டுக்குப் போகாமல் ரியூசனை முடித்துக் கொண்டு போய் மேசையில் அடிபட்டுக் கை நோகிறதெனப் பொய் சொன்னேன். மறு நாள் ஓட்டகப்புலத்திற்கு அப்பு சிகிச்சைக்காக கூட்டிப் போனார். 2, 3 நாள் தங்கி சிகிச்சை பெற்று வந்தேன். இரண்டு மாதங்களின் பின்புதான் சுகப்பட்டது.

மிஷன் வீட்டில் (வேதக்கோவில்) சேர்ச்சைப் பரிபாலிக்கும் உபதேசியான ஜெபநேசன் ஆசிரியர்களோடு இருந்தார். அவர்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

எங்களோடு மிக நெருங்கிப் பழகுவார். அவருக்கு ஆர்மோனியம் வாசிக்கத் தெரியும். வேலணை மேற்கு சிற்பனை முருகமூர்த்தி கோவில் பூசகராக இருந்தவர் சர்மா எல்று ஒருவர் சங்கீத வித்துவான். வி. எஸ். எல். சி. (8ம் வகுப்பு) சித்தியடைந்த பின் அவரிடம் சங்கீதம் பயின்ற நான் ஆர்மோனியம் வாசிக்கவும் கற்றேன். உபதேசியாரிலும் திறமையாக வாசிப்பேன். அவரும் நானும் பல கச்சேரிகளிலும் நாட்டுக் கூத்துகளிலும் ஆர்மோனியம் வாசிப்போம். அல்லைப்பிட்டியில் ஒரு கூத்து. பிரபல பபூன் செல்லையாவும் நடிக்க வந்தார். அதற்கு நான்தான் ஆர்மோனியம் வாசித்தேன். முடிவில் பொதுமக்கள், நடிகர்கள் எல்லோரும் என்னைக் கௌரவித்தனர். கரம்பன் காளி கோவிலடியிலும் ஒரு நாடகத்திற்கு ஆர்மோனியம் வாசித்து இளவயதில் பாராட்டுப் பெற்றேன். திருமண வைபவங்களிலும் கலை நிகழ்ச்சிகளிலும் பாடசாலை மாணவரின் பாட்டு நடனம் எனப்பல நிகழ்ச்சிகளிலும் ஆர்மோனியம் வாசித்துச் சிறப்பித்தேன். பலருக்கு சங்கீதம் கற்பித்திருக்கிறேன். இந்தியாவிலிருந்து வந்த நாதஸ்வர வித்துவான் சுப்பையா அவரது தவில்காரர் இரங்கசாமி வேலணையில் இருந்து தொழில் செய்தவர்கள். சங்கீதத்தில் பல கீர்த்தனைகளை நாதசுரக் கலைஞர் சுப்பையாவிடம் கற்றுத் தேர்ந்தேன். அப்பொழுது நான் எஸ்.எஸ்.சி. படிக்கிறேன். இவர் மிருதங்க வித்துவானும்கூட ஆனைக் கோட்டையில் பிறகு இருந்தவர். பலருக்கு மிருதங்கம் வாசிக்கக் கற்றுக் கொடுத்திருக்கிறார். அவர் எங்கிருந்தாலும் என்னை வந்து சந்திப்பார். சங்கீதக் கலை சார்பாக தேவை ஏற்படும் போது அவர் உதவுவார். இந்தியாவிலிருந்து தொழிலுக்காக வந்தவர் வேலணையிலே திருமணம் செய்து பிள்ளைகளுடன் ஆனைக் கோட்டையில் வசித்துவந்தார்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

விளையாட்டு 2

பனைகள் பழுத்து பனங்காய் விழுங்காலம் ஆடி, ஆவணி, புரட்டாதி மாதங்கள். வேலணையில் பனந்தோட்டங்களை அடைப் பதில்லை. பனைவளவுகளில் சிறிய காவல்கொட்டில் போட்டு இரவு பகல் காவலிருந்து பனங்காய்களைச் சேகரிப்பார்கள். காவல் இல்லாவிடில் ஆடு மாடுகள் பனங்காய்களை பிய்த்துச் சாப்பிடும். வழிப்போக்கரும் எடுத்துக் கொண்டு போய்விடுவார்கள். ஆடி மாதத்தில் வேலணை பெருங்குளம் முத்துமாரி அம்மன் கோவிலும் கொடியேறி திருவிழாக்கள் நிகழும். வைகாசி, ஆனி மாதங்களில் புளியங்கூடல் மாரியம்மன்கோவில், நாரந்தனை கந்தசுவாமி கோவில்களில் விழாக்கள் நிகழும். ஏறுபடி மேளங்கள், சின்ன மேளம் எலும் சதுர்க்கச்சேரி, சப்பறம், வாணவேடிக்கைகள் நிகழும். இவற்றைப் பார்த்து மகிழும் சிறுவர்கள் கூடி பக்கத்துப் பனைவளவுகளிலுள்ள கொட்டில்களைக் கோவிலாகப் பாவித்து பொருத்தமான கற்களை சுவாமிபோலச் சோடித்து மாலை போட்டு தகரங்களை மேளமாகவும் ஓலைகளில் குழல் செய்து நாதசுரம் போலவும் ஊதி தகடுகளில் தாளம் போட்டு விளையாடுவார்கள். பெண்பிள்ளைகள் தாங்கள் பார்த்து ரசித்தபடி சதுரா டுவார்கள். நன்றாகப் பாடுகிறவர்களை; நலி ரூசிற்றர், பன்கு ருட்டி, உருக்குமணி என்று பிரபலமான நடிகைகளின் பெயரிட்டு குதூகலமாகப் பெயர் சூட்டி விளையாடுவோம். சுவாமி கொட்டி லைச் சுற்றி வருவதோடு அருகேயுள்ள மறு கொட்டில்களுக்கும் எழுந்தருளச் செய்து விழாக்கள் தொடரும். நான் பூநூல் போட்டு பூசை செய்யும் குருக்களாக விளையாடுவேன்.

வருடப்பிறப்பு தைப்பொங்கள் தினங்களை அடுத்துவரும் காலங்களில் பாக்குக்கட்டி விளையாடுவோம். கட்டுப்பார்க்காக

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சிறிய பாக்குகளை வாங்கி வைத்திருப்போம். ஒரு இடத்தில் சிறிய குழி அமைத்து குழிக்குச் சற்றுத் தூரத்தில் நின்று குழியை நோக்கி பாக்குகளை உச்சுவோம். குழிக்குக் கிட்ட விழும் பாக்குக்குரியவர் முதலும் தூரத்துக்குத் தக்கபடி ஏனையோருமென்று முறையாக பாக்குக் கட்டுவோம். 4. 5 பேர் கூடி விளையாடும் இந்த விளை யாட்டில் பாக்குக் கட்டுபவர் உச்சிய பாக்குகளை பொறுக்கிப் போய் உச்ச நின்ற தூரத்தில் நின்று குழியை நோக்கிப் பாக்கு களை வீசுவார். வீசும்போது ஏதாவது பாக்கு குழியில் விழுந் தால் அது கட்டுபவருக்குச் சேரும். ஏனைய சிதறிக் கிடக்கும் பாக்குகளில் எறியச் சற்று சிக்கலான பாக்குக்கு எறியும்படி மற்ற வர்கள் கீறிக்காட்டுவார். எறிவதற்காக தயாரிக்கப்பட்ட வட் டமான அழத்தமான சிறிய கற்துண்டால் பாக்குக் கட்டுகிறவர் எறிவார். குறித்த பாக்கில் கல்பட்டால் கட்டுகிறவருக்கு பாக்கு கள் எல்லாம் சேரும். எறியத்தவறினால் அடுத்தவர் பாக்குகட்டு வார். இப்படி விளையாட்டுத் தொடரும். எறியும்போது குறித்த பாக்கில் படாமல் தவறி வேறு பாக்கில் பட்டால் கட்டுபவர் மேலும் ஒரு பாக்கு (குட்டி) போட்டு மீளவும் கட்டுவார்.

வேலணையூர் பண்டிதர் க. பொ. இரத்தினமும் இளமையில் எங்களோடு சேர்ந்து பாக்குக் கட்டுவார். பெரும்பாலும் வேலணை வங்களாவடியில் பழைய கிராமச்சங்கம் இருந்த இடத்தில் ஓலை யால் வேயப்பெற்ற ஒல்லாந்தர் காலத்து கொட்டில் ஒன்றில்தான் விளையாட்டு நிகழ்ந்தது. பிற்காலத்தில் க. பொ. இ. அவர்களது தேர்தல் பிரசாரக் கூட்டங்களில் கூட, இதனை நினைவுபட்டுதிப் பேசியபோது மக்கள் கைதட்டி ஆர்ப்பரித்து ஆனந்தக் கூத்தாடி மகிழ்ந்தனர். பல்லாயிரக் கணக்கான வாக்குகள் பெரும்பான்மை பெற்று பல காலம் பாராளுமன்ற உறுப்பினராவார். வேலணை அமெரிக்கன் மிஷன் பாடசாலையில் படித்தவர். ஆசிரியராகவும் சேவை செய்தவர். தீவுப்பகுதி மக்களின் குடியேற்றத் தொகுதி யான கிளிநொச்சியிலும் தீவுத் தொகுதியில் இருமுறையும் பாராளு மன்ற உறுப்பினராய் இருந்தார். 1971 முதல் 1933 வரை தீவுப் பகுதி அவரின் சேவையால் போக்குவரத்து, மின்சாரம், குடிநீர் விநியோகம், விவசாயம், சுகாதாரம் எனப் பல துறையிலும் துரித முன்னேற்றமடைந்தது.

காசு கட்டும் விளையாட்டும் பாக்குக்கட்டுவது போன்றதே. பாக்குக்குப் பதில் ஒருசத செப்பு நாணயக் குற்றியும் எறியாலுக்கு பழைய பெரிய வட்டமான 5 சத செப்பு நாணயக் குற்றியும் பயன்படுத்தப் பட்டன. 8, 10 வயதுச் சிறுவர்கள் கிட்டி அடித்து விளையாடுவோம். ஒரு இடத்தில் அடையாளமாக (சிறிய தடி) குச்சி நடப்படும். ஒரு முழத்துக்கு சற்றுக் கூடிய தடியொன்று

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கிட்டியாகப் பாவிக்கப்படும். ஒரு சாணுக்கு சற்றுக் குறைவான சிறு தடித்துண்டு புள்ளு எனப்படும். கிட்டி அடிப்பவர்கள் குச்சியடியில் நின்று கிட்டியின் நுனிக்குக் கிட்ட புள்ளை வைத்து உச்சுவார். உச்சியவரின் ஆற்றலுக்கேற்ப புள்ளு தூரப்போய் விழும். புள்ளுப் பறந்து போகும் போது மற்ற ஆட்டக்காரர் யாரேனும் புள்ளை பிடித்துவிட்டால் உச்சியவர் வெளியேற்றப்பட மற்றவர் உச்சி விளையாட வருவார். புள்ளு நிலத்தில் விழுந்தால் ஆட்டக்காரரில் யாரேனும் எடுத்து குச்சியை நோக்கி வீசுவார். புள்ளுப்பட்டு குச்சி விழுந்தாலும் உச்சியவர் (அவுட்) வெளியே. உச்சியவர் குச்சியில் விழாமல் தடுத்து அடிப்பார். அடிபட்டால் புள்ளுப் பறக்கும். உச்சியவரோ அல்லது ஆட்டக்காரரோ போய் தொட வேண்டும். உச்சியவர் தொட்டால் குச்சியடியில் இருந்து கிட்டியால் அளப்பார். ஆட்டக்காரர் யாரும் தொட்டால் மீண்டும் அதில் நின்று புள்ளை வீசுவார். அளவு 1, 2, 3, 4, 5 ஆட்டம் சிங்கம் என அளக்கப்படும். சிங்கத்தை கணக்கில் வைத்துக் கொண்டு எஞ்சிய பகுதி அளக்கப்பட்டு அதற்கேற்ப அடிக்கப்படும். கூடிய சிங்கம் எடுப்பவர்களுக்குத்தான் வெற்றி. புள்ளு குச்சிக்கு கிட்ட கிட்டியின் அளவுக்குக் குறைவாக எறியும்போது விழுத்தாலும் கிட்டி அடிப்பவர் (அவுட்) வெளியே. ஒவ்வொரு அளவுக்கும் அடிக்கும் முறை வித்தியாசம். நாலு அளந்தால் ஒருவகையில் புள்ளை விரலால் பிடித்துக் கொண்டு மறுகைக் கிட்டியால் அடிக்க வேண்டும். 3க்கு மற்றப் புறங்கையில் புள்ளை வைத்து வீசி கிட்டியால் அடிக்க வேண்டும். 2க்கு மற்றக் கைவிரல் இரண்டின் மேல் புள்ளை வைத்து வீசி கிட்டியால் அடிக்க வேண்டும். 1க்கு புள்ளை புறங்காலில் வைத்து வீசி அடிக்க வேண்டும். 5க்கு கிட்டியின் அடியை பக்கவாட்டில் கையால் பொத்திப் பிடித்துக்கொண்டு பொத்திய கையின் மேல் புள்ளை வைத்து வீசி அடிக்க வேண்டும். ஆட்டத்திற்கு புள்ளை இரண்டு விரலால் பிடித்துக் கொண்டு கிட்டியால் சுழருமாறு தட்டி பின் சுழரும் புள்ளை அடிக்க வேண்டும்.

நான் பிறந்த, கிறுவனாயிருந்த வீட்டை எனது தகப்பனார் தமக்கையின் மகன் மு, இராமலிங்கத்துக்கு நன்கொடையாய் எழுதிக் கொடுத்துவிட்டார். பிறகு நாங்கள் ஒரு வலவு தள்ளி ஒழுங்கைக் கரையில் உள்ள காணியில் ஓட்டுவீடு கட்டிக் கொண்டு வசித்தோம். இராமலிங்கம் சட்டத்தரணி நா. த. சிவஞானத்தின் மாமியாரை திருமணம் செய்து நாரத்தனைக்குப் போய்விட்டதால் அவரது தாய், அதாவது எனது மூத்த மாமிதான் தனியே அந்த வீட்டில் இருப்பார். நானும் எனது மச்சான் வி. பொன்னுத்துரை (வேலணை சேர் வைத்தியலிங்கம் துரைசுவாமி மத்திய மகா வித்தியாசாலையில் அதிபராய் இருந்து ஓய்வு பெற்றவர்) வேறு நண்பர்களும் அந்த வீட்டில் கடதாசி விளையாடுவோம். எங்களுக்கு

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மூத்தவர்கள் மச்சான் வி. செல்லத்துரை, மாமா த. கனகரத்தினம், க. இரத்தினம் மற்றும் அவர்களின் நண்பர்கள் வேறு சிலரும் அந்த வீட்டில் கடதாசி விளையாடுவார்கள். அவர்கள் இல்லாத வேளை நாங்கள் போய் விளையாடுவோம். பல்வேறு விளையாட்டுக்கள் 304, 108 பரிசேர், தனித்தல் (துரும்பு சொல்லல்) கழுதை சுமத்தல், கப்பம் கட்டல் எனப் பல்வேறு விளையாட்டுக்கள். எத்தனை ஆட்டக்காரர் கூடுகின்றார்களோ அதற்கேற்ப விளையாட்டுக்கள் அமையும். காட்ஸ் அல்லது சீட்டு விளையாட்டில் ஆறுபேர் சேர்ந்தால் பரிசேர், நாலுபேர் 304, இரண்டுபேர் 108 விளையாடுவோம். ஏனைய சில விளையாட்டுக்களும் உண்டு. ஒரு சீட்டுப் பெட்டியில் 48 சீட்டுக்கள் உண்டு. அவை முறையே ஆசு, ஏர், புறோ, வீறு, பத்து, ஒன்பது என இரண்டுவரை இனத்துக்குப் பன்னிரண்டாக நாலு இனங்களில் மொத்தம் 48 இருக்கும். கறுப்பு நிறத்தில் இரு இனங்களும், சிவப்பு நிறத்தில் இரு இனங்களும் உண்டு. அவை முறையே இசுகோப்பன், கலாவரை, ஆடத்தன், உறித்தன் எனப்படும். பரிசேர் விளையாட 48 சீட்டுக்களும் தேவை. அவற்றின் மதிப்பு முறை ஆசு தொடங்கி 2 வரை மேற்சொன்னபடியே கொள்ளப்படும். ஆளுக்கு நான்கு சீட்டாக இரு சுற்றில் ஒவ்வொருவருக்கும் 8 சீட்டுக்கள் பகிர்ந்தளிக்கப்படும். சீட்டை பசாரித்து ஒருவர் வைக்க இடதுபுறமிருப்பவர் ஒரு பகுதியை வெட்டி எடுத்து ஒருபுறம் வைக்க மிகுதியுள்ளதை முதலும் வெட்டி வைத்ததை பிறகும் பகிர்ந்து கொடுக்கப்படும். பிரித்தவருக்கு வலதுபுறமிருப்பவர் முதலும் பிறகு முறையே மற்றவர்களுமாக விளையாடும் ஒழுங்கு நிகழும். வெற்றிபெற ஐந்து பிடி எடுக்க வேண்டும். வல்லமை இருந்தால் முதலாம் ஆள் துரும்பு என ஒரு இனத்தின் பெயரைச் சொல்லி விளையாட தொடங்குவார். வசதி இல்லையென அவர் விடின் அடுத்தடுத்தவர்கள் துரும்பு என ஒரு இனத்தின் பெயரைச் சொல்ல முதலாமாளே முதலில் இறக்கத் தொடங்கி விளையாட்டுத் தொடரும். இனத்துக்கு இனம் போடவேண்டும். அந்த இனம் இல்லாவிடில் துரும்பினத்தில் எதனாலும் வெட்டி எடுக்கலாம். விளையாட்டில் இனத்துக்கினம் போட்டால் பெரிது போட்டவருக்குத்தான் பிடி சேரும். தனிக்க யாரும் இல்லாவிட்டால் 3 பிடி எடுக்க வசதியுள்ளவர் கேள்வி என்று சொல்ல இரண்டு ஆசு வைத்திருப்பவர் உதவி எனச் சொல்லி சேர்ந்து விளையாடலாம். இருவரும் சேர்ந்து ஐந்து பிடி எடுக்க வேண்டும். நாலு பிடி எடுத்தால் இறப்போர். இருபகுதியும் சமன் என்பதால் அடுத்த விளையாட்டில் வெல்லுபவருக்குத்தான் இந்த இறப்போர் வெற்றியும் சேரும். 3 பிடி எடுத்தால் தோல்வி, குயில் என்பர்.

நான்குபேர் விளையாட்டு 304. ஆளுக்கு எட்டாகவும். இனத்துக்கு 8 ஆகவும் 32 சீட்டுகள் தேவை. அவற்றின் மதிப்பும் பெறு

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மதியும்வீறு முப்பது, மணலெனப்படும் 9க்கு 20, ஆசுக்கு 11,10க்கு 10 தான், 8க்கும், ஏழுக்கும். பெறுமதியில்லை சீட்டைப் பசாரித்து வைக்க இடது பக்கமுள்ளவர் வெட்டிவைக்க எஞ்சியதையும் பிறகு வைத்ததையும் சேர்த்து ஆளுக்கு நாலாக இரு தடவைகளில் எட்டு சீட்டுப் போடப்படும். எதிராகவுள்ள இருவரும் இந்த விளையாட்டில் ஒன்றுகூடி விளையாடுவதால் இருபகுதி விளையாட்டாகவே நிகழும். பிரித்தவரின் வலதுகைப் பக்கமிருப்பவர் கேள்வி கேட்பார். 160 திலிருந்து பத்துப்பத்தாகக் கேள்வி உயரும். கேட்பவர் தனக்கு முடியாதென்றால் எதிரேயுள்ள தன்னாளுக்கு ''மேலே'' என்று கூறிப் பாரப்படுத்தலாம். வசதியென்றால் அவர் கேட்பார். இல்லையேல் கேட்டவருக்கே விடுவார். அவர் துரும்பு கவிழ்த்து வைக்க இறக்குதற்குரியவர் விளையாடத் தொடங்குவார். இனத்துக்கு இனம் போட வேண்டும். இல்லையேல் துருப்பென்னவென்று கேட்டு வெட்டலாம். இனம் போட்டால் பெறுமதி கூடியவருக்கு; வெட்டினால் வெட்டியவருக்குச் சேரும். விளையாட்டின் முடிவில் பெறுமதிப்படி எண்ணி வெற்றி தோல்வி நிச்சயிக்கப்படும். எல்லாப் பிடிகளும் ஒரு கட்சிக்குச் சேர்ந்தால் கம்மாரிசு. இருபங்கு வெற்றி என அர்த்தம். ஒருவர் தனித்து 8 பிடியும் எடுக்க முடியுமானால் தனது சகபாடியை ''மடக்கு'' என்று விளையாடாமல் தவிர்த்துவிட்டு தான் விளையாடலாம். வெற்றிபெற்றால் 8 பங்கு வெற்றி. தோல்வி என்றால் எதிர்க் கட்சிக்கு அதேயளவு வெற்றி எனக் கருதப்படும்.

இரண்டுபேர் விளையாட்டு 108. இதில் பெரிதும் பெறுமதியும் ஆசுக்கு 11 அடுத்து பத்துக்கு 10. ஏர், 2 புறோ 2 வீறு 2 எட்டு ஏழுக்குப் பெறுமதி இல்லை. இனத்துக்கு எட்டாக மொத்தம் 32 சீட்டுகள். சீட்டைப் பசாரித்து வெட்டி ஆளுக்கு மூன்றாக இருதடவை 6 சீட்டுகள் முதலில் போட்டு அடுத்த சீட்டை துரும்பென புரட்டிப் போட்டுவிட்டு எஞ்சிய சீட்டுகளை எல்லாம் பக்கத்தில் அடுக்கி வைத்துவிட்டு விளையாடத் தொடங்கலாம். எதிரே உள்ளவர் இறக்க மற்றவர் எதையும் போடலாம். அதே இனத்தில் பெரிது போட்டவருக்குத்தான் பிடி. பிடி எடுத்தவர் அடுக்கி வைத்த சீட்டுகளில் ஒன்றை முதல் எடுக்க மற்றவர் பிறகு எடுத்து பின் விளையாடுவார். வைத்த சீட்டுகள் முடிந்தபின் இனத்துக்கினம் போட வேண்டும். ஒரு இனத்தைச் சேர்ந்த ஏரும் புறோவும் ஒருவரிடம் வந்தால் சோடி சொல்லலாம். அதற்கு 20 புள்ளி. துரும்புச் சோடியானால் 40 புள்ளி. கடைசிப்பிடி எடுப்பவருக்கு 10 புள்ளி விசேடமாகக் கொடுக்கப்படும். இந்தப் புள்ளிகளோடு எடுத்த பிடிகளால் வந்த புள்ளிகளையும் எண்ணிச் சேர்க்க 108 வந்தால் வெற்றி, இல்லையேல் சொச்சத்துக்கு மறு ஆட்டத்தில் 108 புள்ளியளவு தொகையை முதலில் எடுக்கிறவருக்கு வெற்றி.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கடதாசி விளையாட்டுக்களில் இவை போன்ற விளையாட்டுக் கள் சூது அல்ல. பொழுது போக்கோடு விவேகத்தையும் வளர்க் கும் ஆற்றலுமுண்டு. சீட்டுகள் விழுந்த பிடிகளை அடுக்கி வைக்கும் பாவனைகளை நுணுக்கமாக அவதானித்து அதற்கேற்ப தனக்கு அல்லது தனது துணைக்கு உதவ முடியும். யாரிடம் எந்த இனம் கூட இருக்கிறது, எந்த இனம் இருக்காது என்பதைக் கூட யூகிக்க முடியும். எங்கள் ஊரில் ஆசிரியர் இ. மருதையினார் இதில் விண்ணர். நானும் மச்சான் பொன்னுத்துரையும் நுணுக்கமாக விளையாடிப் பழக்கமுண்டு. மூத்தோர் கூட எம்முடன் விளையா டத் தயங்குவர்.

நான் யூ. எஸ். எல். சி. படித்தவேளை வங்களாவடியில் கைப் பந்தாட்டம் ஆடுவோம். தபால் அதிபர் நா. சரவணமுத்து அவர் கள் மிஷன் பாடசாலை ஆசிரியர், மாணவர், சைவவித்தியாசாலை மாணவர் ஆசிரியர் தினமும் மாலையில் கூடி விளையாடுவோம். சிலகாலம் தொடர்ந்த விளையாட்டை ஊக்கப்படுத்தியும் பிழை சரிகளைத் தீர்த்தும் போஸ்ற்மாஸ்ரர் அவர்களே முன்னின்று நிகழ்த் தினார். இந்த விளையாட்டில் பங்குபற்ற நான் தவறுவதில்லை. வெவ்வேறு விளையாட்டு அணிகளோடும் போட்டிக்கு விளையாடி வெற்றி ஈட்டியுள்ளோம்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பனம் பிரயோசனம் 3

வசதி படைத்தோர் வசதி குறைந்தோர் என்கிற பாகுபாடின்றி அக்காலத்தில் எல்லோரும் பனம் பழங்களைப் பொறுக்கிச் சேர்த்து பனாட்டுச் செய்வார்கள். அது சிறந்த காலை உணவாகவும், ஒடியற் கூழுடன் மாலைச் சிற்றுண்டியாகவும் பயன்படுத்தப் பட்டது. பனாட்டைத் தயிரில் தொட்டு காலையில் சாப்பிட்டால் அப்பத்தைவிட ருசியான சாப்பாடு. எட்டுப்பத்து ஓலைகளை அடுக்கி அதன் மேல் ஒரு தட்டையான கல்லை வைத்து நன்கு பழுத்த பனம் பழங்களை அந்தப் பாரோலைக் கல்லில் தட்டுப் பொல்லால் அடித்துச் சிதைத்து தோலுரித்துக் கடகத்திலிட்டு தண்ணீரூற்றிப் பிசைந்து தும்பு எடுத்து துணியில் வடித்துப் பிழிந்தெடுத்த சுத்தமான பனங்களியை 12 அல்லது 14 முழம்நீளமான ஓலைப் பாயில் தினமும் ஊற்றிப் பரவிக் காயவிட்டு கணக்கான தடிப்பு வந்ததும் நீளமாகவும் குறுக்காகவும் கோடு கீறி வடிவான சதுரத் துண்டுகளாக அரிவாள் போன்ற ஆயுதங்களின் புறப்பக்கத்தால் அல்லது தகடுகளால் புரட்டி எடுத்து புறப்பக்கமாகவும் காயவைத்து எடுப்பதுதான் பனாட்டுத் தட்டுகள். காயப் போடும் பாய்களை தென்னோலை பரவி சிலர் நிலத்திலும் பெரும் பாலானவர் பந்தல் போட்டு மேலே தென்னோலை பரவிய பந்தலிலும் விரித்துக் காயவிடுவார்கள். இரவு வேளை தூசு பிடியாமல் பாயை மடித்து விடுவர்.

எடுத்த பனாட்டுத் தட்டுகளை வடிவாக மடித்து கூடைகளில் அடுக்கி வீட்டில் அடுப்பு எரிக்கும் இடத்தின் மேல் இதற்கென ஏற்கனவே வகுத்த பரண்களில் தினமும் புகைபிடித்துப் பனாட்டு பழுதடையாதிருப்பதற்காக அவற்றை அடுக்கி வைப்பர். ஆடி ஆவணி புரட்டாதி வரை தொடரும் பனாட்டு வேலை முடிய பாரோலை அவியல் நிகழும். சோறு, பிட்டு. கறிவகை. பழவகை, பலகாரங்கள், பனங்காய்ப் பணியாரம், இளநீர், சுருட்டு, வெற்றிலை பாக்கு என மனிதர் சாப்பிடும் அனைத்து பொருட்களும் படைத்து கற்பூரம் கொழுத்தப்படும். எல்லோரும் சுற்றி நின்று வணக்கம் செலுத்தியபின் சற்றுத் தூரத்தில் ஆவிகள் வந்து ஆகுதி பெறுவதற்காக மறைந்து நின்றபின் மடைகளைக் குலைப்பர்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அதன்பின் நண்பர்கள் உறவினர்கள் அயலவர்களுக்கு விருந்தளிக்கப்படும். பனை நாட்டிவைத்த மூதாதையருக்குச் செய்யும் மதிப்பும் நன்றிக்கடனுமென இது கணிக்கப் பெறுகிறது.

பனங்காய் பிசைந்து களி எடுத்தபின் பாரோலைக்கப்பால் குவிக்கப்பட்டிருக்கும் பனங்கொட்டைகள் புரட்டாதி மாதம் மழை பெய்ததும் சற்று உயரமான நிலத்தில் பாத்தி வெட்டி அடுக்கி மூடப்படும். பின் தை, மாசி மாதங்களில் கிழங்குகள் பிடுங்கி ஒடியல் சீவல் சீவிக் காயப்போட்டு சேமித்து வைக்கப்படும். ஒடியல் மாவிடித்துப் பிட்டு அவித்தும் கூழ் காய்ச்சியும் உணவாகப் பாவிக்கப்படும். எங்கள் தையல்முத்துமாமி பனம் பழங்கள் கொடுத்து அயலிலே செட்டிபுலத்திலுள்ள மீனவர் பகுதியில் மீன் வாங்கி வருவார். சின்னமாமி வள்ளியம்மை பெரிய அண்டாச் சட்டியில் மீன், இலைக்கறி, உழுந்து, அரிசி போட்டு கூழ்காய்ச்சுவார். அயலில் உள்ளவர்களையும் கூப்பிட்டு உறவினரும் சேர்ந்து மாலை 4 மணிக்குத் தினமும் இந்தச் சத்துணவுத் திட்டம் எங்கள் குடும்பத்தினரால் பேணப்பட்டு வந்தது.

அக்காலம் வயல் நிலங்கள் அதிகம். தோட்டங்கள் குறைவு. எல்லோரும் அவரவர் காணியில் சிறிதோ பெரிதோ தவறாமல் நெல் விதைப்பார்கள். கூலித்தொழில் செய்வோரும் நெல்லும் ஒடியலுந்தான் கூலிக்குப் பெறுவார்கள். குரக்கன், உழுந்து, பயறு உயர் நிலத்திலும் பனந்தோட்டங்களிலும் விதைக்கப்படும். எல்லார் வீடுகளிலும் நெல் ஒடியல் உழுந்து மற்றும் சிறுதானியங்கள் செய்கை பண்ணியும் கூலியாகப் பெற்றும் இருப்பில் இருக்கும். இதனால் நாட்டில் உணவுப் பஞ்சம் என்பதே இல்லாத நிறை உணவுப் பங்கீடு இயற்கையாகவே அமைந்திருந்தது.

சிறிதுகாலம் செல்ல புகையிலைச் செய்கை அறிமுகமானது. புகையிலையை வாங்கி தென்னிலங்கையில் விற்கும் வர்த்தகரும் அறிமுகமாயினர். பிறவூரிலிருந்து வந்த வர்த்தகரிடம் புகையிலை தீர்த்துக் கொடுக்கும் தரகரும், புகையிலை தீர்த்து விற்கவும் பழகிக் கொண்டனர். புகையிலை வியாபாரத்தின் மூலம் ரொக்கப் பணம் கிடைத்ததால் காசுப் பயிரான புகையிலைச் செய்கை விருத்தியடையத் தொடங்கியது. சரவணை, வேலணைப் புகையிலைக்கு நல்ல கிராக்கியும் மவுசும் தென்னிலங்கையில் இருந்தபடியால் வெகு தீவிரமாகவே நெல் முதலிய தானியச் செய்கை வீழ்ச்சியடைய புகையிலைச் செய்கையில் பலரும் ஈடுபடத் தொடங்கினர். இதனால் பொருளாதாரச் சமனிலை வீழ்ச்சி அடைய ஏற்றத்தாழ்வுகள் உதயமாயின. ஓலை வீடுகள் ஓட்டு வீடுகளாயின. இதே வேளையில் கல்வி வளர்ச்சியால் ஆசிரியத் தொழில் எனும் உத்தியோக வாய்ப்பு சில குடும்பத்தினர் பெறவே செல்வச் செழிப்பும் பதவிகளும் மக்களிடையே பெரும் இடைவெளியைத் தோற்றுவித்தது. ஏழை, பணக்காரன், உத்தியோகம், மத்தியவகுப்பு, கூலியாள் என்று பாகுபாடு உருவாகி இப்பொழுதும் தொடர்கின்றது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சவாரி 4

வைகாசி மாதம் ஆண்டுதோறும் புளியங்கூடல் மாரியம்மன் கோவில் திருவிழா நிகழும். பொதுவாக ஏறுபடி மேளம், சின்ன மேளம், சப்பறம். சங்கீதம் என்று விழாக்கள் சிறப்பாக நிகழும். புதுமையான தெய்வமென்று காட்சிக்கு மட்டுமன்றி பக்திசிரத்தையோடு பிறவூர் மக்களும் தொகையாக வருவார்கள். தேர்த் திருவிழாவுக்கு அளவுகடந்த சனக்கூட்டம். வேலணையிலிருந்து கோவில் இரண்டு மைல் தூரம். மச்சான் இராமலிங்கம் வண்டிச் சாரதி, நாங்கள் எல்லோரும் வண்டியிலே போவோம். வண்டி நிறுத்துமிடங்கள் புறம்பாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் அதிலே வண்டியை நிறுத்தி, உருளாதிருக்கச் சில்லுகளுக்குக் கல்லுக்கட்டி மாடுகளை அவிழ்த்து சில்லிலேகட்டி வைக்கோல் போட்டுத்தான் மச்சான் வருவார். நான் சின்னத்துரை அண்ணரோடு முன்னரே இறங்கிப் போய்விடுவேன். நண்பர்களைக் கண்டால் அண்ணருக்கு ''டிமிக்கி'' விட்டு நண்பருடன் கூடித்திரிவேன். காட்சிகளைக் காண்பதிலும் பார்க்க கூடித்திரிந்து குழப்படி செய்வதுதான் சிறுவர்களின் வேலை.

இறுதி நாள் தேர்த்திருவிழா. திருவிழாவுக்கு ஏராளமான வண்டிகள் வரும். வேலணை தீவுப்பகுதிகளில் பெரும்பாலும் வாகனம் வண்டிதான், கார், பஸ் பிந்தி வந்தவை. வந்த வண்டிகளிடையே சவாரிப் போட்டிகளும் தவறாது நிகழும். வீடு திரும்பும் போது எங்கள் வண்டியை பிந்தித்தான் ஓட்டுவோம். பிந்திப் ஓட்டினாலும் எல்லா வண்டிகளையும் முந்தி எங்கள் வண்டி வந்து விடும். இதனால் எங்கள் எருதுகளுக்கு உலகப்புகழ். பரியாரி சிதம்பரப்பிள்ளையின் மாடுகள் தான் தீவுப்பகுதியில் பேர்போன சவாரிமாடுகள் என்று கதை.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கேள்விப்பட்டு யாழ்ப்பாணம் மணிக்கூட்டடியில் இருக்கிறவராம், நல்ல மாடுகள் விலைக்கு வாங்க வண்டியில் வந்தார். எங்கள் எருதுகளையும் சவாரி செய்து பார்க்க வந்தார். சவாரி செய்து பார்ப்பதென்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. எங்களுக்கு சலவைத் தொழில் செய்கிறவர் சின்னத்தம்பி கந்தையா. அயலில் தான் இருக்கிறவர். கமத்தொழிலும் செய்வார். வண்டில் மாடுகளும் வைத்திருக்கிறார். அப்புவை சின்ணண்ணை என்றுதான் கூப்பிடுவார். அப்புவின் தம்பியார் வி. நடராசபிள்ளை சின்னண்ணை என்று கூப்பிடுவது வழக்கம். அது போலத்தான் அவரும் கூப்பிடுவார். வண்டி செலுத்துவதில் திறமையானவர்.

வண்டியில் போக்குவரத்திற்கு போட்டிருந்த கூடாரம் கழற்றப்பட்டது. கிறாதி (இருபக்கம் தட்டிபோலப் போடச் செய்திருக்கும் அமைப்பு) போடப்பட்டது. சவாரிக்கு ஆயத்தம். கந்தையா தான் சாரதி, வண்டி பூட்டப்பட்டது. நானும் வருவதாக அடம் பிடித்தேன். அப்பு தடுத்தும் கேட்கவில்லை. அழுதேன், சரியென்று சொல்லக் கூடப்போனேன். வந்தவர் வண்டி முன்போக எங்கள் வண்டி பின்னாலே போய் சற்று வேளையில் வயல் வெளியில் இறங்கி விலத்திக் கொண்டு போனது. வண்டி போன வேகத்தில் நான் வழுக்கி விழுந்துவிட்டேன். வயல்வெளி மணல்பாங்கான தாய் இருந்ததால் நோகவில்லை. வண்டியின் பின்னால் எழுந்து ஓடிப்போனேன். நான் விழுந்ததை சவாரிப் பராக்கில் அப்பு காணவில்லை. எங்கள் வண்டி முன்போன வண்டியை முந்திய பிறகுதான் என்னைத் தேடியிருக்கிறார். அலறிப் புடைத்துக் கொண்டு திரும்பி என்னைத் தேடி வந்தவர், நான் சிரித்துக் கொண்டே ஓடிப்போக என்னைத் தூக்கித் தோளில் வைத்துக் கொண்டு சொன்னால் கேளாத பிள்ளையால் ஏங்கிப்போனேன் என்று பேசினார். மாட்டுக்கு விலை பேசினார்கள். எந்தவிலை கொடுத்தும் வாங்கவும் அவர்கள் சம்மதம். விற்பதற்கு எனக்கு விருப்பமில்லை. கந்தையாவும் விற்றால் அவற்றைப்போல மாடு வாங்க முடியாது. சிரமம். பிள்ளையும் அழுகுது என்று தடுத்துப்போட்டார். ●

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பட்டாணி 5

வைகாசி மாதம் நாரந்தனை கந்தகாமி கோவில் கொடியேறி அன்று விசேடமான திருவிழா. சதுர்க்கச்சேரி, ஏறுபடி மேளம். பலர் போவதைக் கண்டேன். நானும் போகவேண்டுமென அடம் பிடித்தேன். வண்டிவிட ஆளில்லை. மச்சான் இராமலிங்கம் எங் கேயோ போனவர் வரவில்லை. அச்சமயம் கடுமையான வயிற்றுக் குத்தும் வாந்தியுமாக ஒரு நோயாளியை வண்டியில் வீட்டுக்குக் கொண்டுவந்தார்கள். அப்பு வைத்தியம் பார்த்து சற்று வேளை யில் வாந்தி இல்லை. குத்தும் குறைந்துவிட்டது. சற்றுப் பொறுத் துத்தான் போக வேண்டுமென்று அப்பு சொன்னார். கேட்டுக் கொண்டிருந்த அண்ணர் சின்னத்துரை தம்பி அழுகிறான் வந்த வண்டியில் கூட்டிப் போகலாமா என்று கேட்டார். நோயாளி வந்த வண்டிக்காரனும் உடன்படப் புறப்பட்டோம். வங்களாவ டிச் சந்தியிலிருந்து வடக்கே அராலி றோட்டால் வந்து ஊர்கா வற்றுறை பண்ணை றோட்டால் ஊர்காவற்றுறைப் பக்கம் திரும்பி நாரந்தனையை நோக்கிப் போனோம்.

அராலிச் சந்தியில் வண்டி திரும்பியதும் சற்று வேளையில் வண்டிக்கு நேரே சமாந்தரமாக வடக்குக் கடற்கரைப் புறத்திலி ருந்து பல நிறங்களைக் கொண்ட வர்ண வெளிச்சம் தெரிந்தது. அது சக்கரவாணம் போலவும் சுழன்றது, அவுட்டுப் போல மேலே கிளம்பியும் போனது. வண்டியில் காயமாகப் பேசிக் கொண்டு வந்தவர்கள் தொடங்கியிருக்கு விளையாட்டு என்று கூறி மௌன மானார்கள். வண்டி மேலும் சற்று வேகமாகப் போகிறது. எனக்கு காரணம் தெரியாத பீதி. பல கேள்விகள் கேட்கிறேன். எவரும் பதில் கூறவில்லை. அண்ணாவும் பேசாமல் என்னை மடியில்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வைத்துக் கொண்டிருந்தார். நான் அவரோடு ஒட்டிக் கொண்டிருந்தேன். வண்டி சரவணைச் சந்தி கழிந்து சற்றுத் தூரத்தில் நாரந்தனைக் கோவிலை நோக்கி கல்லுப்பரவாத கல்லுறோட்டால் திரும்பியது. அதன் பிறகுதான் எல்லோரும் வாய்திறந்து பேசினார்கள். நான் என்னவென்று கேட்டும் சொல்லவில்லை. திருவிழா முடிந்து வரும்போது சரவணை றோட்டில் புளியங்கூடல் சந்திக்கு வந்து ஊர்காவற்றுறை — வங்களாவடி றோட்டால் வீடு திரும்பினோம். வீட்டுக்கு வந்த பின்புதான் பட்டாணிக் கதையைச் சொன்னார்கள். பண்ணை றோட்டில் 3 ம் கட்டையடியிலிருந்து கரையோரமாக நாரந்தனைக் கடற்கரைவரையும் பட்டாணி வருமென்றும், வாற வழியில் அராலிச்சந்தி றோட்டுக்கும் வந்து போகுமென்றும் சொன்னார்கள். உதாரணத்துக்கு சரவணை வினாசித்தம்பி நொத்தாரிசும் அராலிச்சந்தியில் அதன் தாக்கத்தால் முடமானதாகவும் கூறிமுடித்தனர். ஊரிலும் எல்லாரும் இக் கதையை உண்மையென்றே நம்பினார்கள். அப்பு தன்னைக் கட்டு மந்திரம் எழுதித்தந்தார். அதைப் பாடமாக்கிச் செபித்தேன். அன்றிலிருந்து மாந்திரீகம் படித்தேன். மந்திரத்தால் சாதனை புரிந்த வரலாறுகளும் உண்டு. பிறகு வரும்.

மார்கழிமாதம் பண்ணை றோட்டருகே அமைந்துள்ள மண்கும்பான் பிள்ளையார் கோவில் திருவிழா. நண்பர்களோடு கூடியாடிக் கொண்டு அராலி றோட்டால்போய் பண்ணைறோட்டால் திரும்பி மண்கும்பான் போவது வழக்கம். ஒருமுறை இவ்வாறு போகும்போது அராலிச் சந்திக்கு சற்றுக்கிட்டப் போனதும் சந்தியில் சிறிப்பாயும் வெளிச்சம் தெரிந்தது. எல்லோரும் பாட்டை நிறுத்தி பயந்து நின்றோம். வெளிச்சம் இடைக்கிடை தெரிந்து கொண்டே இருந்தது. மந்திரத்தின் வலிமையால் துணிவு வரவே கூட வந்தவரில் ஒருவரான மச்சான் பொன்னுத்துரையையும் கூட்டிக்கொண்டு சந்தியை நெருங்கிப் போனபோது அதனைக் கண்டு விட்டோம். எங்களோடு கடதாசி விளையாடும், எங்களுக்கு மூத்தவரான க. கனகரத்தினம். அவருக்கு ஒரு கால் வழங்காது. அதனால் சொத்தி இரத்தினம் என்பதுண்டு. வாயில் மண்ணெண்ணெய் விட்டு நெருப்புக் குச்சியைத் தட்டிப் பிடித்துக் கொண்டு கொப்பளிக்க அது வெளிச்சமாய் பிரகாசிக்க பட்டாணி என்று நாங்கள் பயப்படுவோமென்று அவர் இசய்த குறும்பு.

குடிசனமற்ற பெரிய வெளியிலே யாழ் நகருக்குப் போகும் பாதையான பண்ணை றோட்டிலே அமைந்திருப்பதால் மண்கும்பான் பிள்ளையார் அற்புதமாகப் போற்றப்படுகின்றார். நான் அறியாத காலமிருந்தே போக்குவரவு செய்யும் வாகனங்கள் கோவிலடியில் தரித்து நின்று பூசித்த பின்புதான் போகும். வண்ணைச் சிவன்கோவிலில் பிரதிட்டை செய்வதற்காக இந்தியாவிலிருந்து

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

எடுத்து வரப்பட்ட விநாயகர் சிலையை ஊர்காவற்றுறையில் கப்பலில் இருந்து இறக்கி தரைமார்க்கமாக பண்ணைத் துறைக்கு எடுத்து வரும்போது சிலையை வைத்துவிட்டு அயலில் நின்ற அரச மர நிழலில் களைப்பாறினார்கள் என்றும் பின்பு வைத்த சிலை எடுக்கமுடியாது போய்விட்டதால் அந்த அற்புத நினைவாக கோவில் எழுப்பப்பட்டதாகவும் சிலை மேற்கு நோக்கி இருந்தபடியால் கோவில் மேற்கு வாசலாக அமைந்ததென்றும் பேசப்படுகின்றது. பட்டாணிக்குப் பயந்த பாதையில் கோவில் அமைந்தது மக்களுக்குத் தென்பூட்டும் வகையில் உள்ளது. பெரும்பாலும் வேலணை, சரவணை, நாரந்தனை, சுருவில் மக்கள் புதுமணம் நிகழ்ந்தால் மண்கும்பான் பிள்ளையாருக்கு மோதக பூசை செய்து வழிபடுவதை முதற்கடமையாகக் கொள்வர்.

தீவுப்பகுதிக்கும் யாழ் நகருக்கும் தரைவழிப் போக்கு வரத்துக்கு அராலிக்கடலூடாகவோ அன்றிப் பண்ணைக் கடலூடாகவோ தாம்போதி அமைப்பதென்று தீவுப்பகுதி மணியகாரர் சோமசுந்தரம் அவர்கள் முன்பாக மக்கள் கூடியபோது, மண்கும்பான் பிள்ளையாரைக் கேட்டு அதாவது பூக்கட்டிவைத்துப் பார்த்து முடிவு செய்வதென்று தீர்மானித்தபடியே பண்ணைத் தாம்போதி வேலை ஆரம்பிக்கப்பட்டு நிறைவேறியதாகவும் வரலாறுண்டு. ●

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அரசியல் பிரவேசம் 6

1944 ம் ஆண்டு வேலணை கிராமச்சங்க இரண்டாம் வட்டார வேட்பாளராகப் போட்டிக்கு நிற்கின்றேன். பேசட்டி பல வட்டாரங்களிலும் பழைமை வாதிகளுக்கும் ஓரளவு சீர்திருத்த வாதிகளுக்கும் இடையில் நிகழ்ந்ததாகக் கருதப்படுகின்றது. கூட்டுறவுச் சங்கம், சனசமூக நிலையம், கிராம முன்னேற்றச் சங்கங்களின் தலைவராகவும், செயலாளராகவும் பதவி வகித்துப் பொதுத் தொண்டு, சமூக சீர்திருத்தம், போக்குவரத்து வசதி, குளச்கட்டு, வடிகால் வாய்க்கால் தேவை, நன்னீர் வளங்கள் என்பவற்றின் திருத்தங்களுக்கும் ஆக்கத்திற்கும் முயற்சித்த காரணங்களினால் மக்கள் மத்தியில் செல்வாக்கிருந்தது. ஏற்கெனவே உறுப்பினராய் இருந்தவரின் சேவை மக்களுக்கு திருப்தி அளிக்கவில்லை. உயர்வு தாழ்வுகளும் சமூக அமைப்பில் வேலணையில் பேணப்பட்டது. காலத்துக்கேற்ப மாறுதலடையாத புறக்கணிப்பை வெகுவாக கண்டித்ததோடு பல சீர்திருத்த நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொண்டேன். புறக்கணிக்கப்பட்டவர்களின் அரசியற் பிரவேசத்துக்கும் ஆதரவளித்தேன். வேலணைக் கிராமச்சங்கத்தின் 2 ம் வட்டாரத்துக்கு கடற்தொழிலாளரான ஆ. செல்லத்துரையும், 6 ம் வட்டாரத்தில் சிவல் தொழிலாளியான முத்தன் ஆறுமுகமும் அங்கத்தவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டமைக்கு உறுதுணையாய் இருந்தேன். எனது தந்தையார் வைத்தியர் சிதம்பரப்பிள்ளை நீண்ட காலம் கிராமசபை உறுப்பினராக இருந்து சமூகச் சச்சரவுகளை தவிர்த்தும் பிணக்குகளை பக்கம் சாராமல் தீர்த்தும் வந்ததால் அவரின் சேவைக்கு மக்கள் மத்தியிலும், சிறப்பாக புறக்கணிக்கப்பட்ட மக்களிடத்திலும் மதிப்பு இருந்தது. இவற்றால் கிடைத்த செல்வாக்குத்தான் நான் அரசியலில் பிரவேசிக்கக் காரணமாயின. பொதுவாக எனது கிராமத்தில் மரமேறுவோர், பறையடிப்போர்,

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சலவைத்தொழிலாளர், சவரத்தொழிலாளர், மீன்பிடிக்கும் தொழிலாளர், தச்சுவேலை, கொல்லவேலை செய்வோரும்கூட சில உரிமைகளை அனுபவிக்க மறுக்கப்பட்டிருந்தனர். உயர்சாதியினர் பாவிக்கும் கிணறு குளங்களைப் பாவிக்கக்கூடாது. உயர் சாதியினருக்கு சமயக் கிரியை செய்யும் பிராமணர் அவர்களுக்குச் செய்யக்கூடாது. பறைய கிணறு, பள்ளர் கிணறு, தச்சர்கேணி, முக்குவர் கேணி, செட்டிபுலக் கிணறு, துறையூர், செட்டிபுலம், பறையர் குடியிருப்பு எனக் கிணறு குளம் குடியிருப்புகள் காணப்பட்டமையே இதற்குச் சான்றாகும். தேநீர் கடைகளில் புறம்பான பேணிகளில் அல்லது போத்தலிற்தான் தேநீர் கொடுப்பார்கள். சாப்பாட்டுக் கடைகளிலும் ஒதுக்குப்புறம், சலூன், லோன்டறிகளிலும்கூட புறம்புகாட்டல் அனுசரிக்கப்பட்டது. கட்டுப்பாட்டை மீறினால் வன்செயலாலும் அடக்கியாளும் முறை திணிக்கப்படும். சமூகச் சண்டைகள் நிகழ்ந்த வரலாறுகளும் உண்டு. ஆலயப் பிரவேசம் நிகழுமளவிற்கு முன்னேற்றம் காணப்பட்ட நிலையிலும் சில அலுவல்களில் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட விட்டுக்கொடுப்புகளைத் தான் காண முடிகிறது.

சீர்திருத்த நடைமுறைகளால் எனக்கு ஆதரவு பெருகினாலும் சிலரின் கீற்றமும் எதிர்ப்பும் எரிச்சலும் எனக்குக் ஸ்மம் விளைவித்தன. மேலும் சில கடமைகளை நிறைவேற்ற அரசியல் செல்வாக்குத் தேவைப்பட்டதால் நான் கிராமசபைத் தேர்தலில் அபேட்சகராகப் போட்டியிட்டேன். வெற்றி நிச்சயம் என்ற நிலையிலே சதிமுயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. சைவ வித்தியாவிருத்திச் சங்க முகாமையாளராகவிருந்த இந்துபோட் இராசரத்தினம் ஐயாவிடம் தேர்தலில் போட்டியிடாமல் என்னைத் தடுக்குமாறு செல்வாக்குப் பிரயோகிக்கப்பட்டது. அவரின் முகாமையின் கீழுள்ள வேலனை. சரஸ்வதி வித்தியாசாலையில் ஆசிரியராய் இருந்தபடியால் அவரது உத்தரவை மீற முடியாது. மீறினால் பதவியில்லை. அவர் என்னைத் தடுத்துவிட்டார், தேர்தல் வேலைகளில் நான் ஈடுபடவில்லை. நான் விட்டாலும் சட்டப்படி வாக்களிப்பு நிகழ்ந்தது. ஆதரவாளர்கள் வாக்களித்தார்கள். 9 வாக்குகளால் தோல்வி. ஆனால் அடுத்தடுத்து போட்டியில்லாமலே என்னை மக்கள் தேர்ந்தெடுக்க இது வழிவகுத்தது.

கிராமசபை உறுப்பினராகவிருந்து நெறிப்படுத்திய காலத்தில் சாட்டி கடலைமடம், மண்கும்பான் — வேலணை வீதி, வேலணை மத்திய சனசமூக நிலைய நூல்நிலையம், சாட்டி தண்ணீர்க் கிணறு, இலந்தைக்காட்டு ஒழுங்கை, உப்புக்குளி ஒழுங்கை, பெருங்குளத்தில் பல கிணறுகள், அம்மன் கோவில் சாட்டிவீதி இணைப்பு, வேலணைக் கிராமச்சங்கம் நாரந்தனை வேலணை கிராமச்சங்கம்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

களாகப் பிரிக்கப்பட்டமை எனக் குறிப்பிடத்தக்க பல கருமங்கள் நிறைவேறின.

ஒதுக்கப்பட்டுப் பழகிய காரணத்தால் சில ஆசாரங்களை வழக்கமாகக் கொண்டவர்கள் அவற்றைக் கைவிட மறுப்பதுங்கூட சீர்திருத்த நடைமுறைகளை வெகுவாகப் பாதித்தன. எனது நண்பர்கள் சிலர் சம உரிமை பேண இணங்கிக் கொண்டாலும் ஏதோ வற்புறுத்தலின் காரணமாக அந்நடவடிக்கையைக் கையாள்வது போல காட்டிக்கொள்ளவும் விரும்பினார்கள்.

இரு மாணவர்களை தேநீர் எடுத்து வருமாறு அனுப்பினேன். அதில் ஒருவன் சலவைத் தொழிலாளியின் மகன். தேநீர் கடைக்காரன் எனது நண்பர் நமசிவாயம். நீண்ட காலமாக வங்களாவடியில் கடை உரிமையாளராகத் தொழில் செய்கிறார். ஒரு தேநீரைப் பேணியிலும் மறு தேநீரைப் போத்தலிலும் அனுப்பி இருந்தார், காரணத்தை உணர்ந்து கொண்டேன். சலவைத் தொழிலாளியின் மகன் என்று தெரிந்துதான் போத்தலில் கொடுத்திருக்கிறார். அன்றிலிருந்து தேநீர்க் கடைகளில் பாகுபாடு காட்டினால் கிராமசபை லைசென்ஸ் வழங்கப்படமாட்டாது என்று தேநீர்க் கடைக்காரருக்கு அறிவித்தல் கொடுத்து நடைமுறை மேற்கொள்ளப்பட்டது.

வேலணை அம்மன் கோவில் பரிபாலன சபைத் தலைவராயிருந்த போது வீதியிலே பிரதிட்டை செய்த அடியாரை உள்வீதியில் பிரதிட்டை செய்ய அனுமதித்தேன். அவர் மறுத்துவிட்டார். வற்புறுத்தலின் பேரிலேயே நிகழ்ந்தது. இது ஆலயப்பிரவேசத்துக்கு முந்திய நடவடிக்கை.

என்னைச் சந்திக்க வருகிறவர்களை நான் ஆசனத்தில் அமருமாறு கூறியபோதும் பலர் அமரமறுத்து விடுவார்கள். நிலத்திலே அமர்வார்கள். பாடசாலை வாங்கு போன்ற ஒன்றிலேனும் அமருமாறு வற்புறுத்திப் பழக்கித்தான் ஆசனத்தில் அமரப் பழக்கினேன்.

ஒடுக்குமுறையால் வந்தது தாழ்வு மனப்பான்மை. ஒடுக்குமுறையை அகற்றினாலும் அதை ஏற்கக் கூசுகிறது. அடக்கு முறையில் பயின்றவர்களைப் பார்க்க மனம் நோகிறது. இந்நிலை மாற இன்னும் சில காலமாகும்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வேலணை கிராமச்சங்கம் 7

வேலணை கிராமச்சங்கம் மண்கும்பான், வேலணை இழக்கு, வேலணை மேற்கு, சரவணை, நாரந்தனை, கரம்பன் என்னும் கிராமங்களைச் சேர்ந்த 18 வட்டாரங்களைக் கொண்டதாக ஆரம்பத்தில் அமைந்திருந்தது. ஊர்காவற்றுறை நகரசபை தவிர்ந்த வேலணைத் தீவுகள் அல்லப்பிட்டி தவிர்ந்த கிராமங்களின் அபி விருத்தியைப் பேணும் ஒரு சபையாக இது விளங்கியது.

1932ம் ஆண்டிலே வேலணைக் கிராமசபை வளவிலே வட்டா ரம் வட்டாரமாக கயிறு அடித்துப் பிரிக்கப்பட்ட கூறுகளிலே மக் கள் இருக்கவிடப்பட்டு பேர் குறித்துப் பிரேரிக்கப்பட்ட அபேட் சகர்களை, கையுயர்த்துவதன் மூலம் குறித்த வட்டாரத்தின் பிரதி நிதியாகத் தெரிவு செய்தார்கள். இது பகிரங்க வாக்கெடுப்பா கவே நிகழ்ந்தது. எனது தகப்பனார் 2ம் வட்டார அங்கத்தவரா கப் போட்டியின்றித் தெரிவு செய்யப்பெற்றார். சில வாரங்களின் பின் நிகழ்ந்த தலைவர் தேர்தலில் திரு. வை. விஜயரத்தினம் அவர்கள் தலைவராகத் தேர்வு பெற்றார். கிராமத்தில் போக்கு வரத்துப் பாதைகள், வடிகால் வாய்க்கால், மதகுகள், றோட்டுக் கள் பொருத்தமாகவும் என்றும் பயனுள்ளவையாகவும் அமைக்கப் பெற்றன. வேலணை 2ம் வட்டாரத்தில் எல்லையால் போகும் மண்கும்பான் சாட்டி வீதி அக்காலத்தில் மணலாய் இருந்தது. பின் மக்கி போட்டுத் திருத்தி அமைக்கப்பட்டது. 1974ல் நான் அங்கத்தவராக வந்தவேளை மேலும் நன்கொடை மூலம் கல்லுப் பரவி தார் றோட்டாக அமைக்கப்பட்டது. றோட்டைத் தொடக்கி வைத்த நினைவுக்காக விஜயரத்தினம் வீதி என அவ்வீதிக்குப் பெயர் சூட்டினோம். இன்றுவரை அப்பெயரே வழக்கில் உள்ளது.

முதலில் கை உயர்த்தித் தெரிவதாய் இருந்த வாக்களிக்கும் முறை பின்பு புள்ளடியிட்டு ஒவ்வொரு அபேட்சகருக்கும் ஒதுக்கப் பட்ட சிகப்பு, மஞ்சள், பச்சைப் பெட்டிகளில் போடும் முறை யாக மாற்றமடைந்தது. இதன் பிறகுதான் அபேட்சகரின் பேருக்கு எதிரே புள்ளடியிடும் வாக்களிப்புமுறை நடைமுறைக்கு வந்தது.

18 வட்டாரங்களைக் கொண்ட கிராமசபை வட்டாரரீதியா கவோ அல்லது கிராமத்துக்கொன்றாகவோ கூட அபிவிருத்தி வேலைகளை நிறைவேற்றக் கூடிய பண நிலை இருக்கவில்லை. கிடைக்கும் பணமும் நிர்வாகச் செலவுகளுக்கே போதாமலிருந்தது. சேனைகள், வழிப்பாதைகள், ஓழுங்கைகள், கிணறுகள் பரிபாலிக்க நிதி பற்றாக்குறை. மக்கட் பெருக்கத்திற்கேற்ப வசதிகளைப் பெருக்க கிராமசபையைப் பிரிப்பதும், சந்தை மீன்விற்பனை வரி

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

களை நடைமுறைப்படுத்துவதும் இன்றியமையாததாக கணிக்கப் பெற்றதால் கிராமசபையை இரண்டாகப் பிரித்து பெரிய வட்டாரங்களையும் குறுக்கிப் பிரித்து பிரதிநிதிகளை கூட்டுவது என்று தீர்மானித்தோம்.

தீர்மானத்தை செயற்படுத்த நடவடிக்கை எடுத்து அமைசர் மட்டத்தில் அங்கீகாரமும் பெறப்பட்ட நிலையில் பிரிப்பதற்கு எதிர்ப்புக் கிளம்பியது. ஏற்கெனவே கிராமசபையில் எடுக்கப்பட்ட தீர்மானத்தை மீண்டுமொருமுறை பரிசீலனை செய்யுமாறு அரசியல் செல்வாக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டது. இந்தவேளை கிராமசபையின் மறுதேர்வு நெருங்கிவிட்டதால் தேர்வினும் குறித்த பிரச்சினை எதிரொலித்தது. நான் போட்டியின்றித் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டாலும் ஏனைய வட்டாரங்கள் ஒவ்வற்றில் இதே அடிப்படையில் போட்டி நிகழ்ந்தது. பிரிவுக்கு ஆதரவானவர்கள் வெற்றி பெற்றதால் மீண்டும் தீர்மானம் நிறைவேறியது. இதன் பயனாக 1953 ஆம் ஆண்டின் பின்னர் கிராமசபை வேலணை, தாரகத்தனை என இரு கூறாகப் பிரிக்கப்பட்டே தேர்தல் நிகழ்ந்தது. இது அதிகாரத்தின் பரவலாக்கத்துக்கும் உரிய சாதனை.

1947 — 1953 ஆகிய காலப்பகுதியில் கிராமசபைக்குப் புதிய காரியாலயம் கட்டப்பட்டது. வேலணை மத்திய வர்த்தகசாலை, நூல் நிலையங்களுக்கு பழைய கிராமச்சங்கக் காரியாலயம் திருத்தி அமைத்துக் கொடுக்கப்பட்டது. வேலணை மேற்கு சிற்பனை வீதி திறப்பதற்கு தடையாயிருந்த காணிகள் பெறப்பட்டு அரசினர் நன்கொடை மூலம் கருவில் தோட்டு விஸ்தரிக்கப்பட்டது. மண் கும்பான் சாட்டி வீதியும் பண்ணை தோட்டுடன் இணைக்கப்பட்டதாக விஸ்தரிக்கப்பட்டது. சாட்டி கடலை மடம் கட்டப்பட்டது. செட்டிபுலத்திலும் வேலணைத்துறையிலும் மீன் சந்தை கட்டிடம் அமைக்கப்பட்டு மீன் சந்தைச் செயற்பாடு முறையாக கிராமசபையால் செயற்படுத்தப்பட்டது. சாட்டிப்பகுதியில் இரண்டு நன்னீர் கிணறுகள், பெருங்குளத்தில் பெரிய கேணியடிக்கிணறு, ஆலடிக் கிணறு என்பன புதிதாக வெட்டிக் கட்டப்பட்டன. பலவகதாழ்வுக் கிணறு திருத்திக் கட்டப்பட்டது. வெட்டுக் குளத்திலும் குடிநீர் கிணறு வெட்டிக் கட்டப்பட்டது. அம்மன் கோவில் றோட் மேலும் விஸ்தரிக்கப்பெற்று சாட்டி மண்கும்பான் றோட்டுடன் இணைக்கப்பெற்றது. இவையெல்லாம் குறுகிய காலகட்டத்தில் துரிதமாக நிறைவேற்றிய சாதனைக்குஇன்றும் சான்றாகவுள்ளன

1967 — 1953 வரையான காலப்பகுதியில். நான் நிறைவேற்றிய குறித்த சாதனைகளை விபரித்து பின்னர் வந்த கிராமசபையினர் சமாதான நீதிவானாக என்னை நியமிக்க வேண்டுமென ஏகமனதாகத் தீர்மானம் நிறைவேற்றினர். அத்துடன் தீவகத்துள்ள சனசமூக நிலையங்கள் மற்றும் பொது நிறுவனங்களும் பொர்க செய்ததன் பயனாக 1978 இல் எனக்கு அரசாங்கம் சமாதான நீதிவான் பதவியளித்துக் கௌரவித்தது. ●

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தேர்தல்களில் தில்லுமுல்லு 8

பிரிக்கப்பட்ட வேலணைக் கிராமச்சங்கத் தேர்வுகள் ஆரப்பத்தில் சுமுகமாய் நிகழ்ந்த போதும் தலைவர் தேர்தலில் போட்டியிருந்ததால் ஆள் கடத்தல் நடவடிக்கைகள் நிகழ்ந்தன. தலைவர் தேர்தல் நெருங்கி வரும்வேளை தெரிவு செய்யப்பெற்ற கிராம சபை உறுப்பினர் ஆதரவாளரின் நெருக்குதலால் தடம்புரளத் தொடங்கினர். இதைத் தவிர்க்கும் முகமாகவே தேர்தலுக்கு சில நாட்களின் முன்பாக, உறுப்பினர் கிராமத்தைலிட்டு வெளியேறி தேர்தல்வரை தலைமறைவாக இருக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. இந்த வகையில் நிகழ்ந்த சுவையான நிகழ்ச்சிகள் சில இங்கு விபரிக்கப்படுகின்றன.

8ம் வட்டாரக் கிராமசபை உறுப்பினராகத் தெரிவு செய்யப் பெற்றவர் ப. கந்தசாமி. தலைவர் தேர்தலுக்குப் போட்டியிட்டவர் இவரை தலைவர் தேர்தலுக்கு முன் கடத்திச் சென்று தலைமறைவாக வைத்துக் கொண்டார். அவரை எதிர்த்துப் போட்டியிட்டவர் வேறு வழியின்றி கந்தசாமியின் நெருங்கிய நண்பரின் உதவியுடன் கந்தசாமியின் மனைவியின் மூலம் ஒரு இரகசியச் செய்தியை அனுப்பி வைத்தார். தேர்தல் அன்று தான் கந்தசாமியை தலைவராகப் பிரேரிப்பதாகவும் அதை மீளப் பெறக்கூடாதென்பதும் தான் அச்செய்தி. அதன்படியே தேர்தலன்று அனைத்து உறுப்பினரும் சமுகமளித்த வேளை அவரின் பெயர் பிரேரித்து அனுமதிக்கப்பட்டது, அவரே போட்டியின்றித் தலைவரானார்.

இதற்கு முன்னரும் ஒரு தேர்தலில் வட்டார அங்கத்தவர்கள் தலைவர் போட்டியில் அமைதி இழக்க நேர்ந்தது. வட்டார வாக்காளர் சிலரும் நண்பர்களும் செல்வாக்கை மாறி மாறிப் பிரயோகித்த வண்ணமிருந்தனர். இதனால் இடஞ்சற்பட்டவர்கள் என்று

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

டன் ஆலோசனை கலந்த பின் ஊரில் இல்லாமலே வட்டக்கச்சி பயணமானார்கள். நண்பர் வ. கதிரவேலுவுக்கு வட்டக்கச்சி குடியேற்றத் திட்டத்தில் காணி, வீடு இருந்தது. அவரிடம் குறைந்தது ஒருவாரம் தங்கி இருந்தபின் தேர்தலன்று வந்து போட்டியின்றி தலைவரைத் தேர்ந்தெடுத்தனர். எதிர்த்துப் போட்டியிட்டவர் சபைக்கு வரவேயில்லை.

இன்னுமொரு சம்பவத்தில் ஏற்கனவே தலைவராகப் பதவி வகித்தவர் எனது நண்பர் ஒய்வுபெற்ற கிராமசேவையாளர் பு. சுப்பிரமணியம். அரசியற் பிரச்சினையால் அவருக்கு எதிராக நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவர முன்னறிவித்தல் கொடுக்கப்பட்டது. அப்பொழுது உள்ளூராட்சி உதவி ஆணையாளராக இருந்தவர் பின் அரசாங்க அதிபராயிருந்து ஓய்வு பெற்ற ஏ. ஏ. யோசேப் அவர்கள். தீர்மானத்தின் தாக்கம்பற்றி அவரோடு கலந்து பேசியபின் தீர்மானம் நிறைவேறினால் பதவி இழப்பு தவிர்க்க முடியாதென்பதை நிச்சயப்படுத்திக் கொண்டேன். கதிரவேலு என்பவர் 1ம் வட்டாரக் கிராமசபை உறுப்பினர். அவர் 2ம் வட்டாரத் தேர்தலில் போட்டியிட்ட போது அவருக்கு சகல வழிகளிலும் ஆதரவளித்து வெற்றியீட்டிக் கொடுத்திருக்கிறேன். அவரின் ஆதரவோடுதான் நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானம் நிறைவேறும். எனவே அவரை அழைத்துப் பேசி கூட்டத்துக்கு வராமல் போய்விடுமாறு கேட்டுக் கொண்டேன். அவரெனது மைத்துனர் ஆசிரியர் மு. கிருஷ்ணலிங்கம் அவருடன் முல்லைத்தீவு பயணமானார். கூட்டத்துக்கு அவர் வரவில்லை. தீர்மானம் குழம்பியது. நிறைவேறவில்லை.

வேறொரு தேர்தலில் இளைப்பாறிய என்சினியர் க. சதாசிவம் அவர்கள் தலைவராகப் போட்டியிட்டார், அவருக்கு எதிராகவும் போட்டியிட முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. அவ்வேளை கிராம சபை உறுப்பினராக இருந்த இருவர் எமக்கு ஆதரவாக வாக்களிப்பதாக உறுதியளித்த போதிலும் சமயத்தில் தடம்புரளக் கூடுமெனச் சந்தேகம் வலுத்ததால் அவர்களுடன் ஏனையோரையும் சேர்த்து ஒருவாரம் முன்னதாகவே வவுனியாவுக்கு அனுப்பி விட்டோம். எனது அயலவரும் நண்பருமான கிளாக்கர் சிவபாதலிங்கம் என்பவருக்கு வவுனியாவிலே வீடும் நெற்சுமமும் ஏக்கர் கணக்கில் இருந்தன. அங்கு ஒருவாரம் ஆனந்தமாகப் பொழுதுபோக்கி தேர்தல் நேரத்துக்கு வந்து சேர்ந்தனர். போட்டியின்றி சதாசிவம் தலைவரானார்.

இவை அனைத்துமே தில்லுமுல்லு என்றோ, தேவையற்ற போட்டி மனப்பான்மையால் நிகழ்ந்தவை என்றோ சொல்லமுடியாது. குறித்த கிராமச்சங்கத்தில் அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளைத் தக்கவாறு வல்லவர்களைக் கொண்டு செயற்படுத்தவும் அவர்களின் சேவை கிராமத்துக்குக் கிடைக்கவும் புரிந்த சாதனைகள் என்பது பெறுபேறுகளால் உய்த்துணரத்தக்கவையாக உள. இதில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டவர்களின் வரலாறுகளும் சாதனைகளும் இதற்குச் சான்றுபகரும்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மத்திய மகா வித்தியாலயம் 9

உயர்திரு கன்னங்கரா அவர்கள் கல்வி அமைச்சராக இருந்த வேளை தொகுதிகள் தோறும் மத்திய பாடசாலைகள் அமைக்கும் திட்டம் ஆரம்பமானது. தீவுப்பகுதிக்கு ஒரு மத்திய மகாவித்தியாலயம், தீவுப்பகுதி மக்களின் போக்குவரத்துக்கு மையமாகவிருக்கும் வேலணையில் அதுவும் புங்குடுதீவு — யாழ்ப்பாணம், ஊர்காவற்றுறை — மண்டைதீவு போக்குவரவுப் பாதைகள் ஒன்றாகச் சந்திக்கும் வங்களாவடிச் சந்தியிலே அமைவது பொருத்தமாகக் கருதப்பட்டது. தீவுப்பகுதி பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்த சேர். வைத்தியலிங்கம் துரைசுவாமி அவர்கள் பாராளுமன்றத்தில் ஸ்பீக்கராகவும் இருந்தார். அவரது ஆலோசனைப்படி கல்வி அமைச்சர் கன்னங்கரா அவர்களும் சைவ வித்தியாவிருத்திச் சங்க முகாமையாளர் திரு. சு. இராசரத்தினம் அவர்களும் வேலணை சரஸ்வதி வித்தியாசாலையை மத்திய மகாவித்தியாலயமாக மாற்றி அமைக்க எடுத்த முடிவை அறிவிப்பதற்காக வேலணை சரஸ்வதி வித்தியாசாலையில் கூடும்படி மக்களுக்கு அறிவித்தார்கள். வித்தியாசாலை அதிபர் அ. செல்லையா அவர்களும், உதவியாசிரியர்களும், மக்களும் தலைவர்களை வரவேற்க பாடசாலையில் கூடினோம். வித்தியாசாலையை மத்திய மகாவித்தியாலயமாக மாற்றுவதற்கான ஒழுங்குகள் ஆராயப் பெற்று வேலணை மணியகாரர் வீட்டில் விடுதி வசதியும் அமைவதென்று முடிவானது.

குறித்த நடைமுறைகளைக் கையாளுவதற்கான அமைப்பொன்றும் நிறுவப்பட்டது. வேலணை மகாஜன சபை என்ற பெயரில் அமைந்த சபைக்கு வேலணை தபாலதிபர் நா. சரவணமுத்து தலைவராகவும் நான் செயலாளராகவும் பிரபல வியாபாரி மு. சி. சிற்றம்பலம் தனாதிகாரியாகவும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டோம். கிராம

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ரீதியாக நிருவாகசபை உறுப்பினரும் தெரிவாயினர். ஆரம்ப நட வடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படும் வேளை நாரந்தனை, சரவணை புளியங்கூடல் மக்கள் மத்தியில், அப்போதைய கிராமச்சங்கத் தலைவர் இ. மருதையினார் ஆசிரியர் தலைமையில் சரவணை, புளியங்கூடற் சந்தியில் பாடசாலை அமைய வேண்டுமென்னும் கோரிக்கை தோன்றியது. பாராளுமன்ற உறுப்பினருக்கு இம்முறை யிடு எடுத்துச் சொல்லப்பட்டதால் ஏற்பட்ட இழுபறி நிலையைச் சமாளிக்க வேலணை வங்களாவடிச் சந்திக்கும் சரவணைச் சந்திக் கும் இடையே நடுவில் அமைந்துள்ள வேலணை மேற்கு சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலையில் அமைப்பதென்று முடிவு செய்யப்பெற் றது. அதன்படி சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை வளவில் கட்டிடம் அமைத்தும் அதன் அயலில் உள்ள காணியை வாங்கி கொட்டகை போட்டும் மத்திய மகாவித்தியாலயம் ஆரம்பிக்கப்பெற்றது. மேலும் அயலில் உள்ள காணிகள் சுவீகரிக்கப்பெற்று நிரந்தரக் கட்டிடம், விளையாட்டுமைதானம் அமைப்பதென்றும் முடிவாகியது. மாணவர் தொகையும் அதற்கேற்ப ஆசிரியர் தொகையும் அதிக ரிக்கவே மேலும் தற்காலிகமாகக் கொட்டகைகள் அமைத்து ஆசிரியருக்கும் மாணவர்களுக்குமான விடுதி வசதிகளும் செய்யப் பெற்றன.

பிறகு நிரந்தரக் கட்டிடம் அமைக்கும் வேலை தொடங்க விருந்த போது சரவணைச் சந்தியில் கட்டுவதென முடிவாகியிருப் பதாகத் தெரியவந்ததால் மீண்டும் எதிர்ப்புகள் தலைதூக்கின. மகாஜன சபைச் செயலாளர் கடமைகளைச் செயற்படுத்துவது என் கடமையாக இருந்தபடியால் சபையைக் கூட்டி எடுக்கவேண் டிய நடவடிக்கைகளைத் தீர்மானித்தோம். பாராளுமன்ற உறுப்பி னரும் கிராமசபைத் தலைவரும் வாக்குறுதியைக் காப்பாற்றத் தவறிவிட்டதாகப் பத்திரிகையில் (இந்துசாதனம்) செய்தி வெளி யிட்டதோடு நேரில் கண்டும் உரையாடினோம். பலனளிக்காததால் தடுக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியதாயிற்று. தலைவர், காரிய தரிசி, தனாதிகாரி மற்றும் உபதலைவர், தலைமை ஆசிரியர் அ. செல்லையா, உப செயலாளர், குத்தொகைக்காரர் பேரம் பலம் ஆகியோர் கொழும்பு சென்று பல அரசியல் தலைவர்களைச் சந்தித்தோம். கொழும்பு நீவக சமாசத் தலைவராக இருந்து பின் பாராளுமன்ற உறுப்பினரான வ. நவரத்தினம் அவர்களையும் சந் தித்தோம். அவர் உதவ மறுத்ததோடும் எதிராக அறிக்கையும் வெளியிட்டு பிரதியையும் எமக்கு அனுப்பி வைத்தார். பிறகு கொழும்பில் உயர்பதவி வகித்த, பிற்கால நீவுப்பகுதி எம்பிக்க ளான பண்டிதர் க. பொ. இரத்தினம், அப்புக்காத்து வி. ஏ. கந் தையா ஆகியோர் எங்களுக்கு உதவினார்கள். நீவுப்பகுதி மக்களின் பெரும்பான்மை பலமும் எங்களுக்குக் கிடைத்தது. மக்கள் தலை

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வர்களதும் மக்களதும் வேண்டுகோளுடனான விண்ணப்பங்களும் எங்களுக்கு உதவின. சந்தியில் நிரந்தரக் கட்டிடம் அமைக்கும் அனுமதியும் கிடைத்திருந்த வேளை எங்கள் பிரதிநிதிகள் திருவாளர் கிளாக் பாலசிங்கம் (முன்னர் வேலணை கிராமச்சங்கத் தலைவர்) அவர்களை அழைத்துக் கொண்டு கொழும்பு சென்று கல்வி அமைச்சின் நிரந்தரக் காரியதரிசியோடு நேரில் நிலமைகளைத் தெளிவுபடுத்தியதின் பேரில் அனுமதி மீளப் பெறப்பட்டு எமது கோரிக்கை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. அப்போதைய கல்வி அமைச்சரும் நேரில் வந்து பார்வையிட்டுச் சென்றிருந்தார்.

வேலணை மத்திய மகாவித்தியாலயத்தினை ஆரம்ப காலப் பகுதியில் அதிபராகக் கடமையாற்றி பாடசாலையின் துரித வளர்ச்சிக்கு உதவியவர் வட்டுக்கோட்டையைச் சேர்ந்த காபன் சுந்தையா அவர்கள். அவருக்குப் பின் நினைவு கூரத்தக்க வகையில் சேவையாற்றியவர் மாவிட்டபுரத்தைச் சேர்ந்த அதிபர் தம்பு அவர்கள். வேலணையிலே இவர்களிடம் படித்த மாணவர்கள் பின் பட்டதாரிகள், எஞ்சினியர்கள், டாக்டர்கள், அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள் கல்வி அதிகாரிகள் எனப் பதவி வகிக்கிறார்கள்.

நிழக்கு மாகாணத்தைச் சேர்ந்த நல்லையா, அமைச்சராக இருந்த வேளை அதிபர் தம்புவுக்கு மட்டக்களப்புக்கு மாற்றம் வந்தது. அப்போது ஏ. எல். தம்பிஐயா ஊர்காவற்றுறை எம்பியாக இருந்தார். மாற்றத்தைத் தடுக்க எடுத்த முயற்சிகள் பலியாது போகவே சரவணையைச் சேர்ந்த ஆசிரியர் நா. நடராசா வேலணை மேற்கு சபாரத்தினம் இன்னுமொருவர் வேலணை மகாசபைச் செயலாளர் என்ற வகையில் நானும் பாராளுமன்ற உறுப்பினரைச் சந்தித்துப் பாடசாலை நன்மை கருதி மாற்றத்தை தடுக்குமாறு கேட்டுக்கொண்டோம். அமைச்சர் குறுக்கே நின்றதால் அது சிரமமாக இருந்தது. எம்பியுடன் நெருங்கிப் பழகிய நட்புரிமையால் மாற்றம் எப்படியாவது நிறுத்தப்பட்டாலன்றி நான் திரும்பப் போவதில்லையென அடம்பிடித்ததால் அப்பொழுது பிரதமராயிருந்த டட்லி சேனநாயக்காவிடம் என்னையும் கூட்டிப் போனார். நான் விண்ணப்பத்தை எழுத்திலும் கொடுத்து நேரில் விளக்கிக் கூறினேன்.

கல்வி நிலையில் உயர்கல்விக்கான வசதியின்றி பின்தங்கிய நிலையில் உள்ள கிராமத்தில் உயர்கல்வி வளர்ச்சிக்கு தம்பு அவர்கள் ஆற்றிய சேவைகளை நான் எடுத்துக் கூறியதும் எனது விண்ணப்பத்தை ஏற்று உடன் நடவடிக்கைக்கு பிரதம அமைச்சர் சிபாரிசு செய்யவே கையோடு மாற்ற நிறுத்தத்துக்கான கடிதத்துடன் திரும்பினோம். எம்பி ஏ. எல். தம்பிஐயாவுக்கும் எனக்கும்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அரசியல் உறவு மேலும் நெருக்கமாய் இருந்தமைக்கு இதுவுமொரு சான்று. மேலும் அவரின் உதவியால் வேலணையில் பலருக்கு காகோ போட்டிலும் வேறு பல நிறுவனங்களிலும் வேலைவாய்ப்பும் பெற்றுக் கொடுத்திருக்கிறேன். வேலணையூர் கந்தையா, தவராசா காகோ போட்டில் சேர்ந்து சுப்பிரிண்டன் ஆக பதவி உயர்வு பெற்றதாலும் மேலும் பலருக்கு அங்கு வேலைவாய்ப்பளிக்க வசதியாகவும் இருந்தது.

பண்ணைத் தாம்போதி வேலை பூரணமடைய தொங்குப் பாலம் போடும் வேலைகள் கடற்தொழில் செய்வோரின் எதிர்ப்பால் தடைப்பட்ட வேளை சாதுரியமாக அந்த வேலையை எதிர்ப்புகளைச் சமாளித்து நிறைவேற்றியவரும் எம். பி. ஏ. எல். தம்பிஐயா அவர்களே.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கூட்டுறவு 10

கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் ஆணையாளராக இருந்து இளைப் பாறிய ஆர். சி. எஸ் குக் இ. ஏ. சந்திரசேகரர் கூட்டுறவுப் பரி சோதகர்களாகவும் யாழ்ப்பாணக் கூட்டுறவு உதவி ஆணையாளரி களாகவும் இருந்த காலம் தீவுப்பகுதியில் அதிலும் குறிப்பாக வேலணையில் பல ஐக்கிய நாணய சங்கங்கள் நிறுவப்பட்டன. இச்சங்கங்கள் மட்டுப்படுத்தப்படாத உத்தரவாதமானவை. ஒரு வர் பட்ட கடனுக்கு சங்க உறுப்பினர் அனைவரும் பொறுப்பு என்பதே மட்டுப்படுத்தப்படாத உத்தரவாதமென்பது. இதை நன் கறிந்தே செயற்பட வேண்டுமென்பதற்காக சங்க உபவிதிகளை நன்கு விளக்கமாக சகலரும் அறிந்திருக்கிறார்களா என்பதை பரி சீலித்துப் பரீட்சித்துப் பார்த்துத்தான் நாணய சங்கம் பதிவு செய்யப்படும். காணிச் செய்கைக்கான பசளை. உழவு, பண்படுத் தல், அறுவடைக்கு தனிப்பட்டவர்களிடம் கூடிய வட்டிக்கு கடன் பட்டு விவசாயம் செய்தவர்களுக்கு ஐக்கிய நாணய சங்கங்கள் பேருதவியாய் இருந்தன. வேலணைமத்தி, ஆலம்புலம், தேவிகோட் டம், சந்திரா எனும் ஐக்கிய நாணய சங்கங்கள் யாழ்ப்பாணம் பிரதான வீதியில் அமைந்துள்ள வடமாகாணக் கூட்டுறவு வங்கி யில் கடன் பெற்று விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுத்து அறுவ டைக்குப் பின் அறவிட்டு செலுத்தி வந்தன.

முதல் தேவிகோட்ட ஐக்கிய நாணயசங்கத்தில் சேர்ந்திருந்த நான் பின்பு சந்திரா ஐக்கிய நாணயசங்கத்தின் தலைவராக கூட் டுறவுச் சேவையில் இணைந்து கொண்டேன். 2வது உலக யுத்த

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

காலத்தில் பங்கீட்டு முறையில் உணவுப் பொருள் விநியோகித்த லுக்காக ஐக்கிய பண்டகசாலைச் சங்கங்கள் அமைந்தபோது வேலணை சந்திரா ஐக்கிய பண்டகசாலைச் சங்கத்தில் தலைவரா னேன். ஐக்கிய சங்கங்கள் மறுசீரமைக்கப் பெற்று பலநோக்குக் கூட்டுறவுச்சங்கக் கிளைகளாகச் செயற்படும் போதும், தொடர்ந் தும் அக்கிளையின் தலைவராகக் கடமையாற்றினேன்.

1938ம் ஆண்டு கோண்டாவில் பரஞ்சோதி வித்தியாசாலை யில் ஆசிரியராகக் கடமையேற்ற போது விவசாயிகளின் தேவை களை அவதானித்து ஐக்கிய நாணய சங்கத்தின் தேவைகளை விளக்கி அங்கு கோண்டாவில் சுமரகோட்டம் ஐக்கிய நாணய சங்கத்தை நிறுவ உதவினேன். ஏற்கனவே கூட்டுறவுத்துறை சார்ந்த உத்தியோகத்தரின் அறிமுகமிருந்ததால் துரிதகதியில் நிறு விக் கொடுத்துதவ முடிந்தது. நாட்டுப்புறங்களிலும் பார்க்க நீவுப் பகுதியில் கூட்டுறவு நேரகாலத்துக்கு துரித வளர்ச்சியடைந்திருந் ததை அவதானிக்கலாம். 1941ம் ஆண்டளவில் விளைபொருள் உற்பத்தி விற்பனவுச் சங்கங்கள் உருவானகாலத்தில் வேலணை மண்டைதிவு விளைபொருள் உற்பத்திக்கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் செய லாளராகப் பணிபுரிந்த போது யாழ் மாவட்ட விவசாய உறுப்பி னராகவும் செயற்பட்டேன். அப்போது சட்டத்தரணி நா. த. சிவ ஞானம் அதன் தலைவராயிருந்தார். வெங்காயம், மிளகாய், தக் காளி உற்பத்திக்கான விதைபொருள்கள், உரங்களைக் கடனுக்கு வழங்கி அறுவடையின்போது அவற்றைக் கொள்வனவு செய்து சந்தைப்படுத்த சமாசம் உதவியது. அதுவே பின்பு மாக்பெற் நிறுவனமாகியது.

விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்யவும் காணிகளை பதிவு செய்து சொந்தக்காரரைக் கண்டறியவும், காணிப் பிணக்குகளை தீர்க்கவும், பயிர்ச் செய்கைக் குழுக்கள் அமைக்கவும் தொடர்ந்து கமத்தொழில் அபிவிருத்தி கொள்வனவு விற்பனைச் சங்கங்கள் விவசாயத் திணைக்கள நிருவாகத்தின் கீழ் நடைமுறைக்கு வந்த போது அவற்றில் பங்குகொண்டு காணி வாங்கிக் கட்டிடம் நிறு வும் பணிகளையும் தொடர்ந்து நிறைவேற்றியதோடு விவசாய சேவை நிலையத்தில் இலங்கை வங்கிக்கிளை நிறுவிக் கணக்கு வைக்கவும் கடன் வழங்கவும் வசதிகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. விரும்பியும் விரும்பாமலும் அமைச்சர் குமாரசூரியருக்கு மிளகாய் மாலையும், நெல்மணி மாலையும் அணிந்து வரவேற்று உபசரித்து இலங்கை வங்கிக்கிளை வேலணை வங்களாவடியில் நிறுவப்பட் டது. ஊர்காவற்றுறையில் எங்கோ மறைபொருளாகச் செயற் பட்டுவந்த கால்நடை வைத்திய நிலையம், விவசாய சேவை சங் கத்தில் உறுப்பினராக இருந்தபோது சபையில் விளக்கிக் கூறி

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

எடுத்த தீர்மானத்துக்கு அமைய வேலணைக்கு மாற்றப்பட்டு காரியாலயமும் அமைக்கப்பெற்றது யாவரும் அறிந்ததே.

பண்ணைப் போக்குவரவுச் சபையில் நீண்டகால உறுப்பினராக இருந்த காலத்தில் தனி நபர்கள் குத்தகைக்கு எடுத்த பண்ணைப் படகுச் சேவையை ஏனோதானோவென்று அசிரத்தையால் நிருவகித்த நிலையை மாற்றி சங்கம் குத்தகைக்கு எடுத்து படகுசேவையை ஒழுங்காக நிகழச்செய்த தடைமுறைக்கும் குறித்த கடற்பாதையை மூடி தாம்போதி அமைக்கும் வேலையை நிறைவேற்றவும் எடுத்த சகல முயற்சிகளுக்கும் நிருவாகத்தில் பொறுப்பாகவிருந்து செயற்படுத்தியதோடு பண்ணை — மண்டைதீவு பஸ் சேவையையும் கூட சங்கம் மேற்கொண்டு நடைமுறைப்படுத்த உதவி இருக்கிறேன். தாம்போதி பூர்த்தியாகி பாலம் போட எத்தனித்த வேளை அதற்கு நேர்ந்த தடையை அகற்றுவதற்கு மண்டைதீவு கிராமசபைத் தலைவராகவும் பண்ணைச்சங்க செயலாளராகவும் இருந்த கைலாயபிள்ளை அவர்களும் நானும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஏ. எல். தம்பியையா மூலம் தீவிர முயற்சி மேற்கொண்ட பிறகே நிறைவேற்ற முடிந்தாலும் மூடுபாலமாக அமைக்கவிருந்த பாலம் எதிர்ப்புக் காரணமாகவே தொங்குபாலமாக மாற்றி அமைக்கப்பெற்றது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கல்மடுக் கமம் 11

1953 இல் கல்மடு மத்தியதர வகுப்பு குடியேற்றத் திட்டத்தில் பாசனவசதியுடன் கூடிய 10 ஏக்கர் நெற்காணியும் 5 ஏக்கர் மேட்டு நிலம் குடியிருப்புக்கும் மேட்டு நிலம் பயிர்ச் செய்கைக் கும் எனக் கிடைத்தது. 45 பேர் இந்தப் பங்கீட்டைப் பெற்றனர். காட்டு மரங்களைத் தறித்து எரித்து, காடழித்து கமம் செய்ய வேண்டும். வேலணையில் காட்டு மரங்களைத் தறிப்பதில் மிகுந்த திறமைசாலிகள் பலர் இருந்தனர். விறகுகாலைக்காகக் காடுகளை அரசாங்கத்தில் உத்தரவு பெற்று தறிப்பிக்கும் விறகுகாலைச் சொந்தக்காரர் வேலணையில் இருந்தபடியால் காடுகளில் மாதக் கணக்கில் தங்கிநின்று மரங்களைத் தறித்து துண்டு போட்டு காட்டினூடே வழிப்பாதைகளும் அமைத்து மரங்களை ஏற்றி இறக் கவும் வசதி செப்யும் தொழிலை நன்கு பழகி இருந்தனர். இவர் கள் காடுகளில் வேலை செய்யப் போவதானால் கூட்டிப் போகிற வரிடம் முற்பணம் பெற்று தங்கள் குடும்பத்தினரின் செலவுக்கா கக் கொடுத்துவிட்டு தங்களுக்குத் தேவையான பொருட்களையும் உபகரணங்களையும் வாங்கிக் கொண்டு புறப்படுவதுதான் வழக் கம். இவர்களுள்ளே கூடிய திறமையும் அனுபவமும் உள்ள முதிய வர் வேலணை முதலாம் வட்டாரத்தைச் சேர்ந்த சின்னர் (மாடன்) என்பவர். அவரின் தலைமையிற் பல தொழிலாளர்களையும் அழைத்துக் கொண்டு, எனது காணிக்கு அயற்காணியை பங்கீடா கப் பெற்ற தென்னிலங்கைப் பிரபல வர்த்தகர் வேலணை 5ம் வட்டாரத்தைச் சேர்ந்த இ. கயிலாயபிள்ளை என்பவரோடு கிளி நொச்சிவரை பஸ்சில் போய் கிளிநொச்சிச் சந்தையில் காய்கறி சாப்பாட்டுச் சாமான்கள், தங்கி இருக்க தற்காலிகக் கொட்டகை போடுவதற்கான கிடுகு, ஈர்க்கு. கயிறு, பாய் கடகம், பானை.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சட்டி, பேணி, செம்பு, காட்டுக் கத்திகள், கோடாலிகள், அலவாங்கு, மண்வெட்டி எனத் தேவைப்படும் சகல பொருட்களையும் வாங்கிக் கொண்டு வான் பிடித்து இரணைமடுக் குளக்கட்டின் மேலாகக் கல்மடுக்குள நீர்ப்பாசனத் திட்டம்வரை போனோம், அதற்கப்பால் வான் போகப் பாதையில்லை. கால்நடையாகப் பொருட்களை எல்லாம் இறக்கிச் சுமந்து கொண்டு சுருக்கமான நடைபாதையால் ஏறக்குறைய ஒரு மைல் தூரம் நடந்து எங்கள் கமத்துக்குச் சற்றுக் கிட்டவுள்ள புல்லுக்குளம் என்ற குளக்கரையை அடைந்தோம். குளக்கரையோரம் மரம் பற்றைகளற்ற வெளியாக இருந்தது. அதில் வசதியான இடத்தில் சாமான்களை வைத்துவிட்டு கொட்டில் போடும் வேலை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இரவு வேளை நெருப்புக் கொழுத்த சிலர் பட்ட கட்டைகளைச் சேர்த்து அடுக்கினார்கள். காட்டில் கட்டையைப் போட்டு எரிப்பதால் வெளிச்சம் மட்டுமல்ல காட்டு மிருகங்களும் வெளிச்சத்தைக் கண்டால் பயந்து வரமாட்டாது என்ற நம்பிக்கையும் உண்டு. நெருப்பு எரிந்து கொண்டிருக்க சமையல் வேலையும் கொட்டில் வேலையும் தொடர்ந்தன. கொண்டுபோன பாய்களை விரித்து நாங்கள் இடைக்கிடை தூங்கினோம், இரவிலே கொட்டில் வேலைகள் முடிந்துவிட்டன, காலைச் சாப்பாட்டையும் முடித்துக்கொண்டு ஏழு மணிபோல் காட்டுக்கத்தி போன்ற தளவாடங்களுடன் காடு வெட்டக் கமத்திற்குப் போனோம். எல்லைக் கற்களைப் பார்த்து காணியின் எல்லையைத் தெரிந்து கொண்டதும் சிலர் காட்டுக் கத்தியால் பற்றைகளை வெட்டிக்கொண்டு போக ஏனையோர் பாரிய காட்டு மரங்களைத் தறித்தனர். இருநாட்கள் நானும் கூடநின்று வேலைகளை அவதானித்தபின் மறுநாள் காலை வீடு திரும்பினேன்.

என்னோடு துணையாக வந்தவர் சா. சுந்தரம்பிள்ளை அண்ணர். வட்டக்கச்சிவரை வான் ஏற்றுவதற்கு வந்தார். 3 / 4 மைல் தூரம் அடர்ந்த காட்டில் ஒற்றையடிப் பாதையால் நடந்து கல்மடு குடியேற்றத் திட்டத்திற்காக காடு அழித்து கட்டடங்கள் போடும் வெட்ட வெளியான குடியேற்றத் திட்ட பகுதியூடாக 2 மைல் தூரம் நடந்து வந்து வட்டக்கச்சி எல்லையில் தரித்து நின்ற வானில் என்னை ஏற்றிவிட்டு அவர் தொடரும் வேலைகளை மேற்பார்வை செய்ய கமத்திற்குத் திரும்பினார். நானில்லாத வேளைகளில் அவர்தான் வேலைகளைக் கவனிப்பார். எனக்கு அவர் உடன் பிறந்த சகோதரர்போலப் பற்றும் பாசமுமாக இருந்தார். கிராமசபை அங்கத்தவராகவும் இருந்த சா. சுந்தரம்பிள்ளை சிறந்த விவசாயி. அவரை அறியாதவர்கள் இல்லை. பிறருக்குதவும் புண்ணியவான். விவசாய வேலைகளின் நுணுக்கங்களை அவரிடம் பயின்றேன்.

காடுகள் வெட்டித் தறித்து முடிந்தபின் சில நாட்கள் மரங்களைக் காயவிட வேண்டும். பதமாகக் காய்ந்ததும் கொழுத்த

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வேண்டும். எரியாது எஞ்சியவற்றை கொத்தி அடுக்கிக் கொழுத்த வேண்டும். இந்த வேலைகளை சின்னர் தலையாளாகவிருந்து நேரம் தவறாமல் முடித்துவிட்டார். மாரிமழை பெய்ததும் வரம்புகட்டி வாய்க்கால் போட்டு மண்வெட்டியால் கொத்தி விதைக்க வேண்டும். குருநாகலைச் சேர்ந்த சிங்களத் தொழிலாளரைக் கொண்டு வேலைகள் தொடர்ந்தன. அத்த வேலையில் அவர்களுக்கு நல்ல பயிற்சி உண்டு. நெல் விதைப்பு நிறைவேறியபின் நெற்சாணியில் கொட்டில் வீடு கட்டி காவற்காரக் குடும்பமும் நியமித்து முடிந்தது. குருநாகல் தொழிலாளரின் சம்பளப் பாக்கிகள் கணக்குப் பார்த்து தீர்த்தபின் அவர்களும் கொட்டிலில் தங்கி மறுநாள் ஊர் திரும்ப ஆயத்தமானார்கள். அன்று காலை நான் நித்திரையால் எழுந்திருக்கும்போது வெற்றிலையில் காசு வைத்து என்னை நமஸ்கரித்து விடைபெற்றுச் சென்றார்கள். தமிழ்த் தொழிலாளர் செய்யாத புதுமையை அவர்களில் கண்டேன். அந்த வருடம் நல்ல விளைச்சல். செலவுக்கு மிஞ்சிய வருமானம். ஒரு ஆண்டு கால போகச் செய்கையிலே கிடைத்தது. மற்ற வருடமும் சிங்களத் தொழிலாளரும் ஊர்த் தொழிலாளரும் கட்டை பிடுங்கித் தண்ணீர் விட்டு சேறாக்கி வயல்களை மட்டப்படுத்தி சேற்றில் நெல்லை முளைகட்டி விதை விதைத்தோம். இதன் பின்பே மேட்டு நிலம் காடழித்து திருத்தி வான்பயிர் செய்கை தொடர்ந்தது. தற்காலிக வீடும் கட்டப்பட்டது.

மத்தியதர வகுப்பினர் தங்கள் தேவைகளுக்காக ஒன்றுகூடி கல்மடு நகர் பலநோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கம் அமைத்தனர். அதன் கௌரவ செயலாளராகத் நான் தெரிவுசெய்யப் பெற்றேன். அவ் வேளை நிர்வாகக் கடமைகளை சங்கச் செயலாளரே நெறிப்படுத்த வேண்டிய முக்கிய பொறுப்பு, சங்கத்திற்கு நிரந்தரக் கட்டிடம் நிறுவ பாவனைப் பொருள் வியாபாரக் கடையும் ஆரம்பித்து விளைபொருள், நெல் கொள்வனவு செய்து விற்பதும், பசளை கமத்தொழில் தளபாடங்கள், கிருமிநாசினிகள் அவற்றை விசிறும் திறமையுள்ள தொழிலாளர்களை இடைக்கிடை வேலைக்கமர்த்தி தொழிற்படுத்துவதும் விளைவின்பின் விளைந்த நெல்லை கொள்வனவு செய்தலும் விற்றலும் இன்றியமையாத செயற்பாடுகள். சங்கத்துக்கு முகாமையாளர், விற்பனையாளர், பாதுகாவலர்கள் நியமனம் பெற்று கட்டடத் திறப்புவிழா இடம்பெற்றது. நிர்வாக சபைக் கூட்டங்களும் ஆண்டுப் பொதுக் கூட்டங்களும் தவறாது நிகழ்ந்தன. பொதுக் கூட்டங்களுக்கும் விழாக்களுக்கும் அப்போதிருந்த அரசாங்க அதிபர் ஸ்ரீகாந்தா அவர்கள் இளிநொச்சிக் கூட்டுறவு ஆணையாளர்களாகவிருந்த திரு. கனகசபை. திரு. பொன்னையா என்போரும் அழைக்கப்பட்டு சிறப்பிக்கப்பட்டார்கள். சங்கம் நன்கு வளர்ச்சியடைந்ததோடு உறுப்பினர்களது தேவைகளையும் நல்லமுறையில் நிறைவேற்றியது. ஆண்டுதோறும் ஆண்ட

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நிக்கைகளும் வெளியிடப்பட்டன. பரந்தன், முல்லைத்தீவு றோட்டிலிருந்து கல்மடுக் கமத்திற்கு போக்குவரவு ஏற்றுமதி வசதிக்காக தருமபுரம் குடியேற்றத்திட்டக் குடியிருப்பிலிருந்து (குறித்த குடியேற்றத் திட்டம் அப்போதில்லை). புதிய தெருப்பாதையும் திறக்கப்பட்டது. 1958ம் ஆண்டில் இனக்கலவரத்தால் பாதிப்புற்று இடம்பெயர்ந்த இந்தியத் தொழிலாளருக்காகப் பரந்தன், முல்லைத்தீவு றோட்டில் தர்மபுரம் குடியேற்றத்திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டவேளை சங்கத்தால் இயன்ற உதவிகள் செய்யப்பெற்றன. குறித்த குடியேற்றவாசிகளுக்கு கமங்களில் தொழில் வசதிகளும் வழங்கப்பட்டன. கூட்டுறவுப் பரிசோதகர்கள், உதவி ஆணையாளர்கள். அரசாங்க அதிபர்கள் வேலணையில் சங்கங்களோடு தொடர்பு கொண்ட வகையில் அறிமுகமாய் இருந்ததால் அபிவிருத்திப் பணிகளில் அவர்களின் பங்கைப் பெறுவதில் எந்தச் சிரமமும் இருக்கவில்லை. சங்க நிர்வாகசபையைக் கூட்ட உறுப்பினர் ஒரு சிலரைத் தவிர ஏனையோர் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து காரில் சென்று கல்மடுவில் கூட்டங்கள் நிகழும். டாக்டர்கள், எஞ்சினியர்கள், பிரபல நகை வியாபாரிகள், வர்த்தகர்கள். சிவில் உத்தியோகத்தர், ஆசிரியர்கள், அதிபர்கள் எனப் பலதரப்பட்ட மத்திய தரப்பினர் சமக்காரர் என்பதால் கண்ணியமான ஒரு சங்கத்தை நிர்வகித்த பயிற்சியைப் பெறமுடிந்தது. வேலணை பலநோக்குச் சங்கத் தலைவராகப் பதவி வகித்தபோது இப் பயிற்சி எனக்குப் பெரிதும் உதவியது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சனசமூக நிலையங்களின் சமாசம் 12

வேலணை கிழக்கு வங்களாவடியில் உள்ள மத்திய சனசமூகநிலையத்திற்கு நீண்ட காலம் தலைவராக இருந்தேன். வேலணைக் கிராமச்சங்க பழையகட்டிடத்தைத் திருத்தி ஆரம்பத்தில் நூல்நிலையமும் வாசிகசாலையும் நிறுவப்பட்டன. அதன் பாதுகாவலராக போ. சபாரத்தினம் என்னும் பெரியார் இலவசமாக தனது சேவையினை ஆற்றிவந்தார். கைமாறு கருதாது வெகுகாலம் செய்த சேவைக்காகப் போற்றப்பட வேண்டியவர். அரசாங்க நன்கொடை மூலம் விளையாட்டு நிலமும் சங்கத்தால் கொள்வனவு செய்யப்பட்டு கைப்பந்து, தாச்சி, பார் ஓட்டம் போன்ற விளையாட்டுகளிலும் பயிற்சியளிக்கப்பெற்றது. வாரந்தோறும் நிலையத்தில் பிரசங்கம், சமயச் சொற்பொழிவு, விவாத அரங்கம், பாட்டுப் பேச்சு போட்டிகள், புராணபடனம், சங்கீதக்கச்சேரி எனப் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளும் மாறிமாறி இடம்பெற்று வந்தன.

அரசாங்கம் சமூக சேவைப்பகுதிக்கூடாக சிரேஷ்ட சனசமூக நிலையங்களில் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்ட நிலையமாகக் கணித்து இலவசமாக வானொலி வழங்கி இயக்குதற்கான பற்றறிகளையும் 14 நாட்களுக்கொருமுறை சார்ஜ் செய்து மாறி மாறி வழங்கி வந்தார்கள். வானொலிக்காக ஏரியலும் இலவசமாக நிறுவித் தந்ததனால் மாலை 5 மணிமுதல் இரவு 9 - 30 மணிவரை பொதுமக்கள் கூடி ரேடியோ நிகழ்ச்சிகளைக் கேட்டு மகிழும் வாய்ப்பும் கிடைத்தது.

சகல சனசமூக நிலையங்களும் இணைந்த சமாசம் யாழ்ப்பாணத்தில் நிறுவப்பட்டது. தொகுதி தோறும் சனசமூக நிலையங்களுக்காக சமாசங்களை உருவாக்கி அவற்றின் மூலம் சிறந்தனவா

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கலை, விளையாட்டு, கட்டுரைப்போட்டி எனும் நிகழ்ச்சிகளைக் கொண்ட விழாவை ஆண்டு தோறும் யாழ்ப் பாண சனசமூக நிலையங்களின் சமாசம் நிகழ்த்தி வந்தது. மானிப் பாய் நகரசபைத் தலைவராக இருந்த இராசவாசல் முதலியார் சமூக ஜோதி சி. தியாகராசாவைத் தலைவராகவும், த. துரைசிங் கம் ஆசிரியரை (அதிபர் கோட்டக்கல்வி அதிகாரி) செயலாளரா கவும், என்னைத் தனாதிகாரியாகவும் கொண்ட 24 பேரடங்கிய திருவாசகசபை இக் கருமத்தை ஆற்றியது. வெளிநாட்டு தூதுவர்கள், நிலவேளைகளில் அமைச்சர்களும் விழாவில் பங்கு பற்ற அழைக்கப்பட்டார்கள். வெளிநாட்டுத் தூதரகங்கள் வழங்கிய நன்கொடைகளாலும் உள்ளூராட்சி அமைப்புகள் அமைச்சின் அங்கி காரத்தோடு வழங்கிய நிதி உதவியாலும் பல சமூகநலத் திட்டங் களையும் சமாசம் அமுலாக்க முடிந்ததோடு யாழ் மாவட்டத்துக்கு சர்வதேச அரங்கில் அதனால் மதிப்பும் இருந்தது.

பாராளுமன்றத் தொகுதிகள் தோறும் அமைக்கப்பட்ட சன சமூக சமாச அமைப்புகள் தொகுதிதோறும் கலை கலாசார நிகழ்ச்சிகள், விளையாட்டுப் போட்டிகள் மற்றும் தேவையான சமூகநலப் பணிகளையும் ஆற்றி மதிப்புப் பெற்றன. தீவுப்பகுதிக் கென அமைக்கப்பட்ட இவ்வாறான சமாசத்தின் தலைவராகவும் செயலாற்றினேன். புங்குடுதீவு நகரசபைத் தலைவர் வீ. வ. நல்ல தம்பி இதன் செயலாளர், வேலணை சரஸ்வதி வித்தியாசாலையில் சமாச விழாக்கள் நிகழ்ந்தன. பக்கத்தில் அமைந்திருந்த விளை யாட்டு மைதானத்தில் விளையாட்டுப் போட்டிகள் நிகழ்ந்தன. கயிறிழுத்தல் போட்டியில் உணர்ச்சிவசமாகப் பங்குபற்றியவர்கள் ஏதிப் பேசிக் கொண்டதால் ஏற்பட்ட தகராறைத் தவிர்க்க ஏற்க னவே பொலிசாரின் உதவியை நாடவேண்டிய நிலை ஒரு சந்தர்ப் பத்தில் ஏற்பட்டதும் கூட நினைவிருக்கிறது. எவ்வாறாயினும் மக்களிடையே ஊக்கம், உற்சாகம், உணர்ச்சி, மகிழ்ச்சி, திறமை, பயிற்சி என்பவற்றை அக்காலத்தில் சனசமூக நிலையங்கள் வளர்த் தன என்பதை நிதர்சனமாகக் காணக் கூடியதாய் இருந்தபடி யால் எமது முயற்சிகள் பயனுடையனவாகவே அமைந்திருந்தன. 1961 ஆம் ஆண்டு முதல் 1964 வரை ஆண்டுதோறும் விழாக்கள் தொடர்ந்தன.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கோவில் பரிபாலன சபை 13

வேலணை பெருங்குளம் முத்துமாரி அம்மன் கோவிலுக்கு அக் காலத்தில் அரசாங்கத்தில் சேவையாற்றிய இராமலிங்க உடையார் முகாமையாளராகவிருந்தார். முதலாம் திருவிழா கொடியேற்றம் தவிர்ந்த ஏனைய திருவிழாக்களை அக் கிராமத்தைச் சேர்ந்த ஒவ்வொரு சமூகங்களும் பொறுப்பேற்றுச் செய்துவந்தனர். உடை யாருக்குச் சந்ததி இல்லாத காரணத்தால் தனக்குப்பின் கோவில் நிருவாகத்தை நிகழ்த்துவதற்குத் திருவிழாக்காரருட் சிலரை இணைத்துத் தனது தலைமையில் பரிபாலன சபை போன்ற அமைப்பினை நியமித்தார். அந்த அமைப்பின் 6 ம், 8 ம், 9 ம், 10 ம் திருவிழாக்காரரின் பிரதிநிதிகள் மட்டுமே இடம்பெற்றனர். ஏனைய திருவிழாக்காரர் இந்த முகாமை அமைப்பில் இடம்பெற வில்லை.

அவர் காலஞ்சென்றபின் இந்த அமைப்பிலுள்ள நான்கு திரு விழாக்காரரும் ஆண்டுக்கொருவர் முகாமையாளராகக் கடமை யாற்றுவதென்று முடிவு செய்தனர். 10 ம், 9 ம், 8 ம் திருவிழாக் காரரின் முகாமைக்காலம் முடிய 6 ந் திருவிழாக்காரரின் முகா மைக்குரிய வேளை வந்தது. அவர்கள் செட்டிபுலம் மீன்பிடி சமு தாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். அதனால் அவர்களுக்குச் சந்தர்ப்பம் மறுக்கப்பட்டது. சமூக ஏற்றத்தாழ்வு கருதிய இச்செயலினால் வீரக்கியடைந்த சமூகத்தினர் 6 ந் திருவிழாச் செய்ய மறுத்து விட்டனர். இச்சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி தனிப்பட்ட ஒருவர் திருவிழாச் செய்ய அனுமதிக்கப்பட்டார். செட்டிபுலத்தார் வேலணை அம்மன் கோவிலுக்கு உடையாரின் நிர்வாக காலத்தி லிருந்தே தங்கள் தொழிலிலிருந்து பெறப்படும் வருவாயில் 1/10

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பங்கை குத்தொகைக்கு விற்று அதிலிருந்து சேமித்த பணத்தைக் கொண்டு நிருவாகம், திருப்பணி என கோவில் செலவுகளுக்காகும் பணத்தின் பங்கைப் பொறுத்து நிறைவேறியதோடு 6 ந் திருவிழாவும் செய்து வந்தவர்கள். குறித்த குத்தொகைக்கு 1/10 பங்கு அச்சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் யாரும் செலுத்தத் தவறினால் அவர்களை சமூகம் புறக்கணித்து நன்மை தீமை கொண்டாட்டங்களிற் பங்குபற்றாது வற்புறுத்தியாவது பணம் அறவிடுவது வழமை. குத்தொகை விற்பனையில் கொள்வனவு செய்யும் குத்தொகைக்காரருக்கு 1/10 பங்கைத் தீர்வையாக வழங்கும் தொழிலாளருக்குமிடையில் பிணக்குகள் நேரும்போதும், தீர்வைக் கொடுக்கமறுத்த தொழிலாளரால் மறுக்கப்பட்ட தீர்வைக்கான கணக்கை விசாரித்துத் தீர்ப்பளித்து குத்தொகைக்காரனின் வருமதியிலிருந்து கழிப்பதற்கும். நன்மை, தீமைகளில் குறிப்பிட்ட வருமதியால் ஏற்படும் பிணக்குகளைத் தீர்ப்பதற்கும் என்னை மத்தியஸ்தகராக நியமித்திருந்தார்கள். இவர்கள் மட்டுமல்ல வேலணைத்துறையூர் மக்களும் வேலணை மேற்கு கெட்டிலைச் சேர்ந்தவர்களும் இவ்வாறு நாளாந்தம் தீர்வையாகச் சேர்த்து சமுதாய சம்பந்தமான பொதுச் செலவுகளுக்கும் கோவில்களின் பரிபாலனத்துக்குமாக பயன்படுத்துவதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் மத்தியிலும் சிக்கல் நேர்ந்தால் தீர்ப்பதற்கு என்னை அழைப்பார்கள். வேலணைத் துறையூர் மக்களின் பிள்ளைகள் படிக்க குறைந்தது ஒருமைல் நடந்து செல்ல வேண்டியிருந்ததால் அவர்களின் கல்வித்தரம் வெகுவாகப் பாதிக்கப்பட்டிருந்தது. இக்குறையைப் போக்க வேலணைத்துறை ஐயனார் பாடசாலை அமைக்க எனது மனைவியின் காணியை நன்கொடையாகக் கொடுத்தும் அவரின் ஆசிரிய சேவையை ஆரம்பத்தில் இலவசமாகச் செய்தும் பாடசாலை நிருமாணப் பணிகளில் பங்கு கொண்டிருந்தோம். அரசாங்கத்தின் உதவியோடு பாடசாலைக்கு அண்மையில் பாலருக்கான பாலுணவு நிலையமும் நிறுவி வேலணைத்துறை நிலையத்துக்கு என் மனைவியும் செட்டிபுலம் நிலையத்துக்கு நானும் நிர்வாகப் பொறுப்பாளர்களாகவும் கடமையாற்றினோம்.

6 ந் திருவிழாவிலிருந்து அவர்கள் விலக எடுத்த முடிவு ஓர் ஆட்சேபனைக்குரியது என்பதால் மேலும் ஆராய்ந்து தீர்மானிக்கும் முன்பே பூர்வீகமாகவே கோவிலில் பங்கு உரித்துடன் திருவிழாச் செய்து வந்தவர்களைத் திடீரென நிறுத்திவிட்டு இன்னொருவரிடம் திருவிழாவை கையளித்த செயலானது, வகுப்புவாத நோக்கில் அமைந்ததென்பதாலும் என் அனுதாபம் அவர்கள்பால் ஈர்க்கப்பட்டது. தெய்வ சந்நிதானத்தில் அவர்களைப் போலவே ஏனைய சில உபயகாரரும் உரிமைகள் மறுக்கப்படுவதால் கிலேசப்படுவது எனக்குப் புரிந்ததால் சகல சமூகத் தலைவர்களோடும் கலந்து பேசி ஆவன செய்ய முயன்றேன். மக்கள் ஆதரவு எனது

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

முயற்சிகளுக்கு ஊக்கமளித்ததால் 6ந் திருவிழா மீளப் பெறப் பட்டு பழைய உபயகாரரிடம் கையளிக்கப்பட்டது. மறுக்கப்பட்ட சில உரிமைகளை ஏனைய உபயகாரரும் பெற்றனராயினும் விட் டுக்கொடுப்புகள் பூரணமாக அமுல்படுத்தப் படவில்லை. எனவே தான் கோவில் நிர்வாக அமைப்பில் மாற்றம் கொண்டுவரும் முயற் சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. குறித்த திருவிழாக்காரரின் நிர்வாக முறை மாற்றப்பட்டு வழிபடுவோரின் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட நிர்வாக அமைப்பு முறையை உருவாக்கும் புரட்சிகள் தொடர்ந்தன.

இச்சந்தர்ப்பத்தில் அம்பாளின் திருவருளால் கோவிலுக்கு நன் கொடையாக வழங்கப்பெற்ற காணிகள் தொடர்பாக கோட்டில் வழக்குத் தொடரப்பட்டது. குறித்த வழக்கில் வேலணை 5ம் வட் டாரத்தைச் சேர்ந்த திரு. கா. தருமலிங்கம் என்பவரும் பிறரும் எதிரிகளாகவும், கோவில் நிர்வாகம் வழக்காளியாகவும் வழக்குத் தொடரப்பட்டது. அதன்பயனாக நிர்வாகம் பரவலாக புனரமைக் கப்பட வேண்டுமெனத் தீர்ப்புக் கிடைத்தது.

தீர்ப்புக்கு அமைய வழிபடுவோர் சபை கூட்டப்பெற்று அதில் 8ம், 9ம், 10ந் திருவிழாக்காரருக்கு தனித்தனி நான்கு பிரதி நிதிகளும் ஏனைய திருவிழாக்காரருக்கு தனித்தனி ஒரு பிரதிநிதி யும், திருவிழாக்காரரல்லாத வழிபடுவோர்களுக்கு 5 பிரதிநிதிகளு மென 25 பேரைக் கொண்ட பரிபாலனசபை தெரிவு செய்யப் பெற்றது. குறித்த நிருவாகசபை இருபகுதியினரும் ஏற்றுக்கொள் ளக் கூடியவரான என்னைத் தலைவராகத் தெரிவு செய்ய முன் வந்தபோது சற்றுத் தயங்கினேன். ஆனால் அன்றிரவு கண்ட கனவின் பயனாக பதவியை ஏற்க மறுநாள் ஒப்புக் கொண்டேன். கனவு இதுதான்; யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வேலணைக்குக் காரில் வந்து கொண்டிருக்கும் போது ஓலை ஏற்றும் துறையென்று பண்ணை றோட்டில் 2ம் கட்டையடிக்குக் கிட்ட உள்ள இடத்தில் வழியில் நின்ற பிரகாசமான சிவந்த மேனியும், சிவப்பான உதடு களும், வெண் தலைமுடியும் கொண்டு தூய வெண்நிறமான சரீ ரைக் குறிபோட்ட சேலையுடுத்திக் கொண்டு நின்ற ஒரு முதிய பெண் காரை மறித்துத் தானும் வேலணைக்கு வருவதாகக் கூறி காரில் ஏறிக்கொண்டார். அவ்வாறு ஏறிவந்தவர் அம்மன் கோவி லடியில் தன்னை இறக்கி விடும்படி கேட்டதால் கோவிலடியில் இறக்கிவிட்ட வேளை அவர் என்னை முத்தமிட்டு அடிக்கடி வந்து போகும்படி கேட்டுக் கொண்டபோது அவர் அக்கோவிலின் அர்ச் சகரின் உறவினரென எண்ணிக் கொண்டேன். விழித்து எழுந்து மறுநாள் கண்ட கனவில் அம்பாளின் அனுமதியும் பெற்றதாகக் கருதிப் பதவியை ஏற்றுக் கொண்டேன்.

இயன்றவரை அதிகாரப் பரவலாக்கலை நடைமுறைப்படுத்தி னேன். தேங்காய் உடைத்தல், உள்வீதியில் சாமி தூக்குதல்,

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சங்கற்பம் செய்தல் என்பனவற்றிலிருந்த பாகுபாடுகள் தீர்க்கப் பெற்றன. இந்த அமைப்பில் 1964 ஆம் ஆண்டு முதல் 1969 ஆம் ஆண்டு வரை கடமையாற்றினேன். திருவிழாக்காரருக்கு மறுக்கப் பட்ட பல உரிமைகள் கிடைத்த போதிலும் சில திருவிழாவுக்கு 4 பிரதிநிதிகளும் மற்ற விழாக்களுக்கு ஒருவரும் என்ற விதியால் குழப்பம் நிலவியது. தலைவராக இருந்து சாதிப்பது சாத்தியமா காது போகவே, பரிபாலனசபையிலிருந்தும் விலகி குறித்த வழக்கை மீண்டு தொடர்ந்து சமபலப் பிரதிநிதித்துவத்துக்கான அங்கீகாரம் பெறப்பட்டது. மீளத் தொடங்கிய வழக்கிற்கு திருவாளர்கள் வே. பி. கந்தையா, எட்வேட் அமிர்தலிங்கம், வி. சபாபதி என் போர் உதவினார்கள்.

இந்தவேளை ஆரம்பத்திலிருந்தே என்னுடன் பரிபாலனசபை உறுப்பினராக இருந்து தமது சேவையை அப்பாலுக்கு அர்ப்பணித்து வந்த எனது நண்பர்கள் திருவாளர்கள் க. தில்லையம்பலம், வ. க. கதிரவேலு, சி. கதிரவேலு, க. சண்முகம்பிள்ளை, ஆ. முத் தையா, நா. செல்லையா, வீ. சபாபதி, ச. கைலாயபிள்ளை, வ. கந்தையா, க, கந்தவனம், ஆ. சண்முகம், க. வினாயகமூர்த்தி (சின்னத்துரை), க. ஆறுமுகம், ஐ. ஆசைப்பிள்ளை, சுப்பையா, நா. கந்தையா, இ. ஐயம்பிள்ளை. நா. செல்லர், க. இராமலிங் கம், சோ. கந்தையா, அ. பொன்னுத்துரை என்போரில் பலர் காலஞ்சென்றமையாலும் சிலர் விலகிக் கொண்டதாலும் ஏற்பட்ட விரக்தியால் நான் விலகிக் கொண்டேன். மேலும் சில பிரச்சினை கள் தொடர்வதாலும் திருவிழாக்காரர் மத்தியில் பதவிப் போட் டிகளும் தங்கள் பவுசுக்கான சில திருப்பணிகளால் கோவில் பணம் வீணாவதும் நன்கு திட்டமிடாது சில திருப்பணி வேலைகள் தொடக்கத்திலேயே நிறைவேற்றமுடியாது போனமையும் அதிகா ரப் பரவலாக்கலின் எதிர் விளைவு என்று சிலர் பேசிக் கொள் கின்றார்கள். மேலும் வழிபடுவோர் சபையால் தெரிவு செய்யப் பெற்ற திருவிழாக்காரர் அல்லாத பிரதிநிதிகளின் உரிமை மறுக் கப்படுவதாகவும் சமத்துவம் பேணப்படவில்லை என்றும் அறிய முடிகின்றது. ஒடுக்குமுறை அற்பமாய் இருந்தாலும் புரட்சி நிச்ச யம் வெடிக்கும் என்பதே இந்த அனுபவங்களின் மூலம் தெரிந்து கொண்டு சபையை வழிநடத்திச் செல்வது தற்போது பதவியில் உள்ளவர்களின் கடமையாகும்.

1969 ஆம் ஆண்டில் தீண்டத்தகாதவர் ஆலயப் பிரவேசம் நிகழ நான் நடவடிக்கை எடுத்தபோது எல்லாவற்றையும் நீங்களே நிகழ்த்தவேண்டுமென்று நினையாமல் இளைஞர்களுக்கும் சில காரி யங்களை நிகழ்த்த சந்தர்ப்பம் கொடுங்கள் எனக் கேட்டு இளை ஞர் சிலர், தாம் முன்னின்று நிகழ்த்தப் போவதாக அறிவித்த

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தார் அவர்களுக்கும் சத்தர்ப்பம் அளித்தேன். தீண்டத்தகாதோர் உள்விதியில் பிரதட்சணம் செய்ய ஏற்கனவே அனுமதி அளித்தேன். இளைஞர்களின் முயற்சி 1971 ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்பே பண்டிதர் க. பொ. இரத்தினம் அவர்கள் தீவுப்பகுதி பாராளுமன்ற உறுப்பினராய் இருந்தபோது அவர்கள் தலைமையில் நிறைவேறியது. நானும் அதில் பங்குபற்றி சந்தோசமாகவே வரவேற்றேன்.

நான் தலைவராக இருந்தபோது தீவுப்பகுதி காரியாதிகாரியாக இருந்த திரு. விநாயகலிங்கம் தலைமையில் தேர்த்திருப்பணிச் சபை அமைக்கப்பட்டது. பரிபாலனசபைத் தலைவர் என்ற வகையில் அதில் நான் உபதலைவராக இருந்தேன். ஆரம்பச் செலவுக்கு பணமொதுக்கி பொதுமக்களின் நன்கொடையோடு தேர்த்திருப்பணி வேலைகள் தொடர்ந்தன. பரிபாலனசபைத் தெரிவில் ஏற்பட்ட முரண்பாட்டால் மீண்டும் கோவில் வழக்குத் தொடர்ந்து சிலவருடங்களின் பின்பே அதிகாரப் பரவலாக்கல் நிறைவெய்தியது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கம் 14

பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அரசாங்கத்தால் நடை முறைப்படுத்திய ஆரம்பகாலம், பெரும்பாலான பண்டகசாலை களும், முன்பு நடைமுறையில் இருந்த பலநோக்குச் சங்கங்களும், புதிய உப விதிகளுக்கமைய மறுசீரமைக்கப்பட்ட போது 1974 ம் ஆண்டு வேலணை பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கம் வேலணையில் நிறுவப்பட்டது. ஆரம்ப இயக்குனர்சபை உறுப்பினர்களாக கிரே ஷ்ட அரச உத்தியோகத்தர் சிலரும் கூட்டுறவுப் பரிசோதகரும் தொகுதி அமைப்பாளராலும் பாராளுமன்ற உறுப்பினராலும் நிய மிக்கப்பட்ட உறுப்பினர் சிலரும் பதவி ஏற்றார்கள். அவர்களுள் ஒருவராக நானும் நியமனம் பெற்றேன். அவ்வேளை பாராளுமன்ற உறுப்பினர் பண்டிதர் கா. பொ. இரத்தினம் அவர்கள். அரசாங் கத்தின் தீவுப்பகுதி அமைப்பாளர் புங்குடுதீவைச் சேர்ந்த சட்டத் தரணி திரு. ப. கதிரவேலு, ஆரம்பத்தில் தீவுப்பகுதி கமத்தொழில் உத்தியோகத்தர் திரு. இராசரத்தினம் பலநோக்குச் சங்கத் தலை வராக நியமனம் பெற்றார். சங்கத்திற்கு காரியாலயம், மொத்த வியாபார நிலையங்கள் அமைப்பதற்கான வசதிகள் வேலணை வங்களாவடியில் குறைவாக இருந்தன. பொறுப்பு என்னிடம் ஒப் படைக்கப்பட்டதால் சில்லறைக் கடைகளாக பாவனையிலிருந்த சிலவற்றை வாடகைக்குப் பெற்று உரிய வசதிகளை ஏற்றவகையில் ஓரளவு நிறைவேற்ற உதவினேன். சங்கத் தொழிலாளர்களாயிருந் தவர்களோடு மேலும் சில தொழிலாளர்களுக்கு எனது ஆலோச னைக்கமைய இயக்குநர்சபை நியமனம் வழங்கி சங்கம் தொழிற் படத் தொடங்கியது. மண்டைதீவு, அல்லைப்பிட்டி, வேலணை கிழக்கு, மேற்கு, சரவணைக் கிராமங்களுக்கான 15 விற்பனைக் கிளைகள் திறக்கப்பட்டன. பலசரக்கு வியாபாரத்துக்காகவும்,

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

புடவை வியாபாரத்துக்காகவும் இரு மொத்த வியாபாரக் கிளைகள் திறக்கப்பட்டன. மண்டைதீவைச் சேர்ந்த கூட்டுறவுப் பரிசோதகர் யேகதாசன் பொது முகாமையாளராக நியமனம் பெற்றார். வியாபாரப் பணிகளோடு கிராம பொதுநலத் திட்டங்களையும் செயற்படுத்தி சங்கம் வளர்ச்சியடையும் வேளை அரசியற் குழப்பத்தால் 1976 இல் சங்கத்தின் பதிவு அழிக்கப்பட்டது. இதனால் சங்கக் கிளைகள் எல்லாமே ஊர்காவற்றுறை சமாசத்தில் கொள்வனவு செய்ய வேண்டும் என்ற நிலை தோன்றியது. இதனால் பாவனையாளர் மத்தியில் கிளர்ச்சிகள் தொடங்கின. எதிர்ப்புகள் பலமாகக் கிளம்பியதால் மீண்டும் பதிவழிக்கப்பட்ட சங்கம் 1978 இல் மீளத் தொடங்கிய போது நான் தலைவராக நியமனம் பெற்றேன்.

புங்குடுதீவைச் சேர்ந்த திரு. வே. செல்லையா பி. ஏ, பொது முகாமையாளராக இருந்தார். சங்கத்திற்கு தேவைப்பட்ட வாகனங்கள் கொள்வனவு செய்யப்பெற்றன. புதிய சங்கக் காரியாலயம் அமைப்பதற்காக 4 துண்டுக் காணிகள் கொள்வனவு செய்து காரியாலய வேலைகள் தொடர்ந்தன. தனியார் வசமிருந்த எரிபொருள் நிலையத்தைச் சங்கம் பொறுப்பேற்றது. மண்டைதீவிலும் எரிபொருள் நிலையம், உப்பு விநியோக நிலையம் என்பன திறக்கப்பட்டன. கிராமங்கள் தோறும் பிடிக் கைத்தொழில் நிலையங்கள் திறந்து கைத்தொழில் பயிற்சிபெற வசதி செய்ததோடு பயிற்சியாளருக்கு வருமானமும் கிடைத்தது. தொழில் அபிவிருத்தி அடையவே சங்க எல்லைப் பரப்புக்கப்பால் நாரந்தனை, கரம்பன், புங்குடுதீவுப் பகுதிகளிலும் பிடிக் கைத்தொழில் நிலையங்கள் நிறுவப்பட்டன. பிடி வியாபாரத்திற்குப் பொறுப்பாக திறமையான பயிற்சி பெற்ற முகாமையாளரும் நியமிக்கப்பெற்றார். காரியாலயக் கட்டிட வேலை தொடர்ந்து கொண்டிருந்த வேளை சங்கக் காணியில் தற்காலிகக் கட்டிடம் அமைத்துக் காரியாலயம் செயற்பட்டது. வாகனங்களுக்கான வாகன சாலையும் நிறுவப் பெற்றது. அரசாங்க ஒப்பந்த வேலைகளைப் பொறுப்பேற்றுச் செய்வதற்கான அங்கீகாரம் பெற்ற ஒப்பந்த வேலைக்குப் பொறுப்பாளராக இளைப்பாறிய என்சினியரும் இயக்குனரில் ஒருவருமான திரு. க. சதாசிவம் நியமிக்கப்பெற்றார். பல்முகப்படுத்தப்பட்ட வரவு செலவுத் திட்டத்தின் கீழ் சங்கப் பகுதியின் நிதி ஒடுக்கீடு செய்யப்பெற்ற வேலைகளைப் பெறுப்போற்று நிறைவேற்றினோம். ஒப்பந்த வேலைகளை வேலை நிகழும்போது கண்காணிப்பதற்காக மேற்பார்வையாளர் ஒருவரும் நியமனம் பெற்றார். வேலணைத் துரைசுவாமி மத்திய மகாவித்தியாலய விஞ்ஞான கூட மேல்மாடி கீழ் தள கட்டிடங்கள், வேலணை மிருகவைத்தியசாலைக் காரியாலயம், கிராமசபை நூல்நிலைய விஸ்தரிப்பு, வேலணை பிரசவ விடுதியருகே ஆண், பெண் நோயாளருக்கான தனிதனி வார்ட்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

டுகள், சாட்டிச்சுடலை, மடச்சுற்றுமதில், சுருவில் துறைமுகப் பாதைக்கான பாலம், சங்கக்கட்டிட வேலைகள் போன்றன துரித கெதியிலும் நல்ல முறையிலும் நிறைவேறி இன்னும் எமது சேவை யின் சின்னங்களாகத் திகழ்கின்றன. ஒவ்வொன்றையும் நிறை வேற்றி திறப்புவிழாக்களில் இயக்குநர், தலைவர், சங்க உத்தியோ கத்தர் கௌரவிக்கப்பட்டனர்.

சங்கம் கிராமிய வங்கியையும் ஆரம்பத்திலிருந்தே நிறுவி சேமிப்புத் திட்டங்களுடன் சங்க உறுப்பினர்களுக்கு விவசாயக் கடன்களையும் முறையாக வழங்கி அறவிட்டு வந்ததோடு சேமிப்பு பணக் கொடுக்கல் வாங்கல்களையும் தொடர்ந்தது. அதற்கென வங்கி முகாமையாளரும் உதவியாளரும் பணியில் அமர்த்தப் பட்டனர்.

கட்டிடப் பொருட்களான சீமெந்துப் பைக்கற்றுகள், இருப்புக் கம்பிகள், இரும்புச் சட்டங்கள், தளபாடங்கள், இரும்புச் சட்டி கள் வெண்கலப் பாத்திரங்கள் விற்கும் நிலைகளையும் சங்கம் நிறுவியிருந்தது.

மேலும் ஆண்டு தோறும் சங்கப் பகுதியிலுள்ள பாடசாலை கள், சனசமூக நிலையங்களின் பங்களிப்புடன் கலைவிழா, விளை யாட்டுப் போட்டிகளையும் நடத்தி பரிசில்களையும் வழங்கி வந்தது.

இத்தனை பரந்த சேவைகளை நிறைவேற்ற பொது முகாமை யாளர் திரு. வே. செல்லத்துரையின் ஊக்கம், உற்சாகம், திறமை, அணுகுமுறை, தொழிலாளரைக் குழப்பமின்றி வேலை வாங்கும் சாதுரியம், சகல செயற்பாடுகளையும் சோர்வின்றிக் கண்காணிக்கும் தன்மை என்பன காரணமாயின. விசுவாசமும் நேர்மையும் போற்றத்தகுந் தவை. இந்த மறக்கமுடியாத சேவைகள் சாசனத்தி லும் பெறிக்கப்பெற்றுள்ளன. 1996 இல் நிகழ்ந்த கூட்டுறவுத் தின விழாவிலும் குறித்த சங்க முகாமை என்னைக் கௌரவித்துப் பாராட்டி விருதும் வழங்கிக் கௌரவித்தது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பிரசைகள் குழு 15

1983 ம் ஆண்டு யூலை மாதம் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி யின் பொதுச்சபைக் கூட்டம் மன்னாரிலே நிகழ்ந்தது. தீவுப்பகுதி பொதுச்சபை உறுப்பினரில் ஒருவராக நானும் பண்டிதர் கா. பொ. இரத்தினம் எம். பியும் மேலும் சிலரும் மன்னாருக்குப் பயணமா னோம். பொதுச்சபைக் கூட்டம் 1 ம் நாள் அமர்வில் பங்குபற்றி விட்டு அன்றிரவு திருக்கேதீஸ்வரர் ஆலயத்தில் எமக்காக ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட விடுதியில் தங்கி இருந்தேன். விடிய எழுந்து கோவில் வீதியிலே உள்ள தேநீர்க்கடையடிக்குப் போன போது வானில் வந்த சிலர் யாழ்ப்பாணத்தில் பிரச்சினை, ஊரடங்குச் சட்டம் அமுலில் இருக்கிறது என்றார்கள். கேள்விப்பட்டதும் மறுநாள் கூட்டத்திற்குப் போகாமலே அங்கிருந்து புறப்பட்ட பஸ்சில் யாழ்ப் பாணம் திரும்பினேன். யாழ் நகர் வந்தபோது நகரில் சன நட மாட்டமில்லை. வேலணைக்குப் போக பஸ்சும் இல்லை. கராஜ் ஒன்றில் திருத்த வேலைக்காக விட்டிருந்த எனது காரில் வேல ணைக்குப் போனேன். இரவு விடுதலை இயக்கத்தினரின் தாக்குத லால் பல போலீசார் உயிரிழந்ததாகவும் அவர்களுடைய சடலங் களை தென்னிலங்கைக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டதும் தென்னிலங் கையில் தமிழருக்கெதிரான வன்செயல் நிகழ்வதாகவும். தமிழரின் கடைகள், வீடுகள் கொழுத்தப்பட்டு பரவலாகத் தமிழர் கொலை செய்யப்படுவதாகவும் அறிந்தோம். தென்னிலங்கையிலுள்ள உறவி னர் பற்றிய தகவல் அறிய மக்கள் பதைத்தனர், வேலணை மக்கள் பாராளுமன்ற உறுப்பினரின் தொலைபேசி மூலம் செய்தியறியத் திரண்டனர். அவரில்லாத போதும் தொலைபேசியை உபயோகிக்க வசதியளிக்கப்பட்டது. ஏராளமான தமிழர் கொலை செய்யப்பட் டனர். சொத்துக்கள் அழிக்கப்பட்டன. பலர் இழப்புகளோடு

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org aavanaham.org

திரும்பினர். இந்த அனர்த்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கும் உயிரிழந்தவர்களின் குடும்பங்களுக்கும் நிவாரண உதவிகளைப் பெற்றுக் கொடுப்பதற்காக வேலணை தெற்கு அரசாங்க அதிபர் பகுதிக்கான பிரசைகள் குழுவொன்று அமைக்கப் பெற்றது. ஒவ்வொரு கிராம சேவகர் பிரிவுக்கும் ஒருவராக நயினாதீவு, புங்குடுதீவு, வேலணை, சரவணை, மண்கும்பான், அல்லைப்பிட்டி, மண்டைதீவு ஆகிய கிராமங்களின் பிரதிநிதிகள் பங்காற்றினர். அதன் தலைவராக நான் பங்கேற்றேன். உயிரிழப்புகள் இழப்பீடுகள் பற்றிய தகவல்கள் தரிதகெதியில் தொகுக்கப்பட்டு பல்வேறு பொது நல ஸ்தாபனங்களோடும் அரசாங்கத்தோடும் தொடர்பு கொண்டு இழப்பீடுகளுக்கான நிவாரணமும், மீண்டும் தொழில் தொடங்குவதற்கான கடன்வசதிகளும் பிரசைகள்குழுவின் முயற்சியால் நிறைவேற்றப்பட்டன. மேலும் ஈழப்போராட்டம் தொடர்ந்து கொண்டிருந்த போதும் அவ்வப்போது நிகழும் வன்செயல்களால் பாதிப்புற்றோருக்கும் ஆவன செய்தோம். 1987 இல் இந்திய அமைதிப் படை ஆக்கிரமிப்புச் செய்த போது அட்டகாசங்கள் வெகுவாக நிகழாமல் தடுத்தோம். தடுத்து வைக்கப்பட்டவர்கள் உடனுக்குடன் விடுவிக்கப்பட்டனர். அயற் பிரதேசங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது தீவுப்பகுதியில் பிரச்சினைகள் மிகமிகக் குறைவு. யாழ் நகரிலிருந்தும் படையினருக்கு அஞ்சி மக்கள் தீவுப்பகுதிக்கு இடம்பெயர்ந்தனர். மண்டைதீவு வழியாக வன்னியிலிருந்து உணவுப் பொருட்களும் மற்றும் அத்தியாவசியப் பொருட்களும் தருவிக்கப்பட்டு மக்களுக்கும் இடம் பெயர்ந்தோருக்கும் வழங்கப்பட்டன.

அரசாங்கக் காரியாலயங்கள் இயங்காத நிலையில், அடையாள அட்டைகளைப் பலர் இழந்துவிட்ட நிலையில் பிரசைகள் குழு மூலம் தற்காலிக அடையாள அட்டைகள் வழங்கி இராணுவம் அதை அங்கீகரிக்கச் செய்தோம்.

தடைப்பட்டிருந்த பண்ணையூடான யாழ்நகரப் போக்குவரவுச் சேவையை நடைமுறைப்படுத்தும் ஒழுங்கை அரச அதிபர் மூலம் மேற்கொள்வதற்காக பிரசைகள் குழு உறுப்பினரடங்கிய குழு யாழ் கச்சேரிக்கு மண்டைதீவு ஊடாக வத்தையேறி வந்து பேசி ஆகவேண்டிய ஒழுங்குகளைச் செய்து அன்றே யாழ் நகரிலிருந்து திரும்பும் போது பண்ணையூடாகச் சென்றோம். அன்று முதல் பிரசைகள் குழுவின் அங்கீகாரத்துடன் பிரயாணிகளுக்கான பஸ் சேவை தொடங்கியது. மின்சாரம் பெற படையினர் விதித்திருத்த தடையும் நிவர்த்தி செய்யப்பெற்றது. மேலும் திலீபன் நினைவு தினக் கூட்டங்கள் ஒலிபெருக்கி உபயோகித்து தீவுப்பகுதி எங்கும் நிகழ ஒழுங்கு செய்தோம். சில இடங்களில் இந்தியப் படையினர் குழப்பம் செய்த போதிலும் முறையீடு கிடைத்த

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இடங்களுக்குச் சென்று குழப்பம் தவிர்க்கப்பட்டது. இலையெல் லாம் படை அதிகாரிகளுக்கு எரிச்சலூட்டிய போதும் மக்களாத ரவு பெற்ற இயக்கமாக செயற்பட்டதால் குறுக்கீடுகளைத் தவிர்த் துக் கொண்டனர். மேலும் வெளிநாடுகளில் வேலை வாய்ப்புகள் பெறவும் சிபாரிசுகள் செய்தும் வெளிநாட்டுத் தூதரங்களோடு தொடர்பு கொண்டும் ஆவன செய்து வேலை வாய்ப்புகள் பெற உதவினோம். மனித உரிமை மீறல் நடவடிக்கைகள் பற்றியும் அதன் தலைமையகத்துடன் தொடர்பு கொண்டு நடவடிக்கை எடுத்தோம்.

ஊர்காவற்றுறைப் பகுதியூடாக மண்டைதீவுக்கு வந்தபோது ஸ்ரீலங்காப் படையினர் மேற்கொண்ட பாரதூரமான வன்செயல் களைக் கண்டித்து ஆவன செய்ததோடு பாதிக்கப்பட்டவர்கள் உடனடி நிவாரணம் பெறவும், தொடர்ந்து தஷ்டஈடு பெறவும் ஆவன செய்தோம். உள்ளூரில் இடம் பெயர்ந்த மக்களுக்கும் சமூக சேவை ஸ்தாபனங்களின் உதவியுடன் உடனடி நிவாரண உதவிகளும் வழங்கப் பெற்றன. வெளிநாடுகளில் எமது பிரதேச மக்களுக்கு நிரந்தர வதிவிட வசதி அளிக்கவும் அவர்களைத் திருப்பி அனுப்பாமற் தடுக்கவும் உரிய தாபனங்களூடாக இன்று வரை நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. ●

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வைத்தியம் 16

ஏழாம் வகுப்பில் படித்துக் கொண்டிருந்த காலம் அப்பு நோயாளரைப் பார்க்கப் போய்விட்டார். ஆச்சி அம்மன் கோவிலுக்குப் போய்விட்டார். வீட்டில் நான் மச்சான் பொன்னுத்துரையுடன் விளையாடிக் கொண்டிருந்தேன். 3 வயதுக் குழந்தைக்கு வலிப்புநோய். தோளில் தூக்கிப் போட்டுக் கொண்டு ஆண்களும் பெண்களுமாக பத்துபேர்வரை அழுது குழறிக்கொண்டு வருகிறார்கள். இப்படிப் பலர் இரவு பகலாக வருவது பழகிப்போனதால் துணிச்சலாக மருந்து கொடுத்தேன். மருந்து கொடுத்த சில நிமிடங்களில் நோய் குணம். எனக்கு வெற்றிக்களிப்பு. வந்தவர்களில் ஒருவர் எனக்கு நன்கு தெரிந்தவர், பழகியவர் அடிக்கடி அப்புவை மச்சான் என்று முறை சொல்லிக் கூப்பிடுவார். ஓயாது தனது பிள்ளைகளுக்கு மருந்து எடுத்துப்போவார். பெயர் குமாரவேலு. அம்மன் கோவிலடியில் இருப்பவர். கோவிலுக்குப் போன ஆச்சி முதலில் வந்தா. அப்புவும் சற்று நேரத்தால் வந்தார். மச்சான் மகன் சரியான் வீரன் என்று குமாரவேலு அப்புவுக்குச் சொன்னார். பிறகும் கைபார்த்துவிட்டுக் கொடுக்க வேண்டிய மருந்தை நானே எடுத்துக் கொடுத்துவிட்டேன். அப்புவுக்கு மகனை சான்றோன் எனக்கேட்ட மகிழ்ச்சி. ஆச்சிக்கும் அப்படித்தான். அப்பு சொல்லும் மருந்துகளை எடுத்துக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்த எனக்கு அன்றிலிருந்து வைத்தியம் கற்கும் எழுச்சியும் ஏற்பட்டது. ஏனைய படிப்புகளோடு வைத்தியமும் பயின்றேன்.

கார்த்திகை மாதம் கடும் மழை பெய்து குளம் நிரம்பி ஓடுகிறது. வயல் வாய்க்கால் நிறைய வெள்ளம். கெழுத்தி மீன்கள் நீரை எதிர்த்து வாய்க்காலூடே குளத்தை நோக்கி படையெடுக்கும் வேளை பார்த்து, பக்கத்தில் உள்ள மக்கள் கெழுத்தி மீன்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கள் ஒடும்போது குறிபார்த்து புறக்கத்தியால் தாக்கி தேவையான அளவில் பிடிப்பார்கள், இப்படிப் போய்ச்சேரும் கெழுத்தி மீன் கள் வேலணை பெருங்குளத்தில் அதிகம். குளம் வற்றும் வேளை யில் சித்திரை, வைகாசி மாதங்களில் குளத்தில் உள்ள கேணிகளில் சனங்கள் கூடி கலக்கி கரப்புகளால் குத்தி அடைத்து துளாவிப் பிடித்தும், சிலர் சீலையில் நீரோடு அள்ளி வடித்தும் கெழுத்தி மற்றும் உள்ள சிறிய மீன்களைப் பிடிப்பார்கள், ஆண்டுதோறும் நிகழும் இக் காட்சியை வேலணை பெருங்குளத்துக் கேணியில் காணலாம். ஆனால் அது பெருங்குளத்தில் வடக்குக் கரைக்குக் கிட்ட 'சிறு நான் கேணி' என்று ஒரு கேணி இருக்கிறது. அதனை மக்கள் குளிக்கப் பயன்படுத்துவார்கள். அந்தக் கேணியில் ஒரு கெழுத்தி மீன்கூட இருக்காது. குளத்து வெள்ளத்தோடு இணைந் திருந்த வயல்களில்கூட கெழுத்தி மீன் இருக்கும். குளத்து நீரோடு பல காலம் பரவி இணைந்திருக்கும் இந்தச் சிறுநான் கேணியில் மட் டும் ஒரு கெழுத்தி மீன்கூட இல்லை. இது ஒரு அற்புதம். குளிக் கும் குளத்தில் முள்ளுக்குத்தும் மீன் இருக்கக் கூடாதென்பதற் காக மாந்திரீகம் செய்து கட்டுப்படுத்தியதாக பழங் கதையுண்டு. அதுவும் எனது தகப்பனாரின் தாய்மாமனும், வைத்தியருமான கூழ தோட்டத்துச் சுப்பர் என்னும் சுப்பிரமணியம் தங்கள் குடும் பத்தினர் குளிக்க அக்கேணியை பாவிப்பதற்காக செய்தவராம். பெரும்பாலும் எங்கள் குடும்பத்தினர் தான் அதைப் பயன்படுத்தி வந்தார்கள். நானும் எனது மச்சான்மார் எல்லாருமே அந்தக் கேணியில்தான் குளிப்போம். அதை பரியாரியார் கேணி என்று பலரும் சொல்வதையும் கேட்டிருக்கிறேன். வைத்தியர்களை பரியா ரியார் என்றுதான் மக்கள் கௌரவித்துக் கூப்பிடுவார்கள்.

மழை பெய்து பெருக்கெடுத்து வெள்ளம் ஓடும் கார்த்திகை மாதம் யாருக்கோ பிரசவ வேதனை என்று அப்புவைச் சிகிச்சைக்கு அழைத்துப்போக வேலணை மேற்கு 6ம் வட்டாரத்தைச் சேர்ந்த கறுவல்தம்பி என்பவர் வந்தார். நடுநிசி வேளை. குளத்து வாய்க் கால் எங்கள் வீட்டுக் காணியின் மேற்கு எல்லையில்தான் உள்ளது. வாய்க்காலைக் குறுக்கே தாண்டும் வேளை அப்புவின் காலில் கெழுத்திமீன் மிதிபட்டு உள்ளங்காலில் முள்ஏறி முறித்துவிட்டது. அரம் போலுள்ள ஒன்று அல்லது ஒன்றரை இஞ்சி நீளமான முள் இலகுவாக ஏறும். ஆனால் இழுத்து எடுக்க வராது. இதனால் காயமும் கடுப்பும் என்பதால் அப்பு போக இயலாது போய்விட் டது. அவர் என்னைக் கூட்டிப் போனார். நான் போய்ச் சேர்ந்த போது வேறு வைத்தியரும் இருந்தார். ஆனால் பிரசலம் ஆக வில்லை. வைத்தியரோடு பேசிவிட்டு மருத்துவிச்சியாரைக் கூப் பிட்டு நோவிருக்கிறதா என்று கேட்டேன். குறிபடவில்லை என் றார். கொண்டுபோன பஞ்சுத்தைக் குங்குமப் பூ அவித்த குடிநீரில்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கொடுத்தேன். கொடுத்த பத்து நிமிடத்தில் குறிபடத் தொடங் கியது. கேட்டறிந்த பின் வேறு மருந்து கொடுத்தேன். வேப்பங் காம்பும், மஞ்சளும் அவித்த குடிநீரில் கொடுக்க பிள்ளை பிறந்து விட்டது. நஞ்சுக் கொடியும் விழுந்தது. நோயாளியின் சோர்வுக் காக வெற்றிலைச் சாற்றில் கொடுக்குமாறு ஒரு மருந்தைக் கொடுத்துவிட்டுத் திரும்பினேன். அங்கிருந்த வைத்தியர் அப்புவி டம் வைத்தியம் கற்ற முருகேசு வைத்தியர்தான். அவ் வைத்திய ரும் சேர்ந்து பலரும் எனது துணிச்சலைப் பாராட்டினார்கள்.

இப்போது போல அக்காலத்தில் கிராமம் தோறும் அரசாங்க சுகாதார மருத்துவமாதர்கிடையாது. பரம்பரையாக பிள்ளைபெறு வித்து மருத்துவம் பார்க்கும் குடும்பப் பெண்கள்தான் மருத்து விச்சிமாராக பணி செய்தார்கள். அவர்கள் தான் பிள்ளை பெறு விக்க அழைக்கப்படுவார்கள். அவர்கள் பிள்ளை பெற்ற பின்பு பல கிரியைகளும் செய்வார்கள். அவை கொத்தி, எரிப்பு, கழிப்பு என வழங்கப்படும். பிள்ளை பேற்றுக்கென வீடுகளில் குச்சு எனத் தனி யிடம் அமைத்து அதற்குள் வைத்துத்தான் பிரசவம் நிகழும். நிகழ்ந்த பின் நச்சுக் கொடியை பாயால் சுற்றி பால் மரங்களில் கட்டித் தொங்கவிடுவார்கள். போகும்போது கொத்திப் பேயை அகற்றுவதாகக் கூறி கத்திக் குழறிப் போவார்கள். இவைகளெல் லாம் மருத்துவிச்சிமாரின் கடமையாகும். மேலும் பிள்ளை பெற்ற வர்களுக்கான மருந்து நீர் தயாரித்தல், நீராட்டல் என்பனவும் கூட அவர்கள் மேற்பார்வையில் தான் நிகழும்.

இடைக்கிடை இவ்வாறு நோய்களுக்கு சிகிச்சை அளிப்பதும் அப்பு வீட்டில் இல்லாத வேளை மருந்து கொடுப்பதும், அப்பு இருக்கும்போது கூட அவர் குறிப்பிட்ட மருந்துகளை எடுத்துக் கொடுப்பதும் எனக்கு நோய்களை ஓரளவு நிர்ணயித்து ஏற்ற மருந்துகளைக் கொடுத்து குணப்படுத்தக் கூடிய பயிற்சியைத் தந்தது. மேலும் அதைப் பயிலும் ஊக்கத்தையும் ஊட்டியதால் தகப்பனாரிடமும். சிறிய தகப்பனார் வி. நடராசபிள்ளை அவர்க ளிடமும் நாடி சாஸ்திரங்களையும் மருந்து செய்யும் முறைகளை யும் கற்றுத் தேறினேன். வைத்திய நூல்களையும் இந்தியாவில் இருந்து தருவித்தும் ஆராய்ந்து கற்றுக்கொண்டேன். அவர்களோ டிணைந்து தொழிலையும் செய்தேன். 23-06-1944 இல் அக்கால மருந்து வைத்தியர் பதிவுச் சட்டத்தின் கீழ் வைத்தியனாகப் பதிவு பெற்றேன். 1984 இல் சித்த வைத்திய கலாநிதியாகவும் பதிவு பெற்றேன்.

யாழ்ப்பாணம் அகில இலங்கை சித்த ஆயுள்வேத வைத்திய சங்கத்தில் நிர்வாகசபை உறுப்பினர் ஆகவும் 'வைத்தியன்' பத்தி ரிகை ஆசிரியராகவும் தொடர்ந்து பதவிவகித்து வந்தேன். தீவுப்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பகுதி வைத்தியர் சங்கத்தில் தலைவராகவும் சேவை செய்து வைத்தியர்கள் மத்தியில் தகவல் பரிமாற்றங்கள் மூலம் சுகாதார வைத்திய சேவைகளை இயன்றவரை ஊக்கம் எடுக்க பிரசாரக் கூட்டங்களையும் நிகழ்த்தி, சுகாதாரப் பழக்க வழக்கங்களை குறிப்பாக கொதித்தாறிய நீரைப் பாவித்தல், கண்ட இடங்களில் மலங்கழித்தலை தவிர்த்தல் போன்ற நடைமுறைகளையும் பழக்கத்தில் கொண்டுவரும் முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அரசாங்க சுகாதார பரிசோதகர் சேவையையும் கிராமத்தில் தொழிற்பட ஊக்கம் எடுத்தோம்.

எனது இளமைக்காலத்தில் இருந்தே குளக்கரை நீர் நிலைகளில் கரையை அண்டிய பற்றைகளின் மறைவில் கக்கூசுக்கிருந்து குளிக்கப் பாவிக்கும் கேணிகளில் அடிக்கழுவும் பழக்கம் இருந்தது. மழை காலத்தில் குளத்தின் நீர் நிரம்பி வழியும்போது குடியிருக்கும் வளவுகள் கிணறுகளையும் கூட மேவி வெள்ளம் கரைபுரண்டு ஓடும். வேலணையில் பெருங்குளம் மிக நீண்டதும் விசாலமானதும் சூழ நெருக்கமான குடியிருப்புகளையும் கொண்ட பிரதேசமாகும். வெள்ளப் பெருக்கால் அசுத்தமான கிணற்று நீரால் கோதாரிக்கழிச்சல் என்னும் நோய் ஆண்டுதோறும் மக்களை வதைத்து வந்தது. எனவேதான் பழைய பழக்கவழக்கங்களை மாற்றியும் கொதித்தாறிய நீரையே கண்டிப்பாக மாரி காலங்களிலேனும் அருந்தும்படி செய்யும் சுகாதார விதிகள் தேவைப்பட்டன. தொடர்ந்து கக்கூசுகள் கட்டுவதற்கும் சகாய உதவிகள் வழங்கப்பட்டன. இவற்றால் முற்காலமிருந்த நோய்த்தாக்கங்கள் மிகவிரைவாகக் குறைக்கப்பட்டன. இலங்கை சித்தவைத்தியத் தலைவராக வட்டுக்கோட்டையைச் சேர்ந்த வைத்தியர் குமாரசாமியும், செயலாளராக வைத்தியர் எ. சி. இராசையாவும், வைத்தியர் சுந்தரமும் பதவி வகித்த காலத்தில் மக்கள் சுகாதாரத்துக்கும் கிராம வைத்தியத்திற்கும் சித்த வைத்தியத்தின் வளர்ச்சிக்கும் ஆற்றிய பணிகள் மகத்தானவை. அவர்களோடு இணைந்து செயலாற்றிய வகையில் எனக்கு வைத்தியர்கள் மத்தியில் உறவும், பரிச்சயமும் நன்மதிப்பும் மேலோங்கியிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மாந்திரீகம் 17

1937 ஆம் ஆண்டு கரம்பன் சிவகுருநாத வித்தியாசாலையிற் படிப்பிக்கின்றேன். பாடசாலைக்கு அயலிலே முத்துக்குமார்ரு என்ப வர் வீட்டில் இரவு பகலாக பேய் வீட்டுக்குக் கல் எறிகிறது. அந்தப் பாடசாலைக்குத் தலைமை ஆசிரியர் மண்டைதீவைச் சேர்ந்த இ. கனகசுந்தரம். அவரும் நானும் அவரது மனைவியுந் தான் அப்பாடசாலை ஆசிரியர்கள். எனக்கு மாந்திரீகம் தெரியு மென்பது அவ்வூரில் எல்லோருக்கும் தெரியும். கனகசுந்தரம் குடும் பத்தோடு பாடசாலை வளவிலேயே குடியிருந்தார். அவர் மூலம் ஏன்னோடு தோடர்பு கொண்டு ஆலோசனை செய்தார்கள். பேய் பார்த்த போது வீட்டில் சிலருக்கு பிசாசு பீடை இருந்ததை அவ தானித்தேன். பார்வை பார்த்து பேயாட்டிக் கழித்து தகடு பூசை செய்து கட்டி வளவையும் காவல் பண்ணினேன். அதன்பிறகு எல் லோருக்கும் நல்ல சுகம். பிசாசு, பீடைச்சேட்டை, கல்லெறிதல் எதுவுமே இல்லை.

1938 இல் நானும் மனைவியும் அன்னுங்கை பரஞ்சோதி வித் தியாசாலைக்கு ஆசிரியர்களாக மாறிச் சென்றோம். இரு பெண் குழந்தைகளோடு பாடசாலைக்கு அண்மையில் கோண்டாவில் அரசடிப் பிள்ளையார் கோவிலடியிலே ஒரு வீட்டில் குடியிருந்து பாட்சாலைக்குச் சென்று வந்தோம். எனது மனைவியின் தம்பி மு. இரத்தினகோபால் எங்களுக்கு உதவியாக இருந்தார். வேல னையைச் சேர்ந்த பெண்பிள்ளையும் வீட்டு வேலைக்கு இருந்தாள். அயலில் உள்ளவர்களோடு பழகி உறவினர் போலக் கொண்டாடி வந்தோம். கோண்டாவில் புதியாரி எனும் பகுதியில் அப்புத்துரை என்பவர் பிரபலமான சுருட்டுத் தொழில் முதலாளி. அவருடைய மாமன் முறையான ஆறுமுகம் வீட்டில் நாங்கள் இருந்தோம்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பெரிய நாற்சார் வீடு. ஆறுமுகம் வண்டியில் கடைக்காரருக்குரிய பொருட்களை யாழ் நகரிலிருந்து ஏற்றிவந்து வழங்குவார். அவரும் மனைவியும் மகன் கந்தையாவும் அவ்வீட்டில் ஒரு புறத்தில் வசித்தார்கள். அதுவும் எங்களுக்கு உதவியாய் இருந்தது. அந்தக் கிராமத்தில் வைத்தியம் செய்வதற்கு திருநெல்வேலியில் இருந்து வைத்திலிங்கம் என்பவர் வருவதுண்டு. நானும் வைத்தியம், மாந்திரீகம் தெரிந்தவர் என்பதால் எனக்கும் நன்கு அறிமுகமானார். 1939 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரியில் காணிவல் (பொருட்காட்சி) நிகழ்ந்தது. ஓர் இரவு அதைப் பார்ப்பதற்காக சில நண்பர்களுடன் வந்துவிட்டேன். குறித்த வைத்தியர் வைத்திலிங்கம் என்பவரின் சகோதரி திருமணமானவர், அவருக்கு பிசாசுப் பீடை மயக்கம் என்று என்னைத் தேடி வீடுபோய் பிறகு பொருட்காட்சி நடந்த இந்துக்கல்லூரிக்கு வந்து என்னைக் கூட்டிப் போனார்கள். ஆண்டுதோறும் இவ்வாறு வருவதுண்டுஎன்றும் திருநெல்வேலி சிவன்கோவில் குருக்கள் ஐயா பார்வை பார்த்து நூல் கட்டினால் சுகம் வருமென்றும், தற்போது ஐயர் இல்லை என்றும் சொன்னார்கள். ஆள் மயக்க நிலையில் படுத்திருந்தார். கும்பம் வைத்து முறைப்படி பூசை செய்த பின் திருநீறு ஒதிக் கொடுத்து அவர்மேல் தூவச் சொன்னேன். தூவியதும் எழுந்து வந்து என்முன் வசூத்த இடத்திலிருந்து ஆடத் தொடங்கினார். பார்வை பார்த்து உடுக்கு அடித்து ஆட்டிக் கழித்தபோது வீட்டில் பலி எடுப்பேன் நான் போறேன் என்று சொன்னதும் பாவையில் இறக்கி மாந்திரீக முறைப்படி கழிப்புச் செய்த பின்பு பார்வை பார்த்தும் அவருக்கும் மற்றும் அனைவருக்கும் தூல்கட்டினேன். அவருடைய கணவர் இல்லாத படியால் அவருக்கு நூல் கட்டவில்லை. பிறகு வருவேன் என்று சொன்ன பிசாசு வரக்கூடாதென்பதற்காக வளவுக் காவலும் செய்தேன். அடுத்த ஆண்டு அதே நாளில் அவருடைய கணவர் அவர்களது படலையடியில் றோட்டில் வந்த வான் ஒன்று மோதி இறந்துவிட்டார். வளவு காவல் செய்ததால் உள்ளே புகமுடியாத பிசாசு படலையில் நின்று பலி எடுத்துவிட்டதாகவும், அவர் நூல் கட்டத் தவறியதும் மரணத்தின் காரணமெனப் பலரும் மரணச்சடங்கின் போது விவாதித்தார்கள்.

கோண்டாவில் அன்னங்கை சூளையடியைச் சேர்ந்த குடும்பப் பெண் மூன்று நாட்களாக அன்னம் தண்ணீர் கொள்ளாமல் மயங்கிக் கிடப்பதாக வந்தார்கள். போய்ப் பார்த்து விசாரித்தபோது அவரின் தாலிக்கொடி காணாமற் போய்விட்டதால் யாரோ ஒரு மந்திரவாதியைக் கூட்டிவந்து கள்ளஞ் செய்கை செய்வித்ததாகவும் அன்றுமுதல் தான் அவர் நினைவிழந்திருப்பதாகவும் கூறி

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

னார்கள். பேயாட்டிய போது கொடி களவு போகவில்லையென்றும், அவரே உறியில் போட்டிருப்பதாகவும் சொல்லக் கேட்டு உறியிலிருந்த சட்டி பானையைத் திறந்து பார்க்கக் கொடி கிடைத்தது. தம்மனம் பண்ணி பார்வை பார்த்ததும் சுகம். தண்ணீர் குடித்தார் அப்புறம் உணவும் எடுத்தார்.

புங்குடுதீவில் பெரியவர் ஒருவருக்கு ஓயாத நோய். பிதற்றிக் கொண்டிருந்தார். மனநோய் போலவிருந்தது. தனக்கு சூனியம் மருந்து வேண்டாமென்றார். அப்படியென்றால் சூனியம் எடுப்போமென்று மறுநாள் அநுமான் கலையாடும் ஒருவரை அழைத்து வந்து உருவேற்றி சூனியம் எடுக்கக் கட்டளையிடவே, ஓரிடத்தைக் காட்ட அதைக் கிண்டிப் பார்த்தபோது உக்கிய தகடுகளும் மரத் துண்டுகளும் இருந்தன. அதற்கான சாந்தி செய்து நூல் கையில் கட்டிய பின் அவருக்கு நல்ல சுகம். புங்குடுதீவு கிழக்கு மக்கந்து என்ற பகுதியில் உள்ளவர் பெயர் நினைவில்லை.

கோண்டாவில் கிழக்கு வைரவர் கோவிலடியில் உள்ள குடும்பப் பெண் ஒருவருக்குக் குழந்தையில்லை. பேயாட்டம் ஆடுவதாக வேலணைக்குத் தேடி வந்தார்கள். பேயாட்டிக் கேட்ட போது வெளிப்பட்ட கதை விசித்திரமாயிருந்தது. அவருடைய மச்சானுக்கு பிசாசுப் பீடை. கைதடியில் உள்ள மந்திரவாதியிடம் போய் சுகப்படுத்தி வந்தார்களாம். போகும் போது இவரின் கால்சங்கிலியை மாறிப் போட்டுக் கொண்டு போனதாகவும் திரும்பி வந்ததும் இரவல் வாங்கிய காற்சங்கிலியைத் திருப்பிக் கொடுத்து அணிந்ததிலிருந்து பேய் அவரைப் பிடித்துக் கொண்டதாகவும் தகவல் கிடைத்தது. கைதடியில் ஆட்டிக்கழித்த பேய் காற்சங்கிலியில் ஒட்டிவந்து இவரைப் பீடித்திருக்கிறது. அதன் வேண்டுகோளின்படி ஆட்டிக்கழித்து காற்சங்கிலியோடு அதைக் கிரிமலைக் கடற்கரையில் கழித்தோம்.

இப்படிப் பேய்பிசாசுப் பீடை சம்பந்தமான கதைகள் பலவுண்டு. இனி பின்வரும் ஔவையார் பாடலுக்கமைய ஏற்கப்பட வேண்டியனவே.

மந்திரமும் தேவும் மருந்துள் திருவருளுந்
தந்திரமும் ஞானந்தருமுறையும் — யந்திரமும்
வெய்யென்னில் மெய்யாய் விளங்குமே மேதினியிற்
பொய் யென்னிற் பொய்யாகிப் போம்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பட்டாணிப் பேய் வரலாறு தந்த ஊக்கத்தால் மாந்திரீகம் கற்கத் தொடங்கிப் பின் அப்புவிடம் கற்றது போக மேலும் யாழ் சோனக தெருவைச் சேர்ந்த இரத்தினம் என்ற பட்டப் பெயரில் வேலணைப்பகுதியில் மந்திரம் பார்த்தவரிடம் கிரியை முறையினையும், தியானம், செபம், பார்வை, அர்ச்சனை ஆகிய பூசா மந்திரங்களை, வேலணை அம்மன் கோவில் அர்ச்சகரா யிருந்த கறுவல் ஐயர் எனும் சோமசுந்தர ஐயரிடமும், வேலணை பள்ளிவாசலுக்குக் கிட்ட வாழ்ந்த சீனிக்காக்கா எனும் சிறந்த மந்திரவாதியிடமும் கற்றுத் தேர்ந்தேன். வைத்தியத்திற்கும் மாந் திரீகம் பலவகையிலும் உதவியாக இருந்தது, இருக்கிறது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

விவசாயம் 18

9, 10 வயதுச் சிறுவனாக இருந்தபோது ஆவரந்துலா, விளாப் புலம் கெம்மில், உமிக்கொட்டுவான் போன்ற நெற்காணிகள் வேலணை 5 ஆம் வட்டாரத்தில் வயல் வெளிகள் நிறைந்த சூழலில் எமக்குச் சொந்தமாக இருந்தன. அந்த வட்டாரத்தின் நடுவில் கேணிகளும் வயல் வெளிகளும் சூழக் குடியிருப்புகளும் அமைந்திருந்தன. நாவலடிப்புலம், சோழாவத்தை, பள்ளப்புலம், பள்ளிக் குடியிருப்பு, சங்கத்தார் கேணியடி, சிலுந்தாக் குளக்கரை, இலந்தைக்காடு எனும் குறிச்சிகள் சூழ அமைந்திருந்தன.

எனது தாயாரின் தாய் — பெத்தாச்சி — பள்ளம்புலம் எனும் குறிச்சியைச் சேர்ந்தவர். சி. கா. சோமசுந்தரம் காலி பிரபல வர்த்தகரும், காலிச் சிவன்கோவில் பரிபாலன சபைத் தலைவருமாய் இருந்தவரின் சகோதரி வேலாச்சிப்பிள்ளையே எனது பெத்தாச்சி. வேலணை கிழக்கு பிரபல வைத்தியர் சுப்பிரமணியரின் மகன் தம்பிப்பிள்ளையை (எனது பெத்தப்பாவை) அவர் திருமணம் செய்தார். தம்பிப்பிள்ளையார் வேலணை பெருங்குளம் முத்துமாரி அம்மன் கோவிலில் கந்தபுராணப் படிப்புக்கு பயன் சொல்பவர், கந்தபுராணப் படிப்பு ஆண்டுதோறும் சில மாதங்கள் தொடர்ந்து நிகழும். நான் அவருடன் கோவிலுக்குப் போவேன். பெத்தப்பாவுக்குப் பக்கத்தில் இருப்பேன். அது எனக்கு ஒரு கௌரவமாக இருந்தது. அவரிடம் கந்தபுராணம் படிக்கவும் பயன் சொல்லவும் பலர் பழகுவார்கள். அதனால் அவரை ஊரில் எல்லாரும் உபாத்தியார் என்று அழைப்பார்கள்.

பெத்தாச்சியின் சீதனக் காணிகள்தான் ஆச்சிக்கு சீதனம் கொடுபட்டவை. அந்தக் காணிகள்தான் நாங்கள் பயிர் செய்த

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வயல் காணிகள். மாரிகாலம் மழை பெய்ததும் புரட்டாதி ஐப்பசி மாதங்களில் நெல்வயல் வேலைகள் ஆரம்பமாகும். ஏரு, குப்பைகள் ஏற்றிப் பறித்தல், வரம்பு கட்டுதல், பசளைகளைப் பரப்பி உழுதல். விதைத்தல் வேலைகளை வேலையாட்களைக் கொண்டு அப்பு செய்விப்பார். அப்பு வயலுக்குப் போகும் போதெல்லாம் நானும் போவேன். விதைப்பன்று ஆச்சியும் வருவா. வண்டிலில் விதைநெல், சுளகு, விதைப்பெட்டி, மண்வெட்டி, கலப்பைகள் கொண்டு போவோம். எருதுகள் பல சோடி உழுவதற்கு வரும். விதை நெல்லை வயல்களுக்கு கணக்காக விதைப்பெட்டியால் அளந்து ஆச்சி கொடுப்பார். அப்புதான் முதலில் விதைப்பார். விதைக்கத் தொடங்கும் போது சாணியில் பிள்ளையார் பிடித்து வைத்து, வெற்றிலை, பாக்கு, வாழைப்பழம் படைத்து, கர்ப்பூரம் கொழுத்தி, தேங்காய் உடைத்துத் தான் தொடங்கும். விதைப்பு வேலையை பெரும்பாலும் அப்புதான் செய்வார். விதைப்பு அவருக்குக் கைவந்த கலை என்று பிறர் பாராட்டக் கேட்டிருக்கிறேன். விதைப்பு மிக விரைவாக இடம்பெறும். அதே நேரம் விதை பரவல் சரியாகவும் நிதானமாகவும் இருக்கும். விதைத்த வயல்களை உழுவார்கள். வயலில் மூலைகள், குடாக்கரைகள் உழுபடாது. அதை ஒருவர் மண்வெட்டியால் கொத்திப் பரவுவார். இவ்வாறாக எல்வாக் காணிகளும் விதைத்து முடிய சில நாட்கள் செல்லும். விதைத்த வயல்களை 3 வது நாள் மறுத்து உழவேண்டும், சிலவேளை உடனேயும் மறுத்து உழுது விடுவதும் உண்டு. இனி கார்த்திகை, மார்கழி மாதங்களில் களை (புல்லு) பிடுங்குவார்கள். வயலில் வெள்ளம் இருக்கும்போது தான் புல் பிடுங்குவார்கள். பெரும்பாலும் பெண் தொழிலாளர் தான் புல் பிடுங்குவார்கள். பலர் கூடி வரிசையாய் இருந்து புல் பிடுங்குவார்கள். புல் பிடுங்கும் காலம் வண்டியை வயல்களுக்கு கிட்டக் கொண்டுபோக முடியாது. வயல் எல்லாம் பயிராக இருப்பதால் குடியிருப்புகளுக்கு அண்மையில் வண்டிகள் நிறுத்தப்படும். வயல் களவிருந்த புல்லை சுமந்து வந்து தான் ஏற்ற வேண்டும்.

தை, மாசி மாதங்களில் அறுவடை நிகழும். அரிவாள் கொண்டு ஆண்களும் பெண்களும் அருவி வெட்டுவார்கள். வெட்டியவற்றைப் பிடி பிடியாய் வைப்பார்கள். வெட்டி முடிய பிடிகளைக் கட்டி ஒன்று சேர்த்து வரம்புகள் சந்திக்கும் உயரமான இடத்தில் சூடு வைப்பதற்காக எடுத்து வருவார்கள். அடியில் சூடு அகலமாகவும் நுனி படிப்படியாக குவிந்தும் போகும் வகையிலும் சூடு வைப்பார்கள். இந்தக் குவிப்பு முறை மழை நீர் சூட்டுக்குள் புகுந்து நனையாது உக்காதிருக்கப் பாதுகாப்பானது. சகலரது வயல்களிலும் சூடுகள் அடுக்கடுக்காய் சிறிய மலைக்குன்றுகள் போல் தொடர்ச்சியாய் இருப்பதைப் பார்க்கப் பரவசமாய் இருக்கும்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இரட்டைப்பட வார்ந்து தடிப்பான குருத்தோலையினால் 20 முழம் வரை நீளமாக இழைக்கப்பட்ட பாய்கள் களப்பாய்கள் எனப்படும். அவ்வாறான களப்பாய்களை தேவையான அளவு பரப்புக்கு விரித்து அதன் மேல் சூடுகளை குழப்பி பரவி 7, 8 எருதுகளை கந்து போட்டு பிணைத்து, பரப்பிய சூட்டின் மத்தியில் இருந்து கரைச் சூடுவரை நிரையாய் மாடுகளை நிறுத்தி வட்டமாக சுற்றிவரத் துரத்தி சூடு மிதிக்கப்படும். பரப்பிய சூட்டின் மத்தியில் நிற்கும் மாடு பொலி நடையன். இடையில் நிற்கும் மாடுகள் நடையன்கள், கடைசியாக நிற்கும் மாடு சாடுவாயன் என்று பரிபாஷைகளால் அழைக்கப்படும். மேலும் நெல்லை பொலி என்றும், சூடு மிதிக்கும் மாடுகள் போடும் சானத்தை போர் என்றும். பாவிக்கும் சுளகை முறம் என்றும் பரிபாஷையில் தான் கூறுவார்கள். நெல் மிதிக்கும் இடம் களம். களத்தில் போடப்பட்டது களப்பாய். சூடு மிதித்தல் வேலைகள் மாலையில் தான் தொடங்கும். இரவு தான் சூடு மிதிக்கு ஏற்ற காலம். சூடு மிதிக்கும் மாடுகளை துரத்தும் வேலைக்கென தனிய ஒருவர் நிறுத்தப்படுவார். நடையன்கள் சுற்றிச் சுழன்று பலமுறைகள் சூடு மிதிபடும். சூடு மிதிபட்டபின் நடையன்களை வெளியில் விட்டு சூட்டைக் கிளற வேண்டும். இப்படிப் பல முறை படிப்படியாகக் கிளறிவிட நெல்மணிகள் (பொலி) கொட்டுப்படும். அதன் மேல் வைக்கோலை பாய்க்கு வெளியே கடத்திவிட்டு நெற்பொலியை முறங்களால் தூற்றிக் காற்றில் தூசுகளைப் பறக்கவிட்டு சுத்தம் செய்து சாக்குகளில் சேர்ப்பார்கள். வைக்கோலைக் கட்டி அல்லது சொரியலாக வண்டியில் ஏற்றி எல்லாவற்றையும் வீட்டுக்குக் கொண்டு செல்வோம். வீட்டில் நெல்லை காயவைத்து கூடைகளில் போட்டு வைப்போம். வைக்கோல் வளவில் குவித்து வைக்கப்பட்டு மாடுகளின் உணவாக வருடம் முழுவதும் பயன்படுத்தப் படும். இவற்றை எல்லாம் அப்புவோடு கூடத்திரிந்து பயின்று அனுபவப்பட்டேன். இப்போது போல இரசாய உரங்கள் கிருமி நாசினிகள். உழவு இயந்திரங்கள் அப்போதில்லை. இயற்கைப் பசளையும் எருதுகளுமே பயன்பட்டன. விவசாய முறைகள் இயற்கை விவசாய முறைகளாகவே அமைந்திருந்தன.

அப்புவுடன் திரிந்து பயின்ற அனுபவத்தைக் கொண்டு 1942 இலிருந்து கமம் செய்யத் தொடங்கினேன். கமம் நவீன முறையாகவும் செய்ய முடிந்தது. 2ம் உலக மகாயுத்தம் நிகழ்ந்ததால் விவசாயத்திற்கும் மதிப்பு வந்தது. 1943 இலிருந்து பங்கீட்டுத்திட்டங்கள் அமுலாகியதும் விவசாயம் கைதூக்கி விட்டது. அதன் பிறகு 1955 இல் சிள்ளொச்சி குடியேற்றத் திட்டப் பகுதிகளில் கமம் செய்ய விரும்பி கல்மடு 10 ஏக்கர் திட்டத்தின் கீழ் காணிப் பங்கீடு பெற்றதால் தொடர்ந்து விவசாயம் செய்துவர முடிந்தது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வேவணையிலும் 1956ல் இருந்து தோட்டப் பயிர்ச் செய்கை, புகையிலை, மிளகாய், வெங்காயம் பயிரிடத் தொடங்கினேன். அதற்கு வசதியாக அப்பு மருமகன் இராமலிங்கத்துக்கு எழுதிக் கொடுத்த காணியை நான் சிறுவயதில் வசித்த வீடு, வளவை அவரின் தாயார் இறந்ததும் இராமலிங்கத்தார் எனக்கு விலையாகத் தந்தார். அதைத் தோட்டமாக்கி பயிர் செய்து பயன் பெருகவே மேலும் அயலில் உள்ள காணிகளையும் வாங்கி தோட்டச் செய்கையை விரிவுபடுத்தினேன். 1966, 67ம் ஆண்டுகளில் மிளகாய்ச் செய்கை எனக்கு மட்டுமல்ல வேலணையில் அனைத்து விவசாயிகளுக்கும் கூடிய வருமானத்தைத் தந்தது.

இதற்கிடையே எனது அப்பு மாமியின் மகனுக்கும் எனக்கும் தோட்டக் காணியில் ஒரு எல்லை வேலித் தகராறு முளைத்தது. தானாக முயன்று பகையை வளர்த்து நான் தன்னை அடிக்கப் போனதாக பொய் வழக்கும் சோடித்தார். ஊர்காவற்றுறை நீதிவான் கோட்டில் காணிக்கு எதிராக நிகழ்ந்த கிரிமினல் வழக்கில் அவரின் சாட்சிகளை விசாரித்த முடிவிலேயே வழக்கு நிரூபிக்கப் படவில்லை என்ற வார்த்தையை நீதிவான் கூறி 20-8-1968 இல் தள்ளுபடி செய்தார். அதன்பின் 1981 ஏப்ரல் வரை பிரச்சனை இன்றி நிகழ்ந்த விவசாய சேவையால் பலருக்கும் வேலைவாய்ப்புகளும் வழங்க முடிந்தது. அப்பால் தாயக மீட்புப் போரின் தாக்கத்தால் 1991 இல் பொருள் பண்டம், வீடு, காணி, கால் நடைகள், வருமானம் தந்த தொழில் எல்லாம் இழந்து யாழ் நகரில் வசிக்க நேர்ந்தது.

1982 ஆம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணம் 121, 2 ஆம் குறுக்கு வீதியில் காணி வாங்கி பிள்ளைகள் குடியிருக்கவும், பேரப்பிள்ளைகள் படிக்கவும் வசதியாக ஒரு மேல்மாடி வீடு அமைத்து 1983ல் குடிபுகுந்தோம். அதுவும் தமிழீழப் போரால் செல்லடிகளால் பாதிக்கப்பட்டிருந்தது மட்டுமன்றி தளபாடங்களும் ஏற்கனவே கோட்டைப் போரால் 1987ல் இடம்பெயர்ந்த வேளை இழக்கப் பட்டன. தற்போது தஞ்சமடைந்திருப்பதற்கு அந்த வீடு உதவுகிறது. பல்வேறு திருத்தங்கள் பல லட்சம் ரூபா செலவு செய்து நிறைவேற்ற வேண்டியுள்ளது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஆன்மீகம் 19

வேலணை பெருங்குளம் முத்துமாரி அம்மன் கோவிலிலே கந்தபுராணத்துக்கு பயன் சொல்பவர் எனது பெத்தப்ப (தாயாரின் தகப்பனார்) சு. தம்பிப்பிள்ளை. எனது பெற்றாருக்கு நான் ஒரேயொரு பிள்ளை. பெற்றார் என்னை வெகுவாக நேசிப்பதால் பெத்தப்பா, பெத்தாச்சி, அப்பாச்சி, ஆச்சியின் சகோதரிகளான குஞ்சியம்மாக்கள், பெரியம்மா, மாமாமார், அப்புவின் சகோதரர் குஞ்சிஐயா, மாமிமார் எல்லாருக்குமே நான் செல்லப்பிள்ளை தான். பெத்தப்பாவுக்குப் பல பேரப்பிள்ளைகள் உண்டு என்றாலும் எனது தாயார்தான் அவரை நன்றாகக் கவனிப்பவர். அதனால் தானோ என்னவோ என்னிலே தான் மிகவும் பற்று. நான் செய்யும் குழப்படிகளை எல்லாம் ஏற்றுக் கொள்வார். எனது தகப்பனாருக்கும் அவர் தாய்மாமன் என்பதால் என்னில் பாசமும் பற்றாயுமிருக்கத்தக்க இறுக்கமான உறவு உண்டு. எனது வயதுப் பிள்ளைகளோடு கூடி பெத்தப்பா வீட்டில் நீதமும் போய் விளையாடுவேன். பெத்தாச்சியின் பெயர் வேலாசிப்பிள்ளை. என்னை இடுப்பில் தூக்கிக் கொண்டு திரிவார். அவர் பிறந்தவிடம் வேலணையில் பள்ளம்புலம் என்ற குறிச்சி. பெத்தாச்சி பிரபல வர்த்தகர் சி. கா. சோமசுந்தரம் கரம்பன் ஊர்காவற்றுறையில் வசித்த சி. கா. குலசேகரம் (அக்காலத்தில் வித்தியா சுந்தோரில் வேலை பார்த்த முதலியார் குல. சபாநாதனின் தகப்பனார்) ஆகியோருடன் கூடப்பிறந்த சகோதரி.

பெத்தப்பா கோவிலுக்கு பயன் சொல்லப் போனால் நானும் அவரோடு கூடிப்போவேன். ஆண்கள், பெண்கள் ஆசாரமாக விரதமிருந்து கந்தபுராண படிப்புக் கேட்கக் கோவிலில் கூடி நிற்பார்கள். முதலில் பூசை நிகழும். அதன் பிறகு படிப்புத் தொட

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ரும். கந்தப்புராணப் புத்தகத்திலுள்ள பாட்டை ஒருவர் வாசிப் பார். வாசித்து முடிய ஒவ்வொரு வரியாகப் பயன் சொல்லத் தக் கதாக பிரித்துக் கூறுவார். பெத்தப்பா அதற்கு விளக்கமாக கருத்துரை (பயன்) கூறுவார். இப்படியே வாசித்துப் பயன் கூறு வது முடியும்போது கோவில் சுவாமிக்கு பூசை நிகழும். திருநீறு, சந்தனம். பிரசாதம் வழங்குவார்கள். இவ்வாறான நிகழ்ச்சிகள் சில மாதங்கள் தொடர்ந்து நிகழும். சிறுவர்களோடு விளையாடு வதும் பெத்தப்பாவுக்குப் பக்கத்தில் போயிருப்பதும் எனது பொழுது போக்கு. பெத்தப்பாவை எல்லாரும் உபாத்தியார் என்றே அழைப் பார்கள். அவரிடம் கந்தபுராணம் வாசிக்கவும் பயன் சொல்லவும் பலர் கற்ற படியால் அந்தப் பெயர் பிரபலமாயிற்று. கோவில்கள் பக்தியோடு கல்வியறிவையும் இணைத்து ஊட்டி வந்தமைக்கு இந்தப் படிப்பும் பயனும் படிப்பித்தலும் விளக்கவுரை கூறுதலும் தக்க சான்றுகளாக உள. பயன் சொல்லிப் பழகப் பலர் அவரு டைய வீட்டிற்கு வருவார்கள்.

எங்களுடைய வீடு கோவிலுக்கு நேரே பெருங்குளத்தின் வடக் குக் கரையில் இருந்தது. கோவிலுக்கும் வீட்டுக்குமிடையில் குளத்து வெளியைத் தவிர எந்த மறைப்பும் இல்லை. வீட்டில் நின்று பார்க்க கோவிலில் நிகழும் நிகழ்ச்சிகள் அனைத்தும் தெரிவதோடு ஒலிகளும் தெளிவாகவும் கேட்கும். பூசை, மந்திரம், மேளதாளம், மணி ஓசை, பாட்டு தேவாரம் எல்லாம் தினமும் கேட்கும்போது வீட்டிலிருந்தபடியே அம்பாளைப் பிரார்த்திப்போம். தினமும் மூன்று வேளையும், அதற்கு மேலும் கூட நிகழும் பூசைகளால் தினமும் பலமுறை வணக்கஞ் செலுத்துவதும் பழக்கமாகியும் விட் டது. குளம் வற்றியிருக்கும் காலத்தில் கோவிலுக்குப் போய் வரு வதும் இலகு. ஆச்சி (எனது தாயார்) பல விரதங்கள் அனுட்டிப் பார். தினமும் கோவிலுக்குப் போய்வருவார். நானும் சிலவேளை அவருடன் போவதுண்டு. இத்தகைய நெருங்கிய தொடர்புகளால் பெருங்குள முத்துமாரி தான் எனது குல தெய்வம். எதற்கெடுத் தாலும் அம்பாளின் பெயராலேதான் எனது கருமங்கள் நிகழும். பிற்காலத்தில் அம்மன் கோவில் பரிபாலனசபை உறுப்பினராகவும் தலைவராகவுமிருந்து அவள் தொண்டு செய்யும் வாய்ப்புக் கிடைத் தமை கூட அவளின் திருவருட் செயலென்றே கருதுகிறேன்.

பக்தியுள்ள குடும்பத்தில் பிறந்தமையால் இளமையிலேயே எனக்கு ஆன்மீக சிந்தனை உருவானது. வீட்டில், பிள்ளையார், அம்மன், சரஸ்வதி, முருகன் படங்களை வைத்து விளக்குக் கொழுத்தி தினமும் காலை, மாலை பிரார்த்திப்பேன் சுப்பிரமணி யர் இயந்திரத்திற்கு அபிஷேகம் செய்து தொடர்ந்து மந்திர செபம் செய்து பழகினேன். காயத்திரி மந்திரம், விநாயகரகவல், சகலகலாவல்லி மாலை எல்லாம் மனப்பாடம் செய்து ஓதி வந்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தேன். இவையெல்லாம் இயல்பாகக் கைகூடிவந்த ஆன்மீக சிந்தனையின் அடையாளங்கள் தான். அம்மன் கோவில் நிர்வாகத்தைப் பெரும்பாலும் திருவிழாக்காரரே நிகழ்த்தி வந்தனர். எங்கள் குடும்பம் எந்தத் திருவிழாவிலும் பங்குபற்றாத காரணத்தால் எங்களுக்கு நிர்வாகத்தில் பங்கு இல்லை. என்றாலும் என்னைப் பொறுத்தவரையில் நெருங்கிய நண்பர்களின் பக்க பலமிருந்தமையால் நிர்வாகத்தில் தலையிட்டு சில சீர்திருத்தங்களைச் செய்யக் கூடியதாயிருந்தது.

இவ்வாறான பக்தி நெறிகளை பேணிவந்த வேளை இந்தியாவைச் சேர்ந்த திருநெல்வேலியிலே மனோவசிய உண்மைச் சங்கம் என்ற அமைப்புப் பற்றிய பத்திரிகைச் செய்தியைக் கண்டு அவர்களுடன் தொடர்பு கொண்டேன். அவர்களிடமிருந்து கிடைத்த பதில் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகை கட்டணம் செலுத்தினால் ஒரு புத்தகம் அனுப்புவதாகவும் அந்தப் புத்தகத்தில் உள்ளபடி பயிற்சி நெறிகளை மேற்கொள்ளும் போது மேலும் தகவல் தேவையானால் கடிதமூலம் விளக்கந் தரலாமென்றும் பதில் கிடைத்தது. அதன் படி பணம் அனுப்பினேன் புத்தகம் அனுப்பினார்கள். அதிலுள்ள சில பயிற்சி நெறிகளைப் படிப்படியாக பயிற்சி செய்யுமாறு எழுதியிருந்தார்கள். மனோ சக்தியை வளர்க்கவும் பிறரை வசியப்படுத்தவும் எடுத்த கருமத்தை எதிர்ப்புகளிருந்தாலும் விடாப்பிடியாய் நிறைவேற்றத்தக்க மன உறுதியையும் அத்துடன் மெஸ்மெரிசம் ஹிப்னாடிசம் போன்ற துறைகளிற் தேர்ச்சி பெறவும் உதவக் கூடியனவாக இருந்ததால் நானும் எனது மச்சான் பொன்னுத்துரையும் சேர்ந்து பயிற்சி செய்து பழகினோம். (வேலணை சேர். வைத்திலிங்கம் துரைசுவாமி மத்திய மகாவித்தியாலய அதிபராய் இருந்து இளைப்பாறியவர் தான் குறிப்பிட்ட வி. பொன்னுத்துரை)

கோழியை அசையாமல் நிற்கச் செய்யவும். சில நிமிடங்கள் பீடித்துக் கொண்டிருந்த பல்லியை ஓடாமற் தூங்க வைக்கவும், ஒருவரின் பிடரியை உற்று நோக்கி அவர் எம்மைத் திரும்பிப் பார்க்கச் செய்யவும், புருவ மத்தியை உற்று நோக்கிப் பிறரை வசீகரிக்கவும், நாம் நினைத்ததை எதிரே உள்ளவர் செய்ய அல்லது சொல்லச் செய்யவும் கூண்டில் இருக்கும் கிளியை தூங்கி விழச் செய்யவும், ஒருவரை தூங்கச் செய்யவும் இந்தப் பயிற்சி நெறிகளைப் பயன்படுத்தினோம். குறிப்பிடத்தக்க அளவு வெற்றியும் சித்தியும் கிடைத்தன. ஒரு கோழியைப் பிடித்து அதன் கழுத்தை மடித்துக் கொண்டு நிலத்தில் பொருந்தக் கூடியவாறு பிடித்துக் கொண்டு நேரே சோக்கினால் ஒரு கோடு கீறிய பின் சிறிது நேரம் பிடித்திருந்து விட்டால் கோழி ஓடாமல் அப்படியே நிற்கும். சத்தம்போட்டு விரட்டினால் தான் ஓடும். பல்லியைப்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பிடித்து மல்லாக்க வைத்து அதன் முன்னங்கால்களால் முகத்தை தடவி விடாமல் சிறிது நேரம் பிடித்துக் கொண்டிருந்த பின் விட்டால் அது உறங்கிக் கிடக்கும், ஓடாது. புரட்டி விட்டாற் தான் போகும். பல்லியைப் பிடித்துப் புரட்டும் போது வாலில் பிடிக்கக் கூடாது. பிடித்தால் வாலைக் கழற்றிவிடும். கூண்டில் இருக்கும் கிளியைக் கண்ணெதிரே கிட்ட நின்று கொண்டு எமது கைவிரல்களை அது உற்றுப் பார்க்கும் வகையில் அசைத்துக் கொண்டிருந்தால் சிறிது நேரத்தில் தூங்கி விழும். இவற்றைவிட நாம் ஒரு இலக்கத்தை 10 க்குள் எழுதி வைத்துக் கொண்டு எதிரே உள்ள ஒருவரை நாம் எழுதிய பென்சிலைப் பார்க்கும்படி சொல்லி பென்சிலை அவர் கண் எதிரே அசைத்துக் கொண்டு ஒன்றிலிருந்து பத்துவரையான எண்களை எழுதி அவற்றில் ஒன்றை வெட்டும்படி கூற அவர் நாம் எழுதி வைத்த இலக்கத்தையே வெட்டுவார். பிடரியை அல்லது புருவத்தை கண் இமையாமல் பார்த்துக் கொண்டு குறித்த நபர் எம்மைத் திரும்பிப் பார்க்க வேண்டும். அல்லது கிட்ட வரவேண்டுமென உறுதியாகச் சிந்திக்க அவர் எம்மிடம் வருவார். ஒருவரைப் படுக்க வைத்து அவர் கண் எதிரே எமது கை விரல்களை அசைத்துக் கொண்டிருக்க அவர் கண்களை மூடுவார். அவ்வேளை விரல் நுனிகளை மடக்கிக் கொண்டு மேலிருந்து கீழாக 5 முதல் 10 நிமிடங்கள் கொடுக்க அவர் தூங்கி விடுவார். தூக்கத்தில் கேட்கும் கேள்விகளுக்கு சிலரிடமிருந்து பதிலையும் பெறலாம். இவ்வாறான பயிற்சிகளை மேல் படிப்புக்காக இருவரும் பிரிந்து சென்றுவிட்டதால் பயிற்சி செய்தல் கைவிடப்பட்டாலும் பல சந்தர்ப்பங்களில் அவை இன்றும் பலனளிக்கின்றன. வளர்த்தெடுக்கப்பட்ட மன உறுதியும் தன்னம்பிக்கையும் ஆன்மீக நெறிக்குத் துணை புரிகின்றன.

ஆலய வழிபாட்டிற்கும் அதனால் ஆன்மீகத்தை வளர்ப்பதற்கும் கோவில்களின் நிர்வாக முறையில் சீர்திருத்தம் தேவை. உரிமை மீறல். அடக்குமுறை, சாதி வேறுபாடுகள் கண்டிப்பாகப் போணப்படுதல் என்பவற்றுக்கு ஒரு தீர்வு காணும்வரை ஆலய வழிபாட்டால் ஆன்மீக வளர்ச்சி கிடைக்கப் போவதில்லை என்பதை உணர்ந்தேன். பூசித்த தெய்வத்தைப் போற்றி வந்தாலும் ஆலய வழிபாட்டை அறவே வெறுத்தேன். குருவருளின்றித் திருவருளில்லை என்ற கற்ற கேட்ட படிப்புகளும் நினைவுவரவே சிக்கலான ஆலய வழிபாட்டைக் குறைத்துக் கொண்டு குருவைத் தேடும் முயற்சி மனதை ஆட்கொள்ளத் தொடங்கியது. மேல் வகுப்புகளிற் படித்துத் தேறி ஆங்கிலம் படிப்பதற்காக சித்தங்கேணி சைவ ஆங்கில பாடசாலையில் சேர்ந்தேன். வேலணை மேற்கைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட சாமி. மு. மயில்வாகனம் அதன் அதிபராக இருந்தார். தெய்வபக்தி உள்ளவர். நானும் தெய்வ பக்தி உள்ளவன் என்பதை அறிந்து என்னில் பற்றுடையவராய்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இருந்தார். அவரோடு தான் விடுதியில் தங்கியிருந்தேன். விடுதியில் என்னுடன் பல மாணவர்கள் இருந்தார்கள். வேலணையிலிருந்தும் பலர் வந்து விடுதியில் தங்கி இருந்து படித்தார்கள். அதிபர் மயில்வாகனம் யோகர் சுவாமிகளின் நெருங்கிய பக்தராதலால் அவரைத் தேடி யோகர்சுவாமிகள் விடுதிக்கு வருவார்கள். நான் விடுதியில் இருக்கும்போது அடிக்கடி என்னைப் பார்க்க வரும் எனது தகப்பனார் வாழைப்பழம், முந்திரிகைப்பழம், மாம் பழங்கள் வாங்கி வந்து தருவார். யோகர் சுவாமிகள் பல தடவைகள் விடுதிக்கு வந்து போனதாலும் அவர் மேல் எனக்கு ஏற்பட்ட மதிப்பாலும் பக்தியாலும் அந்தப் பழவகைகளை யோகர் சுவாமிகள் வந்ததும் காணிக்கையாகக் கொடுத்து வணங்குவேன். அவரின் அருளாசியும் வாழ்த்தும் கிடைத்தது. விடுதியிலும் பாடசாலையிலும் எனக்கு தனி மதிப்பு. அதிபர் மயில்வாகனம் என்னில் மிகுந்த பற்றுடையவராக இருந்தார்.

அந்தப்படிப்பு முடிய வேறு பாடசாலைகளுக்குப் படிக்கச் சென்றேன். யோகர்சுவாமிகளை வழிப்போக்கில் சந்திப்பேன். ஆனால் அவரோடு தொடர்பு வைக்கவில்லை. வயது வந்து படித்துத்தேறி ஆசிரியராகப் பதவி பெற்றபின் மேலும் குருவைத்தேடும் ஆசை பிறந்தது. அவ்வேளை யோகர்சுவாமிகள் சமாதியடைந்து விட்டார். யோகர்சுவாமிகளின் சீடர்களோடு தொடர்பு கொண்டு சிவ தொண்டன் நிலையத்துக்குச் சென்று அந்த வழிபாட்டு முறைகளைச் சில காலந் தொடர்ந்தேன். அவை நான் நினைத்தபடி ஆன்மீக உணர்வைத் தரவில்லை. குருவும் இல்லையென்பதால் அதை நிறுத்திவிட்டு சாயிபாபா பக்தர்களோடு தொடர்பு கொண்டேன். தொழுகை நிகழும் இடங்களுக்குப் போய் வந்தேன். திருநீறு, சந்தணம் படங்களிலிருந்து கொட்டப்படுதல், விளக்கில் வைத்த பூ சுழலுதல், சாமி அப்பம் தண்ணீர் அல்லது தேநீர் ஊற்றி வைத்தால் குட்டிபோடுதல், குட்டிபோட்டதை பொங்கிப் பூசித்து பின்பு கடலில் சேர்த்தல் போன்ற புதுமைகள் சாயியின் அற்புதங்களெனப் பக்தர்கள் பெருமைப்பட்டார்கள், பேசிக்கொண்டார்கள். இந்த அற்புதக் கதைகள் எனக்குக் கவர்ச்சிக்குரியனவாகக் காணப்படவில்லை. தெய்வ சக்தியால் இயல்பாக நிகழக் கூடியவை இவை. மேலும் புட்டா பர்த்தி சென்று தரிசனம் பெறவும் அங்கு தங்கி இருக்கவும் எனது பருவமும் குடும்பப் பொறுப்பும் ஏற்றதாக இல்லையென்பதால் ஊக்கமெடுக்கவில்லை. சாயிபாபா ஒரு நடமாடும் தெய்வமென்பதையும் அதிசயிக்கத்தக்க அற்புதங்கள் புரிகிறார் என்பதையும் அவரின் தீர்க்க தரிசனங்கள் பலித்திருக்கின்றன என்பதையும் அறிவேன், அவரைப்பற்றிப் பாடியும் இருக்கிறேன். அவற்றிலொரு பாட்டு:—

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கண்ணனுக் கிதை சொன்ன
கடவுள்தான் ராம காதை
மண்ணிலே வரலா றுண்டு
மறைப்பதற் கியாரு மில்லை
பண்ணுமற் புதங்க ளாலே
பகவனாம் சாயி பாபா
அண்மையி லவ்வா றேதான்
அவதரித் தருளும் தெய்வம்

இந்தியாவிற்கு சுற்றுலா மேற்கொள்ள வசதியாக யாழ்ப்பாணத்தில் ரூறிஸ்ற் கொம்பனிகள் இருந்தன. அவற்றில் முற்பணம் செலுத்திப் பதிவு செய்யும் யாத்திரீகர்கள் பாதுகாப்பாக அழைத்துச் செல்லப்படுவார்கள். செல்லுமிடங்களில் தங்குமிட வசதிகளும் செய்வார்கள். பஸ் மூலம் பல இடங்களைச் சுற்றிப் பார்க்கலாம். கோவில்களைத் தரிசித்து தீர்த்தமாடியும் வரலாமென அறிந்தேன். எனக்கு மண் ஏற்றிப் பறிப்பித்துத் தோட்டம் இணக்கும் வேலை இருந்ததால் நான் போகவில்லை. எனது மனைவியும் பேர்த்தி வளர்மதியும் (கனடாவில் வாழ்கின்றார்) மகள் புஷ்பராசவதியும் சுறறுலா போய்வர ஒழுங்கு செய்தேன். வசதியென்றால் பங்களூர் சென்று சத்திய சாயி பாபாவையும் தரிசித்து வருமாறு கூறினேன். சுற்றுலா சென்றவர்கள் சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்ற இடங்களையும் தேவாலயங்களையும் புனித தீர்த்தங்களையும் பார்த்தும் தரிசித்தும் தீர்த்தமாடி மகிழ்ந்தும் மன நிறைவோடு வீடு வந்து சேர்ந்தார்கள். ஆனால் பாபாவின் தரிசனம் நினைத்தபடி கிட்டவில்லை. குற்றாலம் அருவியிற் தீர்த்தமாடியதை மிக வியந்து கூறினார்கள். சந்தர்ப்பம் கிடையாமையால் பாபாவின் மார்க்கத்தில் செல்லுதல் கைகூடவில்லை. ஆனால் குருவைத்தேடும் படலம் தொடர்ந்து கொண்டிருந்தது. 1987ம் ஆண்டளவில் எனது நண்பர், ஆசிரியர், அதிபர் க. காங்கேசு மற்றும் அனலைதீவைச் சேர்ந்த ஆசிரியர் இராமசாமி ஆகியோரைச் சந்தித்தேன். அவர்கள் குருமகாராசி என்கிற குருவிடம் ஞானம் பெற்றவர்கள். தாங்கள் நம்பிக்கை வைத்து ஞானம் பெற்ற வரலாற்றை எடுத்துக் கூறினர். குருமகாராசி என்ற குருவை நேரில் இங்கு வரவழைத்துச் சந்திக்கலாமென்றும், யாழ்ப்பாணத்தில் அவரின் பிரதிநிதிகள் மகாத்துமாக்கள் என்றழைக்கப்படுவோர் இருக்கிறார்களென்றும் அவர்களை வீட்டிற்கு அழைத்து வந்து அவர்களது பேச்சை (சற்சங்கத்தைக்) கேட்டுப்பார்த்து உங்களுக்குப் பிடித்தால் அந்த வழியைப் பின்பற்றலாமெனக் கூறினார்கள். குருவைத் தேடிக் கொண்டிருந்த நான் இதையும் ஒருமுறை முயன்று பார்ப்போமே என்று முடிவு செய்தேன்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அவர்களோடு உடனே காரில் புறப்பட்டு யாழ்ப்பாணத்தில் ஸ்ரான்லி வீதியில் அப்போது தங்கியிருந்த மகாத்துமாவைச் சந்தித்தேன். இறைவனை ஒசையாக, ஒளியாக, அமிர்தமாக அனுபவிக்கலாமென்றும் அதற்கான பக்குவ நிலையை அடைவதற்கான வழிமுறைகளையும் மகாத்துமாவிடம் கேட்டறிந்தேன். மகாத்துமாவை வீட்டிற்கு அழைத்துவந்து அவரது 'சற்சங்கம்' எனப்படும் அறிவுரைகளைக் கேட்டோம். அயலவர்களையும் நண்பர்களையும் அறிவுரைக் கூட்டத்திற்கு அழைத்தேன். அனைவரும் அந்த வழியைப் பின்பற்றத் தொடங்கினர். கிழமையில் இரண்டு நாட்கள் எங்கள் வீட்டில் சற்சங்கம் நிகழும். ஞானம் ஏற்கனவே பெற்றவர்கள் கூட்டத்திற்கு வந்து தங்கள் அனுபவங்களை எடுத்துக் கூறுவார்கள். இடைக்கிடை மகாத்துமாக்களும் வந்து சற்சங்கம் செய்வார்கள். வேலணையில் எங்கள் நிலையத்தில் சற்சங்கம் பெற்றவர்களில் தகுதியானவர்களுக்கு ஞானம் வழங்கப்பட்டது.

யாழ்ப்பாணம் ஸ்ரான்லி வீதியிலுள்ள ஒரு வீட்டில் மகாத்துமா இருந்தார். எங்களைப் போல தகுதியானவர்கள் வேறு பிற இடங்களிலிருந்தும் ஞானம் பெற வந்திருந்தனர். அன்று அந்த நிலையத்தில் குறைந்தது 50 பேருக்கு ஞானம் வழங்கப்பெற்றது. என்னுடன் எனது மனைவி, மகள் புஷ்பராசவதி, திருமதி செ. கமகம்மா, செல்வி செ. நாமகள், திருமதி பிரணவசொரூபன், திருமதி பா. புவனேஸ்வரி கரம்பன் பண்டிதர் சுமரேசையா, சரவணையூர் ஆசிரியர் சுப்பிரமணியம், வேலணை நா. நாகலிங்கம், திரு. கா. செல்லத்துரை என்போர் ஞானம் பெற்றார்கள். ஞானம் பெறும்போது சில விதிமுறைகளில் பயிற்சியளிக்கப்பட்டது. கண்களை மூடிக்கொண்டு பேரொளி போன்ற காட்சியைக் காணவும், செவிகளை விரலாற் காட்டிந்தந்த முறைப்படி அமைத்துக் கொண்டு பெருஞ் சத்தமான ஒலியை, இரைச்சலைக் கேட்கவும், நாக்கின் நுனியால் அண்ணத்தை அழுத்திக் கொண்டிருக்கஊற்றாகும் அமிர்தத்தைச் சுவைக்கவும் அதன் பின் சில நிமிடங்கள் எந்தவொரு சிந்தனையுமின்றித் தியானம் இருக்கவும் பயின்றோம். சிலருக்கு இவை சற்றுச் சிரமமாக இருந்தாலும் எனக்கு மிக இலகுவாய் இருந்தன.

ஞானம் பெற்ற பின்னும் வீட்டிலிருந்து சற்சங்கம் தொடர்ந்தது. புதிதாக ஞானம்பெற விரும்பியவர்கள் கூட்டத்திற்கு வருவார்கள். வேறு ஊரிலிருந்தும் ஞானம் பெற்ற பக்தர்கள் வந்து உரையாற்றுவர். நாங்களும் வேறு ஊர்களுக்குப் போய் உரையாற்றுவோம். சகல ஊர் மக்களும் ஒன்றுசேரும் கூட்டம் யாழ். வீரசிங்கம் மண்டபத்திலும், சட்டநாதர் கோவில் மண்டபத்திலும் பொதுவான வேறு இடங்களிலும் நிகழும். வழமையான மகாத்துமாக்களை விட வேறு மகாத்துமாக்களும் பெரிய கூட்டங்களில்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

உரையாற்றுவார்கள். குருமகாராசியின் அருள் உரைகளை ரீவியி லும் றேடியோவிலும் பார்க்கலாம், கேட்கலாம். இவ்வாறாக யாழ்ப்பாணத்தில் பல ஊர்களையும் சேர்ந்த பக்தர் தொகை அதிகரித்தது மட்டுமன்றி கொழும்பிலும் மற்றும் வெவ்வேறு இடங் களிலும் பக்தர்கள் தொகையாய் இருந்ததால் குருமகராசி இலங் கைக்கு விஜயம் செய்யப்போவதாக அறிவித்தார்.

கொழும்பிலே வருகைக்கான ஆயத்தங்கள் நிகழ்ந்தன. பக்தர் கள் தங்குவதற்கு உணவுடன் தங்குமிட வசதிகள் குருமகராசியின் அருளுரையைக் கேட்பதற்காக அருகிலே விசாலமான மண்டபமும் குருமகராசியை சகல பக்தர்களும் தனித்தனியே நேரில் சென்று தரிசித்து வணக்கஞ் செலுத்தி அவரின் ஆசியைப் பெற வசதியான திறந்தவெளி அரங்குகளும் அமைக்கப் பட்டிருப்பதாக பக்தர்க ளுக்கு அறிவிக்கப்பட்டு தரிசனத்திற்கு வருமாறு அழைப்புகள் கிடைத்தன. நாங்கள் எல்லோரும் கொழும்புக்குப் புறப்பட்டோம். ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் பிரத்தியேகமான விடுதிகள் இருந் தன. மூன்று, நாலு நாட்கள் தங்கி இருந்தோம். குருமகாராசி வரும்வரை எல்லோருக்கும் பொதுவான மண்டபத்தில் சற்சங்கம் நிகழ்ந்தது. விடுதிகளில் தங்கி இருப்போர் சிலர் ஒன்று கூடி சற் சங்கம் செய்வார்கள். இடையிற் சிலர் காட்ஸ் விளையாடுவார் கள். நான் அங்கு சென்றிருந்த வேளை கொழும்பு களனி பல்க லைக் கழகத்தில் விரிவுரையாளராகவிருந்த எனது மகன் இரா. சிவசந்திரனும், பேர்த்தி யாழினியும் எங்களைத் தினமும் வந்து சந்திப்பார்கள். அப்பொழுது அவர் குடும்பமாக கொழும் பிலே இருந்தார்.

குருமகாராசி வந்து சேர்ந்தார். மண்டபத்தில் உரையாற்றி னார். பெருந்திரளான பக்தர்கள் ஆவலுடன் திரண்டு நின்று பக்திப் பரவசத்துடன் கேட்டார்கள், மறு நாள் பாத தரிசனத் துக்காக எங்களை பஸ்சில் அழைத்துச் சென்றார்கள். தனித்த னியே ஒவ்வொருவராக வரிசையாகச் சென்று திரை மறைவிலி ருந்த குருமகாராசியைத் தரிசித்து ஆசீர்வாதம் பெற்றோம். மகிழ்ச்சியுடன் மறுநாள் ஊர் திரும்பினோம்.

இதற்குப் பிறகு மக்கள் விருப்பத்திற்கும் வேண்டுகோளுக்கும் இணங்கி எங்கள் வீட்டில் மட்டுமன்றி அயல் வட்டாரங்களிலும் சற்சங்கக் கூட்டங்கள் நிகழ்ந்தன. பக்தர்கள் தொகையும் அதிக ரித்து மேலும் பலர் ஞானம் பெற்றார்கள். இவ்வாறு வளர்ச்சி கண்டது. யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து மகாத்துமாக்கள் சென்ற பிறகு மூத்த பக்தர்கள் சிலரிடம் பொறுப்புகள் ஒப்படைக்கப் பட்டன. கிராமங்கள் தோறும் நிகழ்ந்து வந்த சற்சங்கக் கூட்டங்கள் கைவி டப்பட்டு யாழ் நகரிலுள்ள கன்னாதிட்டியிலும், சட்டநாதர் கோவி

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

லடி மண்டபத்திலும் கூட்டங்கள் கொண்டாட்டங்கள் நிகழத் தொடங்கின. பக்தர்கள் சற்சங்கம் செய்வதும் தவிர்க்கப்பட்டு குருமகராசியின் அருளுரைகள் மட்டும் தான் தொலைக்காட்சியிலும் றேடியோவிலும் போடப்பட்டது. பக்தர்கள் கூடியிருந்து அவற்றைத்தான் பார்க்கவும் கேட்கவும் வேண்டும். இதனைப் பின்பற்றுவது தூரத்துக் கிராமவாசிகளுக்கு சிரமமாய் இருந்தது. இடைக்கிடை நானும் போய் வந்தேன். பிறகு முற்றாகவே தவிர்த்துக் கொண்டேன். ஆயினும் ஆன்மீக வளர்ச்சிக்கு பயன்பெறத் தக்க பயிற்சிகள் தொடர்கின்றன. எங்களோடு ஞானம் பெற்று இந்தப் பக்தி நெறியை மேற்கொண்டவர்கள் இன்றும் அந்த மார்க்கத்தை பின்பற்றி வருகிறார்கள். இவர்களில் சிலர் இந்தியாவிற்குச் சென்று குருமகாராசியைத் தரிசித்து வந்துள்ளார்கள்: இவர்களில் செல்வி செ. நாமகள், திருமதி பா. புவனேஸ்வரி என்போர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சமாதான நீதிவான் 20

சமாதான நீதிவானாக நியமனம் பெற்றிருப்பதாகக் கடிதமும் அதைத் தொடர்ந்து அரசாங்க வர்த்தமானிப் பிரதியும் கிடைக்கும் வரை யார் விண்ணப்பித்தது எவ்வாறு எனக்குப் பதவி வந்தது என்ற விபரங்கள் எதுவும் எனக்குத் தெரியாது. மறுநாள் வேலணைக் கிராமசபை உறுப்பினரும் உபதலைவருமான சி. இராமலிங்கம் (செட்டியார்) வர்த்தகமானிப் பிரதியுடன் பாராட்டுத் தெரிவிக்க வந்த போதுதான் விபரம் அறிந்தேன்.

வேலணை கிராமச்சங்கம், பலநோக்குக் கூட்டுறவுச்சங்கம், வீளை பெருக்கக்குழு, சனசமூக நிலையங்கள், சமாசங்கள் மற்றும் பொதுசன அமைப்புகளில் உயர் பதவி வகித்து திறம்பட நிர்வகித்த திறமையும், ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் உரிமைகளைப் பேணிப் பாதுகாத்தமைக்கும், மக்களின் ஏகோபித்த மதிப்புக்கு உரித்தான நன்நடைத்தைக்கும், ஆசிரியராய், அதிபராய், சமூக சேவையாளராய், கவிஞராய் பலதுறைகளில் மக்களுக்குப் பணியாற்றியமைக்காக பாராட்டுத் தெரிவித்தே வேலணைக் கிராமச்சங்கத்தில் ஏகமனதாக தீர்மானமியற்றி எனக்கு சமாதான நீதிவான்பட்டம் வழங்குமாறு பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. கா. பொ. இரத்தினம் அவர்களாக விண்ணப்பித்திருக்கிறார்கள். அவர்களின் சிபார்சை அங்கீகரித்துத்தான் நீதி அமைச்சு பட்டம் வழங்கியது. இதனை அறிந்த நண்பர்கள் மற்றும் உறுப்பினர்கள் வந்து பாராட்டினார்கள். அனரில் உள்ள பொது நல அமைப்புகளின் பிரதிநிதிகளும் பாராட்டினார்கள். நீதி அமைச்சுக்கும், எம்பிக்கும் பாராட்டுத் தெரிவித்தார்கள்.

பெரும் எடுப்பில் எல்லோருமாக பாராட்டு விழா நடத்த முயன்ற போது நான் தடுத்து சத்தியப்பிரமாண வைபவத்தின்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

போது நானே எல்லோரையும் அழைத்து விருந்தளிக்கப் போவதாகவும் அனைவரும் பங்குபற்றி, ஆசி தெரிவிக்கலாமென்றும் விடுத்த வேண்டுகோளை ஏற்றுக் கொண்டவர்.

23-06-78 இல் யாழ்ப்பாணம் பெரிய கோட்டில் நீதி அரசர் திரு. கண. நவரத்தினம் அவர்கள் முன்னிலையில் சத்தியப்பிரமாணம் செய்தேன். எனது இளைய மகள் இராசமலரின் கணவர் சட்டத்தரணி க. சற்குணநாதன் (தற்போது அவுஸ்ரேலியாவில் குடும்பத்துடன் வாழும் அவர், அங்கு சுப்பிறீம்கோட் அட்வக்கேற் றாகக் கடமை ஆற்றுகிறார்) முன்னின்று நிகழ்ச்சிகளை ஒழுங்கு செய்தார். வேலணை மற்றும் தீவுப்பகுதிகளிலிருந்து ஏராளமான பொதுமக்கள், நண்பர்கள் வந்து கூடியிருந்தார்கள். செய்தி நிருபர்கள், வழக்கறிஞர்கள் சமூகமளித்திருந்தனர். சத்தியப்பிரமாணம் ஒப்பமிட்டு பிரகடனப்படுத்தி முடிந்ததும் பாராட்டுக்களும் பூமாலை அணிவித்தல், படம் எடுத்தல் போன்ற நிகழ்ச்சிகளும் நிகழ்ந்தன. செய்தி நிருபர்களும் படம் பிடித்தனர். மறுநாள் செய்தித்தாளில் அவை பிரசுரமாயின.

கோட்டில் நிகழ்ச்சிகள் நிறைவேறியதும் இத்தனை மதிப்பும் மரியாதையுமான சத்தியப்பிரமாண வைபவத்தை காண்பதரிது எனப் பலரும் பாராட்டினார்கள். பெரும்பாலும் எல்லோரையும் வாகனங்களில் வீட்டுக்கு அழைத்து வந்தோம். பெரிய அளவில் விருந்து வைபவம் ஏற்பாடாகி இருந்தது. ஆர்வலர்கள் பலர் முறை யாக செயற்படுத்த ஆயத்தமாகக் காத்திருந்தனர். பலரும் பாராட் டுரை வழங்கி மதிப்பும் மரியாதையும் செலுத்தி விருந்து வைபவத் தில் கலந்து சிறப்பித்து விடைபெற்றுச் சென்றார்கள்.

மேலும் திக்குத்திக்காக பல இடங்களிலும் பாராட்டுக் கூட் டங்கள் பல நாட்கள் தொடர்ந்தன. பட்டத்தைவிட மக்கள் அளித்த மரியாதையும் காட்டிய பேராதரவும் இன்னும் என் மனதில் நிலைத் திருக்கின்றது. எனது சமூக நலச் சேவையால் மக்களின் இதயத் தில் இடம் பெற்றிருக்கிறேன் என்ற நிம்மதி என்றும் எனக்குண்டு. இன்று வரை அப்பதவியால் அனைவருக்கும் சேவை செய்ய முடி கிறது. ஆவணங்களைச் சரிபார்த்துத் தவறிருந்தாற் திருத்தி, தேவைப்பட்டால் சத்தியக் கடதாசி எழுதிக் கொடுத்து வெண்ணப் பங்களை நிரப்பிக் கொடுத்து உத்தியோகம், பரீட்சைகள் என வரு வோர்க்கு அவர்களது ஒப்பந்தங்களை நேரில் பெற்று உறுதி சிபார்சு செய்து கொடுக்கின்றேன். இடம் பெயர்ந்த வேளையிலும் எம் னோடு இடம் பெயர்ந்த ஊர் மக்களுக்கும் நான் தங்கியிருந்த ஊர் மக்களுக்கும் இச் சேவை பயன்பட்டிருக்கிறது. பயன்படு கின்றது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வேலணை சரஸ்வதி வித்தியாசாலையில் உயர்வகுப்பில் படித்த போது வித்துவான் கப்பையாபிள்ளை அவர்களிடம் பயிலும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அவரிடம் யாப்பிலக்கணம், அணி இலக்கணம் பயின்று செய்யுள் இயற்றப் பழகினேன். அக்காலத்தில் நாகேந்திரம்பிள்ளையும் என்னுடன் ஒரே வகுப்பில் பயின்றார். இருவரும் புனைபெயரில் கவிதைகள் பாடினோம். ஈழகேசரி சேர்திட பரிபாலினி, இந்துசாதனம், வீரகேசரி போன்ற பத்திரிகைகளில் எங்கள் கவிதைகள் வெளிவந்தன. அவரது புனைபெயர் பணிவேந்தன். எனது புனைபெயர் இறைமணி. சிவசாமம் நாகேந்திரம்பிள்ளை வேலணை கிழக்கில் எங்கள் வீட்டுக்கு அண்மையில் உள்ள அவரது மாமன் வீட்டில் பெற்றாருடன் வசித்து வந்தார். தினமும் இருவரும் கூடித்திரிவோம். போட்டியாகவும் கவிதைகள் புனைவோம்.

1932 ஆம் ஆண்டளவில் யாழ்ப்பாணம் சேணியர் செரு சண்மார்க்க போதனா வித்தியாசாலையில் ஏறக்குறைய ஓராண்டு படித்தேன். அங்கும் வித்துவான் கப்பையாபிள்ளை அவர்களிடம் மீண்டும் படிக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. உடுப்பிட்டியைச் சேர்ந்த ஆசிரியமணி வைத்திலிங்கம், வேலணை மிஷன் பாடசாலையில் என்னைப் படிப்பித்தவர். அவரும் அப்பாடசாலையில் ஆசிரியராக அதிபரர்க இருந்தார். எனக்கு நன்கு தெரிந்த வைத்தியர் இராசையர் அவர்களும் அப்போது அங்கு கற்பித்தார். ஆசிரியர் பலரும் ஏற்கனவே பழகியவர்கள் என்பதால் எதிலும் எனக்கு முன்னிலை கிடைத்தது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கந்தர்மடம் பழம்றோட்டு பிள்ளையார் கோவிலுக்கு அருகா மையிலிருந்த எனது மாமா முறையான ஆசிரியர், அதிபர் சதா சிவப் பிள்ளை அவர்களின் வீட்டிலிருந்து நடந்து வந்து படித்தேன். அதன் பிறகு யாழ் நகரசபைக்கு எதிரே முன்வீதியில் (புறண்ட் றோட்) இருந்த சைவ வித்தியாவிருத்திச் சங்கக் காரியாலயத்தில் சன்மார்க்க போதனாவித்தியாசாலை ஆசிரியர்களும் மாணவர்க ளுமாக விடுதி தொடங்கி அங்கேயிருந்தோம். வேலணையைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் பலர் விடுதியில் இருந்தனர். அதிபர் வைத் தியலிங்கம் விடுதிக்குப் பொறுப்பு. அவர் சில வேளைகளில் தான் இருப்பார். அவரில்லாத வேளைகளில் விடுதியில் கட்டுப்பாடு குறைவு. அலுப்பாத்திக் கடற்கரை, பண்ணைத்துறை, முற்ற வெளி, முனியப்பர் கோவில், பெரியகடை எனப் பல இடங்களி லும் மாலை வேளைகளில் உலாவுக்குப் போவோம். தகரக்கொட் டகை எனப்பட்ட தற்போதைய நீதல் தியேட்டரில் கூத்துகள் நிகழும். அவற்றைப் பார்க்கவும் போவோம். சலனப் படங்கள் பார்த்த நினைவும் இருக்கிறது. பேசும் படம் அக்காலத்தில் இல்லை. கோட்டையில் இருக்கும் கைதிகள் முற்றவெளியில் உள்ள கிணறுகளில் தண்ணீர் எடுக்க காவற்காரருடன் வருவார்கள். அவர்களுக்கு சுருட்டு, சிகரெற் வாங்கிக் கொடுப்போம். நாங்கள் கொடுத்தாற் காவலர் தடுக்க மாட்டார்கள். பீச்றோட்டிலே ஒரு சவக்காலை இருந்தது. நடுநிசி வேளையில் அதில் ஆவிகள் நட மாடுவதாக வதந்தி. இதைக் கேட்டுப் பல நாட்கள் விழித்திருந்து பார்த்தோம். பலனில்லை. பாங்சால் வீதிப் பக்கம் களஞ்சிய சாலைகள் இருந்தன. அங்கு சங்கு வியாபாரிகள், செட்டிகள் இருந்தார்கள். அவர்களோடு உரையாடி அவர்கள் இந்தியாவில் இருந்து வந்த வரலாறுகள், தேவைகள், தொழில்கள் பற்றியும் அவ்வூர் புதினங்களையும் ஆவலாகக் கேட்டு அளவளாவுவோம். தென்னிந்தியாவிலுள்ள கீழ்க்கரை, தூத்துக்குடி, நாகபட்டினம், பாண்டிச்சேரி என்ற ஊர்களிலிருந்து வந்தவர்கள் இங்கு பொருட் களை கொள்வனவு செய்து ஏற்றுமதி செய்தல் மற்றும் மட்பாண் டங்கள் இறக்குமதி செய்தல் போன்ற தொழில்களில் ஈடுபட்டிருந் தனர். சங்கு வியாபார நோக்கமாக வந்து பாங்சால் வீதிப்பக்கம் இருந்தவர்கள் யாழ்ப்பாணம் தீவுப்பகுதிகளிலுள்ள மீன்பிடித் தொழிலாளருக்கு முற்பணம் கொடுத்து சங்கு குளித்து எடுக்கும் தொழிலுக்கு ஊக்கமளித்து நிலாபம், புத்தளம், பூநகரி, கல்மு னைப் பகுதிகளில் எடுக்கும் சங்குகளை மொத்தமாக வாங்கி ஏற்றுமதி செய்வார்கள். இவர்களில் சிலரோடு நெருங்கிப் பழகிய தால் பிற்காலத்தில் எங்களூர் மீனவர்களுக்கு அவர்கள் மூலம் பய னுள்ள உதவிகளைப் பெற்றுக் கொடுக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அடைவுபிடிக்கும் செட்டிமாரும் புதுக்கோட்டையிலிருந்து வந்து தொழில் செய்தனர். பறங்கித்தெருவில் சட்டத்தரணிகள் பலர் இருந்தார்கள். கோடுகள் நிகழும். அவர்களோடு பழகும் வாய்ப்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

புகளும் கிடைத்தன. எங்களுரைச் சேர்ந்த சட்டத்தரணிகளும் இருந்தார்கள் கட்சிக்காரருக்கு சட்டத்தணிரகளை அறிமுகம் செய்யவும், சட்டத்தரணிகளுக்கு கட்சிக்காரரை சேர்த்துக் கொடுக்கவும் இந்தப் பழக்கம் பயன்பட்டது. இப்பொழுது வேலணையிலிருந்து இடம் பெயர்ந்து பறங்கித்தெரு 2ம் குறுக்குத்தெருவில் குடியிருக்கிறேன். அப்போதிருந்த சூழலையும் குடிமக்களையும் காணவில்லை. இப்போ அழிந்து ஒழிந்து ஓடிந்து போனவற்றைத்தான் காண்கின்றேன். நான் கண்ட வளமான காலம் இனிவருமா என்று நினைக்க மன்க்கிலேசமாய் இருக்கிறது. அப்போது ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலம். அந்நியராட்சியில் தமிழர் ஆடம்பரமாக சகல வளங்களும் பதவியும் செல்வமும் பெற்று வாழ்ந்த காலம்.

வீடுதியில் தங்கியிருந்து பாடசாலையில் வித்துவான் சுப்பையா பிள்ளை அவர்களிடம் இலக்கணம், இலக்கியம் கற்று வந்த எனக்கு இலக்கண இலக்கியம் செய்யுள் இயற்றித் திறமைசாலி என்ற செருக்கு. வித்துவான் வகுப்பில் தாமரை பற்றிக் கட்டுரை எழுதி வருமாறு பணித்தார். நான் எழுதவில்லை. இப்படி பல சந்தர்ப் பங்களிலும் நான் எழுதாவிடினும் அவர் பொருட்படுத்துவதில்லை. எழுதுவேன் என்பதும் அவருக்குத் தெரியும். ஆனால் அன்று பாட நேரம் முடியும்வரை எழுதாததற்கு தண்டனையாக எழுந்து நிற்குமாறு பணித்துவிட்டார். எனக்கு தாங்கமுடியாத விரக்தி. 80 பக்கக் கொப்பி ஒன்று வாங்கி இரவு முழுவதும் விழித்திருந்து தாமரை பற்றிய கட்டுரை எழுதி கொப்பியை நிறைவு செய்து விட்டேன். கட்டுரையில் இடைக்கிடை பல கவிதைகளும் எடுத்துக் காட்டுகளாக மட்டுமன்றி நானாக ஆக்கம் செய்தும் எழுதினேன். மறுநாள் கொடுத்தபோது சிறிது வாசித்துப் பார்த்துவிட்டு எடுத்துச் சென்றவர் மறுநாள் வகுப்பில் கட்டுரையின் நயங்களை மாணவர் மத்தியில் விளக்கி, பாட்டின் பொருளையும் அதில் பொதிந்து கிடக்கும் அற்புதமான கருத்துகளையும் எடுத்துச் சொல்லிப் புகழ்ந்தார். ஆசிரியர்களுக்கும் எடுத்துக் கூறி வியந்தார். பாடசாலைக்கு இவ்வாறு கட்டுரை எழுதக் கூடாது என்றும் சுட்டிக்காட்டத் தவறவில்லை. அந்தக் கட்டுரையில் வந்த கவிதைகளிற் சில:

அள்ளலென் மாயை தோன்றி
அறிவெனும் நீரில் மேவித்
தெள்ளரி சோதி கண்டு
தெளிவுற விவ்வா றென்று
விள்ளுமுன் சொல்லே என்னை
விரும்பிட வைத்த துன்னைக்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கள்ளுமிழ் சோலை வாவிக்
கமலமென் தோழி மானே.

மங்கையர் முகத்துக் கொத்த
மலர்விழி யாக வண்டு
தங்கலா லெழிலுண் டாகுந்
தகுதியை வியந்து கூறிப்
பொங்குதா மரையே யுன்னைப்
புலவர்கள் போற்று கின்றார்
கங்கைநேர் புனித வாவிக்
கமலமென் தோழி மானே.

பூவிலே தேனை மாந்திப்
போதையால் வண்டு பாடத்
தாவியே தத்தித் தத்தித்
தவளைகள் தாளம் போட
வாவிநீ ரலையி லாடும்
வனப்புறு நடனத் தாலே
காவியம் படைத்து விட்டாய்
கமலமென் தோழி மானே.

சேற்றினிற் பிறந்தா யெனுஞ்
சிறுமையிற் சிக்கி டாதுன்
ஆற்றலால் மிதந்து நீர்மேல்
ஆதவன் தேவி யானாய்
போற்றுதற் கரிய தாமோர்
புரட்சியைத் தோற்று வித்த
காற்றுமிழ் சோலை வாவிக்
கமலமென் தோழி மானே.

தண்டுநீ ரளவு நீருந்
தாமரை போலத் தானே
நுண்ணறி வொருவர் கற்ற
நூலன வாகு மென்று
பண்டுளை தியல்பு கண்டு

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பாவலர் பகரத் தக்க
கண்ணியம் பெற்று விட்டாய்
கமலமென் தோழி மானே.

அன்று சக மாணவர்கள் தங்களுக்கு விருந்து தருமாறு கேட்டுக் கொண்டதால் மத்தியான இடைவேளையில் பெருமாள் கோவிலடியிலிருந்த தேநீர் கடையில் விருந்தளித்தேன். அந்தத் தேநீர்க் கடையில் தான் இடைவேளையின் போதெல்லாம் மாணவர்கள் கூடித் தேநீர் அருந்துவோம். அன்று மாலை பெருமாள் கோவிலில் அர்ச்சனை, தொடர்ந்து பக்கத்திலுள்ள பிள்ளையார் கோவிலிலும் அர்ச்சனை செய்தேன். இந்த வணக்கங்கள் அன்று மட்டுமல்ல பெரும்பாலும் படித்தகாலத்தில் தொடர்ந்து செய்வது வழக்கம். சித்தங்கேணியிற் படித்த காலத்தில் சித்தங்கேணி சிவன் கோவில், சந்திப்பிள்ளையார் கோவில்களுக்கு தினமும் சென்று வணங்குவேன். நான் கேட்டவற்றையெல்லாம் தெய்வந் தருவது போல் ஒரு நினைப்பு.

பெருமாள் கோவிலடியிற் படித்துக் கொண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் வசித்துக் கொண்டு எங்கும் சுற்றித் திரிந்த அந்தக் காலகட்டத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் சண்டித்தனங்களுக்கும் குறைவில்லை. கோணாந்தோட்டக் கணேசு, அழுக்கடைச் சண்முகம், தெய்வேந்திரம், வேலணையைச் சேர்ந்த காத்தி தியாகு, கடையப்பான் எனப்பலரின் பெயர்கள் பிரபலமாயிருந்தன. என்னுடன் படித்த நெருங்கிய நண்பர்கள் சிலரும் இந்த அணியில் பழக்கமாயிருந்ததால் எனக்கும் அந்த அறிமுகங்கள் ஓரளவு இருந்தன. இதைவிட வேலணையில் கொட்டைக்காட்டு முத்தையா, பணக்காரச் செல்லையா, கதிரேசு வைத்தியலிங்கம் எனச் சிலரின் உதவிகளுமிருந்தன. இந்தப் பழக்கங்களும் நட்பும் என்னைச் சண்டியனாக்கவில்லை, துணிச்சலைத் தந்தன. அதனால் அச்சமின்றி எக்கருமத்தையும் முன்னெடுத்துச் செல்வது சாத்தியமாயிற்று.

அதிபர், ஆசிரியர் சேவையிலிருந் 1972 இல் இளைப்பாறிய போது கிராமசபை திறந்த வெளியரங்கில் பழைய மாணவர்கள் பொதுமக்கள் பெற்றோர்கள் சார்பில் பிரியாவிடையளிக்கும் வைபவம் நிகழ்ந்தது. இளைப்பாறிய அதிபரும் மூதறிஞரும் கோவிற் புராணபடனங்களிலே பயன் சொல்லுபவரும் பயன் சொல்லக் கற்றுக் கொடுக்கவல்லவருமான திரு. ஐ. பொன்னையா அவர்கள் தலைமை வகித்தார்கள். ஊர்காவற்றுறை பொலீஸ் பொறுப்பதிகாரி, காரியாதிகாரி, வித்தியாதிகாரி ஜனாப் பஞ்சூர், கிராம

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சபைத் தலைவர்கள், பல்வேறு பிரிவு கிராம சேவையாளர்கள், படித்தவர்கள், ஆசிரியர்கள், கூட்டுறவுத்துறை சார்ந்த உத்தியோகத்தர்கள் பொதுமக்கள் எனப் பிரமாண்டமான கூட்டம். வீட்டிலிருந்து மக்கள் திரண்டு ஊர்வலமாக அழைத்துச் சென்றனர். போகும் வழி எங்கும் தோரணங்கள், பூச்சரங்களால் சோடிக்கப் பட்டிருந்தது. வீட்டு வாசல்தோறும் பூரணகும்பம் வைத்து மாலை சூட்டி மக்கள் வரவேற்றனர். அந்தக் கூட்டத்தில் வைத்து தலைவர் திரு. ஐ. பொன்னையா அவர்கள் எனது கவிதைகள் சிலவற்றை எடுத்துக் கூறி அதில் பொதிந்துள்ள நயங்களையும் விபரித்துக் கூறி மக்கள் சார்பாக ஏகோபித்த வரவேற்புடன் 'கற்கண்டுப் புலவர்' என்னும் பட்டமும் விருதும் வழங்கிக் கௌரவித்தார். இதனைத் திருமணவாழ்த்து, வரவேற்புப்பா, சமரகவிதை, நினைவாஞ்சலிகள் எனப் பொதுமக்கள் வேண்டுகோளுக்காகவும் பொது நிகழ்ச்சிகளைச் சிறப்பித்தற்காகவும் நான் பாடிக் குவித்த கவிதைகளின் சார்பில் கிடைத்த கௌரவம் எனலாம்.

வேலணை பெருங்குளம் முத்துமாரி அம்மன் கோவில் பரிபாலன சபைக்குத் தலைவராக நான் கோட்டாரால் நியமிக்கப்பெற்ற போது அப்பதவியை ஏற்கச் சற்றுத் தயங்கினேன். அவ்வேளை அம்பாளைக் கனவிலே கண்டபின்பு தான் தயக்கம் தீர்ந்தது. கனவில் கண்ட தோற்றத்தை நினைவு கூர்ந்த பாடல் இது:

வெண்துகில் விலந்த மேனி
வெளிர்முடி பவளச் செவ்வாய்
விண்மதி முகத்தி னோடு
வேலணை முத்து மாரி
கண்ணிலே கனவாய்த் தோன்றிக்
காதலிக் தென்னை யாண்ட
வண்ணமோ டோடி வந்து
வாழ்வளித் தருளு வாயே.

மாடு ஒன்றைக் காணவில்லை. பல நாட்கள் தேடியலைந்தும் கிடைக்கவில்லை. என் வீட்டுக்கு அயலிலே மண்சிவந்தான் வயிரவர் கோவில் என்ற பெயரில் ஒரு சிறு கோவில் இருக்கின்றது. வெகுகாலமாக வயிரவர் வழிபாடு அங்கு நிகழ்ந்து வருகின்றது. ஆரம்ப காலத்தில் நான் இளமையாய் இருந்த காலத்திலிருந்தே அரசமரத்தின் கீழ் ஓர் சிறு ஓலைக் கொட்டிலில் சூலம் வைத்து பொங்கல், வருடப்பிறப்பு, சித்திரா பூரணைத் தினங்களில் வழிபாடு நிகழ்ந்து கொண்டு வந்தது. அந்த வயிரவருக்கு நேர்த்தி வைத்தால் களவு செய்தவர்கள் காட்டித்தரப்படுவார்கள். களவு போன பொருட்கள் கிடைத்துவிடும் என்ற நம்பிக்கை மக்கள்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மத்தியில் நிலவி வந்தது. பலர் கூறிய அநுபவக் கதைகளையும் கேட்டிருக்கிறேன். அந்தக் கோவிலை சேது என்பவர் பராமரித்து விளக்கு வைத்து வந்தார். அவர் இறந்த பின் அவர் மகன் கண்ணையா வயிரவரை ஆதரித்து வந்தார். வதுளையிலே முன் னேற்றமான வியாபாரி வேலுப்பிள்ளை என்பவர் வேலணை முத லாம் வட்டாரத்தில் வசித்தவர். நேர்த்திக்கடனை நிறைவேற்று வதாக ஆகம முறைப்படி கல்லால் ஒரு சிறு கோயில் கட்டிக் கும்பாபிஷேகம் செய்து பிராமண குருக்களை ஒருநேரப் பூசைக் கும் அமர்த்தி இருந்தார். அவருக்கு உதவியாக கோவில் திருப் பணி வேலைகளை திருவாளர் நா. நாகலிங்கம் (றக்ரர் நாகலிங் கம் என்பார்கள்) மேற்பார்வை செய்து நிறைவேற்றினார். கண் ணையா தான் கோவிலின் தர்மகர்த்தா.

அந்த வயிரவரில் எனக்கும் பக்தியுண்டு. தினமும் போக்கு வரவு செய்யும் வேளைகளில் வயிரவர் கோவிலடியாற் போவதால் உண்டியலில் காசு போட்டு வணக்கம் செலுத்துவது வழக்கம். எனது பேரப்பிள்ளைகள் மதி, அருள், சிவம். சூட்டி, இராஜ். அனுஷா, கவிதா, நர்மதா, விஜீதா, என்போரை காரில் பாட சாலைக்கு கூட்டிச் செல்லும் போது உண்டியலில் காசு போட்டுக் கும்பிடுவார்கள், எனது மக்கள் புஷ்பா, பேபி, வவா, சந்திரன், சோதி, மலர். பாலன், ஜெயம் என்போர் கூட பாடசாலை போறவேளை வழியிலுள்ள வயிரவரை வணங்கித்தான் போவார் கள். எனது மாடொன்றைக் காணவில்லை. வெகுநாள் தேடித் திரிந்தும் கண்டு கொள்ள முடியாமையால் நினைவு வந்ததும் வயிரவருக்கு நேர்த்தி செய்தேன். நேர்த்தி செய்துவிட்டு மாடு தேடிய களைப்போடு வீடு திரும்பி வரும்போது சொற்ப தூரத் தில் என்னைக் கண்ட ஒருவர் இதில் நிற்கிறது உங்கள் மாடு தானே என்றார். திரும்பிப் பார்த்தேன். என்ன அதிசயம் அது. எனது மாடுதான். வீட்டிற்குத் துரத்திச் சென்றேன். இதை நினைவு கூர்ந்து பாடிய பாடல் இது:

வீணாகத் தேடி யெங்கும்
வேதனைப் பட்ட பின்பே
காணாமற் போன மாட்டைக்
காட்டெனத் துதித்த போது
வாணாலிற் புதுமை செய்த
வயிரவன் மண்டி வந்தான்
கோணாத திருவை யாலே
கொணர்ந்திதோ பாரென் றானே

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மாட்டைக் கண்டதுமே எனது மனைவி, மச்சாள் அன்னபூரணம். பிள்ளைகளுக்கும் சந்தோஷம். அடுத்த நாள்வெள்ளிக்கிழமை வயிரவருக்குப் பலகாரஞ் செய்து பொங்கிப் படைத்து பூசை செய்து மகிழ்ந்தோம்.

வேலணையில் சரமகவி பாடுகிறவர்களுக்கு மதிப்பு, ஊதியம் பெறாது முகமனுக்குப் பாடிக் கொடுக்க வேண்டும். அதுவும் குறைந்தது ஒருநாளில் 3,4 பேருக்குப் பாடவேண்டி இருக்கும். பாடிக் கொடுக்கக் கூடியவர்களும் குறைவுதான். பிற்காலத்தில் எனக்கும் பண்டிதர் பொன்னுத்துரை, சிவசாமி என்கிற தில்லைச்சிவன், பண்டிதர் மா. மாணிக்கம், ஆசிரியர் ச. குமரேசையா, விதானையார் மகாலிங்கம். ஆசிரியர் பொ. ஜகந்நாதன் என்போருக்கே இதில் பெரும் பங்குண்டு. அதிலும் தற்போது பண்டிதர் பொன்னுத்துரை, விதானையார் மகாலிங்கம் (காலமாகிவிட்டார்) மற்றவர்களும் பிறவூர் என்பதால் இந்த வரிசையில் நானும் சிவசாமியுந்தான் பெரும்பாலும் பங்குபற்றுகிறோம். இந்த வகையிலே பெருந் தொகையான பாடல்கள் பாடிக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. எங்கள் காலத்துக்கு முன் தில்லைநாதப் புலவர் போ. கனகரத்தினம். ஆசிரியர் இ. மருதையினார் எனச் சிலர் இவ்வகையில் பாடி இருக்கிறார்கள்.

வேலணையில் பெருங்குள முத்துமாரி அம்மன், நயினாதீவு நாகம்மாள், வங்களாவடி முருகன், இலந்தையடினம் சித்திவிநாயகர், மண்கும்பான் பிள்ளையார், மருதடி விநாயகர் பேரில் பல பதிகங்களும் தனிப் பாக்களும் பாடி இருக்கிறேன். சாயிபாபாவைத் தேடித்திரிந்தவேளை அவரைப் பற்றிப் பாடியது

பொறுப்பென் தென்று கூறிப்
புரந்திடு மபயக் கையும்
முறுவலித் துவகை பூத்த
முகத்தொளி வீசும் கண்கள்
உறுசடா முடியி னோடு
உலகிலே வாழு கின்ற
பெறுமதி மிக்க தெய்வப்
பிறவிதான் சாயி பாபா

கண்ணனுக் கீதை சொன்ன
கடவுள்தான் இராம காதை
மண்ணிலே வரலா றுண்டு

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மறுப்பதற் கியாரு மில்லை
பன்னுமற் புதங்கள் னாலே
பகவானாஞ் சாயி பாபா
அன்னையில் அவ்வா றேதான்
அவதரித் தருளுந் தெய்வம்.

வேலணையிலிருந்து இடம் பெயர்ந்து யாழ்ப்பாணம் வந்த நிலையில் மனமுடைந்து பல கவிதைகள் பாடியிருக்கிறேன். போர்க் காலச் சூழ்நிலையில் அறிவுகள் பற்றிய சோகமான சிந்தனைகள் அவற்றிற் சிலவற்றையேனும் எழுத மனமில்லை. ஆனால் அமை திக்காக 1992ல் நல்லூர் முருகன் பேரில் 45 வெண்பாப் பாடல் கள் கொண்ட 'பற்றால் மலர்ந்த பூக்கள்' என்ற பெயரில் ஒரு நூலைப் பாடினேன். அதை எனது மகன் இரா. சிவசந்திரன் தனது செலவில் அச்சேற்றி இலவசமாக வெளியிட்டிருக்கிறார். அதில் 4 ஆம் பாட்டில்:

தண்டா புதன்னை தரித்து தோன் வசைத்தார்
கொண்ட கொடி சேவல் குலவுபயில் தண்டா
மரையின் சிவந்த மலர்முக நல் ஹரா
விரைவா ருள்வாய் விருது.

என்று பாடி முடித்திருக்கிறேன். அதன்படி அடுத்த ஆண்டளவில் வேலணை பலநோக்குச் சங்கம் நிகழ்த்திய கூட்டுறவுத் தினவிழா வில் ஒரு கூட்டுறவாளரும் அதன் ஆரம்பகாலத் தலைவரும் என்ற வகையில் கௌரவித்து விருதளித்துப் பாராட்டினார்கள். எல்லாம் இறைவன் செயல்.

1988ல் வீட்டுக்குக் குழாய் மூலம் நீர் எடுக்கவும் தோட்டங் களுக்கு நீர் பாய்ச்சவும் என தோட்டக் காணி கிணற்றடியில் பலமான அறைகட்டிப் பூட்டியிருந்தது. மோட்டார் ஒரு பூரணை நிலாவன்று உடைத்துக் களவாடப்பட்டிருந்தது. ஊரெங்கும் தக வல் கொடுத்து மோட்டாரைத் தேடினேன். எனது இளையமகள் திருமதி இராசமலர் சற்குணநாதன் (சோதி, விவசாய ஆசிரியை) பாடசாலை போகும் போது மண்ணிவந்தான் வயிரவருக்கு நேர்த்தி செய்துவிட்டுப் போகும் வழியில் வங்களாவடியில் சந்தித்த ஒருவர் உங்கள் மோட்டாரை பெயர் குறித்து இன்னாரும் மகனுந்தான் களவாடினவர்களெனத் தகவல் கொடுத்தார். இதைவிட எனது மச்சான் முறையான அயல் வீட்டு திருமதி செல்லத்துரை கன கம்மா, செட்டிபுலத்துச் சோழ (மெக்கானிக்) பாரோ பாவித்த மோட்டாரை விற்கப் போவதாகவும் விற்றுத் தருமாறு தன்னைக்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கேட்டதாகவும், இராசரத்தினம் உபாத்தியாரின் மோட்டார் காணாமற் போனதாக கேள்வி, சிலவேளை அதுவாயுமிருக்கலாம், அவருக்கு அறிவியுங்கள் எனச் சொன்னதாக எனக்குச் சொன்னார். இரண்டு தகவல்களும் கிடைத்ததால் குறித்த நபர் வீட்டுக்குப் போய் விசாரித்தேன். முறையான தகவல் கிடைத்திருக்கிறது, நடவடிக்கை எடுக்குமுன் திருப்பித் தந்துவிடுங்கள் எனச் சொல்லிவிட்டு வந்தேன். மறுநாள் அயலில் உள்ள சேது கண்ணையாவையும் (அவர்தான் கோவிலின் அறங்காவலர்) கூட்டிப்போய் தகவல் தந்தவர்களை விசாரித்து அவர்களையும் கூட்டிக்கொண்டு வீட்டுக்குப் போனோம். தகப்பன் மறைத்துவிட மகன் எடுத்ததை ஒப்புக்கொண்டு திருப்பித் தருவதாகக் கூறினார். மறுநாள் மோட்டரைக் கண்ணையாவிடம் அவர்கள் ஒப்படைக்க அவர் எங்களிடம் தந்தார். மோட்டர் கிடைத்தும் இணைப்புக்கள் சேதமானதால் ஏற்பட்ட நட்டத்தோடு வீட்டுக்கும் பயிர்களுக்குமான நீர் விநியோகம் சில நாட்கள் முடங்கிப் போனது. வயிரவருக்கு எனது மக்கள் பொங்கிப் படைத்துப் பூசித்து மகிழ்ந்து வழிபட்டனர். அதன் நினைவாகப் பாடிய கவிதை.

மோட்டரைக் காண வில்லை
முறையிட மகளு னக்குக்
கேட்டதுஞ் சற்றுச் செல்லக்
கிடைத்தது தகவ லென்றால்
வாட்ட முந் தீர்க்க வல்ல
வயிரவா மண்சி வந்தான்
கோட்டமே கோயில் கொண்டு
குறைகளைத் தீர்க்கின் றாரே.

என்னவோ நிகழ்ந்தது அற்புதந்தான்.

வாழ்த்துப் பாக்கள், சரமகவிகள் பாடும்போது சிலருக்கு பாடிக் கொடுத்த கவிதைகள் நயமிக்கவைகளாக அமைந்துவிடும். அவைகள் அரங்கேறும்போது அவ்வப்போது உரியவர்கள் என்னைப் பாராட்டி இருக்கிறார்கள். திரு க. பொ. இரத்தினம் பாராளுமன்ற உறுப்பினராக வெற்றியீட்டிய பாராட்டுக் கூட்டங்களில் பாடிய கவிதைகளைப் பாராட்டி நயம் எடுத்தோதி வியந்துள்ளார்கள். கவிதைகள் இடப்பெயர்வால் வேலணையில் விடப்பட்டு விட்டன. நினைவு வராமையால் அவற்றை எழுத முடியவில்லை.

மானிப்பாயூரைச் சேர்ந்த முதலியார் நியாகராசா அவர்களின் மனைவி கொழும்பில் காலமாகியபோது அவரின் இறுதிக்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

னையைக்கு முதலியார் அழைத்திருந்தார். போகும்போது ஓர் னினைவு அஞ்சலி பாடிக்கொண்டு போய்க் கொடுத்தேன். அதை படித்தவேளை அங்கு கூடியிருந்த அறிஞர் பலருள் முன்னாள் உபவேந்தர் வித்தியானந்தனும் ஒருவர். அதில் மானிப்பாய் ஊரின் சிறப்புப் பற்றிய பாடலைப் பலரும் வெகுவாகப் பாராட்டினர். அப் பா வருமாறு:

தாலமோ டிணைந்தோங்கி வளரும் தெங்கு
தனிச்சுவைசேர் மாபலா கமுகு வாழை
காலங்கண் டுயர்மதில்கள் மனைகள் மாடம்
கலையுணர்வுச் சித்திரங்கள் கருத்து மிக்க
ஆலயங்கள் அழகுநிலா முகத்து மாதர்
அரசாங்கம் மதிக்கின்ற பெரியா ரோடு
சாலவே முதலியார் சமூகம் வாழுஞ்
சரித்திரத்திற் குரித்தான மானிப் பாயூர்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கால் நடைகள் 22

எனது இளமைக் காலத்தில் உழவுக்கும் வண்டிக்கும் எருத்து மாடுகளும், பாலுக்கு தேர்ந்தெடுத்த உள்ளூர்ப் பசுமாடுகளும் வேறு சில பட்டிமாடுகள் எருவுக்காகவும் வளர்த்தோம். பட்டி மாடுகள் புல்வெளிகளிலும், வற்றிப்போன குளங்களிலும், அரிவி வெட்டியபின் வயல்களிலும் போய் மேயும். மாலையில் எல்லாம் வீடு வந்து வழமையாய் வளவில் படுக்கும். எருத்து மாடுகளும் பால் பசுக்களும் அடைப்பான காணிகளில் புல்மேயும். புல்லுக் காக பிறருடைய காணிகளையும் குத்தகைக்கு வாங்கி மேய்ப் பதும் உண்டு. நெல்வயல்களில் அறுவடை முடிந்ததும் வைக்கோலை வீட்டிற்கு ஏற்றி வந்து மாடுகளின் தீனிக்காகக் சுவித்து வைத்தி ருப்போம். வைக்கோல் ஆண்டு முழுவதும் மாடுகளின் தேவைக் குப் போதாவிடில் விலைக்கு வாங்கியும் குவித்து வைப்போம். மாடுகளுக்கென்று குடியிருக்கும் வளவிற்குள் மாட்டுமால் இரண்டு மூன்று இருக்கும். மழை இல்லாத போது வெளியில் படுக்கும் மாடுகள் மழை வந்தால் மாட்டு மால்களில் படுக்கும்.

எருதுகளுக்கு தீனிபோடுவதற்கு தொட்டிலுண்டு. மாட்டி மாலில் தொட்டிலிற்தான் வைக்கோல், கிழித்த பனையோலை ஆகிய உணவுகளைப் போட்டு எருதுகளை இருபக்கத்திலும் எதி ரெதிராகக் கட்டிவிட்டால் தொட்டிலிற் போட்ட தீவனங்களை ஒன்றையொன்று இடியாமல் தின்ன வசதியாயிருக்கும். பசுமாடு களுக்கு வேறாக மாட்டுமால் உண்டு. அதற்குள் அவற்றைக் கட்டி செருக்கிய புல், வைக்கோல். எருதுகள் கழித்த கிழித்த பச்சைப் பனையோலைகளையும் சேர்த்துப் போடுவோம். பட்டிமாடுகள் வளவிற்குள் படுக்கும். எருதுகளுக்கும் பாற் பசுக்களுக்கும் அரிசிக்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கஞ்சி, தவிடு, பிண்ணாக்கு என்பனவும் உணவாகக் கொடுப்ப துண்டு.

வீட்டில் தயிரும், மோரும் குறையாதிருக்கும். வருகிற விருந் தினரும் அயலவரும் பருகுவதற்கு மோர் கொடுப்பது வழக்கம். பெரிய மண்ணாலான குண்டாஞ் சட்டியில் மோர் மூடியிருக்கும். என்னுடன் விளையாடவரும் சிறுவர்களுக்குத் தேவைப்பட்ட போதெல்லாம் மோர் கொடுப்பேன். தாயார் (ஆச்சி) காலை நன்கு விடியும் முன் 5 மணிக்கே எழுந்து தயிர் கடைந்து வெண் ணெய் எடுப்பார். தயிர் கடையும்போது சலசலவென்று சத்தம் கேட்கும். கேட்டதும் நானும் எழுந்து விடுவேன். மத்தாற் கடை யும் போது வெண்ணெய் திரண்டு பிதக்கும். மத்திலும் ஒட்டிக் கொண்டிருக்கும். அக்காலத்தில் தயிர் கடைவதற்கு மத்தைத்தான் பாவித்தார்கள். அழுத்தமாகச் சீவிய தடியின் அடியில் பல பற்கள் போன்ற அமைப்பில் உருவாக்கியது தான் மத்து. மத்தால் கடைய வரும் வெண்ணெய்யைத் திரட்டி எடுத்து வேறு சட்டியில் போடு வார். சில நாட்கள் வெண்ணெய் சேர்ந்தபின் உருக்கி போத்தலில் நெய்யாக விட்டு வைக்கப்படும். நெய் சோற்றுக்கும் மருந்துக்கும் ஏனைய உணவுவகைகளுக்கும் பயன்படும். தேவைப்படும் போது அயலவருக்கும் கொடுப்போம்.

மாடுகள் சகலதும் போடும் சாணம் தினமும் அள்ளிக் குவிக் கப்படும். அவ்வாறே சேரும் குப்பைகளும் ஒரிடத்தில் குவித்துச் சேமிக்கப்படும். பின் எல்லாம் வண்டியில் ஏற்றி வயல்களுக்குக் கொண்டு போகப்படும். கோடை உழவு உழுது வைத்த வயல்க ளில் எருக்கள், குப்பைகள் பறிக்கப்பட்டு மழை காலம் வந்ததும் அவற்றைப் பரப்பி நெல் விதைத்துத்தான் உழுவோம். நான் மனைவி, மக்களோடும் எனது பெற்றாரோடும் சேர்ந்து வாழ்ந்த தால் அப்புவோடு சேர்ந்தே விவசாயத்தை செய்துவந்தேன். எனது காலத்தில் விவசாயம் கால்நடை வளர்ப்பு காலத்துக்கேற்றபடி நவீனமாகத் தொடர்ந்தது. உள்ளூர் பாற் பசுக்கள் செயற்கைச் சினைப்படுத்தல் முலம் நல்லினக் கன்றுகளை ஈன்றன. கேப்பை ஜேர்சி, தபக்கார் இனப் பசுக்களைப் பாலுக்காக வாங்கியும் வளர்த்தோம். நெற்பயிர்ச் செய்கை ஊரில் மட்டுமன்றி கிளி நொச்சி, பரந்தன், கல்மடுப் பிரதேசங்களில் பங்கீட்டுத் திட்டங் களில் பெற்றும் குத்தகைக்கு எடுத்தும் செய்தோம். 1956 ம் ஆண்டுக்குச் சற்று முன் பின்னாகத் தீவுப்பகுதியில் காசுப் பயிர்க ளான புகையிலை, மிளகாய். வெங்காயத் தோட்டப் பயிர்ச் செய் கைகள் புரட்சிகரமாக முன்னேறத் தொடங்கின. இதனால் நெல் வயல்கள் மண்போட்டு உயர்த்தித் தோட்டங்களாக்கப்பட்டன. பனைவளவுகள் பனைகளைத் தறித்து அடிக்குற்றிகளை அகற்றி மட்டப்படுத்தப் பெற்று தோட்டங்களாயின. மக்களின் பொருளா

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தாரம் விருத்தியடைந்தது. சில சமயங்களில் புகையிலைச் செய்கையிலும், மிளகாய்ச் செய்கையாற் கூடிய வருமானம் பெறமுடிந்தது. எருதுகளால் உழவு செய்யும் முறைமாறி டிறக்ரர்கள், மினி டிறக்டர்களால் உழுதும் கொத்தியும் நிலம் பண்படுத்தப்பட்டது. எருக்குப்பைகளை மட்டும் பசளைக்குப் பயன்படுத்திய நிலையும் மாற்றமடைந்து அவற்றோடு இரசாயனம் உரங்களும் பாவனைக்கு வந்தன. கால்நடை வளர்ப்பில் எருத்துமாடுகளின் தேவை குறையத் தொடங்கின. ஆனால் பாற் பசுமாடுகளின் தேவைகள் அதிகரித்தன. நாங்களும் எருது மாடு வளர்த்தலைக் கைவிட்டோம். பாலுக்காக நல்லினப் பசுக்களை வளர்த்தோம். கால்நடை வளர்ப்பில் எருதுகளின் முக்கியத்துவம் குறைய பசுமாடுகளின் வளர்ப்பிலேதான் மக்கள் அக்கறை கொண்டனர்.

எனது மகள் இராசமலர் விவசாய டிப்ளோமா பட்டம் பெற்றவர். விவசாய ஆசிரியராகவும், ஆலோசக ஆசிரியராகவும் பணியாற்றினார். நல்லின கால்நடைகளை விருத்தி செய்வதிலும் நுணுக்கமான பயனுள்ள பயிர்ச் செய்கைகளை ஊக்குவிப்பதிலும் மாணவர்களுக்கும் பொதுவாக கிராம மக்களுக்கும் ஊக்கமும் அறிவுரையும் வழங்குவார். தாவரங்களை ஒட்டுதல் மூலம் பயனுள்ள இன விருத்தியைப் பெறவும் ஒரு தாவரத்திலே பல நிறப் பூக்களைப் புஷ்பிக்கும் இனங்களை ஒட்டி அத் தாவரம் பல நிறமான பூக்களை பூக்கச் செய்வார். வெவ்வேறினத் தாவரங்களை ஒரே மரத்தில் ஒட்டி பல இன மரங்களின் காய், கனிகளை ஒரு மரத்தில் பெறத்தக்க நவீன முறைகளிலும் பயிற்சி பெற்றிருந்தார். இதனால் எங்கள் குடிவளவு பூஞ்சோலையாகவும் நவீன தாவரங்களின் காட்சிக் கூடமாகவுமிருந்தது. கால்நடை வளர்ப்பிலும் பல இனப் பசுக்களை வளர்த்தோம்.

எங்கள் கிராமம் கால்நடை வளர்க்க வசதியானது. கோடை காலத்தில் குளங்கள் வற்றி புல் முளைத்திருக்கும். அறுவடைக்குப் பின் வயல் வெளிகளிலும் கால்நடைகள் புல்மேயும். இவற்றைவிட அல்லைப்பிட்டியிலிருந்து நாரந்தனை வரை பண்ணை ஊர்காவற்றுறை நோட்டுக்கு வடக்கிலும் சில இடங்களில் வடக்கிலும் தென்கிலும் அரை மைல் முதல் முன்று மைல் வரை அகலமும் எட்டு மைல் நீளமுமான 'பெரிய வெளி' என்ற புல்தரையுண்டு. மாரி கோடையாகிய இருபருவ காலங்களிலும் பெருந்தொகையான கால்நடைகள் அங்குமிங்குமாக நின்று புல்மேய்வதைக் காணலாம்.

வேலணையில் புரட்டாதி, ஐப்பசி மாதங்களில் நெல்விதைப்புகள் ஆரம்பமாகும். பயிர்களை அழிவு செய்யாது பாதுகாக்க கால்நடைகளை அவிழ்த்து விடுவது கட்டுப்படுத்தப்படும். ஆரம்ப

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

காலத்தில் வேலணை, சரவணை, நாரந்தனை, கரம்பன் என்ற கிராமங்கள் அனைத்துக்குமான கிராமச்சங்கம் வேலணை வங்களாவடியில் தான் இருந்தது. எனது தந்தையாரும் அதில் அங்கத்தவராக இருந்தார். விதைப்புத் தொடங்கியதும் பிரசித்தம் செய்வதன் மூலம் கிராம மக்களுக்கு ஆடு மாடுகளைக் கட்டி வளர்க்கும்படியும் கட்டாக்காலிகளாக எவற்றையும் விடக்கூடாதென்றும் அறிவிக்கப்படும். கிராமச்சங்க வட்டாரத்துக்கு ஒருவராக பிடிகாரர் நியமிக்கப்படுவார்கள். பயிரழிவு செய்யும் கால்நடைகளைப் பிடித்துக் கட்டுவார்கள். கிராமச்சங்கம் அவர்களுக்கு கால்நடைச் சொந்தக்காரரிடமிருந்து அறவிடும் குற்றப் பணத்தின் ஒருபகுதியை சம்பளமாகக் கொடுக்கும். தேடுவாரற்ற கால்நடைகள் கட்டப்பட்ட சில நாட்களின் பின் பிரசித்தம் செய்து கிராமம் முழுவதும் அறிவித்தல் கொடுத்து அவை ஏலத்தில் விற்கப்படும். இம்முறைகளை அமுல் செய்வதில் நடைமுறைச் சிக்கல் ஏற்பட்டால் கிராமசபைத் தலைவரும் அங்கத்தவரும் கூடி சமரசம் செய்வார்கள். இவ்வாறான நடைமுறைகள் சிலகாலம் தொடர்ந்தது. 1951 ம் ஆண்டு முதல் நானும் கிராமசபை உறுப்பினராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட போதும் இதே நடைமுறைதான் பின்பற்றப்பட்டது. பிறகு பயிர்ச் செய்கைக் குழுக்கள் விவசாய அபிவிருத்திக்காக ஏற்படுத்தப்பட்டன. தெரிவு செய்யப்பெற்ற உறுப்பினர்கள் பதவி வகித்தார்கள். விதை உரம் விநியோகித்தல், காணி இடாப்புகள் தயாரித்தல், பயிர் அழிவுகளுக்கு நஷ்டஈடு பெறுதல் என்கிற பணிகளோடு பயிரழிவுகளைக் கட்டுப்படுத்தும் நடைமுறைகளும் கையாளப்பட்டன. மேலும் விவசாய விரிவாக உத்தியோகத்தர்கள். விவசாயப் பரிசோதகர்கள் என்ற பதவிநிலை உத்தியோகத்தரும் அவற்றைத் தொடர்ந்து பிரிவுக்கொன்றாக விவசாய சேவை நிலையங்கள் உருவாகின. தெரிவு செய்யப்பெற்ற பிரதிநிதிகளையும் தலைவரையும் கொண்ட இந்த அமைப்புக்கு உதவவும் கண்காணிக்கவும் மேற்குறித்த பதவிநிலை உத்தியோகத்தரோடு மேலும் உயர் நிலை உத்தியோகத்தரும் உத்தியோகக் காரியாலயங்களும் அமைந்தன. விதை நெல் கொள்வனவு, விற்பனவு ஏனைய விளைபொருள் கொள்வனவு, விற்பனவு, விவசாயக் கடன்களுக்கு கிபார்சு செய்தல், பயிர்ச் செய்கைக்கான உரங்கள் கிருமிநாசினிகள் வழங்குதல் பயிர் பாதுகாப்புக்கான ஆலோசனைகள் வழங்குதல், காணி இடாப்புகளை முறையாகப் பேணுதல். கால நிலைச் சீர்கேடுகளால் ஏற்படும் பயிர் நட்டங்களுக்கு நஷ்டஈடு வழங்குதல் போன்ற கடமைகள் விவசாய நிலையங்கள் மூலம் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டன. பயிர் பாதுகாப்பு விதிகளின் கீழ் கால்நடை கட்டுப்பாடுகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. மேலும் கால்நடைகளைத் தடுத்து வைத்தும், பொது அறிவித்தல் கொடுத்து ஏலத்தில் விற்றல் போன்ற நடவடிக்கைகள் தொடர்ந்தன. கிராமத்துக்கொருபயிர்ச் செய்கை உத்தியோகத்தரும் விவசாய சேவை

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நிலையத்தோடு தொடர்பான கடமைகளை செய்தார். மேலதிகாரிகள். டி. ஓ., கமத்தொழில் பெரும்பாக உத்தியோகத்தர், கமத்தொழில் உதவி ஆணையாளர், கமத்தொழில் ஆணையாளர் எனும் பதவிநிலை உத்தியோகத்தரும் தெரிவு செய்யப்பெற்ற பிரதிநிதிகளோடிணைந்து செயலாற்றுவர்.

1990 ம் ஆண்டளவில் கிராமத்தில் நெல் அறுவடைகள் பூர்த்தியாகி வயல்களில் வைக்கப்பட்டிருந்த சூடுகளும் அடித்து முடிந்த பின் வழமைபோல கால்நடைகளை அவிழ்த்துவிட்டேன். சில நாட்கள் புல் மேய்ந்து திரும்பி வந்தன. ஒருநாள் அவற்றில் இரண்டு பால் மாடுகள் வரவில்லை. மறுநாள் எங்கு தேடியும் காணமுடியவில்லை. பலரையும் பல திசைகளால் தேடிவர அனுப்பிவைத்தேன். சகல கிராமசேவை நிலையத்தில் மாடுகள் ஏலத்தில் விற்பனை செய்தமைக்கான அறிவித்தல் உண்டா எனப் பார்த்தேன், இல்லை. பொறுப்பான உத்தியோகத்தரை கேட்டேன். அவரும் அப்படியொன்றும் கிடைக்கவில்லை என்றார். சில நாட்களின் பின் சரவணையில் எனது மாடுகள் கட்டியிருப்பதாகத் தகவல் கிடைத்தது. சென்று விசாரித்த போது கட்டியிருந்தவர் மாடுகளை ஏலத்தில் ரூபா 4000 கொடுத்து வாங்கியதாகச் சொன்னார். அதன் பிறகுதான் விவசாய சேவை நிலையத்துக்கு ஏலத்தில் விற்கப் போவதாகத் செய்த அறிவித்தலும் பணமும் கிடைத்திருந்தன.

இவற்றைத் தெளிவாகக் கேட்டறிந்த எனது நண்பரும் ஆசிரியரும், அதிபருமான திரு. சு.சிவரத்தினமும், திரு. அ. அருந்தவம் எனும் சமூகசேவையாளரும் ரூபா 4000 த்தையும் பெற்றுக்கொண்டு மாடுகளைத் திருப்பிக் கொடுக்குமாறு சென்று கேட்டனர். உடன்படாத நிலையில் சட்டநடவடிக்கை எடுப்பதைத் தவிர எனக்கு வேறு வழி இல்லை என்பதால் அதிஉயர் மேலதிகாரிக்கு முறையிட்டேன். அப்பொழுது விவசாய சேவை நிலையத்தின் தலைவராகவிருந்த பண்டிதர் அதிபர் திரு. அ. பொன்னுத்துரை ஆசிரியருக்கும் தெரிவித்தேன். முறையிட்டை டி. ஓ. வாகவிருந்த திரு. நா. குழந்தைவேலு மேலதிகாரிகளின் அனுமதியோடு விசாரணை நடத்தி பணத்தைக் கொடுத்து மாடுகளை மீளப் பெறும்படியும் விவசாய சேவை நிலையத்திற்குச் செலுத்தப்பட்ட பணம் எனக்கு மீளத்தரப்படுமெனவும் தீர்ப்பளித்தார். இது சட்ட நடவடிக்கையால் ஏற்படும் தாக்கங்களைத் தவிர்க்க டி. ஓ. திரு. குழந்தைவேலு மேற்கொண்ட சாதுரியமான ஒரு சமரச முயற்சியாகும்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பயணங்கள் 23

1945ம் ஆண்டு இரண்டாவது உலக மகாயுத்தம் முடிந்த வேளையில் இந்தியா, இலங்கைப் பயணங்கள் வியாபார நோக்கில் அதிகரித்துக் காணப்பட்டன. இலங்கையிலிருந்து கறுவா, கராம்பு, சாதிக்காய் போன்ற வாசனைத் திரவியங்களும் சவுக்கார வகைகளும், தேயிலை மற்றும் புடவை வகைகளில் 'ஜோர்ச் செற்', 'நைலோன் வோயில்', 'யப்பான்சில்க்' பொலித்தீன் போன்ற பொருட்கள் இந்தியாவுக்குக் கொண்டு போய் கூடிய விலைக்கு விற்றும் அங்கிருந்து காஸ்மீர், பெனாரிஸ் சேலம் சாரிகள், பட்டு வேட்டிகள், சில்வர் பாத்திரங்கள் என்பனவற்றை வாங்கிவந்து இங்கு விற்று வருவாயும் பெருலாபமும் பெறும் வாய்ப்புகள் இருந்தன. இதனாற் பலரும் இலங்கை — இந்தியப் பயணங்களைத் தொடர்ந்து மேற்கொண்டு, அதனை ஒரு பொருளீட்டும் தொழிலாகச் செய்து வந்தனர்.

இவ்வாறான தொழிலில் எனது நண்பர்கள் பலர் ஈடுபட்டிருந்தமையால் நானும் அவர்களோடு சேர்ந்து சிதம்பர தரிசனம் செய்யவும் அவர்களைப் போல பொருட்களை வாங்கிச் சென்று விற்றுவிட்டு அங்கிருந்து தேவையானவற்றை வாங்கி வரலாமென்றும் கருதி மார்கழி மாத ஆருத்தரா தரிசனம் பார்க்கும் ஆசையால் புறப்படத் தயாரானேன். அம்மைப்பால் குத்தி, காலரா ஊசி போட்டு இந்தியா போய்வரப் பாஸ்போட் எடுத்துக்கொண்டு அவர்களோடு பயணமானேன். யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து மதவாச்சி போய்த் தரித்து நின்று அங்கிருந்து தலைமன்னார் போகும் இரயில் வண்டியில் தலைமன்னாரை அடைந்தேன். தலைமன்னாரில் கஸ்ரம்ஸ் சோதனைகள் நிகழ்ந்தன. பழக்கமானவர்களுடன் போன

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தால் சோதனையில் பிரச்சினை இல்லை. அதிகாலை சோதனை கள் முடிந்தும் கொண்டுபோன பொருட்களுடன் கப்பல் ஏறி னோம். கப்பலில் பயணிகள் கீழ்த் தளத்திலும் டெக் என்று சொல்லப்படும் மேற்தளத்திலும் ஏறினார்கள். கீழ்த்தளத்திற்குப் பிரயாணக்கட்டணம் குறைவு. மேற்தளத்திற்கு பிரயாணக்கட்ட ணம் அதிகம். கப்பல் பிரயாணச் சீட்டும் சேர்த்துத்தான் யாழ் புகையிரத நிலையத்தில் வாங்கி இருந்தோம். போகும்போது கப் பல் ஆட்டம் கொடுத்தது. அதுதான் கப்பலில் எனது முதற் பய ணமென்பதால் எனக்குச் சற்று சிரமமாயிருந்தது. எழுந்தால் விழுத் திவிடும் போலிருந்தது. அதனால் ஆசனத்தைக் கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொண்டிருந்தேன். பழக்கமானவர்கள் டெக்கில் அங்கு மிங்கும் உலாவித் திரிந்தனர். ஆனால் எனக்கு அது சாத்தியப் படவில்லை. முதலில் கப்பல் பிரயாணம் செய்கிறவர்களுக்கு 'சீசிக்' வரும் என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்வார்கள். எனக்கும் அவ்வேளை ஒருவாறு 'சீசிக்' தான் பிடித்திருந்தது. என்றாலும் சமாளித்து கொண்டேன். டெக்குக்கு கீழ் உள்ள பகுதியில்தான் தொகையான பயணிகள் இருந்தார்கள். அவர்களிற் சிலர் சிரமப்பட்டதையும் வாந்தி எடுத்ததையும் அவதானித்தேன்.

கப்பல் தூத்துக்குடித் துறைமுகம் சென்றடைந்ததும் பொருட் கள் இறக்கப்பட்டன. நாங்களும் இறங்கினோம். அங்கும் கஸ் ரம்ஸ் சோதனை நிகழ்ந்தது. பொருட்களும் சோதிக்கப்பட்டன. அதன்பின் இந்திய ரெயிலில் ஏறிச் செல்ல அனுமதி கிடைத்தது. அந்த இந்திய மண்ணிலே இலங்கைக்குச் சொந்தமான இலங்கை மண்டப முகாம் இருந்தது. அதில் இளைப்பாறிப் பின் சிதம்பரத் துக்கான பிரயாணத்தைத் தொடர்ந்தோம்.

இலங்கைப் புகையிரதங்களிலும் பார்க்க இந்தியப் புகையிரதத் தின் வேகம் கூடுதலாக இருந்தது. அன்று பின்னிரவு சிதம்பரம் புகையிரத தரிப்பிடத்தில் இறங்கினோம். நேரே கோவிலுக்குப் போய் அங்கே இலங்கையர் தங்குவதற்கான பிரத்தியேகமான மடம் ஒன்றில் தங்கினோம். அந்த மடத்திற்கு அயலிலே ஒரு குளம் இருந்தது. அது தெளிவற்ற கலங்கல் நீரைக் கொண்டிருந் தது. அதில் சிலர் குளித்தார்கள். கேணியிலே இடைக்கிடை சிறு பற்றைகள் இருந்தன. வெளியான நிலப்பரப்பு உண்டு. அதிலே தான் தரையில் குந்தியிருந்து எல்லோரும் மலங்கழிப்பார்கள். தொகையான யாத்திரீகர்கள் மலம் கழிப்பதால் வெளியடங்களிலும் மலம் அடுக்கடுக்காக இருந்தது. அதை அவதானித்த நான் மலங் கழிக்கவில்லை. பக்கத்தில் நின்ற ஒருவர் சற்றுப் பொறுங்கள் எல்லாம் துப்பரவு செய்யப்பட்டபின் கக்கூசு இருக்கலாம் என்று சொன்னார். பெருந்தொகையான பெண்கள் தகடுகள், கடகங்க ளோடு வந்து மலங்களைத் தகட்டால் வழித்து கடகங்களிற்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

போட்டுச் சென்றார்கள் ஹோட்டல்கள் சுத்தமாக இருந்தன. துப்பரவுத் தொழிலாளர் மனிதக் கழிவுகளைக் கைகளால் அள்ளிச் சேர்த்து கூடைகளில் சுமந்து சென்று துப்பரவு செய்யும் நிகழ்ச்சியை அன்றுதான் கண்டேன். அப்படிச் செய்வது அங்கு சகசம் என்றார்கள். அந்த வழக்கம் இன்னும்கூட முற்றாகத் தவிர்க்கப் படவில்லையென இந்தியச் செய்திகள் மூலம் அறியக்கிடக்கிறது. கக்கூசுக்கிருந்தவர் மலங்கழுவுவதற்கும் குளிக்கும் அந்தக் கேணியைப் பயன்படுத்தியதைக் கண்டதால் அந்தத் தண்ணீரில் குளிப்பதற்கு எனக்கு மனம் வரவில்லை.

மடத்தை விட்டு வேறு இடத்திற்குச் சென்று ஒரு வீடுதியில் பொருட்களை வைத்துவிட்டு காலை உணவையும் முடித்துக் கொண்டு கோவிலுக்குச் சென்றோம் சரித்திரத்தில் இடம்பெற்ற காட்சிகளைக் கண்டோம். சன்னிதானத்தை மறைத்த எருது விலகியிருக்கிறது. பொற்றாமரை வாவி இருக்கிறது. வீதிகளைச் சுற்றி வந்தோம். பக்தர்கள் கோடிக் கணக்கில் பிரகாரங்களில் ஆங்காங்கே வணக்கம் செலுத்தப் போய்வந்து கொண்டிருந்தார்கள் இவற்றின் மத்தியில் அசிங்கமான செயல்களையும் அவதானிக்க முடிந்தது. அதன்பின் விடுதியில் வசதியாக இளைப்பாறி மறுநாள் அதிகாலை ஆருத்திரா தரிசனத்தைக் கண்டு களித்தேன். சிதம்பர இரகசியம் காட்டப்பட்டது. நடராசப் பெருமானைத் தரிசித்தேன். பொற்றாமரைத் திருக்குளத்தில் பால், பழம், இளநீர், எண்ணெய் போன்ற அபிடேகப் பொருட்கள் கலந்ததால் நீர்த்தம தடிப்பாக இருந்தது.

மறுநாள் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்திற்குச் சென்றோம். அங்கு கற்கை நெறிகளை மேற்கொள்ளும் இலங்கை மாணவர்கள் எம்மைக் குதூகலமாக வரவேற்றார்கள். எங்களூர் மாணவர்கள் பலரோடும் கலந்து பேசி மகிழ்ந்தேன். திரும்பி வந்து மதுரைக்குப் பயணமானோம்.

தெப்பைக்குளம் லொட்ஜ் என்னும் விடுதியில் தங்கினோம். கூடிவந்தவர்கள் தங்கள் தேவைகளைப் பொறுத்து பிரிந்து விட்டனர். நானும் எனக்கு உதவியாக வந்த வேலனையைச் சேர்ந்த வினாசித்தம்பியும் லொட்சில் சில நாட்கள் தங்கினோம். மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோவிலை ஒருமுறை அல்ல பலமுறை சென்று பார்த்தோம். பூசித்தோம். சொக்கநாதர் கோவில் தெப்பக்குளம், திருமலை நாயக்கர் அரண்மனைகால் மற்றும் கடைகள், தெருக்கள் என ஊரைச் சுற்றிப் பார்த்து தேவையான பொருட்களையும் வாங்கினேன். திருப்பத்தூரிலுள்ள கண் டாக்டரிடம் போய் கண் பரிசோதனை செய்து கண்ணுக்குப் பொருத்தமான கண்ணாடி

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வாங்கினேன். வாங்கிவைத்த பொருட்களை வீட்டிற்குக் கொண்டு வர சென்னை சென்று (பெமிற்) உத்தரவுப் பத்திரம் பெறவேண்டியிருந்ததால் போய் உத்தரவுபெற்று வந்து அதன் பின் வீடு திரும்பினேன். என்னுடன் வந்தவர்கள் அங்கு நிற்க என்னுடன் வீடுதியிலிருந்தவரும் நானும்தான் வீடு வந்து சேர்ந்தோம். இந்தியாவில் எங்கு சென்றாலும் காப்பிதான் குடித்தேன். தேநீர் இல்லை. தலைமன்னாரில் தான் ரீ குடிக்க முடிந்தது. ஆனால் அங்கு குடித்த காப்பிப் பழக்கத்தால் ரீ பிடிக்கவில்லை. இங்கு ரீ போல் அங்கு காப்பி.

இலங்கையும் இந்தியாவும் சுதந்திரமடைய முன்பு நிகழ்ந்த பயணம். அக் காலத்தில் தமிழர் என்று சொன்னாலும் இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் நல்ல மதிப்பு மரியாதை இருந்தது. தமிழரின் பொருளாதார நிலையும் உயர்வாகவே இருந்தது. இலங்கையின் தென்பகுதியிலும் அரசாங்கக் காரியாலயங்கள், கூட்டுத்தாபனங்கள், வியாபார நிலையங்கள். மொத்த விற்பனைத் தாபனங்கள் என்பனவற்றில் பெரும்பாலும் யாழ்ப்பாணத் தமிழரே உயர் பதவிகளை வகித்தார்கள். அவர்களே மேலதிகாரிகளாகவும் உரிமையாளர்களாகவும் இருந்தார்கள்.

பயணம் 2

1957 ம் ஆண்டு வேலணைக் கிராமச்சங்க அங்கத்தவராக 2 வது முறையும் போட்டியின்றித் தெரிவு செய்யப்பெற்ற வேளை சில வட்டாரங்களில் எனது கட்சி வேட்பாளர் போட்டியிடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு ஆதரவாக உதவி செய்து கொண்டிருக்கிறேன். அதேவேளை தவிர்க்க முடியாத உதவியொன்றும் செய்யவேண்டியதாயிற்று,

சென்னையிலே பூத்தமல்லி றோட்டில் டாக்டர் பண்டாசாலை ஒரு பிரபலான மருத்துவமனை நடத்துகிறார். இந்தியாவிலுள்ள பிரபல சத்திரசிகிச்சை நிபுணர்களை அழைத்து ஆலோசனை செய்து அங்கு சத்திரசிகிச்சை அளிக்கப்படுகிறது. இலங்கையில் சத்திரசிகிச்சை செய்தும் குணப்படாத நோய்களுக்கு அங்கு சிகிச்சைபெற்று குணமடைந்த வரலாறுகளுமுண்டு. பிரபல வழக்கறிஞர் நா. த. சிவஞானம் அவர்கள் நெஞ்சுக் குழாயில் ஏற்பட்ட சுருக்கம் காரணமாக இலங்கையில் சத்திர சிகிச்சை பெற்றும் குணமடையாமல் அங்கு சென்று சத்திரசிகிச்சை பெற்று குணமடைந்திருக்கிறார்.

வேலணை கிழக்கு திரு. க. சிவசிதம்பரம் (அழகுப்பெருமாள்) எனக்கு மிக உதவியானவர். அரசியல் மற்றும் சமூக சேவைகளில்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

எனக்கு ஆதரவும் உதவியும் செய்வார். எடுத்த கருமத்தை நிறை வேற்றுவதிலும் மிகவல்லவர். நாட்டாண்மை வல்லுநரும் கூட. எங்கள் நன்மை தீமைகளிற் தவறாது பங்குபற்றியவர். அவருக்கு தக்க சமயத்தில் உதவி செய்ய வேண்டிய கடமை எனக்குண்டு. யாழ்ப்பாணம் பெரியாஸ்பத்திரியில் இரண்டுமுறை அவருக்கு வயிற் றில் ஒரு சத்திரசிகிச்சை நிகழ்ந்தும் நோய் குணமடையவில்லை. சிவஞானம் சுகமடைந்த வரலாற்றை அறிந்து சென்னை சென்று சிகிச்சை பெற விரும்பினார். அவரது குடும்பத்தினர் ஆலோசித்து அவரைக் கூட்டிச் சென்று சிகிச்சையளித்து வரவல்லவர் நான் என்று கருதினர். நான் அதற்கு உடன்பட்டேன். தேர்தல் பொறுப் புகளை எனது ஆதரவாளர்கள் தாங்கள் கவனித்துக் கொள்வ தாக ஒப்புக் கொண்டு விடை தந்தனர்.

பயணத்திற்கு வேண்டிய சகல ஆயத்தங்களும் மின்னல் வேகத் தில் நிறைவேறின. எல்லா வசதிகளும் விமான சேவை வசதியுட் பட யாழ்ப்பாணத்திற் செய்ய முடியும். இரண்டு மூன்று தினங் களில் புறப்பட்டோம். காலையில் உறவினர் நண்பர்கள் பலாலி வரை கூட்டிவந்து விமானத்தில் இருவரையும் வழி அனுப்பி வைத் தனர். நானும் அவரும் சென்னை மீனம்பாக்கம் விமான நிலை யத்தில் நண்பகலுக்கு முன்பே சென்று சேர்ந்தோம். சத்திரசிகிச்சை நிபுணர் பண்டாலைச் சந்திக்க அவர்களின் மருத்துவமனைக்குக் காரில் சென்றோம். நோயாளியை வாட்டில் தங்கவைத்து அயலில் கோட்டலில் தங்கினேன். கண்காணிப்பதற்கு பகலுக்கு இரவுக் கென இருவர் நியமிக்கப்பட்டனர். அன்றே தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டு சத்திரசிகிச்சை நிபுணர்கள் அழைக்கப்பட்டு ஆலோசனை செய்தபின் மறுநாள் காலை பத்து மணிக்கு ஆப்ப ரேசன் தொடங்கியது. இரண்டு மணிவரை நிகழ்ந்த சிகிச்சை வெற்றிகரமாக நிறைவேறியிருப்பதாக டாக்டர் அறிவித்தார். ஊருக்குச் செய்தி அறிவித்துவிட்டு இரண்டு வாரங்கள் சிகிச்சை பூரணமாக முடியும்வரை அங்கேயே தங்கியிருந்தேன்.

மச்சான் வி. பொன்னுத்துரை எம்பில் பட்டப் பின் படிப்பு ஆய்வுக்காக சென்னை பல்கலைக்கழகத்தில் இருந்தார். நான் சென்னை வந்திருப்பதை அறிந்ததும் வந்து சந்தித்தார், இருவ ரும் பல்கலைக்கழகத்திற்குப் போய் அங்கு பல விரிவுரையாளர்க ளையும் கண்டு பழகினேன். 'கல்கி' பத்திரிகைக் காரியாலயத்திற் கும் போய் அவர்களுக்கும் அறிமுகமானேன். ஒரு முதலியார் வீட் டில் திருமணம். என்னுடன் மிக நெருங்கிப் பழகிய அறிஞர் அதற்குப் போகப் புறப்பட்ட போது என்னையும் அழைத்துப் போனார். திருமணத் தம்பதிகளை பாராட்டும் வாய்ப்புக் கிடைத் தது. யாழ்ப்பாணத் தமிழில் நான் பாராட்டியதைக் கேட்டு பல ரும் பரவசமடைந்தார்கள்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சிகிச்சை முடிந்து வீடு திரும்பினோம். சிகிச்சைக் கணக்கால் மருத்துவ மனைக்குச் செலுத்த வேண்டிய பாக்கிப்பணம் நிலுவை. யாழ்ப்பாணம் சென்றதும் பெமிற் எடுத்து அனுப்புவதாக டாக்டரி டம் கூறி வந்தேன். அவ்வேளை இலங்கையிலிருந்து இந்தியாவுக்கு பணம் அனுப்புவதற்குத் தடையிருந்தது. காரணம் கூறி பெமிற் எடுத்துத்தான் அனுப்ப வேண்டும். இலங்கையில் கூப்பன் முறை அமுலில் இருந்தது. பங்கீட்டு முத்திரைக்குத் தான் உணவுப் பொருட்கள், புடவைகள் வழங்கப்படும். இந்தியாவுக்குப் பணம் அனுப்புவதாயின் ஒரு கூப்பனுக்கு 50 ரூபாதான் பெமிற் இல்லா மல் மணி ஓடரில் அனுப்பலாம். பெமிற் உரிய காலத்தில் கிடைக் கத் தாமதமாவதால் பங்கீட்டுப் புத்தகம் மூலமே முழுப்பணத்தை யும் 50 ரூபா மணியோடர்களாக அனுப்பினேன். வெகு சிரம மான வேலை என்றாலும் வேலணை தபாலதிபர் திரு. நா. சர வணமுத்து தனது சிரமத்தைப் பாராமல் அனுப்ப உதவினார்.

பயணம் 3

மண்கும்பான் விநாசித்தம்பி அந்தவூரில் பிரபலமானர். விவ சாயி. கூடுதலான விளைநிலங்கள் உள்ளவர். அவருக்கு குழந்தை கள் இல்லை. தனவந்தர். அவருக்குப் புற்றுநோய். யாழ்ப்பாணத் திலோ கொழும்பிலோ சிகிச்சை பெற ஏற்ற மருத்துவமனைகள் இல்லை. அவரும் அவரைச் சார்ந்தவர்களும் அரசியலைப் பொறுத் தமட்டில் எனக்கு வேண்டியவர்களாயிருந்தனர். உறவினர் சிலர் நோயாளியோடு உதவிக்கு வருவதாகவும் சென்னை பண்டாசாலை யின் மருத்துவமனையில் அனுமதித்து சிகிச்சை பெற உதவுமாறும் கேட்டனர். நான் வைத்தியன் என்பதால் நோயாளியின் நிலையை அவதானித்தபோது அசாத்தியமான நோயாகத் தெரிந்தது. அதைப் பற்றி எடுத்துச் சொன்ன போதும் இறந்தாலும் வருந்தாமல் இறக்கட்டும். ஏதோ உதவுமாறு வற்புறுத்திக் கேட்டதால் நோயா ளிக்கு நெருங்கிய உறவினரோடு சென்னைக்குக் கூட்டிச் சென் றேன். டாக்டர் பண்டாசாலை முந்தியே பழக்கமானவர். கண்ணிய மாக வரவேற்றார். நோயாளியை மருத்துவமனையில் அனுமதித்து பல நிபுணர்களின் ஆலோசனை பெறப்பட்டது. நோய் குணப்ப டுத்த இயலாதது என்றும் 'திரபி' என்ற வைத்திய முறை மூலம் உபாதைகளை ஓரளவு குணப்படுத்தலாம், இரண்டு நாட்கள் 'திரபி' கொடுத்தபின் ஊர் திரும்பலாமென்றார்.

திரும்புவதற்கு விமான ரிக்கெற்று பெற தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டபோது சீற்புக்கிங் முடிந்துவிட்டதாகவும் மேலும் சிலர் கேட்டிருப்பதாகவும், மொத்தம் 15 சீற்றுக்கு பணம் செலுத்தினால் ஸ்பெசல் விமானம் விடலாமென்றும் சொன்னார்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கள் ஒப்புக்கொண்டு மேலும் சேரக்கூடியவர்களை சேர்க்குமாறும் எஞ்சிய சிற்றுக்குக் காக தகுவதாகவும் கூறி ஸ்பெசல் விமானத்துக்கு புக்பண்ணினேன். முடிவில் 4 சிற் இருந்தது. 3 சீற்றை நாம் பயன்படுத்த ஒரு சீற்றுக்கே கூடுதல் பணங்கட்ட நேர்ந்தது. துணிந்து பணம் கட்டுவதாகக் கூறி விமானம் ஒழுங்கு செய்ததால் அன்று மாலை புறப்பட்டு இரவு 11 - 15க்கு நோயாளியை அவருடைய வீட்டில் சேர்த்தேன். இரண்டு மாதங்கள் ஓரளவு குணத்துடன் இருந்தார். பிறகு மரணமானார். தனியொரு விமானம் புக்பண்ணிய துணிவினாற்தான் அதிக செலவுமின்றி நோயாளியை அன்றிரவே கொண்டுவந்து சேர்த்த சாதனையைப் புரியமுடிந்தது. ❀

பயணம் 4

எனது முதல் மகள் புஷ்பலதிகவதி என்பவரை மதுரை லேடி டோக் கல்லூரியில் விஞ்ஞானப்பட்டப் படிப்புக்குச் சேர்ப்பதற் காக அழைத்துச் சென்றேன். அவருடன் படித்த வேறு பிள்ளை களும் பெற்றாரும் கூடவே எங்களுடன் வந்தார்கள்.

வேலணை சரஸ்வதி வித்தியாசாலையில் 5 ம் வகுப்புவரை கற்று பரீட்சையில் சகல பாடங்களிலும் விசேட சித்தி பெற்றதால் கொலர்சிப்பும் கிடைத்தது. வேலணை மத்திய மகாவித்தியாலயத் தில் கனிஷ்ட பரீட்சையில் தேறியவரை சிரேஷ்ட வகுப்பிற் படிக் கச் சுண்டிக்குளி மகளிர் கல்லூரியில் சேர்த்தேன். அப்போது அப்படசாலை அதிபராக இருந்தவர் மிஸ். தில்லையம் பலம். விஞ்ஞான கலாநிதிப் பட்டம் பெற்றவர். சுறா மீன் பற்றி விரிவான விஞ்ஞானப் புத்தகம் எழுதி வெளியிட்டிருக்கிறார். வேலணை ஊரைச் சேர்ந்த அல்லைப்பிட்டியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட அவருக்கு நெருங்கிய உறவினர் அல்லைப்பிட்டியில் உண்டு. செல்வி தில்லையம்பலம் அதிபராயிருந்த போது சுண்டுக் குளி மகளிர் கல்லூரி விடுதி வசதிகளோடு கற்கை நெறியிலும் முன்னேற்றமடைந்திருந்தது. அவருடைய திறமையை மதித்து வேலணை, கரம்பன், சரவணை ஊர்களைச் சேர்ந்த மாணவிக ளும் கல்லூரியில் சேர்ந்தனர். சுண்டிக்குளி மகளிர் கல்லூரியில் படித்த எனது மகள் சிரேட்ட தராதரப் பரீட்சையில் விசேட திறமைச் சித்தியுடன் முதலாம் பிரிவில் தேறினார். இந்த வேளை மிஸ் தில்லையம்பலம் மதுரை லேடி டோக்கொலிஞ் என்னும் உயர் நிலைப்பள்ளிக்கு மாற்றலாகிச் சென்றார். சுண்டுக்குளிக் கல்லூரி யில் தன்னிடம் கற்ற விவேகமான மாணவர்களையும் மாற்றலா கிச் சென்ற உயர்நிலைப் பள்ளியில் பட்டதாரிப் படிப்பை மேற் கொள்வதற்காக அழைத்து இருந்தார். திறமையானவர்களுக்கு புலமைப் பரிசிலும் வழங்கினார். பிள்ளை அங்கு சென்று படிக்க

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

விரும்பியதால் நான் பிள்ளையைக் கூட்டிப்போய் அக்கல்லூரியிற் சேர்த்தேன். உடன்படித்த பிள்ளைகளிற் சிலரும் அவர்களின் பெற்றோருடன் கூடவே எங்களுடன் வந்தனர். அங்கு முதல் மாணவியாகக் கற்று பி. எஸ். சி. முதல் வகுப்பில் தேறியவர் ஊர் திரும்பியதும் சைவ வித்தியாவிருத்திச் சங்க முகாமையாளராக இருந்த திரு. சு இராசரத்தினம் அவர்கள் செங்குந்தா இந்துக் கல்லூரியில் விஞ்ஞான ஆசிரியராகச் சேர்த்தார். அங்கு கற்பிக்கும் போதே திருமணமாகிய திருமதி புஷ்பா கணேசலிங்கம் அங்கிருந்து மாற்றலாகி முதுமாணிப் பரீட்சையிலும் தேறி பின் ஆசிரியராய், அதிபராய், கல்வி அதிகாரியாய், பிரதிக் கல்விப் பணிப்பாளராய் பதவி வகித்து இளைப்பாறினார்.

மூத்த மகளைத் தொடர்ந்து அவளுக்கு இளைய புஷ்பராசவதியும் அடுத்த வருடம் கிரேட்ட தராதரப் பரீட்சையில் சிறப்புச் சித்தியுடன் சுண்டுக்குளி மகளிர் கல்லூரியில் தமக்கையோடு படித்தவர், தானும் அக்காவுடன் மதுரையில் படிக்க விரும்பியதால் மற்ற ஆண்டு அவரையும் கூட்டிச் சென்று சேர்த்தேன். புஷ்பராசவதியுடன் படித்த மனோகரி என்ற பிள்ளையும் அவரது தந்தையோசேப் மாஸ்ரரும் உடன் கூட வந்தனர். பிள்ளைகளைப் பாடசாலையிற சேர்த்துவிட்டு சில நாட்கள் மதுரையில் விடுதியில் தங்கி நின்று பிள்ளைகளின் தேவைக்கான வசதிகளையெல்லாம் செய்துவிட்டு திரும்பும்போது சென்னைக்கு வந்து சில அலுவல்களை முடித்துக் கொண்டு ஊர் திரும்பினேன்.

புஷ்பராசவதியும் லேடிடோக் கல்லூரியில் படித்து பி. எஸ். சி. யில் சிறப்புச்சித்தி பெற்றார். விளையாட்டுத் துறையிலும் இவர் பிரபலமானவர். முதலில் மாத்தளை கொன்வென்றிலும் பிறகு பதோகாலைக் கொன்வென்றிலும் விஞ்ஞான ஆசிரியராய் சேவையாற்றி அங்கிருந்து மாற்றலாகி காரைநகர் தியாகராசா மகாவித்தியாலயத்திலும் கடமையாற்றிய பின் வேலணை மத்திய மகாவித்தியாலயத்தில் நீண்டகாலம் விஞ்ஞான ஆசிரியையாக சேவையாற்றினார். அங்கு சேவையாற்றிய போது திருமணமாகி திருமதி புஷ்பராசவதி சின்னையா முதுமாணிப் பரீட்சையிலும் வெற்றி பெற்றார். தொடர்ந்தும் சிலகாலம் அங்கு கடமையாற்றிய பின் அதிபராகப் பதவி உயர்வு பெற்று உப அதிபராகயாழ் வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயத்தில் சேர்ந்தார். பின்னர் நல்லூர் விக்னேஸ்வர வித்தியாலயத்தில் அதிபராக சேவையாற்றுகிறார். அத்துடன் பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கென தேசியக் கல்வி நிறுவனம் வழங்கும் டிப்ளோமா இன் எடியூசேசன் வகுப்புகளின் விரிவுரையாளராகவும் பணிபுரிகிறார்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பயணம் 5

எனது மகன் இரா. சிவசந்திரன் பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்திற் படித்து பீ. ஏ. சிறப்புத்தேர்வில் தேறி களனிப் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளராகக் கொழும்பில் தங்கி இருந்து கடமையாற்றும் போது, தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் சட்டமறுப்பு நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டமைக்காக கொழும்பில் 5 ம் மாடி எனும் சிறப்புச் சிறைச்சாலையில் வைக்கப் பட்டிருந்தனர். சிறையில் இருப்பவர்களைப் பார்க்கக் கொழும்பு போனபோது மகன் இருந்த விடுதியில் தங்கி நின்று மகனையும் கூட்டிக் கொண்டு போய்ச் சந்தித்தேன். பண்டிதர் கா. பொ. இரத்தினம் எம். பி., சாவகச்சேரி நவரத்தினம் எம். பி., வட்டுக் கோட்டை எம். பி. ஆகியோரைச் சந்தித்து உரையாடினேன். நாங்கள் சிறையில் வந்து சந்தித்த விபரங்களை பண்டிதர் கா. பொ. இரத்தினம் எம். பி. தாம் எழுதிய சிறைவாசம் பற்றிய நூலில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

பிறகு அங்கிருந்து பேராதனை சென்றேன். எனது மகன் ஜெயச்சந்திரன் பட்டப்படிப்புப் படித்துக் கொண்டிருந்தான், அவனுடன் தங்கி இருந்து மேலும் அங்கு பொறியியல் படித்த எனது மருமகன் ஜி. இரவி என்பவரையும் பார்த்து அவர்கள் தேவைகளுக்குப் பணம் கொடுத்துவிட்டு விரிவுரையாளராகவிருந்த பொ. பாலசுந்தரம்பிள்ளையையும் சந்தித்தேன். பேராசிரியர் ஜோர்ச் தம்பையா அவர்களையும் சந்தித்துவிட்டு வீடு திரும்பினேன். பேராசிரியர் தம்பையா மாணவர்களோடு யாழ்ப்பாணம் தீவகச் சுற்றுலா வந்தபோது எங்கள் வீட்டில் வரவேற்று விருந்தளித்துக் கௌரவித்தோம். மகன் முதுமாணிப் பட்டம் பெற்றபின் கலாநிதிப்பட்டப் படிப்புக்காக சென்னை பல்கலைக்கழகத்திற்கு படிக்கப் போனார். அவர் படிக்கப் போனபோது அவரது குடும்பத்தினர் கொழும்பில் இருந்தனர். 1983 ம் ஆண்டுக் கலவரம் கொழும்பு வதித்த தமிழருக்கு எதிராய் நிகழ்ந்ததால் குடும்பத்தினர் பயந்து அகதிமுகாம்களில் இருந்து பின்னர் சென்னை சென்றார்கள். இவ்வாறான கலவர நிலைகளாலும் அவர் தேர்ந்தெடுத்த மலையகப் பிரதேசத்தில் ஆய்வுகளை மேற்கொள்ள முடியாமற் போனதாலும், தாயாரின் சுகவீனம் காரணமாகவும் அவர் 1986 இல் படிப்பை முடிக்காமலே திரும்ப நேர்ந்தது. ●

பயணம் 6

அயலில் பலர் கதிர்காமம் போகிறார்கள். நாமும் போகலாமே என்று மனைவி நினைவூட்டினார். கதிர்காமக் கந்தன் அழைத்தால்தான் போகவேண்டும் என்கிறார்கள், நம்மை அழைக்கவில்லையே. என்றேன். மேலும் செலவுக்குப் பணம் வேண்டுமே ஆன

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

படியால் எதிர்பாராத பணவருவாய் கிடைத்தால் போகலாம் என்று அசட்டையாகச் சொல்லிவிட்டு வீட்டிலிருந்து அயலில் உள்ள தோட்டத்துக்குப் போகப் புறப்பட்டேன். வளவுக் கேற்றைத் திறந்து வெளியே போகிற சமயம் யாரோ தேடுவதாக மனைவி கூப்பிட்டார். திரும்பி வந்தபோது சுவ்மடுக் கமத்தோடு தொடர் புடைய எனது நண்பர் என்னைத் தேடி வந்திருந்தார். அவரை வரவேற்று குசலம் விசாரித்து உபசரித்த பின்பு புறப்படும்போது எனக்கு வருமதியிருந்தாலும் வருமென்று எதிர்பாராத ஒருதொகை பணத்தையும் திருப்பித் தந்துவிட்டுப் போனார். நான் சொன்ன படியே தேவையான பணம் கிடைத்துவிட்டது, அதுவும் முருகன் செயல்தான் என்று பயணத்துக்கு ஆயத்தமானோன்.

பெரும்பாலும் வருடந்தோறும் கதிர்காமம் போகும் எனது நண்பர் வேலணை கிழக்கு திரு. க திலையம்பலம் எமக்கு உதவியாகக் கூட்டிப்போய் வர இணங்கியதால் அவருடன் சேர்ந்து புறப்பட்டோம். வேலணை அம்மன் கோவிலுக்குப் போய் அர்ச்சனை செய்து வழிபட்டுக் கொண்டு கதிர்காமப் பயணத்தை ஆரம்பித்தோம். மேலும் சில பக்தர்களும் கூடவே எம்முடன் வந்தனர். மோட்டார்காரில் யாழ் புகையிரத நிலையத்திற்கும் அங்கிருந்து புகையிரதத்தில் கொழும்புக்கப்பால் காலிவரை சென்றோம். காலியில் கதிர்காம யாத்திரீகர் தங்கி இளைப்பாறிப் போவதற்கு ஒரு யாத்திரீகர் மடமுண்டு. அங்கு தங்கியிருந்த போது இலவசமாக உபசரணைகளும் நிகழ்ந்தன. எமக்கு நன்கு அறிமுகமான எங்களூர் தென்னிலங்கை வர்த்தகர்களையும் சந்தித்து உரையாடினோம். அவர்களின் பண்பான பரிவான உபசரணைகளுக்கும், உதவிக்கும் நன்றி தெரிவித்துவிட்டு மீண்டும் மாத்தறை அம்பாந்தோட்டை தங்காலை ஊடாக புகையிரதத்தில் திசமகாராம சேர்ந்தோம். அதன்பின் புகையிரதத்தை விட்டிறங்கி பஸ்சில் கதிர்காமம் போனோம். மாலை நேரம் பஸ்சால் இறங்கி மணற்பாங்கான பாதையால் கோயிலை அடைந்தோம். முருகனை வழிபட்டு விட்டு தங்குவதற்கு ஒரு மடத்திற்குப் போனோம். அறைகளிலும் விறாந்தைகளிலும் யாத்திரீகர் பலர் தங்கி இருந்தார்கள். தில்லையம்பலம் எல்லாம் தெரிந்தவரானதால் நாங்கள் தங்குவதற்கு வசதியான அறையும் கிடைத்தது. சாப்பாட்டு வசதிகளும் மடத்திலுண்டு. நன்கு இளைப்பாறி உண்டு உடுத்து பொருட்களையும் அறையில் வைத்து பக்குவமாகப் பூட்டிவிட்டு இரவு தெய்வானை அம்மன் கோவிலுக்கும் கதிர்காமமுருகன் கோவிலுக்குப் போனோம் தெய்வானை அம்மன் கோவில் ஆகமமுறைப்படி அமைந்திருந்தது பூஜனை நிகழ்ந்து கொண்டிருந்தது, முறைப்படி பூசை அர்ச்சனைகளும் நிகழ்ந்தன. முருகன் சந்நிதானத்தில் கர்ப்பூரச் சட்டிகள், தீபங்கள் எரிந்து கொண்டிருந்தன. பக்தர்கள் கூட்டம் கூட்டமாக வந்துபோய்க் கொண்டிருந்தனர், கோவில் முகப்பில் அழகான

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பெரிய முருகன் படம் எழுதிய திரைச்சீலை தொங்கிக் கொண்டிருந்தது. கோவில் ஓர் மடாலாயம் போலவே இருந்தது.

மறுநாள் பொங்கலுக்கான ஆயத்தங்களுடன் மாணிக்கப்பிள்ளையாரைத் தரிசிக்கப் புறப்பட்டோம். சிலமைல் தூரம் நடந்து போனோம், மணற்பாங்கான அகலமான பாதை. அருகே சிறு பற்றைகள், அவற்றுக்கு அப்பால் பெரிய மரக்காடுகள், கோவில் மாணிக்கக் கங்கைகரையில்தான் இருந்தது. கங்கைநீர் அதிக பிரவாகமாக ஓடவில்லை. ஆழமும் குறைவு. ஆற்றில் குறுக்கே இடைக்கிடை சில மணற்திட்டிகள். அவற்றை சூழ்ந்துதான் நீர் ஓடியது. கோவிலுக்கு சற்றுத் தள்ளி ஆழமான இடம் இருந்தது. அதில் இறங்கி நீராடினோம். பொங்கிப் படைத்துப் பிள்ளையாரை வழிபட்டோம். நீராடிய போது உடுத்திருந்த சால்வையை கங்கைக் கரைக்குச் சற்றுத் தூரத்திலிருந்த பற்றையில் காயப் போட்டிருந்தேன். புறப்படும்போது அதை எடுத்தேன். சால்வை நிறைய குள அட்டைகள். ஒரு பக்கம் கூரான மறுபக்கம் தட்டையான ஒன்று ஒன்றரை அங்குல நீளமானவை. மனிதரின் தோலைத் துளைத்து இரத்தம் குடிப்பவை. இரத்தம் குடித்துப் பொருமினால் அல்லது புகையிலை சப்பித் துப்பினால் விழும் என்பார்கள். சுண்ணாம்பு பட்டாலும் அவை கலையுமாம். சால்வையை எறிந்துவிட்டேன். பக்கத்தில் பார்த்துக் கொண்டிருந்த அடியார் ஒருவர் தந்திரமாக அதை உதறிக் கொட்டிவிட்டு சால்வையைத் தந்தார். புல்லுப் பற்றைகள் உள்ள இடத்தில் குளவட்டைகள் இருக்கும், அவதானமாக இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னார். கண்டி. மாத்தளை மற்றும் மலை நாடுகளில் குளவட்டைகள் இருக்கும் சங்கதி எனக்குத் தெரியும். ஆனால் தென்மாகாணத்தில் சமவெளியில் புழுதி பறக்கும் மணற்பரப்புகளில் குளவட்டைகள் இருக்கும் என நான் நினைக்கவில்லை. அதன்பின் பிறருக்கும் எனது மனைவிக்கும் சொல்லி எச்சரிக்கையாகவே புழங்கினோம்.

வழிபாடு முடிந்தபின் வந்த வழியே கந்தன் கோவிலுக்கு வந்தோம். வெயிலுக்கு மணல்சூடு. புற்றரையால் நடக்க குளவட்டைப்பயம். எவ்வாறோ வேர்க்க களைக்க நடந்து வந்தோம். வழிநெடுக பக்தர் கூட்டம் போவதும் வருவதுமாக இருந்தனர். எல்லோரும் அந்தச் சிரமங்களை அனுபவித்தாலும் அந்தக் குறு நடைப் பயணம் இறைவனருளாற் போலும் மனதிற்கு நிம்மதியாகவும் மகிழ்ச்சியாகவும் இருந்தது.

கதிர்காமக் கந்தன் கோவிலுக்கு முன் கடைகளில் ஓலைத்தட்டில் அர்ச்சனைச் சாமான் வைத்து விற்கிறார்கள். அதைத்தான் பலரும் வாங்கிப்போய் அர்ச்சனை செய்கிறார்கள். நாங்களும் அவ்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வாறே செய்தோம். அர்ச்சனைத் தட்டுகளை வரிசையாக வைத்தால் எடுத்துப்போய் திரைக்குப் பின் அர்ச்சனை செய்துவிட்டுத் தருவார்கள். புத்தபிக்குமார்களும் ஆசனத்தில் அமர்ந்திருந்தார்கள்.

அன்று மாலை 4 மணிக்கு கோவிலுக்குப் போனோம். பலர் மாவிளக்கு ஏற்றிக் கொண்டிருந்தார்கள். எனது மனைவியும் அவர்களோடு சேர்ந்து மாவிளக்கு ஏற்றிக் கொண்டிருந்தார். நான் அவற்றைப் பார்த்துக் கொண்டு கோவில் வாசலில் இருந்த உயர மான ஒரு கல்லில் இருந்தேன். அப்போது மழை தூறியது. கோவிலுக்குள் போய் நிற்க இடமில்லை. கோவிலுக்குச் சற்றுத் தள்ளி இருந்த ஒரு வீட்டில் போய் நின்றோம். அங்கிருந்தவர் அமரும்படி சொன்னார். கதிரையில் அமர்ந்தேன். அவர் ஒரு சிங்களவர் என்பது பேச்சில் தெரிந்தது. தமிழோடு ஆங்கிலமும் கலந்து பேசினார். ஊர் தொழில் பற்றிய விசாரணையோடு உரையாடல் தொடர்ந்தது. ஒரு பெண் மழையில் நனைந்தபடி தலையில் சிலையைப் போர்த்திக் கொண்டு அங்கு வந்தார். நேர்த்திக்கடனுக்கு மணி செய்து கொண்டு வந்திருப்பதாகவும் அதை கோவிலில்கட்ட அனுமதிக்குமாறும் கேட்டார். ஓர் இடத்தைக் குறித்து அங்கு கட்டுமாறு அனுமதி கொடுத்தபோதுதான் அவர் கோவில் கப்பராளைகளில் ஒருவராக இருக்கலாமெனக் கருதினேன். பேச்சுகள் தொடர்ந்தாலும் அவர் தனது பங்குப் பணிகள் பற்றிச் சொல்லவில்லை, நான் கேட்கவும் இல்லை.

மேலும் பேச்சுகள் தொடர்ந்தன. இந்துக் கோவில்கள் எல்லாம் ஆகம முறைப்படி உயர்ந்த பல கோபுரங்களோடு அமைந்திருக்கின்றன. ஆனால் கதிர்காமக்கந்தன் மடாலயத்திற்தான் இருக்கிறார். நல்லூர் முருகன் கோவில், சந்நிதிக் கோவில்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் மடாலயங்களாக இருந்த போதிலும் அவற்றை உள்ளடக்கிக் கோபுரங்கள் எழுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. மூலஸ்தானத்திலும் சொருபத்தைவிட வேலுக்குத்தான் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கதிர்காமத்தில் என்ன இருக்கிறதென்று யாருக்குந் தெரியாது. இயந்திரமாகப் பேழையில் முருகன் இருப்பதாகவும், பேழையும் துணியால் மூடித்தான் உலா வருமென்றும் கூறுகிறார். பேழையும் தெரியாது, இயந்திரமும் தெரியாது எல்லாம் மூடுமந்திரமாயிருக்கிறது. இப்படித்தான் தென் இந்தியாவிலே சிதம்பரம் என்னும் சிவஸ்தலத்திலே ஒரு வெளிப்பான அறையை திரைபோட்டு மூடி இருக்கிறார்கள். திரைச்சீலையை விலக்கிப் பார்த்தால் அங்கொன்றும் இல்லை. அதுதான் சிதம்பர இரகசியம். இங்கே கதிர்காமத்திலும் திரைபோட்டு மூடியிருக்கிறார்கள். ஏழு திரைகள் என்று கேள்வி. உள்ளே எவரும் போகக் கூடாது என்றால் அங்கேயும் ஒன்றுமில்லை என்பதுதான் உண்மை

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

என்று எனது அபிப்பிராயத்தைக் கூறி முடிக்கும்வரை மவுனமாக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார். மழையும் விடவே விடைபெற்றேன். ஊர்திரும்பும் போது வந்து சந்திக்குமாறு கூறி மரியாதையாக எழுந்து நின்று விடைதந்தார்.

மறுபடியும் ஈரமாயிருந்த கல்லைத் துடைத்தவிட்டு கோவில் வாசலில் அமர்ந்தேன். சிறிது நேரத்தால் மாவிளக்கு ஏரித்து முடிந்ததும் மனைவியும் நானும் அறைக்குப் போய்விட்டு கோவிற் சூழலைச் சுற்றிப் பார்த்தோம். அங்கிருந்த முஸ்லீம்களின் பள்ளிவாசல், இராமகிஷ்ண மடம் மற்றும் மடங்கள், கடைகளை எல்லாம் பார்த்துவிட்டு விழாத் தொடங்கியதும் கோவிலுக்குப் போனோம். விழா நிகழ்ந்து கொண்டிருந்தது. யாளை வந்து நின்றது. நிலவும் நல்ல வெளிச்சமும் இருந்தது. பலரும் கர்ப்பூரச் சட்டிகளை ஏற்தி நின்றனர். ஏதோ முழவும் ஒலித்தது. பலர் பன்னீர் போத்தலுடன் நின்றார்கள். நாங்களும் அதைப் பார்த்து வாங்கி வைத்திருந்தோம். நான் ஏற்கனவே சந்தித்துப் பேசியவர்தான் மூடி மறைத்த பெட்டியுடன் முக்காடு போட்டுக் கொண்டு யானையில் ஏறி அமர்ந்தார். வீதிவலம் ஆரம்பமாகவே பன்னீர் போத்தலில் இருந்தபன்னீரை பக்தர்கள் அவர்மேலும் பெட்டிமேலும் யானைக்கு மேலும் வீசினார்கள். நாங்களும் பன்னீரை வீசித் தெளித்தவண்ணம் வீதிவலமாக வந்தோம். வீதிவலம் ஏனைய கோவில்களில் போல கோவிலைச் சுற்றி நிகழாமல் கோவில் முன்புறமாகவுள்ள பாட்டை (தெரு) வழியே சென்றது. பக்தர்களின் ஆரவாரம், அரோகராக் கோஷங்களோடு வீதிவலம் நிகழ்ந்தாலும் சாதாரணமாக கோவில்களில் நிகழும் உற்சவம்போலவே இருந்தது.

மறுநாள் காலை கதிரமலைக்குப் புறப்பட்டோம். பூசனைக் குரிய அவல், தேங்காய், பழம், பாக்கு, வெற்றிலையும் கொண்டு போனோம், கோவிலிலிருந்து சிறிது தூரம் சமதரையில் நடந்து சென்றோம். மலையடிவாரத்தில் இருந்த விநாயகர் கோவிலில் தேங்காயுடைத்து வழிபட்ட பின்பு மலையேறவும் தொடங்கினோம். ஆரம்பத்தில் இலகுவாய் படிப்படியாக உயர்ந்து போகும் பாதையால் நடந்து போனபின் செங்குத்தாக ஏறவேண்டிய இடங்களில் சற்று சிரமமாக இருந்தது. சில இடங்களில் வளந்திருந்த மரங்களைப் பிடித்துக் கொண்டும் ஏறினோம். மிகச் சில இடங்கள் அதிக செங்குத்தானவை. அவ்விடங்களில் ஏறுவதற்கு வசதியாக படிகள் கட்டப்பட்டிருந்தன. கூட்டங் கூட்டமாகப் பக்தர்கள் எங்களுக்கு முன்னும், பின்னுமாக ஏறிக்கொண்டிருந்தார்கள். சிலர் எங்களை விலத்திக் கொண்டும் போனார்கள். நான் மெதுவாகவும் சில இடங்களில் தரித்து நின்று இளைப்பாறிய பின்னும் ஏறிச் சென்றேன். தில்லையம்பலம் துரிதமாக ஏறினார், எனக்காக சில இடங்களில் தரித்து நின்று கூட்டிப்போனார். மேலே

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சென்று பார்த்தபோது மலை உச்சியில் வேல் இருந்தது. அவல் செய்து படைத்து கர்ப்பூரம் கொழுத்தி தேங்காயுடைத்து வணங்கினோம். பலரும் அவ்வாறே வணக்கம் செலுத்திக் கொண்டிருந்தனர். மலை உச்சியில் சற்றுத் தூரத்தில் புத்தர்கோவில் இருந்தது. சிறிய கூடாரம் போன்ற அமைப்பு. புத்தகுருமார் இருந்தார்கள். அவர்களோடு போயிருந்து சிறிது நேரம் கலந்துரையாடினேன். எங்களைப் போல வேறெவரும் அவர்களுடன் கலந்துரையாடியதைக் காணவில்லை. சிலர் புத்தர்கோவில் அதிலிருப்பதை வெறுத்தனர், தரிசனம் முடிய சற்று ஓய்வாக இருந்து இறங்கத் தொடங்கினோம். தில்லையம்பலம் எங்களை வந்தவழியால் திரும்பிப் போகுமாறு கூறிவிட்டு வேறு கடினமான பாதைவழியாகத் தான் திரும்பி வருவதாகச் சொல்லிப் பிரிந்து போனார். நானும் மனைவியும் வந்தவழியே பல அடியார்களோடும் அவர்களின் உதவியோடும் இறங்கி வந்தோம். தண்ணீர்ப்பந்தல், கோப்பி, தேநீர் அருந்தும் வசதிகள் ஏறி இறங்கும் பாதையில் அமைந்திருந்தன. தாகத்துக்கு அருந்தினோம். என்னைப் பொறுத்தவரை மலை ஏறியதிலும் பார்க்க இறங்கியது சிரமமாயிருந்தது. ஏறியது போலவே மரங்களைப் பிடித்துக் கொண்டு நிதானமாக இறங்கினோம். நேரே சமதரையில் நடந்து வந்து சாலையை அடைந்தோம். உண்டு களைபபாறியபின் மாலை கோவிலுக்குப் போனோம். மறுநாள் தீர்த்தமென்பதால் பக்தர்கள் கூட்டம் கூட்டமாக கோவிலுக்கு வந்து கொண்டிருந்தார்கள். மாவிளக்கு பூசை முடிய திருவிழாவும் தொடங்கியது. மேலும் பஜனை, செடில்குத்திய காவடியாட்டம், பிரதட்டை செய்தபடி காவடியாட்டம், செடில் செவ்விளநீர்களைத் தொங்கவிட்டபடி காவடியாட்டம், தொங்குகாவடி என நேர்த்திக்காக தங்கள் உடலை வருத்தி ஆட்டம் பாட்டு, மேளக்கச்சேரிகளுடன் பக்தர்களைக் காணும்போது என்னையறியாமலே பக்திப் பரவசமானேன். அவற்றைப் பார்த்தபடியே இரவு சுற்றித திரிந்தேன். தன்னை மறந்த பக்திப் பரவச நிலையிலிருந்தேன். மனைவியும் என்னைத் தேடிக் காணாமல் பரதவித்துக் கொண்டிருந்தார். தில்லையம்பலமும் தேடிக்களைத்துப் போயிருந்தவேளை விடுதிக்கு வந்து சேர்ந்தேன்,

விடியக்காலையாகியது. தீர்த்தத்துக்கான ஆயத்தங்களும் நிகழ்சனத்திரளும் சமுத்திரம் போலத் திரள ஆட்டங்கள், பாட்டுகள், கூத்துக்கள், வாத்தியங்கள், முரசொலிகள் அலறி தீர்த்தவிழா நிகழ்ந்தது. மாணிக்ககங்கையில் கோவிலுக்குப் பக்கத்திற் தண்ணீர் ஓடிக்கொண்டிருந்தாலும் அதிக பிரவாகமில்லை. என்றாலும் சகலரும் தீர்த்தமாடினார்கள்.

இனி வீடு திரும்ப வேண்டும். கடைகளில் பொருட்கள் சில வாங்கினோம். போகும்போது சந்திக்கச் சொன்னவரையும் போய்க்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கண்டேன். எப்படி தரிசனம் என்றவருக்கு, முருகன் கோவிலில் இல்லை, பக்தகோடிகளின் உள்ளங்களில் குடிகொண்டிருக்கிறார். நான் இங்கு கண்ட சமயப் போட்டிகள் தேவையற்றவை, சமய வாதத்திற்கு அப்பாற்பட்ட முருகன் நாட்டையும் மக்களையும் காப்பாற்றுவான் என்று கூறினேன். அவர் மகிழ்ச்சியுடன் முருகனின் படத்தையும் உருத்திராட்ச மாலையும் தந்தார். அடையாள மாக மாலையைத் தரித்துக் கொண்டு வீடு திரும்பினேன். அதன் பிறகு கதிர்காமப்பயணம் எனக்குக் கைகூடவில்லை. மனைவி திருமதி உ. இராசரத்தினம் மீண்டுமொருமுறை போய்வந்தார். நான் வராமல் போன பிரயாணம் தனக்கு அலுப்பும், சலிப்புமாக இருந்ததென்று வந்து சொன்னார்.

பயணம் 7

மருகர் திரு. சோ. கணேசலிங்கம் தென்னிலங்கையில் தர்க்காடவுண் அல்காராம முஸ்லீம் மகாவித்தியாலயத்தில் கற்பித்துக் கொண்டிருந்தார். எனது மகள் புஷ்பலதிகவதியை திருமணஞ் செய்ததின் அவருக்கு யாழ்ப்பாணத்துக்கு மாற்றமெடுக்க வேண்டியிருந்தது. மகளும் அடிக்கடி பரிந்து பேசிக் கொண்டிருந்தாள். அவ்வத்தொகுதிப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் மூலம் முயற்சி எடுத்தாற்தான் ஆசிரியர் மாற்றங்கள் நிகழும் என்பதால் அவரின் தந்தையார் சோமசுந்தரம் என்பவரும் நானுமாக சாவகச்சேரி பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. வீ. என் நவரத்தினம் அவர்களைச் சந்தித்து உதவி கோரினோம். கட்சி ரீதியாக நவரத்தினத்தோடு நன்கு பழகியிருந்தேன். முயன்று பார்ப்போமென்றும் தான் போகும்போது கொழும்புக்கு வருமாறும் சொன்னார். அவ்வாறு முதல் முறை சென்று வித்தியாதிபதியைச் சந்தித்து விபரங்களை நேரிற் சொல்லி விண்ணப்பமும் செய்து வந்தேன். ஒருமாதம் கடந்ததும் கருமம் நிறைவேறாமையால் மீண்டும் பாராளுமன்ற உறுப்பினரைக் கண்டு பேசியபோது, நான் பாராளுமன்றக் கூட்டத் திற்குப் போகும் வேளை கொழும்பில் வந்து சந்திக்குமாறு கூறினார்.

கொழும்பு சென்று பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஓய்விடத்தில் சந்தித்தேன். இருவரும் பேசிக் கொண்டிருந்தபோது ஊர்காவற் றுறைப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. வீ. ஏ. கந்தையாவும் வந்தார். என்னைக் கண்டதும் நவரத்தினத்தோடும் என்னோடும் பேசி நான் வந்த காரியத்தைப் புரிந்து கொண்டு தான் எனக்காக அதை நிறைவேற்றுவதாகவும் கூறினார். அவருக்குத் தேர்தலில் நான் எதிர்க்கட்சியில் நின்றதால் அவர் பேச்சில் நம்பிக்கையில்லை.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

என்றாலும் நவரத்தினம் இருக்கும்போது எனது நம்பிக்கையீனத்தை வெளிக்காட்டவில்லை. என்னுடன் வித்தியா கந்தோருக்கு வந்த கந்தையா எல்லாம் சரி மாற்றம் வரும் என்று சொல்லிப் போனார். என்னைக் கூட்டிப்போய் பேசாமல் தனியாகச் சென்று சந்தித்து வந்ததால் ஏற்பட்ட சந்தேகத்தால் அவருக்கு நன்றி கூறி அனுப்பிவிட்டு வித்தியாகந்தோருக்குச் சென்றேன். அங்கு உதவி வித்தியாதிகாரியாக இருந்த திரு. சந்திரசேகரம் நான் பல முறை கொழும்பு வித்தியா கந்தோருக்குப் போய்வந்த காரணத்தால் என்னை அறிந்திருந்தார். அவரிடம் மாற்றம் பற்றி விசாரித்தபோது சுற்பிக்கும் பாடசாலை இருக்கும் மாகாணக் கல்வி அதிகாரி விடுப்பு வழங்கிச் சிபார்சு செய்தாற்தான் நிகழுமென்றார். இதற்கென்ன செய்வதென்று சிந்தித்துக் கொண்டு வந்த போது என்னுடன் ஒரு பாடசாலையிற் கற்பித்த ஆசிரியரும் நண்பரும் வித்தியாகந்தோர் பரீட்சைப் பகுதியில் பிரதான கணக் காளருமான திரு. குணநாயகம் என்பவரை வழியில் அவரின் காரியாலயத்துக்கு முன்பாக சந்திக்க நேர்ந்தது. என்னைக் கண்டதும் தனது காரியாலயத்துக்குக் கூட்டிப்போய் உபசரித்து வந்த விடயத்தையும் கேட்டறிந்தார். தாம் உடனடியாக நிறைவேற்றித் தருவதாகக் கூறி என்னுடன் கூடவே வித்தியாதிபதி திரு துரை சிங்கம் என்பவரோடு பேசி மாற்றத்துக்கான விடுப்பும் கிடைக்க ஆவன செய்தார். போன காரியம் கைகூடியது. விடுப்புக் கிடைத்தது, மருமகன் கொடிகாமம் மகாவித்தியாலயத்திற்கு மாற்றமாகி வந்தார்.

செங்குந்தா இந்துக்கல்லூரியில் கற்பித்துக் கொண்டிருந்த எனது மகள் திருநெல்வேலி சைவ ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரி விரிவுரையாளராக அல்லது கற்பித்த பாடசாலை அதிபராக உயர்வு பெற இருந்தவேளை மருகரின் மாற்றத்தால் சாவகச்சேரி இந்து மகளிர் பாடசாலைக்கு மாற்றம்பெற நேர்ந்தது. கையோடு கிடைக்கவிருந்த பதவி உயர்வு தடைப்பட்டாலும் பின் அதிபராகவும் வித்தியாதிகாரியாகவும் கோட்டக்கல்வி அதிகாரியாகவும் பதவி உயர்வு பெற்றார்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அவலங்கள் 24

போர் நடவடிக்கைகளாலும், குண்டு வெடிப்புகளாலும் மக்கள் இடப்பெயர்வுகள், உயிரிழப்புகள், காயப்படுதல் போன்ற அவலங்களைச் சந்திக்கிறார்கள். இனவாத வன்செயல்கள், சமூகப் புரட்சிகள், சமயப் புரட்சிகளாலும் அவலங்கள் தொடர்ந்த வண்ணமிருக்கின்றன. சிறுபான்மையினர் என ஒதுக்கப்பட்டவர்கள் தங்களின் உரிமைகளுக்காக, விடுதலைக்காக புரட்சிகளை மேற் கொள்வதன் காரணமாகவும் அவலங்களைச் சந்திக்கிறார்கள். புயல், வெள்ளம், பூமி அதிர்ச்சி போன்ற இயற்கை அனர்த்தங்களும் காலத்திற்குக் காலம் அவலப்படுத்துகின்றன. குடும்பச் சண்டை. காணித்தகராறு, சொத்துப் பங்கீடுகள் கூட அவலத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. இவற்றைவிட வியாதிகள், விபத்துகள், பாசமுள்ளவர்கள் பிரிவுகள், மரணங்கள் என்பனவும் தனித்தனி மனித வாழ்வில் அவலப்படச் செய்கின்றன. இவற்றுள் தனிமனித வாழ்வில் வரும் அவலங்கள் தவிர்த்த ஏனையவை ஏதாவதொருவகையில் வரலாறுகளில் இடம் பெறும் சந்தர்ப்பங்களைப் பெறுகின்றன. தனிமனித அவலங்கள் அவ்வாறு இடம் பெறுதல் அரிதிலும் அரிது. அவற்றை அவர்கள் சொல்லித்தான் பிறர் அறிய முடிகிறது. எளவேதான் வாழ்வில் நான் பெற்ற என்னுடன் நெருங்கிய உறவினர் பெற்ற அவலங்கள் சிலவற்றையேனும் விபரிக்கவிரும்பி அவற்றை எழுத்தில் வடிக்கிறேன். இவற்றில் எனது உறவினர் நண்பர்கள். அயலவர்கள், ஊரவர்கள் கூட தொடர்புறுவது இயல்பேயாகும்.

1. 1936ம் ஆண்டளவில் எனது தாயார் சின்னம்மா திடீரென ஒருவகை நோயாற் பாதிக்கப்பட்டார். நான் பரீட்சைகளித்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தேறி ஆசிரியராக வேலை பார்க்க ஆரம்பிக்கிறேன். அக்காலம் ஆசிரியர் பதவி பெறுவதானால் பாடசாலை முகாமையாளரின் தயவில் சில மாதங்கள், சிலவேளை சில ஆண்டுகள்கூட இலவச மாய் அல்லது தகுதிக்கேற்ற வேதனமின்றி, மிகக் குறைந்த வேதனத்தில் சேவையாற்ற வேண்டும். அவ்வாறான ஆசிரிய சேவையிலதான் கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்தேன். அந்நோய் காரணமாக தாயாருக்கு தண்ணீரோ, உணவோ, மருந்தோ உட்செல்ல முடியாத நிலை. மருந்து கொடுக்க இயலாதிருந்ததால் மானிப்பாயிலிருந்த கிறீன் மெமோறியல் ஆஸ்பத்திரிக்கு எடுத்துப் போனோம். அங்கு குளுக்கோஸ் ஏற்ற முடிந்ததே தவிர வாயால் எதுவும் கொடுக்க முடியவில்லை. ஒருவார சிகிச்சையின் பின் சாத்தியப்படாதென்ற நிலையில் வீட்டுக்குக் கொண்டுவர நேர்ந்தது. சிகிச்சை செய்ய முடியாத அவலமான நோயாக வந்ததே என்ற கவலையோடு வீடு திரும்பிக் கொண்டிருந்த சமயம் திடீரென் எனது தந்தையார் கொக்குவில் நடராசா வைத்தியரோடு யோசித்துவிட்டு போவோமென்று அவரிடம் போகச் சொன்னார். வைத்தியர் நடராசா தெய்வபக்தி உள்ளவர். பிரபல வைத்தியராகவும் பெயர்பெற்றிருந்தார். தந்தையாரும் (வேலணை வைத்தியர் சிதம்பரம்பிள்ளை) தீவுப்பகுதியில் பிரபல வைத்தியரென்பதால் இருவரும் ஒருவர்க்கொருவர் அறிமுகமானவர்கள். நண்பர்கள் ஒருமணித்தியாலம் வரை யோசித்துவிட்டு இருவரும் காரில் இருந்தபடியே நோயாளியைப் பரீட்சித்துவிட்டு அக்கினிகுமாரி செந்தூரத்தை நாவில் தடவிப் பார்ப்போமென்று ஒரு யோசனை செய்தனர். தகப்பனாரும் அதற்கிணங்கவே அக்கினிகுமாரி செந்தூரத்தை நாவில் தடவினார்கள். சற்று நேரத்தால் எரிவு தாங்க முடியவில்லையென்று குளறிக் கொண்டு நோயாளி தண்ணீர் கேட்டார். கொடுத்ததும் ஒரு செம்பு நிறைந்த தண்ணீர் குடித்துவிட்டார். இறந்தவர் உயிர்பிழைத்தெழுந்த மகிழ்ச்சி. வீடு திரும்பினோம். அதன் பிறகு ஆச்சி சற்று அமைதிக் குறைவாக இருந்தாலும் தேக சுகத்துடன் வீட்டு வேலைகளைக் கவனித்து, எனது குழந்தைகளையும் பாசமாக வளர்த்து, அவர்களின் பற்றுக்குரியவராக வாழ்ந்து, 1960 ம் ஆண்டிற் காலமானார்.

2. என்னைப் பெற்ற தாய் தந்தையருக்கு ஒரேயொரு மகனாய் பிறந்த காரணத்தாலும், பெற்றாரும் முதுமையடைந்த நிலையில் இருந்தமையாலும் பெற்றாரைப் பேணும் பெரும் பொறுப்பு எனக்கே உரியதானதால் மனைவி மக்களோடு பெற்றாரோடு ஒரே வீட்டில் குடியிருந்தோம். தந்தையார் கட்டிய வீடுதான். இட வசதி போதவில்லை என்பதால் அக்கால வழக்கப்படி வீட்டிற்கு முன் தலைவாசல் அமைத்து பக்கத்தில் குசினியும் அமைத்து வாழ்ந்தோம். பிள்ளைகள் மேற்படிப்பை மேற்கொள்ள 9 ம் வகுப்பிற்கு மேல் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள வேம்படி மகளிர் கல்லூரி,

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சுண்டிக்குளி மகளிர் கல்லூரி, வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயம் போன்ற பாடசாலைகளில் சேர்த்தேன். நகர்ப்புறப் பாடசாலைகளிற் படிக்கத் தொடங்கியதும் நவீனமான வீடுகட்டித் தாங்கள் வாழவேண்டும், நண்பர்கள், ஆசிரியர்கள் வரப்போக இடவசதி இருந்தாலும் நவீனமான வீடாய் இல்லை எனக் கூறத்தொடங்கினார்கள். பிள்ளைகளின் கருத்தை அறிந்ததும் நாங்கள் இருந்த வீட்டிற்கு அருகே வங்களாவடி மண்கும்பான் வீதிக்கருகே அவர்கள் விரும்பியவாறே வீடமைத்து தளபாடங்கள் மற்றும் உபகரணங்கள் குழாய் நீர், மின்சார விநியோகம் போன்ற வசதிகளோடு வீடுகட்டி வாழ்ந்தோம்.

அக்காலத்தில் நான் வேலணைக் கிராமச்சங்க அங்கத்தவரகவும் உபதலைவராகவும் இருந்தேன். எமது கிராமத்தைச் சேர்ந்த செட்டிபுலம் என்ற குறிச்சியில் வாழ்ந்த கடற்தொழில் செய்யும் மக்கள், தங்கள் தொழில் வருவாயில் கால்பங்கை குத்தொகை என்ற பேரில் விற்பனை செய்து அப்பணத்தைக் கொண்டு தருமகாரியங்களையும் தங்களுக்கு வேண்டிய பொது நிறுவனங்களையும் கோவில்களையும் பராமரித்து வந்தார்கள். இந்தக் குத்தொகை அமைப்பில் 1ம் பகுதியாக தொழிலாளர்களும் 2ம் பகுதியாக குத்தொகைக்காரரும் இணைந்து ஒரு பொருத்தம் எழுதிக்கொள்வார்கள். தொழிலாளர் சிலர் நிபந்தனைப்படி தங்கள் வருவாயில் 1/10 பங்காக தீர்வையைக் கொடுக்காது குழப்பினால் இரு சாராருக்குமிடையிலும், குழப்பியவருக்குமிடையிலும் பிரச்சினைகள் உண்டாகும். அவ்வாறு ஏற்படும் 3 தரப்புகளின் பிரச்சினைகளையும் குத்தொகைக்காரன், தொழிலாளர் தொழிலாளர் சார்பில் நியமிக்கப்பட்ட மனேஜர் என்போரை இணக்கத்திற்குக் கொண்டுவர ஒரு மத்தியட்சகர் தேவை. அவ்வாறான மத்தியட்சர் சமுதாயத்துக்கு வெளியே உள்ளவராக சகல சமூகத்தினராலும் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியவராக இருத்தல் வேண்டும். தொழிலாளர் வாழும் வட்டாரத்துக்கான கிராமசபை உறுப்பினரென்றவகையிலும், ஏனைய சமூகத்தவராலும் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர் என்றவகையிலும் என்னைத் தங்கள் குத்தொகைக்கு மத்தியட்சராக நியமித்தார்கள். நான் குறித்த நிருவாகத்துக்கு தலைமை தாங்கி பிணக்குகளை ஆராய்ந்து தீர்த்து வைப்பேன். இந்த விவகாரங்கள், விளக்கங்கள், தீர்ப்புகள் எல்லாம் எனக்கு வசதியாக பெரும்பாலும் எனது வீட்டிலேயே நிகழ்ந்து வந்தன. பெரும்பாலும் இந்த விவகாரங்கள் மாலை 5 மணிமுதல் 9 மணிவரை சிலசமயம் பத்துப் பதினொரு மணிவரையும் தொடரும். இவ்வாறான சமயங்களில் எனது தந்தையாரும் வந்திருந்து அவதானிப்பதுண்டு. சிக்கலான பிரச்சினைகளுக்கு ஆலோசனையும் வழங்குவார்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஒரு நாள் அவ்வாறு வந்திருந்தவர் ஆறு மணிபோல் திரும்பிப் போகும்போது எனது வீட்டுத் தெற்கு வாசற்படியில் கால் தவறி வீழ்ந்துவிட்டார். தொடை எலும்பு முறிந்துவிட்டது. சத்தம் கேட்டு ஓடிப்போன நானும் உடனிருந்தவர்களும், முதியவர்களுக்குத் தொடை எழும்பு முறிந்தால் மாற்றுவது கஷ்டம் என்று அழுதுகுழறி கூரல் எழுப்பினோம். சத்தம் கேட்டு அயலவர்கள் இனத்தவர்கள் வந்தார்கள். எனது மச்சான் ஆசிரியர், அதிபர் செல்லத்துரை மாமனாரில் மிகுந்த பாசமுடையவர். அவரும் ஓடி வந்ததும் எல்லோருமாக காரில் யாழ்ப்பாணம் மானிப்பாய் ஆஸ்பத்திரிக்குக் கொண்டு போனோம். தீவிர சிகிச்சையளித்து காலைப் பொருந்தவைத்து பன்டேஜ் போட்டார்கள். ஒருமாதச் சிகிச்சையின் பின் வீடுதிரும்பினோம். நடக்க இயலாது. பன்டேஜ்சும் வெட்டவில்லை. வவுனியாவைச் சேர்ந்த மண்டுக்கோட்டை என்ற குறிச்சியில் ஒரு முறிவு சிகிச்சை நிபுணர் இருப்பதாகவும் அவரிடம் இவ்வாறான நோயாளர் சிகிச்சை பெற்று பூரண குணமடைந்திருப்பதாகவும் பலர் சொல்லக் கேட்டு அங்கு சென்றோம். ஒரு மாதமளவில் அங்கு தங்கியிருந்து சிகிச்சை பெற்றபின் கமக்கட்டுப் பொல்லுடன் ஊசாட முடிந்தது. அங்கு வைத்திருந்த காலத்தில் மச்சான் செல்லத்துரையும் அண்ணர் (பெரிய தகப்பனார் மகன்) சின்னத்துரையும் வந்து நின்று உதவுவார்கள். சில வேளைகளில் நான் வீடு திரும்பி வந்து போகும்வரையும் என்பணியைத் தாங்களும் பொறுப்பேற்றுச் செய்வார்கள். ஊருக்குத் திரும்பிய பின் குடியிருப்புக் காணிக்குள் உலாவவும் அயல்வளவுகளுக்குப் போய் வரவும் முடிந்தது. வைத்தியத் தொழிலையும் செய்து கொண்டிருந்தவர், 1978ம் ஆண்டு சாலமானார்.

3. 1971ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் முதலாந் திகதி 1ம் தர அதிபராக தரம் உயர்த்தப்பட்டு வேலணை ஆத்திகுடியில் பதவி ஏற்குமாறு வந்த வித்தியாதிபதியின் பணிப்புரைக்கமைய்ச் சென்று கடமையேற்றேன். அன்று எனது இளையமகள் இராசமலர் (சோதி) வேலணை மத்திய மகாவித்தியாலயத்துக்கு (தற்போது சேர். துரைசுவாமி மத்திய மகாவித்தியாலயம்) விவசாய ஆசிரியராக, அவர் முதலில் பதவியேற்ற நெல்லியடி மத்திய மகாவித்தியாலயத்திலிருந்து மாற்றலாகி வந்து பொறுப்பேற்க வேண்டியிருந்தது. இந்த இரண்டு பதவி ஏற்புகளும் சுமூகமாய் நிறைவேறிய மறுநாள் நான் பாடசாலைக்குப் புறப்படும் வேளை எனது இரண்டாவது மகள் பேபி (புஷ்பராசவதி) யாழ் ஆஸ்பத்திரியில் 1ம் திகதி சாமம் கழிந்த 2ம் திகதி அதிகாலையில் ஒரு பெண் குழந்தையைப் பிரசவித்திருக்கிறார் என தொலைபேசி அழைப்புக் கிடைத்தது. அன்றிரவு சிறிய தாயாருடன் மானிப்பாயில் நின்ற பிள்ளை ஆஸ்பத்திரியில் அனுமதிக்கப்பட்டு சுகப் பிரசவம் என அறிவிக்கப்பட்டாலும் பார்க்கப் போகவேண்டுமென்று

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அவசரத்தில் முதல்நாள் கடமை ஏற்ற பாடசாலைக்குப்போனேன். அங்கு சென்றபோது முதல் நாள் பொறுப்பேற்ற பாடசாலையை விட்டு வேறு பாடசாலைக்குக்கு அதிபராகப் போகுமாறு மாற்றக் கடிதம் வந்திருந்தது. குறித்த மாற்றக் கடிதம் பற்றிய செய்தியை பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. கா. பொ. இரத்தினம் அவர்களுக்கு அறிவித்துவிட்டு, யாழ்ப்பாணம் போய் பிள்ளையையும் ஆஸ்பத்திரியில் பார்த்துவிட்டு வேலணை கிராமசபைத் தலைவராக இருந்த திரு. க. கதாசிவம் (பென்சனியர், யாழ்ப்பாணம் சப்பல் வீதியில் வசித்தவர்) அவர்களது வீடு சென்று விடயத்தைக் கூறி அவரையும் அழைத்துக் கொண்டு வித்தியாதிகாரியைச் சந்தித்தோம். விருப்பமில்லை என்று பாடசாலைப் பெற்றார் சங்கம் அறிவித்ததால் மாற்றம் செய்ததாகக் கூறியவர். எங்களின் வேண்டுகோளை ஏற்று ரத்துச் செய்தார். அவ்வேளை எம்பியும் மாற்றத்தை ரத்துச் செய்யுமாறு வித்தியாபதியைக் கேட்டிருந்தார். மாற்றம் நிறுத்தப்பட்டதால் மறுநாள் ஆத்திருடி வித்தியாசாலைக்கே போனேன். அந்தக் குழப்பத்துக்குக் காரணமாயிருந்தவர்கள் எனது மிக நெருங்கிய நண்பர்கள் திரு. நா. நடராசா ஆசிரியரும், தில்லைச்சிவன் என்கிற திரு. சிவசாமியும் என்பதை பின் அறிந்தேன். தனிப்பட்ட ஒருவரின் வேண்டுகோளால் இந்த இக்கட்டு ஏற்பட்டிருக்கலாம் என்பதை அறிந்து கொண்ட நான் நண்பர்கள் இருவரையும் பிறகு சந்தித்து உரையாடி இணக்கமாக இருந்தோம். இவ்வளவு இணக்கமான நண்பர்கள் அவ்வாறு ஏன் செயற்பட்டார்கள், யார் செயற்பட வைத்தார்கள் என்பதெல்லாம் இன்றுவரை யென்ன, என்றும் விடுவிக்கப்படாத புதிராகவே உள்ளது.

4. 1978 வேலணை பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத் தலைவராக இருந்தேன். அவ்வேளை கொழும்பு கனிப் பல்கலைக் கழக விரிவுரையாளராக இருந்த எனது மகன் இரா. விசந்திரன் கொழும்பிலே மேல்மாடியிலிருந்து விழுந்து கையில் முறிவு ஏற்பட்டிருப்பதாகத் தகவல் வந்தது. அவசர அவசரமாக எனது பொறுப்புக்களை அப்போது சங்கப் பொது முகாமையாளராக இருந்த எனது நம்பிக்கைக்குகந்தவரான திரு. செல்லத்துரையிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு வீட்டுக்கு வந்து தாய்க்கும் இனத்தவர்களுக்கும் செய்தியை அறிவித்துவிட்டு எல்லோருமாக கொழும்புக்கு விரைந்தோம். மகனை நேரில் சென்று பார்க்கும்வரை கை அறிவு இல்லாமலே பிரயாணஞ் செய்தேன். ஆளைச் சந்தித்து மெடிக்கல் றிப்போர்ட்டை பார்த்தபின்பதான் மனக்கிலேசமும் அவலமும் தீர்ந்தது. முன்கையில் ஓர் எலும்பில் முறிவு, முறையான சிகிச்சை செய்து பண்டேஜ் போடப்பட்டிருந்தது. எக்ஸ்றேயும் பார்த்தேன். சிம்பிள் பிறாக்சர்தான் சில நாட்கள் எல்லோரும் கொழும்பில் தங்கி நின்று திரும்பினோம். ஓரிரு மாதங்களில் சுகமாகி மேலு

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மங்கு விரிவுரையாளராகக் கடமையாற்றி பின் யாழ்ப்பாண பல் கலைக்கழகத்துக்கு மாற்றலாகி வந்துவிட்டார்.

5. 1984ம் ஆண்டு மனைவி உருக்குமணிக்கு சுகவீனம். வைத் திய நிபுணர்களால் நோய் இனங் காணப்படவில்லை. யாழ் போதனா வைத்தியசாலை பிரபல டாக்டர் சிவகுமாரனிடம் சிகிச்சை பெற்றார். நாளுக்கு நாள் உடல் மெலிவு, உணவில் வெறுப்பு வயிற்றுக் கோளாறு தொடர்ந்திருந்தது. பிறகு யாழ் கே. கே. எஸ். வீதியிலிருந்த டாக்டர் சிவபாதசுந்தரம் மருத்துவ மனையில் அவரிடம் சிலகாலம் சிகிச்சை பெற்றும் சுகமில்லை. அவரது மருத்துவ மனையில் உதவி வைத்தியராகக் கடமையாற் றிய ஒருவர் தான் சிலவேளை கான்சராய் இருக்கும் சேர்சனுக்கு காட்டிப் பாருங்கள் என்றார். மறு நாள் சேர்சன் டாக்டர் பொன் னம்பலம் அவர்களை கிளினிக்கில் சந்தித்துக் காட்டி ஆலோசனை பெற்றோம். அவர் ஆஸ்பத்திரியில் அனுமதித்தால் பரிசோதித்து ஆவன செய்யலாமென்றார். அனுமதித்தோம். ஆராய்ந்து பார்த்த பின்பு பன்கிறியாசில் ஏதோ வளர்ச்சி இருப்பதால் அறுவை சிகிச்சை செய்ய வேண்டுமென்றார். அதைக்கேட்டு மேலும் பதற்றமடைந்த நிலையில் மகன் சிவசந்திரன் சென்னை பல்கலைக்கழகத்தில் கலா நிதி ஆய்வு செய்யச் சென்றிருக்கிறார். உயிராபத்தில்லாமல் செய் யலாமென்றால் மட்டும் செய்யுங்கள் என்று விநயமாகக் கேட்டேன். ஆப்பரேசன் நிகழ்ந்தது. நிகழும்போது ஆப்பரேசன் வாட்டில் நான் வெளியே ஏக்கத்தோடு அலைப்பட்டுக் கொண்டு நின்றேன். உள்ளேயிருந்து தாதி வந்தார். பக்கிரியாசில் வளர்ச்சி இருக்கின் றது. சுரண்டித்தான் எடுக்க வேண்டும். சுரண்டும் வேளை இரத் தப்பெருக்கு ஏற்பட்டால் உயிராபத்து வரலாம் என்கிறார் டாக் டர் எனக்கூறினார். மகன் இங்கில்லாதபடியால் வேண்டாம் என் றேன். ஆப்பரேசன் முடிந்தது. ஆஸ்பத்திரியில் அதற்கான திறபி முறையில் மருந்து கொடுத்து சிகிச்சையளித்து வந்தார்கள். வீட் டுக்குச் சென்றும் மாதமொருமுறை குறித்த சிகிச்சை மேற்கொள் ளப்பட்டு வந்தது. சில மாதங்களால் அதுவும் சாத்தியப்படாது போகவே மேலும் பல நிபுணர்களிடம் ஆலோசனை பெற்றேன். இந்தியாவிலுள்ள வேலூர் மருத்துவ மனைக்கு செல்லுமாறு கூறி னார்கள். மகள் பேபி (புஷ்பராசவதி) யுடன் எல்லா ஆயத்தங்க ளும் செய்து மெடிக்கல் றிப்போட்டுகளுடன் சென்னையில் இருந்த மகன் சிவசந்திரனையும் கூட்டிக்கொண்டு வேலூருக்கு போகுமாறு அனுப்பிவைத்தேன். சென்னை சென்றவர்கள் மகன் வீட்டில் தங்கி நின்றார்கள். மகனின் மனைவி சரோசாவும் 1987 கலவரம் காரண மாக (கொழும்பு இலங்கை மன்றக் கல்லூரி விரிவுரையாளராய் இருந்தவர்) சென்னை சென்றிருந்த வேளை அது. எல்லோரும் வேலூர் மருத்துவமனைக்குச் சென்று சில நாள் தங்கி நின்ற

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மருத்துவ பரிசோதனைகள் செய்த பின் இங்கு சத்திரசிகிச்சை செய்த காரணத்தால் சத்திரசிகிச்சைக்கு உட்படுத்தினால் அபாயம் எனக் கூறி பல்வேறு மருந்துகளைச் சிபார்சு செய்து கொடுத்தார்கள். வேலூரிலிருந்த அவர்கள் சென்னை திரும்பிய அன்றுதான் (30 - 10 - 84) திருமதி இந்திராகாந்தியின் படுகொலையும் நிகழ்ந்தது. அதனால் பயணத்தின் போதும் சிரமப்பட்டு சென்னை வந்தவர்கள் சில நாட்களின் பின் வந்து சேர்ந்தனர். இனி மரணந்தான் என்று நிச்சயமாகத் தெரிந்தபின் பிள்ளைகளும் நானும் சுற்றத்தவர்களும் எம்மாலியன்ற பணிவிடைகள், சிகிச்சைகள உணவூட்டுதல் குளுகோஸ் ஏற்றுதலாகிய கடமைகளை நிறைவாகச் செய்தோம். எம்மால் முடிந்தவரை முயன்றும் மீட்டெடுக்க முடியாதவர் 1985, மே மாதம் 2ம் திகதி காலமானார். மகன் சந்திரன், மனைவி, பிள்ளைகள் மற்றும் சகலரும் கூடிநின்று கலங்கலங்கி நிற்க எனது மடியிலிருந்தே ஆவி பிரிந்தது.

6. 1988ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் தைப்பொங்கல் தினத்திற்கு இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன் வீட்டுக்கு நீர் வழங்கும் பைப்பில் தண்ணீர் வரவில்லை. குடியிருக்கும் காணிக்கு அயலிலே உள்ள எங்கள் காணியில் கட்டியிருந்த ராங் கிணற்றிலிருந்துதான் தண்ணீர் பெறுவோம். அதற்காக மோட்டாரை இயக்கி தண்ணீர் ராங்கியை நிரப்பப் போனேன். மோட்டார் இயங்க மறுத்ததால் அதைத் திருத்த முயன்றபோது மோட்டார் அமைந்திருந்த கட்டிடச் சுவர் முழங்காலில் இடிந்து விழுந்துவிட்டது. நோவைச் சகித்துக் கொண்டு மோட்டாரைத் திருத்தி ராங்கிக்கு நீர் ஏற்றிவிட்டு வந்தபோது நோ குறைவாக இருந்ததாற் பொருட்படுத்தவில்லை. இரு நாட்களின் பிறகு பொங்கல் முதல் நாள் இரவு முழங்கால் கொதிக்கத் தொடங்கியது. தாங்கமுடியவில்லை. எந்த மருந்துக்கும் குறைவதாயில்லை. விடிய பொங்கலை முடித்துக் கொண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் சிகிச்சை பெற காரில் வந்தேன். பொங்கல் விடுமுறை என்பதால் பிரதான சிகிச்சை நிலையங்கள் எல்லாம் மூடியிருந்தது. பிறகு பாசையூரிலிருந்த மருத்துவமனையில் மருந்தெடுத்தேன். மேலும் கடினமாகவே மறுநாள் ஆனைப்பந்தி மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப்பட்டேன். ஒருவாரத்துக்கு மேலாக சிகிச்சை பெற்றும் சுகப்படாமையால் சத்திரசிகிச்சை நிபுணர் டாக்டர் பொன்னம்பலத்தை எனது மகன் சிவசந்திரன் ஆனைப்பந்தி வைத்தியசாலைக்கு அழைத்துவந்து காட்டினார். உடன் சத்திரசிகிச்சைக்கு உட்படுத்தப்படல் வேண்டுமென டாக்டர் கூறியதால் அந்தவுடனே யாழ் ஆஸ்பத்திரிக்கு கூட்டிச் செல்லப்பட்டு சத்திரசிகிச்சைக்குட்படுத்தப்பட்டேன் சிகிச்சைக்குப் பின் உபத்திரவங்கள் குறைந்தது. இரண்டு வாரங்களின் பின் வீடு வந்தாலும்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

எழுந்து நடக்க முடியாத நிலை. படுக்கையில் வைத்தே பணி விடை செய்ய வேண்டிய நிலை. இந்த நிலையில் என்னோடு வீட்டில் இருந்த சோதியும் (இராசமலர்), வவாவும் (புஷ்பரத்தினவதி) தான் இரவு பகலாக நித்திரை விழித்துக் கவனித்து வந்தார்கள். மகன் யாழ் நகரில் இருந்தவர், யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து தேவையான உபகரணங்களை வாங்கிவந்து கொடுத்து பார்த்துப் போவார். சகோதரிகளின் சிரமத்தை அவதானித்தவர் எவ்வாறோ முயன்று ஒரு வேலைக்காரப் பையனை உதவிக்கு நேடிவந்துவிட்டார். அவன் சில காலம் 2, 3 வருடங்கள் எங்களுக்கு உதவியாக நின்றபின் தகப்பன் வந்து கூட்டிப் போனார். நான் நோயாற்பட்ட அவலத்தைவிட என்னைப் பராமரிக்க மகன் சிவசந்திரன் ஆஸ்பத்திரியிலும், பெண்பிள்ளைகள் வீட்டிலும் பட்ட சிரமங்கள் மிகவும் அதிகம். ஏறக்குறைய 2 மாதங்களின் பின்பே நடக்க முடிந்தது. திறமான சத்திரசிகிச்சை என்பதாலும் பிள்ளைகளின் முறையான பராமரிப்பினாலும் ஆகப்பட்டபின் நடக்க, இருக்க, குந்தியிருக்க எந்தவிதச் சிரமமும் இருக்கவில்லை.

1989 ஏப்பிரல், வேலணை கிழக்கு 21 வேம்படி என்னும் குறிச்சியைச் சேர்ந்த பறைசாற்றும் சமூகத்தவரிடையே அவர்களுக்கென அவர்களின் குடியிருப்பின் அருகே நிறுவி அவர்களாலேயே நித்திய நைவேத்தியங்கள் செய்து பூசிக்கப்பட்டு வந்த கோவில் சம்பந்தமான பிணக்கினால் இரு கோஷ்டிகளாகப் பிரிந்து நின்றவர்கள் தங்கள் பிணக்குகளைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்காக ஒரு மத்தியஸ்தர் சபையைக் கூட்டினார்கள். ஊர்ப் பெரியவர்கள் சிலர் கூடி இருப்பதாகவும் அதற்கு தலைமை தாங்க வருமாறும் என்னைக் கேட்டுக்கொண்டதால் நான் நடந்துவருவது சாத்தியமில்லை ஏதாவது வாகனம் கொண்டுவந்து அழைத்துச் செல்லுமாறு கூறினேன். அதில் ஒரு கோஷ்டியைச் சேர்ந்த இளைஞர் ஒருவர் என்னை அழைத்துப் போக மோட்டார் சையிக்கிளைக் கொண்டு வந்தார். நான் மோட்டார் சைக்கிளில் போக மறுத்து சயிக்கிள் கொண்டுவந்தாற் போதுமென்றேன். பலர் கூடிவிட்டார்கள் ஆனபடியால் விரைவாக பக்குவமாகக் கொண்டு போகிறேன் என்றார். மனமில்லாமலும் அழைப்பைப் புறக்கணிக்கக் கூடாதென்பதாலும் மோட்டார் சயிக்கிளின் பின் ஆசனத்தில் ஏறியிருந்தேன். அவர் வாகனத்தை ஸ்ராட் செய்து எடுத்தபோது வாகனம் சரிந்து விழுந்ததால் நானும் விழுந்தேன். அதனால் இடது பக்க தோள் முன் எலும்பு முறிந்துவிட்டது. கையசைக்கவே முடியவில்லை. அப்போது அயலில் வேலை செய்து கொண்டிருந்த ஒருவர் ஓடிவந்து என்னை எனது வீட்டுக்குத் தூக்கிச் சென்று ஆஸ்பத்திரிக்குப் போக காரும் பிடித்துவந்தார். ஆஸ்பத்திரியில்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

எஸ்றே எடுத்து சிகிச்சை அளித்தார்கள். தோள்மூட்டு முன்னெலும்பு முறிந்திருப்பதாகக் கூறி சிகிச்சையளித்து, கையசையாமல் சிலகாலம் இருக்க வேண்டுமென கைத்தூக்கும் போட்டுவிட்டார்கள். இரண்டொரு நாட்கள் ஆஸ்பத்திரியிலிருந்து வீடு சென்றேன். ஒரு மாதகாலம் கைத் தூக்கோடுதான் தொழிலைக் கவனித்துக் கொண்டு ஊசாடினேன். இலகுவாகக் குணப்பட்டுவிட்டது. இந்த விபத்துப் பற்றிய செய்தி பத்திரிகையிலும் வந்ததாகக் கேள்விப் பட்டேன். இந்தியன் ஆமியின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் ஈ. பி. ஆர். எல். எவ். நிருவாகம் நிகழ்ந்து கொண்டிருந்த காலம் அது. வேலணையில் மரணச்சடங்குகளிற் பறைசாற்றி வந்தவர்கள் தங்கள் கடமைகளை முற்றாகத் தவிர்த்துக் கொண்ட காலமுமதுவே.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இடப்பெயர்வுகள் 25

இலங்கை ஜனாதிபதி ஜே. ஆர். ஜெயவர்த்தனாவிற்கும் இந்தியப் பிரதமர் இந்திராகாந்திக்கும் மற்றும் இலங்கைத் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணித் தலைவர்களுக்குமிடையில் இலங்கை இனப்பிரச்சினைக்கு ஒரு சமாதானத் தீர்வுகாணப் பல சுற்றுப் பேச்சுவார்த்தைகள் நிகழ்ந்தும் முடியாதிருந்த வேளை இந்திராகாந்தியின் மறைவுக்குப் பின் பிரதமரான அவர் மகன் ராஜீவ்காந்தி குறித்த இனப்பிரச்சினை பற்றி தொடர்ந்து பேச்சுவார்த்தை நடத்தி இணக்கங்கண்டு 1987 ல் ஒரு உடன்படிக்கையிலும் கைச்சாத்திட்டனர்.

தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளோடு பேசி ஆயுதங்களை ஒப்படைக்கச் செய்வது, வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களுக்கு இந்தியாவிலிருந்து ஓர் அமைதிப்படையை அனுப்புவது, வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்கள் இணைந்த ஒரு சிவில் நிர்வாகத்தை ஏற்படுத்துவது அதன்பின் முறையான தேர்தல் நடத்தித் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் விடுதலை அமைப்பிடம் நிர்வாகத்தை ஒப்படைத்தல் என்பவை கைச்சாத்திடப்பட்ட ஒப்பந்தத்தில் குறிப்பிட்டுள்ள அம்சங்களாகும். அதன்படி விடுதலைப் புலிகளோடு பேசி ஆயுதங்கள் (சிறு தொகை) ஒப்படைக்கப்பட்டன. இந்திய அரசாங்கத்தின் அமைதிப் படையிடம் இரு மாகாணங்களின் நிர்வாகமும் ஒப்படைக்கப்பட்டது. இலங்கை அரசின் படைகளும் பொலிசாரும் குறித்த மாகாணங்களை விட்டு வெளியேறினர்.

சில நாட்கள் மட்டுமே நீடித்த உடன்பாட்டை விடுதலைப் புலிகள் தன்னிச்சையாக விலக்கிக் கொண்டதால் அமைதிப்படைக்கும் புலிகளுக்குமிடையில் போர் மூண்டது. யாழ் நகரில் நிகழ்ந்த போரின் தீவிரத்தால் விமானக் குண்டு வீச்சுக்கும், செல்லடிக்கும்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

துப்பாக்கி வேட்டுக்கும் பயந்த மக்கள் இடம் பெயர்ந்தனர். அடுத்துள்ள தீவுப்பகுதிக்கு இடம் பெயர்ந்து வந்த மக்கள் மண்கும்பான், வேலணை, சரவணை, புங்குடுதீவுப் பகுதிகளில் அவரவர் உறவினர், நண்பர் வீடுகளிலும் பாடசாலைகள், சனசமூக நிலையங்கள், இந்து ஆலயங்கள், பள்ளிவாசல், சாட்டிமாதா கோவில் எனப் பல இடங்களிலும் தங்கியிருந்தனர். யாழ்ப்பாண நகரில் வசித்த முஸ்லீம் மக்களும் மண்கும்பான் பள்ளிவாசலை அடுத்துள்ள பகுதிகளில் வந்து குடியேறினர். கிராமத்துக்கொரு உறுப்பினர் என்றவகையில் நியமனம் பெற்ற தீவுப்பகுதி பிரசைகள் குழு சார்பில் இடம் பெயர்ந்து வந்த மக்களின் சுத்தம், சுகாதாரம், உணவு விநியோகம், இருப்பிட வசதிகள் மற்றும் அத்தியாவசிய தேவைகளுக்கான உதவிகளை செய்து வந்தோம். மக்களின் தேவைகளுக்கான காய்கறிச் சந்தைகள், மீன்சந்தைகள், வர்த்தக நிலையங்கள், சாப்பாடு தேநீர்க்கடைகள் கிராமங்களில் ஆங்காங்கே நிறுவப்பட்டன. உணவுப் பற்றாக்குறையைத் தவிர்க்க பூநகரி, காரைநகர் பகுதிகளிலிருந்து அரிசி, நெல் கோதுமைமா, சீனி ஆகியன போதுமான அளவு வாகனங்கள் மூலம் கொண்டு வந்து வழங்கப்பட்டன. தனிப்பட்ட கடைச் சொந்தக்காரரோடு கூட்டுறவுச் சங்கமும் இணைந்து செயற்பட்டு வந்ததால் பொருட்களின் விலை உயராமற் தவிர்க்கப்பட்டன. வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களை இந்தியப்படை தனது பூரண கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டுவரும்வரை இந்நிலை தொடர்ந்தது. அதன் பிறகு மக்கள் தங்கள் சொந்த இடங்களுக்குச் சென்று மீளக்குடியேறினர்.

பெரும் போர் நடவடிக்கைகள் முடிந்தபின் இடம்பெயர்ந்து வந்திருந்த மக்களில் பெரும்பாலானவர்கள் மீளச் சென்றுவிட்ட பின்புதான் 1988ல் இந்திய அமைதிப்படை தீவுப்பகுதிக்கு வந்தது.

ஒருநாள் வீட்டிற்கு அயலிலே உள்ள எங்கள் கிணற்றடியில் வேலி அடைப்பித்துக் கொண்டு நிற்கும்போது மாலை 5 - 30 மணி போல் இந்தியன் ஆமி தேடுவதாக பிள்ளைகள் வந்து சொன்னார்கள். நான் சென்று பார்த்தபோது ஒரு மேஜரும் ஆறு, ஏழு ஆமிக்காரரும் துப்பாக்கிகள் சகிதம் முற்றத்தில் நின்றார்கள். மேஜரை அழைத்து விறாந்தையில் அமரச் சொல்லி பேச்சைத் தொடங்கினோம். பிரசைகள் குழுத் தலைவர் என்ற வகையில் என்னைச் சந்திக்க வந்ததாகவும், ஒரு சிலரைக் கைது செய்திருப்பதாகவும் வீடு வீடாகச் சோதனை செய்யப் போவதாகவும் கூறினார். போரின் உக்கிரமம் தணிந்துவிட்டது. புலிகளும் தலைமறைவானதால் மக்களைச் சிரமப்படுத்தாமல் நடந்து கொள்ளுமாறும் சிவில்திர்வாகம் முற்றாகச்சீர்குலைந்திருப்பதால் எங்களோடிணைந்து மக்கள் நலனுக்காக பாடுபடுமாறும் கேட்டுக் கொண்டேன். கூடவே

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

சென்று வேலணை பிரதேசசபைக் காரியாலயத்தில் படையினரால் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்தவர்கள் அனைவரையும் விடுவித்தேன். சிவில் நிர்வாகம் தடைப்பட்டிருந்ததால் பலர் அடையாள அட்டைகளின்றி படையினரின் சோதனைக்குப் பயந்தனர். அதுபற்றி படையதிகாரிகளுடன் பேசி பிரதேசங்கள் குழுவால் வழங்கப்படும் அடையாள அட்டைகளைச் செல்லுபடியானதாக அங்கீகரிக்கச் செய்து சகலருக்கும் அடையாள அட்டை வழங்கினோம். மக்களை சிரமத்துக்குள்ளாக்கும் எந்தச் சம்பவங்களும் நிகழாமல் துணிச்சலுடன் விவாதித்துத் தவிர்க்கப்பட்டன. புங்குடுதீவிலும், புளியங்கூடலிலும் நிகழ்ந்த துப்பாக்கிச் சூட்டுச் சம்பவங்கள் தவிர வேறெந்த சம்பவமும் நிகழவில்லை. எமது விழிப்புணர்வால் மக்கள் எதிர்நோக்கிய துன்பங்கள் குறைக்கப்பட்டன.

1989ல் இந்தியப்படையின் நிர்வாகத்தின் கீழ் மாகாணசபைத் தேர்தலும், பாராளுமன்றத் தேர்தலும் நிகழ்ந்தன. மாகாண சபைத் தேர்தலில் ஈ. பி. ஆர். எல். எவ்வைச் சேர்ந்த திரு. வரதராஜப்பெருமாள் முதல் அமைச்சரானார். பாராளுமன்றத் தேர்தல், ஜனாதிபதித் தேர்தல்களும் நிகழ்ந்தன. ஜயவர்த்தனா விலக பிரேமதாசா ஜனாதிபதியானார். ஏற்கனவே இந்தியப்பிரதமருக்கும் இலங்கை ஜனாதிபதிக்குமிடையிலான ஒப்பந்தத்தில் மாறுபட்ட கருத்துடைய புதிய ஜனாதிபதி இந்தியப்படையை வெளியேறுமாறு குரல் கொடுத்தார். விடுதலைப் புலிகளோடும் சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைகளைத் தொடங்கினர். இந்தியப்படை வெளியேற வேண்டுமென்பதில் ஒத்த கருத்து நிலவியதால் புலிகள் இயக்கமும் சமாதானப் பேச்சிலும் பங்குபற்றி இந்தியப்படை வெளியேறுவதற்கு தங்களாலான பங்களிப்பையும் வழங்கினர். இதே வேளை இந்தியப் பிரதமர் பதவியிலிருந்த ராஜீவ்காந்தியும் பிரதமராக நீடிக்கவில்லை. அவருடன் மாறுபட்ட கருத்துடைய வி. பி. சிங் என்பவரே பிரதமராயிருந்ததால் இந்தியப்படை துரிதமாக வெளியேற வேண்டியதாயிற்று.

படிப்படியாக அவர்கள் வெளியேறவே விடுதலைப் புலிகளும் இலங்கைப்படையும் விடுவிக்கும் பகுதிகளைக் கூட்டாகக் கைப்பற்றி வந்தனர். 1990 இல் இந்தியப்படைகள் முற்றாக வெளியேறிய சில நாட்களில் இலங்கை அரசுக்கும் விடுதலைப் புலிகளுக்கும் இடையிலான பேச்சுவார்த்தை முறிவடைந்து இரண்டாவது ஈழப்போர் ஆரம்பமானது. இருபகுதியினருமாகச் சேர்ந்து மீட்டெடுத்த பகுதியில் அகப்பட்ட இலங்கைப் படையினர் ஆங்காங்கே கைதுசெய்து காவலில் வைக்கப்பட்டனர். விடுதலைப் புலிகளே வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களை மீண்டும் கைப்பற்றிக் கொண்டனர். யாழ் கோட்டைக்குள் சிக்கிய படையினர் உள்ளே பாதுகாப்பாக இருந்து கொண்டு விடுதலைப்புலிகளைத் தாக்கினர். அவர்களுக்கு உதவி

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

யாக விமானங்கள், ஆயுதங்கள், உணவுப் பொதிகள் மற்றும் உபகரணங்களை வழங்கியதோடு யாழ் நகரிற் சுற்றிவரக் குண்டு வீச்சும் நடத்தினர். உள்ளிருந்த படையினரால் நகர்ப்பகுதியை நோக்கி செல்வீச்சும் இடம்பெற்றது. இதனால் அச்சமுற்ற யாழ் நகர் மக்கள் அயற் கிராமங்களிலுள்ள உறவினர் வீடுகளுக்கு இடம் பெயர்ந்து சென்றனர். இவ்வாறு இடம் பெயர்ந்து எங்கள் உறவினர் பிள்ளைகள் வேலணைக்கு வந்தனர்.

பண்ணைப்பாலமும் போக்குவரத்துப் பாதையும் துண்டிக்கப்பட்டன. மக்களின் போக்குவரவுக்கான அராலி றோட்டும் துறைமுகமும் செப்பனிடப்பெற்றுச் செயற்படத் தொடங்கின. நிர்வாகச் செலவுகளுக்காக ஆயக்காசும் (போக்குவரத்துவரி) அறவிடப்பட்டது.

கோட்டையில் சிக்கிய படையினரை மீட்பதற்காகக் காரைநகர் இராணுவத் தளத்தில் இலங்கை இராணுவம் குவிக்கப்பட்டு 1991ம் ஆண்டு ஆவணி 15ந் திகதி மண்டைதீவை நோக்கிப் பலத்த செல்வீச்சுக்களோடும் விமானத் தாக்குதலோடும் படையினர் நகர்ந்தனர். நகர்வின்போது நாரந்தனை, சரவணை, வேலணை வடக்கு மண்கும்பான், அல்லைப்பிட்டி, மண்டைதீவு மக்கள் பேரழிவுகளையும் உயிரிழப்புகளையும் சந்தித்தனர். மண்டைதீவிலிருந்துகொண்டு எவ்வாறாயினும் கோட்டையைப் பிடிக்க முயன்றும் முடியாமல் மண்டைதீவிலிருந்து போனவழியால் படையினர் ஊர்காவற்றுறை நோக்கித் திரும்பி வருவதையறிந்த வேலணை, சரவணை, மண்கும்பான், அல்லைப்பிட்டி, நாரந்தனை மக்கள் தங்கள் வசிப்பிடங்களைவிட்டு புங்குடுதீவுக்கு இடம் பெயர்ந்தனர். நாங்களும் இடம் பெயர்ந்து புங்குடுதீவில் தங்கியிருந்து மறுநாள் வீடு திரும்பினோம். ஊர்காவற்றுறை, நாரந்தனை, கரம்பன், சரவணையின் வடபகுதி என்பனவற்றில் படையினரின் நடமாட்டம் தொடர்ந்ததால் அவ்வூர் மக்கள் வீடு திரும்பாமல் வேலணை கிழக்கு, வேலணை மேற்கு, புளியங்கூடல், பள்ளம்புலம் ஆகிய பகுதிகளின் உறவினரோடு தங்கி இருந்தனர்.

முன்னரிலும் பலமான படை செப்ரம்பர் மாதம் மீண்டும் மண்டைதீவை நோக்கி நகர்ந்து சென்று கோட்டையில் இருந்தவர்களை மீட்டுக் கொண்டு ஊர்காவற்றுறை திரும்பிய வேளையிலும் முன்போலவே குறித்த பாதையிலுள்ள கிராமமக்கள் இடம் பெயர்ந்து மீண்டனர்.

இதன்பிறகு 1991 ஏப்பிரல்வரை ஓரளவு அமைதி. ஓய்ந்திருந்த பாடசாலைகள் இயகத் தொடங்கின. பண்ணைப் போக்குவரவு மீண்டும் ஆரம்பமானது. அரசாங்க நிறுவனங்கள் இயங்கின. ஏப்பிரல் 27ம் திகதி தீவுப்பகுதியைக் கைப்பற்றும் நோக்குடன் மீண்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

டும் படை நகரத் தொடங்கவே வேலணை, புங்குடுதீவு. மண்கும் பான், மண்டைதீவு மக்கள் முற்றாக இடம் பெயர்ந்தனர். பாட சாலைகள், பலதோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், அரசாங்க அதி பர் காரியாலயங்கள், கிராமசேவையாளர்கள் என இடம் பெயர்ந்து மக்களின் அனைத்து அமைப்புகளும் யாழ் நகரில் இடம் பெயர்ந்து தனித்துவமாக இயங்கின. கைப்பற்ற முயன்ற படைகள் தரித்து நிற்காமல் மீண்டும் திரும்பிவிட்டதால் மக்கள் ஊர்திரும்பினர். ஏற்கெனவே மக்களுடன் நகர்ந்த அமைப்புகளும் பாடசாலைகளும் கூட மீளத் திரும்பின. மேலும் அக்டோபரில் படையினர் தீவுப் பகுதியை கைப்பற்ற மீண்டும் முனைந்தபோது போனவாறே அனை வரும் மீள யாழ் நகருக்கு இடம் பெயர்ந்தனர்.

யாழ் நகரில் விமானக்குண்டு வீச்சும், செல்லடியும் இடைக் கிடை நிகழ்ந்தாலும் அந்த அவலங்களைத் தாங்கிக் கொண்டு 1995 யூலை மாதம்வரை வாழ்ந்தோம். 1995 யூலையில் யாழ் நகரைக் கைப்பற்றுவதற்கான படை நகர்வு தொடங்கி நவாலி, மானிப்பாய், வட்டுக்கோட்டை, மூளாய்ப் பகுதிகளுக்குப் படை யினர் வரவே வலிகாமத்து மக்கள் தென்மராட்சி, வடமராட்சி நோக்கி இடம்பெயர நேர்ந்தது. யாழ் நகரில் இருந்த நாங்கள் தென்மராட்சி மீசாலைக்கு இடம் பெயர்ந்தோம். 10-7-95 இல் இடம் பெயர்ந்த யாம் படையினர் திடீரெனப் பிடித்த இடங் களை விட்டு பின்வாங்க நேர்ந்ததால் 16-7-98 இல் யாழ் நகரி லுள்ள வீட்டிற்குத் திரும்பினோம். தொடர்ந்தும் யாழ் நகரைக் கைப்பற்றும் எண்ணத்துடன் படிப்படியாக படையினர் முன்னேறி வரவே மக்களும் இடம்பெயர்ந்தனர். 30-10-98 இல் நாங்களும் யாழ் நகரை விட்டு மீசாலை போனோம். பொருட்களை எடுத்துப் போக வாகனவசதி முறையாகக் கிடையாமல் விலை உயர்ந்த மற்றும் இன்றியமையாத பாவனைப் பொருட்களைக் கூடக் கை விட்டு மிகச் சிலவற்றையே கொண்டு போனோம். 05-12-95 இல் வலிகாமம் முழுவதையும் கைப்பற்றிய படையினர் யாழ் நகரில் கொடியேற்றிக் கொண்டாடினர்.

19-04-96 இல் வலிகாமத்திலிருந்து யாழ் குடாநாட்டின் ஏனைய பகுதிகளான தென்மராட்சி, வடமராட்சிப் பகுதிகளைக் கைப்பற்றும் படை நகர்வு தொடங்கியது. எதிர்ப்பும் இன்மையால் மறுநாளே வலிகாமத்திலிருந்து புத்தூர் றோட்டால் விரைந்த படையினர் மீசாலைப் புத்தூர்ச் சந்தியை அடைந்து மீசாலையின் வடக்கு எல்லைக்குட்பட்ட தென்மராட்சிப் பகுதியில் சகல கிரா மங்களையும் தங்கள் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டு வந்தனர். காலை 10 மணிக்கு நாங்கள் மீசாலையில் தங்கியிருந்த வீட்டிற்கு வந்த படையினர் எங்களைச் சோதித்து தொடர்ந்து பல இடங் களுக்கும் சென்றதோடு தங்கி இருக்க பாதுகாப்பு அரண்களையும்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அனுமத்துக் கொண்டனர். ஏனைய படையெடுப்புப் போலன்றி இப்படை நகர்வு மக்களின் உயிரிழப்பு பெருமளவு ஏற்படாது நிதானமாகவே மேற்கொள்ளப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. இடம் பெயர்ந்து வாழ்ந்த வலிகாமத்து மக்கள் 2[illegible]-04-96 இல் வலிகாமத்துக்கு மீளத் தொடங்கினர். நாங்களும் மறுநாள் வானில் வந்தோம். வீட்டுக் கதவுகள் எல்லாம் உடைத்து திறக்கப்பட்டு வீட்டினிருந்த தளபாடங்கள் உடுப்புகள் அனைத்தும் வெளியே வீசப்பட்டும் காணாமற் போயுமிருந்தன. கொண்டுவந்த பாத்திரங்களைத் தவிர வீட்டில் எதுவும் இல்லை. கேற்றும்கூடச் சென்றிக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டிருந்தது. ஏறக்குறைய ஒரு வாரத்தில் அதைக் கேட்டுப் பெற்றுக் கொண்டேன். மொத்த இழப்பீட்டின் பெறுமதி ரூபா 3,90.000. மூன்று லட்சத்து தொண்ணூறாயிம் என மதிப்பிட்டு பொலிசில் முறைப்பாடு செய்தேன்.

எங்களோடும் எங்களூரோடுத் தொடர்பான இடப்பெயர்வுகள் பற்றியே எழுதியிருக்கிறேன். இவ்வாறான இடப்பெயர்வுகள்— உயிரிழப்புகள் — பொருளிழப்புகள் போர் நிகழும் பிரதேசமெங்கும் அவ்வப்போது நிகழ்ந்து கொண்டுதான் இருந்தன, இருக்கின்றன. இனப்பிரச்சினைக்கு நியாயமான தீர் காணும்வரை இலங்கை மக்கள் அனைவரையும் இது பாதிக்கத்தான் செய்யும். ஆரம்பத்தில் சமஷ்டி ஆட்சிகோரி நிகழ்ந்த சத்தியாக்கிரகப் போராட்டம் இப்போது தனிநாடு கோரும் ஆயுதப் போராட்டமாகத் தொடர்கிறது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மீளக் குடியமர்வு 26

வேலணையிலிருந்து இடம் பெயர்ந்து யாழ் நகரில் இல 121, 2ம் குறுக்குத்தெருவில் இளையமகள் இராசமலர் சற்குணநாதனின் வீட்டில் குடியமர்ந்திருந்த நாங்கள் 1995 யூலையில் யாழ்ப்பாணத்தை அரச படைகள் கைப்பற்றத் தொடுத்த உக்கிரமான போர் நடவடிக்கையால் 30-10-95 இல் இடம் பெயர்ந்து தென்மராட்சியைச் சேர்ந்து மீசாலையூரில் எனது மூத்த மகள் புஷ்பா கணேசலிங்கம் வீட்டிற் குடியமர்ந்தோம்.

19-0-96 இல் குடாநாட்டின் ஏனைய பகுதிகளான வடமராட்சி, தென்மராட்சிப் பிரிவுகளை நோக்கி புத்தூர் வீதிவழியாக குறித்த பகுதிகளை ஊடறுத்து முன்னேறியபடையினர் 20-01-96 ல் நாங்கள் குடியமர்ந்திருந்த மீசாலையூரில் புத்தூர்ச் சந்தியை அடைந்து முகாமிட்டனர். இதையறிந்த மக்கள் பீதியினால் இடம் பெயர முயன்றபோது இளைஞர் கடலேரிப் போக்குவரவு தண்டிக்கப்பட்டிருந்தமையால் போக முடியாத நிலை. அஞ்சிப் பயந்தவர்கள் ஆங்காங்கே ஆலயங்களிலும் பொது நிறுவனங்களிலும் தங்கி இருந்தனர். நாங்கள் குடியிருந்த வீடும் வைத்தியசாலையென விளம்பரப் பலகை போட்டிருந்ததால் அயலில் உள்ளவர்கள் வந்து கூடியிருந்தனர். குறிப்பிடத்தக்க அசம்பாவிதங்கள் எதுவுமின்றிப் படை நகர்வுகள் அமைதியாக நிறைவேறின.

23-01-96 முதல் இடம் பெயர்ந்து போயிருந்த வலிகாமத்து மக்கள் மீளக் குடியமர யாழ் நோக்கி நகரத் தொடங்கினர். நாங்களும் மறுநாள் 24-01-96 இல் புறப்பட்டோம். பொருட்களை ஏற்றிவரப் போதிய வாகனங்கள் கிடைப்பது சிரமமாயிருந்தால் அனைவரும் ஒரு வானில் ஏற்றக் கூடியவற்றை ஏற்றிக்கொண்டு

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வீடு திரும்பினோம். எனது மகன் இரா. சிவசந்திரன் மட்டும் ஏனைய பொருட்களை வான்பிடித்து ஏற்றிவருவதற்காக அங்கு தங்கி இருந்தார். அவரும் இரண்டு வான்களில் அவற்றை ஏற்றிக் கொண்டு வீடு திரும்பினார்.

வீடு திரும்பிய பயணம் மிக நெருக்கடியாயிருந்தது. வண்டி வாகனங்கள் வழிமைத் தடை செய்யாமலும் முட்டி மோதிக் கொள்ளாமலும் ஒரு தொகுதிப் படையினர் போக்குவரவு ஒழுங் குகளைக் கவனித்ததால் பிரயாணம் சுணங்கினாலும் சுகமாய் நிகழ்ந்தது. காலை ஐந்து மணிக்குப் புறப்பட்ட நாம் மாலை நாலு மணிக்கு யாழ் நகர் வீட்டிற்கு வந்து சேர்ந்தோம். வீட்டின் முன் கேற்றுகள் இரண்டும் இல்லை. வீட்டிலிருந்த பாவனைப் பொருட் கள், மின்சார விசிறிகள், றேடியோக்கள், வாத்தியக் கருவிகள், மோட்டார்கள், கட்டில், வாங்கு, கதிரை, மேசை, அலமாரிகள் காணாமற் போயிருந்தன. சமையற் பாத்திரங்கள், புடவைகள், அலுமினியம் சட்டிகள், அம்மி குளவி, உரல் உலக்கை, புத்தகங் கள், பயில்கள், தண்ணீர் குழாய்கள் முறிந்தும் தகர்ந்தும் உடைந் தும் உக்கியும் வெளியே வீசப்பட்டுக் கிடந்தன. பூட்டிய கதவு கள் உடைத்துத் திறக்கப்பட்டதால் அனைத்துக் கதவுகளும் சேத முற்றிருந்தன. கூரைச் சீற்றுகள், உள்ளே அடித்திருந்த சீற்றுகள், வயறிங்குகள் சிதைந்தும் உடைந்தும் இருந்தன. இரண்டு மூன்று நாட்கள் கழித்து சென்றியிலிருந்த கேற்றுகளை மிகச் சிரமத்தின் பேரில் பிரிகேடியரிடம் முறையிட்டுத்தான் பெறமுடிந்தது.

மீளக்குடியமர்ந்த மக்களுக்கு உணவுப் பொருட்கள், மண் ணெண்ணை மற்றும் பாண், பால்மா வகைகளை இலவசமாகவும் விலைக்கும் கிடைக்க வேண்டிய வழிவகைகளை படையினர் மேற் கொண்டார்கள். யாழ்ப்பாணத் தபாற்கந்தோருக்கு முன்பாக ஒரு தபாற்கந்தோர் இயங்கியது. அங்கு சிங்களவர் ஒருவர் தபாலதிப ராக இருந்தார். வெளியூரிலும் கொழும்பிலும் இருந்த பிள்ளை களுக்கு நிகழ்வுகளை அறிவிப்பதற்காக வந்த மறுநாளே அங்கு சென்று தபால் போட்டேன். சில நாட்களின் பின்பு பெரிய தபால் கந்தோர் திறக்கப்பட்டது. அந்த இடைக்காலத்தில் சிவில் நிர் வாக உத்தியோகத்தர் மூலம் கடிதங்களை அனுப்ப முடிந்தது.

ம் குறுக்குத்தெருவில் ஆஸ்பத்திரி வீதிக்கண்மையில் சிவில் நிர்வாக அலுவலகமிருந்தது. மக்களின் முறைப்பாடுகள் போக்கு வரவு மற்றும் செய்தித் தொடர்புகளுக்கும் உதவிகள் கிடைத்தன. விமானப் போக்குவரவு, கப்பல் போக்குவரவுகளுக்கு மக்கள் சிவில் நிர்வாக அலுவலகத்தில் பதிவு செய்து போக்குவரவுகளை ஆரம் பித்தார்கள். இன்றுவரை அப்பணி மேலும் விரிவாகச் செயற் படுவதைக் காணலாம்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மீளக் குடியமர்ந்தவர்கள் தங்களுக்கு ஏற்பட்ட இழப்புக்களைப் பற்றியும் அவற்றின் பெறுமதியையும் வெளிப்படுத்தி யாழ் பொலிஸ் நிலையத்தில் பதிவு செய்யுமாறும் அதைப் பொறுத்தே அதற்கான இழப்பீடுகளை அரசு வழங்குமெனவும் அறிவிக்கப்பட்டதால் எல்லோரும் கியூவில் நின்று சில நாட்கள் தொடர்ந்து பதிவு செய்தார்கள். நானும் எனக்கு ஏற்பட்ட ரூபா 3,90,000/- நட்டத்திற்கும் பதிவு செய்தேன். ஆண்டு ஒன்றுக்கு மேலாகியும் அதற்கான இழப்பீடுகள் எதுவும் கிடைக்கவில்லை.

உணவுப் பங்கீடு, மண்ணெண்ணை மற்றும் பாவனைப் பொருட்கள் சங்கங்கள் மூலமும் வர்த்தகர் மூலமும் தாராளமாகக் கிடைக்கின்றன. மின்சாரம் இரவுக்கு மட்டும் நகரப்புற வீடுகளுக்கு வழங்கப்படுகிறது. போக்குவரத்துத் தடைகளும் சுற்றிவளைப்புகளும் ஆரம்பத்தில் இறுக்கமாயிருந்தாலும் தற்போது நடைமுறைச் சிக்கல் ஓரளவு தளர்த்தப்பட்டிருக்கிறன. தொலைபேசியில் கொழும்புடன் தொடர்பு கொள்ளக்கூடிய வசதியும் உண்டு. தந்திச் சேவைகள் இல்லை, உள்ளூரில் தொலைபேசித் தொடர்புகள் ஓரளவு வழங்கப்படுகின்றன, மேலும் விஸ்தரிக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது.

யாழ் நகரிலிருந்து அயற் கிராமங்களுக்கான பஸ் சேவைகள் நிகழ்கின்றன. மேலும் அவை விஸ்தரிக்கப்படுகின்றன. பாடசாலைகள், கல்லூரிகள், வங்கிகள், அரச அலுவலகங்கள் எல்லாம் படிப்படியாக விஸ்தரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. யுத்த நடவடிக்கைகளால் மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளிற்சில, மக்கள் மீளக் குடியமர்வுக்காக சீரமைக்கப்படுகின்றன. எவ்வாறாயினும் இன்னமுந்தான் மக்கள் முழுப்பேரும் தங்கள் சொந்தக் கிராமங்களுக்குச் சென்று தங்கள் சொந்த வீடுகளில் குடியேறவில்லை. அவ்வாறான சூழ்நிலைக்கு மேலும் சில காலம் தேவை.

யாழ்ப்பாணத்தில் மீளக்குடியமர்ந்து இரண்டு மாதங்களின் பின் நானும் மகனும் வேலணைக்குப் போனோம். அங்கு மரங்களும் எருக்குகளும் வளர்ந்து கட்டிடங்களை மூடி மறைத்துவிட்டன. போக்குவரவுப் பாதைகள் பிரதான வீதிகள் கூட பற்றைகள் வளர்ந்து ஒடுங்கிப்போய் போக்குவரத்துக்கு இடஞ்சலாய் இருக்கின்றன. பிரதேச செயலகம், வேலணை பலநோக்குச் சங்கம், தபாற்கந்தோர், கிராமசேவையாளர் அலுவலகங்கள், தேநீர்க் கடைகள், சில்லறை விற்பனை நிலையங்கள் தொழிற்படுகின்றன. பாடசாலைகள் சில இயங்கினாலும் ஆசிரியர்கள் யாழ்ப்பாணத்தி

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

லிருந்துதான் போய் வருகிறார்கள். ஆங்காங்கே சிறு குழுக்களாய் சில குடும்பங்கள் இருந்தாலும் கிராமம் பார்க்க பற்றையும் குப்பையுமாக பயங்கரமாய் இருக்கின்றது. அவற்றை அகற்றி சுத்தம் செய்வதற்கான உபகரணங்கள் தற்சமயம் அங்கு இல்லை. பிற இடங்களிலிருந்து கொண்டு செல்வதும் சாத்தியப்படக் கூடியதல்ல. குடிநீர் வசதி செய்யப்பட வேண்டும். மின்சார வசதியும் மிக முக்கியம். பனைகள், தென்னைகள் காய்த்துக் கொட்டினாலும் கொப்பறாவும் கோளையும் ஓலைகளும் குப்பைக் கூளியலாகத்தான் இருக்கிறது. மேலும் சோடைபற்றிய தென்னை, பனை பயன்தரும் நிலையிலும் இல்லை. கிணறுகள் அசுத்தமடைந்திருப்பதால் குடிநீர் வசதியும் இல்லை. தற்போது குழாய்நீர் வசதி செய்யப்பட்டிருப்பதாக அறிகிறோம். வசதிக்குறைவால் மக்கள் குடியேறச் சில காலம் செல்லத்தான் போகிறது. அதற்கிடையில் குடியேறும் சிலர் குடியேறாதவர்களின் சொத்துக்களை சூறையாடத் தொடங்கிவிட்டார்கள். கண்டிப்புகள் பத்திரிகை வாயிலாகப் பிரசுரிக்கப்பட்டாலும் மனித சுபாவத்தை மாற்றுவது கடினம். கண்டிப்பான சட்டதிட்டங்கள், பாதுகாப்புகள் பேணப்பட வேண்டும். வீடுகள் முற்றாகச் சூறையாடப்பட்டால் ஓடுகள் கதவுகள் மரங்கள் ஜன்னல்கள் இல்லாமல் குடியேற்றம் நிகழ முடியாது. அவலம்தான் மிஞ்சப் போகிறது. அரசும் பொது ஸ்தாபனங்களும் கூட்டாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும், எச்சரிக்க வேண்டும். நிகழுமா என்பது சந்தேகந்தான்.

இடப் பெயர்வுகளால் இடர்ப்பட்டவர்கள் சொந்த ஊர்களுக்கு மீண்டு வந்ததும் தங்கள் குல தெய்வங்களைப் பூசித்து குடமுழுக்கு கும்பாபிஷேகங்கள் பூசை விழாக்கள் எடுக்கிறார்கள். அண்மைக் காலமாக எங்கும் விமரிசையாக விழாக்கள் நிகழ்வதைக் காண்கிறோம். இந்துக் கோவில், கிறிஸ்தவ ஆலயங்களில் முன்போல முறையான விழாக்கள் பூசைகள் நிகழ்கின்றன. நாங்கள் போன வருடப்பிறப்புக்கு வேலணை அம்மன் கோவிலுக்குச் சென்று பொங்கிப் படைத்து அர்ச்சனை செய்து பூசித்துப் பகிர்ந்துண்டு வந்தோம். மீளக்குடியமர்வுக்கு இவை அனைத்தும் மக்களைத் தூண்டுதற்கான உந்து சக்திகள்தான். குளங்கள் நீர்நிலைகளும் அவற்றின் அருகே வழிபாட்டுத் தலங்களும் அவற்றைச் சூழக் குடியிருப்புகளும் அமைந்ததுதான் ஆதியில் கிராமங்கள் உருவாயின. அந்த நிகழ்வைத்தான் தற்போதைய நடைமுறைகளும் பிரதிபலிக்கின்றன. புங்குடுதீவு, வேலணை, சரவணை, நாரந்தனை, கரம்பன், ஊர்காவற்றுறைப் பகுதியில் குடியேறிய மக்களில் சிலர் தங்கள் வீடுகள் தூரத்திலிருப்பதால் கிட்டவுள்ள குடியேறாத வீடுகளில் குடியிருக்க வேண்டியிருக்கிறது. எவ்வாறாயினும்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

குடியேறி ஒருவர் சொத்தை மற்றவர் பாவித்தாலும் பாதுகாத்துக் கொண்டால் இயல்பாக மேலும் குடியேறும்போக்கு விருத்தி அடையுமென்பதில் ஐயமில்லை.

நாங்கள் 1996 ஆனி மாதம் போய்ப் பார்த்த போது வீட்டுத் தளபாடங்கள் சில உக்கிப் போனதைத் தவிர எல்லாம் இருந்தன. வீட்டுக் கூரை, யன்னல், கதவுகள் பூட்டுகள் பழுதாக வில்லை. பிறகு போய் வந்தபோது இருந்தவை படிப்படியாக களவுபோயிருந்தன. அலுமாரிகள், சோக்கேசுகள், விறாக்கிகள், மேசைகள், பூச்சாடிகள் இல்லை. முகட்டு ஓடுகள் கூட திதைக்கப் பட்டிருந்தன. வீட்டுக்குள் மாட்டை விட்டு அடைத்துப் பிடித்தால் ஜன்னல் கண்ணாடிகள் நொருங்கிப்போயின. பாதுகாவலுக்கு யாரையும் அமர்த்தலாமென்றாலும் தனித்திருக்க அஞ்சுகிறார்கள். இவ்வாறான சிக்கல்கள் எமதூரில் மட்டுமல்ல ஏனையபல கிராமங்களிலும்உண்டு, வேலணையில்வேலி அடைத்து கதவுகளைப் பூட்டி கேற்றைச் சாத்தி வைத்தாலும் அவை பிரிக்கப்படுகின்றன, திறக்கப்படுகின்றன. இடைக்கிடை போய் செப்பனிட்டு பார்த்து வருகிறோம். எவ்வாறாயினும் பின்தங்கிய கிராமங்களில் மீளக் குடியமர்வுகள் பூரணமடைய மேலும் சில காலம் செல்லும். ⊛

பிழை திருத்தம்

பக்கம்	பந்தி	வரி			
10	2	9	ஆவென்னா	—	"ஆ"
18	2	1	யூ	—	வி
25	1	5	நினைவா	—	நினைவாக
29	1	5	தீவுகள்	—	தீவின்
29	2	14	1974	—	1947
29	4	1	கிராமசபை	—	கிராமசபையால்
30	2	4	மெருமுறை	—	மொருமுறை
30	4	1	1967	—	1947
32	2	11	2 ம்	—	அதை நீக்குதல்
32	2	16	அவருடன்	—	என்பவருடன்
35	1	4	கிளாக்	—	கிளவ்
37	1	2	இ	—	எவ்
38	2	12	விவசாயஉறுப்பின	—	விவசாய சமாச உறுப்பின
41	3	2	கைா	—	கா
42	2	3	செயலாளராகத்	—	செயலாளராக

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

44	1	5	போ. சபாரத்தினம்	பேர. சபாரத்தினம்
45	2	8	1964 வரை	— 1966 வரை
6	1	9	அமைப்பின்	— அமைப்பில்
46	1	10	இடம்பெற்றன	— இடம்பெற்றனர்
47	1	3	பங்கை	— 1/4 பங்கை
47	1	3	நிறைவேறியதோடு	— நிறைவேற்றியதோடு
51	1	4	19 4	— 1971
52	2	1	செல்லையா	— செல்லத்துரை
53	5	9	1996	— 1992
58	2	4	நடுநிதி	— நடுநிசி
59	3	13	1984	— 1954
67	1	09	நடையன்ள்	— நடையன்கள்
67	1	29	இரசாய	— இரசாயன
69	1	2	பெத்தப்ப	— பெத்தப்பா
72	1	2	தடவி	— தடவ
72	1	20	கொடுக்க	— பாஸ்கொடுக்க
73	2	18	தெய்வசக்தியால்	— தெய்வசக்தியாலன் றி
79	4	10	ஒப்பந்தங்களை	— ஒப்பங்களை
81	1	12	நீகல்	— வின்சர்
82	2	3	இயற்றி	— இயற்றலிற்
84	2	10	பணக்	— வாணக்
84	3	1	சேவையிலிருந்	— சேவையிலிருந்து
86	2	4	சிவம்	— சிவா
87	2	12	பொ. கனகரத்தினம்	— பேர. கனகரத்தினம்
88	1	3	பகவானாம்	— பகவனாம்
88	2	1	தரித்து/கைத்தார்	— தரித்தது / வாகைத்தார்
88	1	9	அடுத்த	— அதே
88	2	13	அடுத்த ஆட்டனவில்	— அதேயாண்டில்
88	2	3	பூட்டியிருந்தது	— பூட்டியிருந்த
89	1	10	மறைத்து	— மறைந்து
89	6	6	வயிரவா	— வயிரவர்
91	2	1	மாட்டி	— மாட்டு
94	1	24	விரிவாக	— விரிவாக்க
94	1	10	வைத்தும்	— வைத்தல்
95	2	7	இராமசேவை	— விவசாய சேவை
97	3	7	கேணியிலே	— கரையிலே
99	4	1	பண்டசாலை	— பண்டாலை
103	3	3	பகோகாலை	— கேகாலை
107	3	11	கூறுகிறர்	— கூறுகிறார்கள்
109	1	19	சாலையை	— சாகையை

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

19 JAN 2019
2124
10 JAN 2020
30 JAN 2020
2124

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

திரு. சி. இராசரத்தினம்

பிறந்த நாள் 06-07-1916

வேலணை கிழக்கு சிதம்பரப் பிள்ளை இராசரத்தினம் அவர்கள், ஆசிரியர், அதிபர், சமூகசேவையாளர், விவசாயி வைத்தியர், சமாதான நீதிவான், கவிஞர், பேச்சாளர் எனப் பலதுறைகளில் பிரகாசமான வர்.

'வாழ்வுச் சுவடுகள்' இவரது சுயசரிதை மட்டுமன்றி ஒரு நூற்றாண்டுகால தமிழ் சமூகத்தின் கதையை சிறப்பாக வேலணைக் கிராமத்தின் கதையைக் கூறு கின்றது. ஒரு முதிர்ந்த விமர்சனப்பார்வை ஊடாக ஒரு நூற்றாண்டுகால வாழ்வியல் முன்வைக்கப்படு கின்றது. எதிர்கால சந்ததியினர் இதனை ஒரு வழி காட்டி நூலாகவும் வரலாற்று ஆவணமாகவும் பேணிப்பாதுகாத்திடவேண்டும்.

வாழ்வை மண்ணுடன் இணைத்து, நேசித்து ரசித்து, விமர்சித்து வாழ்ந்த இம்மனிதரின் சாதனை கள் வியந்து போற்றத்தக்கவை. அவர்தன் சமூகத் தின்பால் கொண்ட பற்றும் பாசமும் மனிதாபிமான அணுகுமுறைகளும் பெரிதும் மதிக்கத்தக்கன.

பல்துறை ஆளுமைமிக்க இவர் ஒரு கவிஞருமா வார். இவரது கவிதைகள் 'இறைமணி' என்ற புனை பெயரிலும் சொந்தப் பெயரிலும் வெகுகாலத்திற்கு முன்பே ஈழகேசரி, இந்து சாதனம், சோதிடபரிபாலினி, வீரகேசரி, ஈழநாடு போன்ற பத்திரிகைகளில் பிரசுர மாகிப் பாராட்டப்பெற்றவை. அண்மையில் 'நல்லூர்க் கந்தன் பாமாலை' எனும் நூல் பிரசுரமாகியுள்ளது.

'வாழ்வுச் சுவடுகள்' தரும் அனுபவங்கள், கருத்து கள், சிந்தனைகள், அறிவுரைகள், விமர்சனப்பார்வை என்பன எம் வாழ்வையும் வளமாக்கவல்ல வாழ்வியல் தரிசனத்தைத் தருவன.

அகிலம் வெளியீட்டினர். நவம்பர், 1997.

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org